

342

M. 1190. Oct. 1932. ஆங்கீரஸ்

நால்

சுந்திரம்

ஆனந்தபோதனா

REGD NO.

M. 1190.

ANANDA

Vol. 18. புறாடக்கம் No. 4.

1. கடவுள் வணக்கம் ... 241
2. காந்தியடிகளின் சபதம் ... 249
3. பிராட்டியார், உலகாதுபவ ... 257, 264
4. தீபாவளியின் துண்டாட்டம் ... 267
5. கம்பர்கவியின் செந்தமிழின்பம் ... 273
6. அற்பம் அற்பமன்று ... 280
7. என் தாயின் உருவப் படத்
தைப் பார்த்து, சிறு கதை ... 283, 285
8. இலக்கிய இலக்கணம் ... 293
9. மாணவர் புகுதி ... 297
10. ஜீவசத்துப் பொருள்கள் ... 300
11. சன்மார்க்க போதங்கள் ... 303
12. "துறவு" ... 306
13. விசித்திர விநோதம் ... 310
14. ஆசிரியர் குறிப்புக்கள் ... 314
15. நீல அறையின் மர்மம் ... 316
16. பஞ்சாங்கம் ... 320

72
ம211, 11500
N32-18-4
198551

ஆனந்தபோதினி

சந்தா விவரம்

வருடம் 1-க்கு (இந்தியா, பர்மா, ஸீலான்)	1—0—0
தபாந்தகம் { பிளாட், ஸ்டாம்புகள், தேன் ஆபிரிக்கா, பச்சா, மெய்யாபட {	2—0—0
சென்ட்ரல் கொண்டு இருக்கிற வருடத்திய தனிச் சஞ்சிகை விலை	0—2—0
சென்ட்ரல் வருடங்களின் தனிச் சஞ்சிகை விலை	0—3—0

ஒரு வருடத்திற்குக் குறைந்த சந்தா கிடையாது.

(1) சந்தாதாரர்கள் சேருகிறவர்கள் பூரணமாகப் பெயரை எழுதி மனுப்பவேண்டும்.

(2) சந்தாதா தொண்டியை மனுவிடச் செலுத்தியாவது அல்லது வி. பி. யில் பணம் கட்டியாவது பத்திரிகை பெற்றுக்கொள்வதென்றும். எப்போது சேர்ந்தாலும் அவ்வருட ஆடி மாதத்தான் கணக்கு வைக்கப்பட்டு ஆடி மாத சஞ்சிகை முதல், பத்திரிகை அனுப்பப்படும்.

(3) சஞ்சிகையை வி. பி. யில் வரவழைப்போர் ரிஜிஸ்டர் சார்ஜ் 8—அனு வேடு (18-4-1921 முதல் மணியார்டர் கமிஷன் 10—ரூபா வரையில் 2—அனு வாகையால்) அந்தக் கமிஷன் 2—அனு, வி. பி. க்குத் தபால் சார்ஜ் 0-0-6, ஆக 0-5-6—அதாவது 6—அனு சேர்த்து ரூபா 1-6-0 கட்டி வி. பி. யைப் பெறவேண்டும். மணியார்டர் அனுப்பினால் 1-2-0 மட்டுமே யாகும். ஆதலால் முன்னாடி மணியார்டர் அனுப்பிப் பத்திரிகை பெற்றுக் கொள்வதே சலம். இதைக் கவனிக்கவும்.

(4) யாருக்கேனும் சஞ்சிகை சோவிட்டால் அவர்கள் அம்மாதம் 15—ம் தேதி வரையில் பார்த்து அதற்கு மேல் அதே தமிழ்மாத முடிவிற்குள் அவ்விவரத்தைத் தெரிவித்தால்தான் மறுபடி யனுப்பக்கூடும். பிறகு தெரிவிப்போர் கிரைய மனுப்பிப் பெறவேண்டும்.

(5) இடம் மாறும் சந்தாதாரர்கள் அடுத்த சஞ்சிகை தங்களுக்குப் புது விலாசத்திற்கு வந்து சேரும் வண்ணம் தபாலாபீஸோடு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு அங்குப் புது விலாசத்தை யறிவிக்கவேண்டும். இன்றேல் அடுத்த சஞ்சிகை பெரும்பாலும் பழைய விலாசத்திற்கே போய்விடும். அதற்கு சாம் பொதுப்பாளியல்ல.

(6) சந்தா நம்பரைக் குறிக்காமல் எழுதும் கடிதங்கள் கவனிக்கப்பட மாட்டா. அத்தகைய கடிதங்களால் ஸேரிடும் தவறுதல்களுக்கு சாம் பொதுப் பாளியல்ல. பதிலை விரும்புவோர் ரிப்பனை கார்டாவது தபால் பில்லையாவது அனுப்பினாலன்றி விடை யளிக்கப்பட மாட்டாது.

(7) வியாசங்களை எழுதுவோர் சுத்தமாக இலக்கணப் பிழையின்றித் தங்கள் உண்மையினைப் பெயருடன், மீத ஊஷணை, பிறர் ஊஷணை, துரைத்தன விரோதம் முதலியவையின்றியும், பொது ஜனங்கள் விரும்பக்கூடியனவாகவும் எழுதவேண்டும்.

Life Subscription { இந்தியா, பர்மா, சீலான் ரூபா 15—0—0	
ஜீவிய சந்தா { அங்கிய நாடுகளுக்கு ,, 25—0—0	

Telephone No. 3005. Telegram:—"Ananda Bodhini," Madras.
விலாசம்:—நா. முனிசாமி முதலியார், "ஆனந்தபோதினி"
6, வாய் சிவசுமியி முதல் தெரு, தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

காதலருக்கு இன்பந்தரும் தூதன் தூல்
அன்பர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆனந்த சாஸ்திரம்
வேளியாயிற்று!

இன்பவாழ்க்கையின்

இரகசியங்கள்
(நான்காம் பதிப்பு)
= NOV 1932

அழகிய சிமை கலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டு கண் ணைக் கவரத்தக்க அநேக ஆப்டோன் படங்களுடன்

400-பக்கங்களுக்குமேல் அழகிய பெத்ரவெயிட் பேபரில் சுத்தமான எழுத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபா 1—8—0

இது காதலர்க்கு இன்பந்தரும் தூதன் தூல்; போகானந்தத்தை விரும்பும் பூமானகன் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்த ஆனந்த இரகசிய சாஸ்திரம்.

இது காதல் இன்பத்தை உன்னவாறுணர்ந்து அனுபவித்து, இவ்வாழ்க்கையை கல்வாழ்க்கையாக நடத்திப் போனந்தக் கடலில் மூழ்கி சுதந்திரிகளைப் பெற்று, மறுமையினைப் பயனையும் அடைதற் கேதுவாயிருக்கும்படி பற்பல இன்பமார்க்கங்கள் நிறைந்த இத் தூல் இப்போது இனிய தமிழ்நாட்டில் வெளி

விடப்பெற்றிருக்கிறது. இதில் நமது பூர்வீக கொக்கோக சாஸ்திரத்தின் சாராம் சங்கனம், அகப்பொருள் தூல்களின் கருத்துகளும், தேக தத்துவ சாஸ்திரங்கள், வைத்திய சாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்டிருக்கும் பல அரிய விஷயங்களும், சாகரம், தெலுங்கு, கன்னடம், மராட்டி, அராபி, இந்தூஸ்தானி, பார்ஸி, இங்கிலீஷ், பிரென்ச் முதலிய பாஷைகளிலுள்ள இஷ்பாச தூல்களின் கொள்கைகளும், இன்ப வாழ்க்கையின் இரகசிய முறைகளும், அவற்றிற்குப் பொருத்தமான மனத்தையும் கண்ணையும் கவரும் ஆப்டோன் படங்களும், ஸயன் பிளாக்குகளும், இன்னும் இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதனான அநேகம் விஷயங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை வாங்கிப் படிப்போர் உண்மைக் காதல் என்பது இன்னதென்பதையும், இன்னவிதமான வார்களை மணம்புரிந்தால்தான் இன்பம் ஏற்படுமென்பதையும், இவ்வாழ்க்கை யில் இன்னவிதமணக்கிராமக்களை அனுசரித்தால்தான் அனவற்ற ஆனந்தமுற்று அழகிய சந்ததிகளைப் பெற்று ஜீவித்திருக்கலா மென்பதையும் உணர்ந்து இவ்வுலகத்தில் அடைய வேண்டிய இன்பத்தையும், மறுமை இன்பத்தையும் அடைவார்கள். இதனை ஒவ்வொரு குடும்பத்தினரும் வாங்கி வாசிக்கலாம்.

ஷே தேலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

இந்திராபாய் அல் இந்திரஜாலக்கள்ளன்

இந்த சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளியாகிய முஷ்டிக்காரம் என்ற கள்ளன் கல்வி, சாஸ்திர ஆராய்ச்சி. தந்திரம் சாமார்த்தியம் முதலிய யாவும் உடையவனாதலின், அவன் தன் கூட இருக்கும் ஆட்களுக்குக் கூட தன் சுய உருவத்தைக் காட்டாமலே கேட்போர் நெஞ்சம் கலங்கும்படியாகச் செய்யும் பல கொலை களவுகள் அதிகசுமாவைவைகளே. இந்திராபாய் பன் முறைகளில் அக் கன்வனிடம் சிக்கிக்கொண்டு சற்றும் எதிர்பாராத ஆச்சரியமான விதமாய்ப் பிராணபத்தாக்களி லிருந்து தப்புவதும் அவனைக் காப்பாற்றவும், முஷ்டிக்காரத்தைக் கண்டு பிடிக்கவும் துப்பறியும் கீருஷ்ணாவ் செய்யும் அற்புத சாமார்த்தியங்களும் வாசிப்போர்க்கு மிக்க பிரமையை யுண்டாக்கும்.

இதன் விலை ரூபா 2—8—0

தமிழ் மெட்டிரியா மெடிக்கா

என்னும் அருமையான வைத்திய நூல்.

MATERIA MEDICA

இவ்வரிய பெரிய வைத்திய புஸ்தகமானது ஆங்கில மருந்துக் கலப்பு விவர முறைகளைத் தமிழில் விளக்கமாக உள்ளங்கை நெல்விக்கனிபோல் நன்கு விளக்குவது. இன்னின்ன நோய்க்கு இன்னின்ன விதமாக மருந்துகளைச் சேர்த்து மிக்சர் (Mixture) முதலானவை செய்து சாப்பிடவேண்டுமென்பதை இந்நூல் நன்றாகக் கூறுகின்றமையால் இதை ஒர் 'ஆபத்துக் குதவும் தோழன்' என்று அனைவரும் நம்பலாம். இது வைத்திய அனுபவம் மிகப் பெரிதும் உடைய ஒருவரால் எழுதப்பட்டது. ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தாங்களே கூடிய வரையில் நோய்களுக்குப் பரிசாரம் செய்து கொள்ளவும் இந்நூல் மிகவும் உபயோகப்படும். இதன் விலை ரூபா 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி, நெ. 167, மதராஸ்.

ஆசிரியரின் ஆங்கிலத் தெரிந்துகொள்ளும் ஆனந்த ஆங்கில பாஷா போதினி

(நான்காம் பதிப்பு) விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதார்களுக்கு விலை ரூ. 1—8—0
எம். ஏ., எல். டி. பட்டம் பெற்ற ஆங்கில போதகாசிரியாகிய திருவான் எம். ஷண்முகசுந்தர முதலியார்களால் இயற்றப்பெற்ற உயர்ந்த திருத்தங்களோடும், சிறந்த அமைப்புகளோடும், நிறைந்த போதனைகளோடும் இப்பதிப்பு வெளிவந்திருக்கிறது.

800-பக்கங்களுக்குமேல் தீக்கு காக்கித்தீயில் அச்சிடப்பட்டு சீமை காலிகோ பைண்டு செய்யப்பட்டது.

பற்பல கதைகளும், பாரதக் கதைகளும், ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சரித்திர கருக்கமும் அடங்கியது. அவற்றிற்குப் பொருத்தமான அழகிற் சிறந்த 16-ஆப்டோன் படங்களுடன் கூடியது.

இக்காலத்தில் இங்கிலீஷ் இராஜ பாஷையாயிருப்பதால் அதை எல்லோரும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாயிருக்கின்றது. அப்படிப் படிக்காத சிலர், பல சங்கடங்களை அடைகின்றனர். ஆதலின், அத்தகையினர் கற்றுக்கொள்வதற் குதவியாயிருக்கும்படி ஆங்கில பாஷையைத் தமிழ் மக்களுக்கு எளிதிற்போதிக்கும் அரிய போதனமுறை நூலாகிய இது பலர் வேண்டுகோளுக்கிணங்க வெளிப்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றது.

இதனைச் சிரத்தையுடன் படிப்பவர் பணச் செலவில்லாமலும், வேறெவ்விதக் கஷ்டமில்லாமலும் மிக எளிதில் இங்கிலீஷ் பேசவும் படிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக் கொள்ளலாம். ஆயிரக் கணக்கான பணச் செலவு செய்து 10 வருஷம் படிப்பதனால் எவ்வளவு ஆங்கில தேர்ச்சி யுண்டாகுமோ அவ்வளவு தேர்ச்சியை ஒரு மாதம் அல்லது 40-களில் இப் புத்தகத்தின் உதவியைக்கொண்டு அடைந்து, ஆங்கிலத்தை அறிவிராவில் படித்துக்கொள்ளலாம். மனிதர் தாமே சுலபமாக இங்கிலீஷ் கற்றுக்கொள்ளத்

தக்க மார்க்கங்களெல்லாம் இதில் விளக்கமாக அமைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இதில் இதுவரை வெளிவராத நூதன பாடமுறைகளெல்லாம் வெளிவிடப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் ஒரு ரூபா முதல் 10 ஆயிரம் ரூபாவரை சம்பளப்பட்டிக் கணக்கு, வட்டிக்கணக்கு, ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஏற்படும் மணி வித்தியாசம், அக்ஷிய தேச நாணய மதிப்பு முதலியனவெல்லாம் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்படி தேலுங்கு பதிப்பு விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி, நெ. 167, மதராஸ்.

புதிய நாவல்!

புதிய நாவல்!!

கிருஷ்ணா ஸிங்

அல்லது

துப்பறியும் சீடன்

ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

அறிவைப் புகட்டும் அரிய நாவல் இதுவே.

துப்பறியும் இரகசியங்களும், தந்திர சாமர்த்தியங்களும், வீரதீரச் செயல்களும், உலகில் பல படுமோசப் படுகுழியிலிருந்து தப்புவதற்கான புத்தி மதிகளும், கெடுவான் கேடு நீண்ப்பான் என்பதற் கிணங்க நீதிமதியோடு கூடிய பல அத்தாட்சிகளும், இன்னும் பல இனிய அரிய போதனைகளும் அடங்கியது.

இதன் விலை அனு 14.

அம்பாலிகை

அல்லது

அதிசய மரணம்

அறிவைப் புகட்டும் ஓர் அருமையான துப்பறியும் நாவல் இதுவே. இதில் கொலைகளைக் கஞ்சாப் பாதகனை கறுப்பண்ணன் என்பவன் தந்திர சாமர்த்தியமாய் அம்பாலிகை யென்னும் தன் உறவினனே அவன் ஆஸ்திக்காக மணம் புரியக்கருதி, அவனை இறந்தவன் போல யாவரும் நம்பும்படியான ரூபிசெய்து, ஏற்கனவே அவனுக்குச் சகோதரன் முறையும் அவனால் காதலிக்கப்பட்டவனுமான மனோகான் என்பவன் மேல் குற்றஞ்சுமத்தி, குற்றஞ் செய்தவனைக் கண்டுபிடிக்க தவறுதலாய், பல கொலை களவுகளைக் கண்டுபிடித்தும், ரஸாயன சாஸ்திரத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவனும், மகா வீரதீர சிங்கமும், ஆபத்துகளை அணுஅணுவும் மதிக்காது நேர்முகமாக எதிர்த்து வெற்றிமாலை ரூபவனுமாகிய துப்பறியும் ஆனந்த சிங்கை ஏற்படுத்துவதும், கடைசியில் ஆனந்தவியல் உண்மையான குற்றவாளியை அதாவது கறுப்பண்ணனையே, பலவித தந்திர சாமர்த்தியங்களால் கண்டு பிடிப்பதும், அம்பாலிகையை உயிருடனேயே மீட்பதும், தவறுதலாக அம்பாலிகையால் கருதப்பட்ட மனோகான் கடைசியில் அவனை மணம் செய்துகொண்டு இன்புற்று வாழ்வதும், கறுப்பண்ணன் தான் செய்த குற்றங்களுக்காக தேசாந்தரம் போய்விடுவதும் துப்பறியும் ஆனந்த சிங் வெற்றிமாலை ரூப தான் அயிர்தம்மாள் என்னும் கன்னிகையை மணம் செய்துகொண்டு மேலும் பிரக்யாதி அடைவதும் படிக்கப் படிக்க மிகவும் அறிவை வளர்க்கும் என்பது நிச்சயம்.

இதன் விலை அனு 12.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

மதனும்பாள் 2-பாகம்.

இதில், காளிங்கனாகிய லோகநாதன் என்னும் ஓர் கவஞ்சகன், சகோதரத் துரோகியாய் அவனை அடுத்துக் கெடுதலும், பட்டாபிராமன் என்னும் ஓர் உத்தமனைக் காதலித்திருந்த மதனும்பாள் என்னும் உத்தமியைத் தான் மணஞ்செய்துகொள்ள விரும்பி, வேலாயுதன் என்பவனைத் தன் மோசச் செய்கைகளுக்குத் துணைக்கருவியாகக்கொண்டு பல வஞ்சனைகளைச் செய்து, மதனும்பாளை ஆதரித்தவந்த பாங்கிக்கா மனைவியாகிய விமலாபாயைப் பயமுறுத்தி, மதனும்பாளைத் தன் விருப்பத்திற் கிணங்கச் செய்வதும், பாங்கியில் மகாமாயக் களவு நடத்தி அக்குற்றத்தை நிரபராதியாகிய பட்டாபிராமன் மேல் சுமத்துவதும் படிப்போர்க்கு ஆச்சர்யத்தை விளைவிக்கும்.

2 பாகமும் விலை ரூபா 3.

காமவல்லி இன்பாசம் பொருந்தியது, பெண்களின் மாயஜாலத்தை விளக்குவது, நீதியைப் போதிப்பது. இதன் விலை அனு 8.

இராஜாமணி

அல்லது

ஓர் அபூர்வ மர்மம்.

கற்புக்கரசியாகிய ஓர் உத்தமியின் சரித்திரத்தை மெத்தத் தெளிவாக விளக்கிக் காட்டக்கூடியது. இராஜாமணி யென்னும் பெண்மணி பெருந்திருட்டும் மிகுந்த கொலைத்தொழிலுமுடைய ஒருவனுக்கு மகனாயிருந்தும், அவனைப்போலவே பெரும் பாதகச் செயல்களையுடைய ஒரு முரடனுக்குச் சகோதரியாயிருந்தும் அவர்விடம் அகப்பட்டுப் பெரிய ஆபத்திற் சிக்கிய பூபாலம் பின்னே யென்பவரைக் காப்பாற்றி அவருட்கு தானும் வேளியேறி அவரை மணந்துகொள்வது, அதிசயம் பொருந்திய செயல்களையும் படிப்போர் மனைதைக் கவரக்கூடியதாயும் இருக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

பரமார்த்த தரிசனம் என்னும்

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை வசனம்

(ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் எழுதியது.)

இது, பாரதப் போரில், யுத்தகளத்தில், அருச்சுனன் தன் தாயாதி முதலியோர்களைக் கண்டு, மயக்கக்கொண்டு, தனது கூத்திரிய தருமத்தைக் கை நெகிழவிடுத்தபோது ஸ்ரீ பகவான் அவனுக்கு உண்மை விளங்க உபதேசித்தருளிய சிறந்ததோர் தத்துவவாதல்; எல்லாப் பாஷைகளிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இவ்வாராலும் பொன்னேபோற் போற்றப்படுவது; கண், ஞான, பக்தியோகம் முதலியவற்றை விளக்கமாக எடுத்துரைப்பது; பதினெட்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்டது. இதன் ஆவகியகத்தைப் பெரிதும் கருதி ஸ்ரீமான் ஆரணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள், ஸ்ரீமத் சங்கராசாரிய சுவாமிகள் கருத்துக்கிணங்க கோயிலூர் ஸ்ரீமத் பொன்னம்பல சுவாமிகள் செய்யுள் ரூபமாகச் செய்தருளிடதை எளிய இனிய தமிழ்நடையில் வசன ரூபமாக எழுதி நமது ஆனந்தபோதினியின் வாயிலாகச் சிறிது சிறிதாக வெளியிட்டு வந்தார். அது இப்போது தனிப் புத்தகமாக அச்சிடப்பட்டு விலைக்குத் தயாராயிருக்கின்றது.

இதன் விலை ரூபா 1-8-0.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம் விராடபர்வ வசனம்

ஈமது இதிகாசங்களில் சிறந்ததும், அறம் பொருள், இன்பம், வீடு என்ற உறுதிப் பொருள்களைத் திறம்பட வகுத்துரைப்பதினால் ஐந்தாம் வேதம் என்று சிறப்பிக்கப் படுவதுமாகிய ஸ்ரீ பாரதம் விராடபருவம் புதிய பதிப்பு வெளிவந்து விட்டது. சாஸனமான செந்தமிழ் கடைமுத்துப்போன்ற பெரிய எழுத்துக்களில் அமைந்த சுத்தப்பதிப்பு; விசித்திரப் படங்களுடன் இலங்குவது. சாமானியப் படிப்புள்ள ஆடவர் பெண்டிர் எல்லாருக்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கும். சொற்ப பிரதிகளே கைவசம் உன்ன. உடனே முந்துங்கள். உறுதியான கட்டிடம்.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

விக்கிரமாதித்தன் கதை

ஆண், பெண், பாலர், பாலிகைகள் யாவரும் எளிதில் வாசிக்கும்பொருட்டு இதேமாதிரியான பெரிய எழுத்தில் 628-பக்கங்கள் 48-ஐதிகப் படங்களுடன் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன.

இது பூர்வத்தில் மகா பிரக்கியாதிப்பெற்று, நவரத்தின கசிதமான முப்பத்திரண்டு பதுமைகள் சூழ்ந்த சிம்மாதனத்தில் வேதானத்தையே வாகனமாகக்கொண்டு 2000-வருடங்கள் அரசியற்றி அற்புத லீலைகள் புரிந்த விக்கிரமாதித்தன் என்னும் சக்கிரவர்த்தியின் பிரபாவங்களை அம்மன்னனுக்குப் பின்னால் அரசியற்றிய வீர, ரூ தீர பராக்ரமசாலியாய் போஜமகாராஜனுக்கு, விநோதாஞ்சிதம், மதனாபிஷேகம், கோமளவல்லி, மங்களகல்யாணி, மந்திர மனோமணி, சிங்காரமோகனவல்லி, பரிமளமோகினி, கிருபாபரி பூணி முதலிய 32-பதுமைகள் சொல்லிய அருமையான கதை. இடையிடையே பல விசித்திர ஆனந்தக் கதைகள் இதிலடங்கி யிருக்கின்றன.

இதன்விலை ரூபா 2.

பவளத்தீவு 2-பாகம்

இக்கதையில் ஒரு செல்வச் சீமான் பேராசையால் செய்யும் குற்றத்திற்காக அவன் சந்தியார் கொடிய சாபத்தை யனுபவிப்பது யாவர்க்கும் மேலான படிப்பிணையைக் கற்பிக்கும். இதில் வரும் ஒவ்வொரு ஆசாமியின் சரித்திரமும் அவரவர் தத்தமது நடக்கைகளுக்குத் தக்க பலனை முடிவில் அடைவதும் ஒவ்வொரு நேரத்தியான நீதியைப் போதிக்கும். இக்கதை ஆரம்பமுதல் முடிவுவரை வாசிப்போர் மனதைப் பூர்ணமாய்க் கவர்த்து கொண்டு மிக்க களிப்பை யளிக்கும். 2-பாகம் விலை ரூபா. 3.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி, நே. 167, மதராஸ்.

புதிய நாவல்!

புதிய நாவல்!!

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியவை

சந்திரசேகரி.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

எளிய இனிய கடையில் எழுதப்பட்டது. உலகாளுபவரும் இலக்கண அறிவும் விசேஷமாகக் கொண்டது; அன்பின் மகிமை, பொறுமையின் பெருமை, கேடு நீணப்போர் கெடுவர், கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் முதலிய பல அரிய விஷயங்கள் இதில் வினக்கமாகவும் படிப்போர் மனதைக் கவரக்கூடியதாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அறிவை விருத்திசெய்யக்கூடிய நாவல் இதுவே.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-11-32 வரை விலை ரூ. 1.

இந்நூலிலடங்கிய விஷய அட்டவணை.

1. திருநான் பார்த்துத் திரும்பு தல்	10. "பத்மாஸனி பாய்"
2. விருத்தாப்பியரின் விவரம்: தந்தையும் மகளும்	11. சென்னை செல்லத் தீர்மானித் தல்
3. மணிமாலைபும், மல்லிகை மலரும்	12. ஒழுக்கமா அல்லது கடமை
4. கிருஷ்ணசாமி	13. மிஸ்டர் மீனாவய்யர் [யா?]
5. "வனஜ விலாஸ்"	14. "வருவாரழைத்து வாடி"
6. இளமைக் காதல், ஞானமுத்தின் பிரிவு	15. சென்றது கூறி செய்வது கருதல்
7. விவாக சீர்திருத்தம்: மனோசக்தி	16. சித்திர நாடகம்
8. மதப்பற்று	17. வயோதிகர் பிரிவு
9. கண்டவர் வியக்கும் குண்டோதான்	18. பெரியவர் பிரிதல்; பண்டிதை வருதல்
	19. என்னயானும் ஈசன் செயல்
	20. கடவுளைநம்பினோர் கைவிடப்படார்

காதலி? ஒரு இனிய அருமையான தமிழ் நாவல்.

இதில் நவீன நாகரிகம், காதலின் வெற்றி, 'அவனன்றி ஓராணுவம் அசையாது', 'விதியின் வலி' என்னும் பல உயரிய நீதிகள் செல்வர்களின் ஆடம்பர வாழ்க்கை, சீர்திருத்தத்தின் சீர்கேடு ஆகிய பல அரிய அறிவைப் புகட்டும் அதியற்புத விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

இதன் விலை அணா 10.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-11-32 வரை விலை அணா 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி, நே. 167, மதராஸ்.

நாகரீகம்?

இரண்டாம் பதிப்பு.

‘நாகரீகம்’ என்ற உயர்ந்த பெயரை வைத்துக்கொண்டு இக்காலத்து கடைபெறும் பல போலி வழக்க ஒழுக்கங்களின் சீர்கேடுகளை ஒழிக்கவும், நீதியும், உண்மையும், அன்பும் நிலைகுலந்து, மூலை முடுக்குகளில் தேங்கிக் கிடக்க, அகீதையும், பொய்யும் கொடுமையும் ஒருங்கு திரண்டு கரைகடந்து பெருகி வரும் பெரு வெள்ளத்தைத் தடுக்கும் அணைக்கட்டாக இந்நாவல் வரையப் பட்டது. இதில் உள்ளதை உன்னபடியே எடுத்துக் காட்டி இந்தியர் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து அன்புடன் வாழவேண்டுமென்று அரும் பெரும் நீதிகளடங்க பலதிறத்து மனிதர்களின் சபாவத்தையும் போக்கையும் வினக்கிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது; இதில் ஜாதி சமூக கட்டுப்பாடுகளின் ஊழல்களும், ஆப்தமிதர்களின் அருங்குணங்களும், கருத்தொருமித்த காதலர்களின் அந்தரங்கப் பிணைப்பும், மோசக்காரர்கள் இறுதியில் நாசமுறுவதும், பல அத்தாட்சிகளோடு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதை எல்லாரும் வாசித்து நற்பயனடைந்து இன்புறுவார்களாக.

இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-11-32 வரை விலை ரூ. 1—8—0

அன்பானந்தன்

அல்லது

அருஞ்செல்வன் விழைந்த பெருஞ்செல்வன்

இந்தாலின் கதாநாயகன் பெயரே இந்துற்கும் பெயராய் அமைந்தது. அன்பானந்தன் என்னும் பெயரால் இரண்டு உண்மைகள் அறியலாகும்; அன்பு, ஆனந்தத்தில் முடிந்து அதனோடு ஒன்றாகி விடுங்கும் என்பதொன்று; மற்றொன்று இந்துல் எந்தப் பாஷையில் எழுதப்பட்டுள்ளதோ, எந்தப் பாஷை மகக்குத் தாய்ப்பாஷையாக உள்ளதோ, அந்தப் பாஷையின் பெருமை இப்படிப்பட்டதென்பது. தமிழ் என்னும் சொல்லே இனிமை என்று பொருள் படும். அன்பைவிட இனிமையுள்ளது வேறில்லை. இவ்வன்பும் அவ்வினிமையும் கலந்தால் ஆனந்தம் பிறக்கத் தடையென்ன? இந்த ஆனந்தம் தமிழ்ப்பாஷை முழுவதும் கிரம்பியிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிக்கவே, தமிழ் எழுத்துகளின் முதலெழுத்தாகிய ‘அ’ என்பதும், இறுதி எழுத்தாகிய ‘ன்’ என்பதும் இந்துற் பெயர்க்கு முதலும் இறுதியுமாக அமைந்தன.

இதன் விலை ரூபா 1-4-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-11-32 வரை விலை ரூ. 1.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி, செ. 167, மதராஸ்.

ஓம்
பாப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

“எப்போரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு” —திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி	ஆங்கிரஸுலு ஐப்பசிமீ கல	பகுதி
18	1932லு அக்டோபர்மீ 17உ	4

கடவுள் வணக்கம்.

போதமா யாதிரடு வந்தமுமி லாததாய்ப்
புனிதமா யவிகா ரமாய்ப்
போக்குவர வியலாத இன்பமாய் நின்றநின்
பூரணம் புகலி டமதா
ஆதரவு வையாமல் அறிவினை மறைப்பதுநின்
அருள் பின்னும் அறிவின்மைதீர்த்து
அறிவித்து நிற்பதுநின் அருளாகில் எளியனெற்கு
அறிவாவ தேத நிவிலா
ஏதம்வரு வகையேது வினையேது வினைதனக்கு
ஈடான காய மேதென்
இச்சாசு தந்தாரு சிறிதுமிலை இகபரம்
இரண்டினுள் மலைவு தீரத்
நீதிலருள் கொண்டினி யுணர்த்தியெனை யான்வையோ
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சொகிரி விளங்கவரு தக்பிணை மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

(1)

கல்லை யுற்ற கருத்தினர் கார்நிறத்து
அல்லை யொத்த குழலினர் ஆசையால்
எல்லை யற்ற மயல்கொள வோவெழில்
தில்லை யிற்றிக முத்திருப் பாதனே.

(2)

சத்தமுத லாம்புலனிற் சஞ்சரித்த கள்வரெனும்
பித்தர் பயத் தீர்த்து பிழைக்குளா ளெந்நாளோ.

(3)

அரும்பொருள் விளக்கம்

1. இதனால் திருவருள் கூர்ந்து ஆட்கொள்வையோ என்று சின்மயா-
னந்த குருவை வேண்டுகின்றார்.

(இ-ள்) ஞானவடிவாகியும் ஆதியந்த ரகிதமாகியும், பரிசுத்தமாகியும், நிர்விகாரமாகியும், போக்குவரவற்ற சகவடிவாகியும் நின்ற நினது பூரண நிலையையே புகலிடமாகக் கொண்டு அதனிடம் விருப்பம் வைக்காத வகையில் எனது அறிவைத் தடை செய்வதும் உன் திருவருளே. மேலும், அறியாமையை நீக்கி, என்னுள்ளிருந்து உணர்த்தி நிற்பதும் உன் திருவருளே. ஆனால் எளியேனுக்கு அறிவாவது யாது? அறிவில்லாத குற்றம் உண்டாகும் வகை யாது? அறிவு அறியாமைக்குக் காரணமான வினை யாது? என்னுடைய இச்சா சுதந்தரங்கள் கொஞ்சமும் இல்லை. இகபரம் என்னும் இரண்டிடத்தும் எனது மயக்கம் தீரும்படியாகக் குற்றமற்ற திருவருளைக் கொண்டு இனியேனும் அறிவுறுத்தி என்னை அடிமை கொள்வையோ? சித்தாந்த முத்தி முதலே! திருச்சிரகிரியின் கண் ஆன்மாக்கள் பிரகாசிக்க எழுந்தருளிய தக்பிணைமூர்த்தியே! ஞானானந்தங்களைக் கொடுக்கின்ற சதா சாரியனே! என்க.

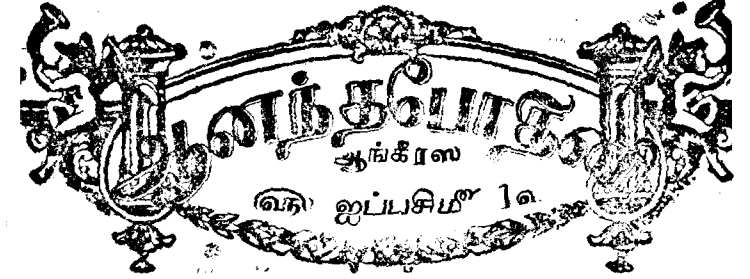
முதல்வனுடைய சொரூப விலக்கணம் இன்னபடித் தெனக்கூற முடியாமையின் “போதமா யாதி நடுவந்தமு மில்லாததாய்ப் புனிதமாய விகாரமாய்ப் போக்குவர வில்லாத விற்பமாய் நின்றநின் பூரணம்” என்றார். கண்மாமையான ஆன்மாக்களுக்குப் பரிபாகமான மலங்களினுடைய வீரியத்தைத் தடுத்தலும், ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவ முதலிய குற்றங்களைப் போக்கி ஞானத்தினைக் கொடுத்து வீட்டை யடையச் செய்தலும் இறைவன் அருளே யாகையால் “அறிவினை மறைப்பது நின்னருள் பின்னு மறிவின்மை தீர்த்தறிவித்து நிற்பது நின்ருளாகில்” என்றார். ஆன்மா ஒன்றை அறியுமிடத்துத் தானே அறியாமல் அறிவிக்க அறியும் தன்மையுடைத் தாகவின் “இச்சாசுதந்தரஞ் சிறிது மிலை” என்றார்.

2. இதனால் பெண்ணுசையை நீக்கியருள வேண்டும் என்கிறார்.

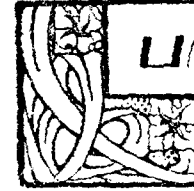
(இ-ள்) அழகிய சிதம்பரத்தில் பிரகாசிக்கின்ற திருவடிகளை யுடைய இறைவனே! கல்லின் தன்மை பொருந்திய மனத்தை யுடையவர்களும், கரிய இருளையொத்த கந்தலை யுடையவர்களுமாகிய மாதாசையால் அளவு கடந்த மயக்கம் கொண்டு நசிக்கவோ அடியேன் பிறந்தது என்க.

மாதர்களின் மயலிற்சிக்குண்டோர் கல்லறிவிற றலை யெடார் என்பார் “குழலினராயசால் எல்லையற்ற மயல் கொளவோ” என்றார்.

3. (இ-ள்) சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தமென்னும் புலன்களின் தங்கிய கன்னப் பித்தர்களின் பயத்தினின்று நீங்கி உய்யுநான் என்னோ என்க.

காந்தியடிகளின் வெற்றி.

பாரதத் தாயின் அரும்பெரும் புதல்வர் மகாத்மா காந்தியடிகளின் கடுந்தவம் பளித்துவிட்டது. சென்ற செப்டம்பர் மாதம் 20-ம் தேதிமுதல் ஏழு கோடி ஏழைத் திண்டாத மக்களின் விடுதலைக்காகக் காந்தியடிகள் எவாடாச் சிறையில் உண்ணா விரத மேற்கொண்டு, உயிர் துறக்கத் துணிந்து, வெற்றிபெற்றார். நமது உலகம் போற்றும் உத்தமர் திடீர்பிரவேசமாக இத்தகைய கடுந்தவம் மேற்கொள்ளத் துணிந்தார் இல்லை. வகுப்புப் பிரச்சினையின் ஒரு அம்சத்தைப்பற்றி இந்திய மந்திரிக்கும் முதன்மந்திரி ராம்ஸே மாட்டினுக்கும் காந்தியடிகள் நிருபர் திட்டினார். அவர்கள் திருப்திகரமான விடை கொடுக்கவில்லை. அதன் பின்னரே நமது பொறுமைக் கடல் உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்ளத் துணிந்தார். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் வகுப்புப் பிரச்சினையைப் பற்றித் தங்கள் தீர்ப்பை விசுவில் வெளியிடுவார்கள் என்ற செய்திகளைப் பத்திரிகைகளிற் கண்டவுடன் காந்தியடிகள் சென்ற மார்ச்சு மாதம் 11-ம் தேதியே இந்திய மந்திரி, ஸர். சாமுயல் ஹோருக்குக் கடிதம் எழுதினார். அதில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்குத் தனித் தொகுதி முறை அமைத்து ஹிந்து சமூகத்தைப் பிளவு செய்தார்களாம் பட்டினிகிடந்து சாகத் துணிந்திருப்பதாக அறிவித்திருந்தார். இந்திய மந்திரியார் ஏதேதோ காரணங்காட்டித் திருப்தியான பதில் கொடுக்காமல் மழுப்பிவிட்டார். பின்னர் காந்தியடிகளின் எச்சரிக்கையை லக்ஷியம்செய்யாமல் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் வகுப்புப் பிரச்சினைத் தீர்ப்பை வெளியிட்டுவிட்டனர். அதன்பின் நமது அடிகள் மீண்டும் முதன் மந்திரிக்கு நிருபம் விடுத்தார். அதில் தாம் முன்னர் நிருபம் வரைந்திருந்ததை நீளைவூட்டியதோடு அரசாங்கத்தார் செய்துள்ள வகுப்புத் தீர்ப்புக்குத் தாம் எக்காரணம் கொண்டும் இணங்க முடியாது.

யாது என்றும், அவர்கள் அத்தீர்ப்பில் கண்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தனித்தொகுதி முறையை மாற்றாவிட்டால் செப்டம்பர் மாதம் 20-ம் தேதி முதல் உண்ணாவிரதமிருந்து உயிர் துறக்கவேண்டிய தீர்ப்பந்தம் ஏற்படும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். முதன் மந்திரி மாக்கடனாட்டு அவர்களும் அரசாங்கத் தீர்ப்பை சரியானது என்று கார்தியடிகட்கு விடை கொடுத்துவிட்டார். நமது அலிம்ஸா தருமமூர்த்தி தமது சூளுரைப்படியே சென்ற மாதம் 20-ம் தேதி முதல் பட்டினி கிடக்கத் துணிந்தார். அன்று முதல் உலக மக்களின் கவனம் எவ்வாறாகச் சிறையில் பதிந்திருந்தது. பாரத மக்களின் மனங்கள் ஏங்கித் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்தன. சிலர் கார்தியடிகளைப் பின்பற்றித் தங்கள் ஆருயிர் வழங்கவும் முற்பட்டுவிட்டனர். வைதிகப் பிடிவாதமாகிய கற்பாறையைக் கார்தியடிகளின் கடுந்தவ பிரங்கி தகர்த்தெறித்துவிட்டதென்றே கூறவேண்டும். பாரத நாட்டில் பல ஆலயங்கள் “தீண்டாதா” நுக்காகத் திறந்துவிடப்பட்டன. வைதிகப் பிராமணர் “தீண்டாத” மக்கட்குப் புரோகிதம் செய்யவும் ஒப்புக்கொண்டனர்.

கார்தியடிகள் உயிர்விடத் துணிந்தார் என்ற செய்தி எல்லாத் தலைவர்களையும் கவலைச் கடலுள் மூழ்கச் செய்தது. எல்லாரும் பம்பாயில் வந்து திரண்டனர். பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் வெளியிட்ட வகுப்புத் தீர்ப்பில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்கு வழங்கியுள்ள தனித் தொகுதி முறையை மாற்றச் செய்து நமது புனித மூர்த்தியின் ஆருயிரைக் காக்கவேண்டும் என்று தலைவர்கள் அல்லும் பகலும் முயன்றனர். இதற்காகப் பண்டித மதன் மோஹன் மாளவியாவின் தலைமையின் கீழ்ச் சமாஸ அவசா மகாநாடு கூட்டப்பட்டது. இக் கூட்டத்தில் மிதவாதிகள் முதலிய பல்வேறு கொள்கையினரும் பங்கெடுத்துக்கொண்டனர். “தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்குத் தனித்தொகுதி முறையே வேண்டும். அதுதான் அவர்களை உய்விக்கும் உத்தம சஞ்சிவி” என்று வட்டமேஜை மகாநாட்டில் வீரமுழக்கம் செய்த டாக்டர் அம்பெத்காரும் அவருடைய கோஷ்டியாரும் அம் மகாநாட்டில் கலந்து கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தி வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டனர். டாக்டர் அம்பெத்கார் இறுதிவரை உறுதி யாகவே நின்று போராடினர். கடைசியில் கார்தியடிகளின் ஆன்மசக்தி எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க கன்முடிவை — உடன்படிக்கையை உண்டாக்கி விட்டது. எல்லாத் தலைவர்களும் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டுவிட்டார்கள் என்ற செய்தி வெளி வந்தவுடன் காட்டுமக்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிப் பெருக்குக்கு ஒரு எல்லையும் உண்டோ? தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உரிமை விஷயத்தில் தாம் உண்மை என்று நம்பிய கொள்கையை நிலைநாட்ட, உறுதியுடன் போராடி, முடிவில் பெரும்பாலோர் கருத்திற் கிணங்கிய வீரர் அம்பெத்காரை நாம் பெரிதும் வாழ்த்துகின்றோம். கார்தியடிகளும் அம்பெத்காரை வாழ்த்திப் போராட்டியது குறிப்பிடத்தக்கது.

புனவில் ஏற்பட்ட ஒப்புயர்வற்ற சமாஸ உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் தனித்தொகுதி முறையை நீக்கிவிட வேண்டும் என்று பிரிட்டிஷ் அரசாங்க முதன்மந்திரி ராம்ஸே மாக்கடனாட்டு அவர்கட்குத் தந்திமேல் தந்தி பறந்தன. மாகாண அரசாங்கங்களும் இந்திய அரசாங்கமும் இவ்விஷயத்தில் தீவிர சிரத்தை காட்டியது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திய மந்திரியும் பிரிட்டிஷ் முதன்மந்திரியும் இந்நாட்டு மக்களின் உணர்ச்சியையும் வேட்கையையும் மதித்துச் சிறிதும் தாமதம் இன்றி, புன உடன்படிக்கையை ஆராய்ந்து அங்கீகரித்தது பாராட்டத் தக்கதாகும். இத்தச் சந்தர்ப்பத்திலேனும் தங்கள் பொறுப்புணர்ந்து டென்துகொண்ட பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாருக்கு நாம் வாழ்த்துக் கூறுகின்றோம். நமது நாட்டு “உயர் வகுப்பு” ஹிந்துத் தலைவர்களின் பெருமுயற்சியும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புத் தலைவர்களின் பாரத கோக்கமும், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தாரின் பிடிவாதமற்ற போரிலும் ஒன்று கூடி நமது மாபெரும் தியாகவள்ளலின் ஆருயிரைக் காப்பாற்றி யிருக்கின்றன. கார்தியடிகள் வாழ்க வாழ்க என்று பல்லாண்டு கூறுகின்றோம்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்கு வழங்கப்பட்ட தனித்தொகுதிக் கொடுமையை நீக்கத் தமது ஆருயிர் வழங்கலே தகுதி என்று கார்தியடிகள் உறுதி பூண்டார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சமூகத் துறையில் சாகவதமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பது போலவே அரசியல் துறையிலும் பிரிக்கப்பட்டதைக்கண்டு நமது அலிம்ஸா தருமமூர்த்தியின் மனம் பிளந்து விட்டது. எனவே உயிர் வழங்கியேனும் அப்பிரிவினையை எதிர்க்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்தார். சிறையிற் கிடந்த நிலைமையிலும் கார்தியடிகள் இத்தகைய வஞ்சினம் மேற்கொண்டது உலகை வியப்புக் கடலில் மூழ்கச் செய்தது. ஜடநாகரிகச் சேற்றில் அழுந்திக் கிடக்கும் இந்நவீன உலகில், ஆன்மசக்தியின் பெருமையை நிலைநாட்டிய தீரம் மகாத்மா கார்தியடிகட்கே உரிமையாகும். இனிமேலேனும் கார்தியடிகள் இன்றி இந்திய அரசியல் அமைப்பு நிறைவேறுது என்னும் உண்மையைப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தார் உணர்ந்து கொள்ளுவார்களா?

புன உடன்படிக்கையைப் பாரத மக்களின் முழுச் சம்மதம் பெற்ற உடன்படிக்கை என்றே கூறவேண்டும். இதைப்பற்றிக் குறை கூறத் துணிவோர் உலகம் அறியாதவரே. டில்லியில் கூடிய ஹிந்து மகாசபை மகாநாட்டிலும், உடன்படிக்கை ஏற்பட்ட மறுநாள் பம்பாயில் கூடிய மாபெரும் கூட்டத்திலும் அவ்வுடன்படிக்கை ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. புன உடன்படிக்கையானது, தனித் தொகுதி வேண்டிய டாக்டர் அம்பெத்கார் வேட்கையையும், கூட்டுத் தொகுதி வேண்டிய எம். சி. ராஜாவின் ஆசையையும், ஒன்றியிருக்க வேண்டும் பிரிவினை கூடாது என்ற கார்தியடிகளின் விருப்பத்தை

யும் நிறைவேற்றிவைக்கும் தனிப்பெரும் சிறப்பு வாய்ந்ததாக விளங்குகின்றது. இவ்வுயரிய உடன்படிக்கையானது தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாருக்குப் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் வழங்கிய பிரதிநிதித்துவத் தைவிட அதிகமான பிரதிநிதித்துவத்தை அளிக்கிறது. லோதியன் கமிட்டி சிபார்சு செய்துள்ளபடியே தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பாரில் வயது வந்தவர்கட்கெல்லாம் வாக்குரிமை வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. புது உடன்படிக்கையின்படி பொதுத்தொகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு அபேக்ஷகர்களாகப் போட்டிபோடுவோர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு வாக்காளராலேயே முன்னதாக நான்கு பேர் தேர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இந்நாள்வரில் ஒருவரே எல்லா வாக்காளர்களாலும் தேர்த்தெடுக்கப்படுவர். இவ்வேற்பாட்டில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்கும் “உயர் வகுப்பு” ஹிந்துக்கட்கும் பாஸ்பா சம்பந்தமும் பொறுப்பும் வழங்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பத்தாண்டுகள் வரை இவ்வேற்பாடு நடைமுறையில் இருக்கும். இதைவிட வேறு எல்லா—சமான் ஏற்பாட்டை இச்சமயத்தில் செய்திருக்க முடியாது என்பதே எமது நம்பிக்கை.

இச்சமயத்தில் நேயர்கட்குச் சில மொழிகள் கூற விரும்புகின்றோம். புது உடன்படிக்கையுடன் எல்லாம் முற்றுப் பெற்றுவிட்டதாகவும் கடமை தீர்ந்துவிட்டதாகவும் யாரும் நினைத்துவிடுவதற்கில்லை. திண்டாமை என்னும் தீர்ப்பெரும்பினியை அறவே ஒழிக்க எல்லாரும் இவ்வுயரிய சமயத்தில் முற்பட வேண்டும். நமது நாட்டில் இப்பினியைத் தொலைத்துவிடுவதற்குத் தக்க தருணம் வாய்ந்திருக்கிறது. காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் உண்மையை எல்லாரும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். உயர் வகுப்பினர் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் ஆகிய இவ்விரு சமூகத்தினரிடையே அசியலின்போலவே சமூகத் துறையிலும் சமான் சமத்துவமும் சகோதர நேய உணர்ச்சியும் பெருகுமாறு எல்லாரும் தொண்டாற்ற முனைந்து நிற்கவேண்டும். இக்கிளையில் வெறும் பொறி பாணம் பாபாப்புக் காட்டிவிட்டுப் பின்னர் அடங்கிவிடுவது புது உடன்படிக்கையின் கருத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதாகாது என்று பணிவுடன் வற்புறுத்தி எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றோம். காந்தியடிகள் புது உடன்படிக்கையின் பயனாகத் தமது உபவாஸ விரதத்தை நீக்கிவிட்டு எட்டு மக்கட்கு ஒரு அறிக்கை விடுத்துள்ளார். அதில்,

“இந்த உடன்படிக்கையினால் எதுவும் தீர்த்துவிடவில்லை. இது முடிவின் தொடக்கமே யாகும். ஹிந்து ஜனங்களில் அநேகரை வாட்டிவரும் சமுதாயத் தொல்லைகள், சமயத் துன்பங்கள் முதலியவைகளை “உயர் வகுப்பு” ஹிந்துக்கள் இருந்தவிடம் தெரியாமல் ஒழிக்க வேண்டிய வேலை பாக்கியிருக்கிறது. கூடிய விரை

வில் இக்குறைகளை நீக்கிச் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வில்லையானால் நான் மீண்டும் உபவாசமிருந்து உயிர்ப்பிட்டுக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்” என்று கூறியிருக்கிறார். நேயர்களே நீங்கள் திண்டாமைப் பேரையைத் தொலைக்க விரும்புகின்றீர்களா? காந்தியடிகளின் ஆறுபீர் நீங்க விரும்புகின்றீர்களா? என்று கேட்கின்றோம். காந்தியடிகளின் அரும்பெறல் உயிர் இவ்வுலகில் நிற்க வேண்டுமானால் திண்டாமையைத் தொலைக்க எல்லாரும் கங்கணங் கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். சீர்திருத்த வேட்கை படைத்தவர்கள் எல்லோரும் கிராமங்கட்குச் சென்று கிராமவாசிகட்கு திண்டாமையின் தீமைகளை எடுத்துக்காட்டிப் பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்கு ஆலயப்பிரவேச உரிமை பற்றிய கிளர்ச்சி எங்கும் இருந்து வருகிறது. காந்தியடிகள் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் வட நாட்டிலும் இங்கும் சில ஆலயங்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்குத் திறந்து விடப்பட்டனவேனும் இவ்விஷயத்தில் இன்னும் முரண்பட்ட உணர்ச்சியே இருந்து வருகிறது என்பதை மறக்க முடியாது. கோளத்தில் குருவாயூர் கிருஷ்ணன் கோவிலில் சென்ற பத்து மாதங்களாகத் “திண்டாதார்” ஆலயப்பிரவேச உரிமையை நிலைநாட்டச் சத்தியாக்கிரகம் நடைபெற்று வந்தது. இதைத் தலைமை வகித்து நடத்தியவர் ஸ்ரீமான் கேளப்பர். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உரிமைக்காகக் கேளப்பர் பட்ட கஷ்ட ஷேடங்கள் பல. இவர் காந்தியடிகள் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டவுடன், தாமும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஆலயப் பிரவேச உரிமைக்காக உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டு குருவாயூர் கிருஷ்ணன் கோவிலில் தவங்கிடந்தார். குருவாயூர் கிருஷ்ணன் கோவில் கள்ளிக்கோட்டை ஜாமொரின் ஆதிக்கத்திற்குட்பட்டது. ஜாமொரின் கடுமையான வைதிக கோஷ்டியின் தலைவர். கேளப்பரின் சத்தியாக்கிரகமோ தவமோ ஜாமொரின் உள்ளத்தை உருக்கவில்லை. ஆனால் கேளப்பரின் உண்ணாவிரதம் பெருந்தொல்லையாயிருந்தமையால் காந்தியடிகள் வாயிலாக அதை நிறுத்தும் படி ஜாமொரின் வேலை செய்தார். காந்தியடிகளின் கட்டளைக்கிணங்கி ஸ்ரீமான் கேளப்பரும் தமது விரதத்தை நிறுத்திவிட்டார். மூன்று மாத காலத்திற்குள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்கு ஆலயப்பிரவேச உரிமை கிடைக்காவிட்டால் காந்தியடிகளின் ஆதரவில் மீண்டும் உண்ணாவிரதச் சத்தியாக்கிரகம் மேற்கொள்ளப்படலாம். அதற்கு மாளவியாழியின் செல்வாக்கும் பிரசாரமுகட்கு கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. விரத தியாகி ஸ்ரீமான் கேளப்பர் சிறப்பாகக் கோளத்திலும் பொதுவாக இந்தியாவிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் ஆலயப்பிரவேச விஷயத்தில் ஒரு கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணி விட்டார். இதுகாறும் ஆலயப் பிரவேச விஷயத்தில் சற்றே தயங்கிக் கொண்டிருந்த காந்தியடிகளும் இப்பொழுது தமது முழு ஆதரவையும் அளிக்கத் தயாராக

முன்வந்துள்ளார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காக எல்லாத் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் பாடுபட முன்னணியில் நிற்க வேண்டும். புனா உடன்படிக்கைக்கும் ஆலயம் பிரவேசத்திற்கும் தொடர்பில்லை என்று கருதுவது தவறு. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்கு ஆலயப் பிரவேச உரிமை கிடைக்க வில்லையானால் புனா உடன்படிக்கையின் நன்னோக்கமே பாழாகிவிடும் என்பதை ஒவ்வொருவரும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுகின்றோம். காந்தியடிகளும் “நான் முக்கியமானதென்று கருதுவது ஆசாத் திருத்தமும் மத சம்பந்தமான திருத்தமுமே” என்று கூறியிருக்கிறார். தென்னாட்டுத் தலைவர்களே, தொண்டர்களே, நீங்கள் என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள்?

ஓம் தத் சத்.

தென்னாட்டு மக்கட்கு காந்தியடிகளின் வேண்டுகோள்.

காந்தியடிகள் ஆறு நாட்களாக உண்ணாவிரதமிருந்து கீழ்க்கண்ட வேண்டுகோளை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கையொப்பமிட்டுத் தென்னாட்டு மக்கட்கு விடுத்திருக்கின்றார்:—

“நான்தோறும் புராதன கோவில்கள் தாழ்த்தப்பட்டோர் எனப் படுவோர் துழையும்படி அனுமதிக்கப்படுவதைக் காண நான் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கடைகிறேன். இதுபற்றி இந்துமதம் புனிதமடைகின்றது. என் மனோவாக்குக் காயத்தினால் கொண்ட வேதனை மிக அதிகம். ஆயினும், கோவில்களின் கதவுகள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் திறக்கப்பட்டமைபற்றி நான் பெரிதும் மகிழ்கின்றேனெனினும் என் மகிழ்ச்சி துக்கக் கலந்ததாகவே யிருக்கின்றது. தீண்டாமை சம்பந்தமாக என் தொண்டு தென்னாப்பிரிக்காவில் ஆரம்பித்ததெனினும், தென்னிந்தியாவில் நான் ஆரம்பமானதாகக் கூற வேண்டும். அப்போர்ப்பட்ட விடத்தில் இன்னும் தீண்டப்படாதா ரொணப்படுவோரைக் கோவிலுக்குள் அனுமதிக்காமலிருப்பது எனக்கு மிகவும் வருத்தத்தைத் தருகின்றது”. “கோவில்களில் தீண்டப்படாதாரும் அனுமதிக்கப்பட்டால் லல்லது அக்கோவிலிலுள்ள விக்ரிகத்தில் கடவுள் தன்மை துலங்காதென்றே நான் இந்து என்னும் முறையிலும் இந்து மதத்தின் தத்துவத்தை நாடுவோன் என்னும் முறையிலும் கூறக்கூடும்.” “மக்கள் இன்று தீண்டப்படாதாரானால் கடவுளும் தீண்டப்படாதாரே.”

எரவாடா சிறை,
கால மணி 7,
25-9-32.

மோகன்தாஸ் காந்தி.

காந்தியடிகளின் சபதம்.

வகுப்புப்பிரச்சினை சம்பந்தமாகச் சென்ற மார்ச்சு 11ம் தேதியில் காந்தியடிகள் இந்திய மந்திரிக்கு ஒரு நிரூபம் தீட்டியிருந்தார். அதில் அடிகள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்குத் தனித்தொகுதி வழங்கக் கூடாது என்று எச்சரிக்கை செய்திருந்தார். ஒருகால் தனித்தொகுதி முறை வழங்கப்பட்டால் தாம் பட்டினி கிடந்து உயிர் துறக்க நேரும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். காந்தியடிகளின் எச்சரிக்கையை லக்ஷியம் செய்யாமல் அரசாங்கத்தார் தங்கள் வகுப்புத் தீர்ப்பில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்குத் தனித்தொகுதி முறையை ஏற்படுத்தி விட்டனர். காந்தியடிகள் மீண்டும் முதன் மந்திரிக்கு ஒரு நிரூபம் விடுத்தார். அதில் தாம் முன்பு கடிதம் விடுத்திருந்ததை நினைவுப்டியதோடு அரசாங்கத்தின் வகுப்புத் தீர்ப்புக்கு எவ்வகையிலும் இணங்குவதில்லை என்று உறுதி மேற்கொண்டிருப்பதாகவும் அரசாங்கத்தார் அத்தீர்ப்பை மாற்றாவிட்டால் செப்டெம்பர் 20-ம் தேதி முதல் உண்ணாவிரத மேற்கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விடும் என்றும் தெரிவித்திருந்தார். முதன்மந்திரி காந்தியடிகளின் கருத்திற்கிணங்காமல் அரசாங்கத் தீர்ப்பை சரியானது என்று சாதித்து விட்டார். எனவே காந்தியடிகள் தமது சபதப்படி செப்டெம்பர் 20-ம் தேதி முதல் உண்ணாவிரதம் பூண்டார். காந்தியடிகளின் உண்ணாவிரதம் உலகைத் திடுக்கிடச் செய்துவிட்டது. “உயர்ஜாதி” இந்துத் தலைவர்களும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புத் தலைவர்களும் பம்பாயில் கூடினர். அல்லும் பகலும் கலந்து பேசினர். காந்தியடிகளைப் பலதடவை பேட்டி கண்டனர். இறுதியில் எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ளத்தக்க சமரச உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது. இவ்வுடன்படிக்கையை அரசாங்கத்தாரும் ஏற்றுக்கொண்டு தாங்கள் வகுப்புத் தீர்ப்பில் கண்ட அம்ஸத்தைமாற்றி விடுவதாக உறுதி கூறினர். காந்தியடிகள் வெற்றி பெற்றார்! உண்ணா விரதம் துறந்தார். இப்போது அடிகளின் உடல் நலம்பெற்றுவிட்டது. காந்தியடிகள் வாழ்க.

முதலில் பம்பாயிலும் பிறகு புனாவிலும் நடைபெற்ற உயர் ஜாதி ஹிந்துக்கள், தாழ்த்தப்பட்டார் ஆகியோரின் தலைவர்களின் மகாநாட்டின் பயனாகவும், மகாத்மாவுடன் கலந்தாலோசித்ததன் பயனாகவும் உயர்ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் இடையில் சட்டசபைத் தேர்தல் முறை சம்பந்தமாய் சமரச ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அந்த ஒப்பந்த விவரம் பின் வருமாறு:—

சட்டசபைகளில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் பிரதிநிதித்துவ சம்பந்தமாயும் மற்றும் அவர்களின் கேட்கத்தைப் பொறுத்த விஷயங்களைப் பற்றியும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கும், இதர ஹிந்து சமூகத்தினருக்கும் கீழ்க்கண்ட ஒப்பந்த மேற்பட்டுள்ளது.

மாகாண சட்ட சபைகளில் பொதுத் தொகுதி ஸ்தானங்களுள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர்களுக்குக் கீழ்க்கண்ட விவரப்படி ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்:—

சென்னை	30
பம்பாய், சிந்து	15
பாஞ்சாலம்	8

பீகார், ஒரிசா	18
மத்திய மண்டலம்	20
அசாம்	7
வங்காளம்	30
ஐக்கிய மண்டலம்	20

மொத்தம் 148

பிரதம மந்திரியின் தீர்ப்பில் மாகாண சட்டசபை மொத்த ஸ்தானங்களைப்பற்றி அறிவித்துள்ள எண்ணிக்கையை அடிப்படையாகக்கொண்டே பிரஸ்தாப ஸ்தானங்கள் நிர்ணயிக்கப் பெற்றுள்ளன.

தேர்தல் முறை

(2) கீழ்க்கண்ட முறைப்படி கூட்டுத் தொகுதி மூலமே மேற்கண்ட ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்தானங்களுக்குத் தேர்தல் நடைபெறும். ஒதுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு ஸ்தானத்திற்கும் பூர்வாங்க தேர்தலொன்று நடைபெறும். அதாவது பொது வாக்காளர் ஜாப்தாவிலடங்கியுள்ள தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு ஒட்டர்கள் மட்டும் இப் பூர்வாங்க தேர்தலில் கலந்துகொள்வர். தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த 4 அபேக்ஷகர்களை முதலில் தனி ஒட்டுகள் மூலம் அவர்கள் தேர்த்தெடுப்பர்.

அவ்விதம் அதிக ஒட்டுகள் பெற்றுத் தேர்த்தெடுக்கப் பெற்ற 4 பேர்களும், ஷே ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்தானத்திற்குப் பொதுத் தொகுதி அபேட்சகர்களாக நிற்பர்.

இந்தியா சட்டசபை

(3) இந்தியா சட்டசபைக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு இவ்விதமே கூட்டுத் தொகுதி மூலம் பிரதிநிதித்துவ மளிக்கவேண்டும். 2-வது செக்ஷனில் குறிப்பிட்டுள்ள முறைப்படி, ஸ்தானங்களை தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு ஒதுக்கப்பட்டுப் பூர்வாங்கத் தேர்தலையும் நடத்தவேண்டும்.

(4) இந்தியா சட்டசபையில், பொதுத் தொகுதிக்கு ஏற்படுத்தும் ஸ்தானங்களுக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினருக்கு 18% ஸ்தானங்களை ஒதுக்கவேண்டும்.

(5) இந்தியா சட்டசபை, மாகாண சட்டசபை இவைகளுக்குப் பூர்வாங்கத் தேர்தல் நடத்தும் முறை, முதல் 10 வருஷங்களுக்குப் பின் தானாகவே ரத்தாகிவிட வேண்டும். ஆனால், கீழ்க்கண்ட 6-வது செக்ஷன்படி அக்காலத்திற்கு முன்பே ஓர் பார்ஸர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு விடுமானால், அக்காலத்திற்கு முன்பே இம்முறையை ரத்து செய்து கொள்ளலாம்.

(6) இவ்வொப்பந்தத்தின் 1, 4 பிரிவுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, இந்தியா சட்டசபையிலும், மாகாண சட்டசபைகளிலும் ஸ்தானங்களை ஒதுக்கும் முறை இந்த ஒப்பந்தம் அமுலிலுள்ளவரை நீடித்திருக்கும்.

(7) மாகாண, இந்தியா சட்ட சபைகளுக்குத் தாழ்த்தப்பட்டோரின் வாக்குரிமை லோதியன் கமிட்டி அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளபடியே இருத்தல் வேண்டும்.

(8) ஸ்தல ஸ்தாபனத் தேர்தலுக்கோ, அன்றி சர்க்கார் உத்தியோகங்கள் பெறுவதற்கோ, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவரென்ற காரணத்திற்காக எவருக்கும் எவ்வித அசௌகரியங்களு மிருக்கக் கூடாது. சர்க்கார் உத்தி

யோகங்கள் பெற நிர்ணயிக்கப்படும் கல்வி யோக்கியதாம்சங்கள் பெற்றிருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நேர்மையான முறையில் உத்தியோகங்களளிக்கச் சகல முயற்சிகளையும் செய்யவேண்டும்.

(9) ஒவ்வொரு மாகாண கல்வி கிராண்ட் நிதியிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கல்வி சௌகரியங்களளிக்கப் போதிய தொகையை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும்.

இந்த ஒப்பந்தத்தில் புனுவில் பிரசன்னமாயிருந்த பண்டித மதன் மோகன் மாளவியா, டாக்டர் அம்பேத்கார், டாக்டர் சோலாங்கி, ராவ்பகதூர் சீனிவாசன் சர். தேஜ்பகதூர் சாப்ரு, ஸ்ரீ. ஜெயகர், ராவ்பகதூர் எம். சி. ராஜா, ஸ்ரீ. பி. பாலு, ஸ்ரீ. ராஜபோஜ், ஸ்ரீமான் கன். சிவராஜ், பிரல்லா, எம். பிள்ளை, சர். சி. பி. மேத்தா, கவாய் தியோதார், சி. ராஜகோபாலாச்சாரி, ராஜேந்திர பிரசாத், பகேவ் முதலியவர்கள் கையொப்ப மிட்டுள்ளனர்.

“நான் பட்டினி கிடப்பதேன்?”

மகாத்மா காந்தியடிகள் தமது உபவாச சம்பந்தமாய் செப்டம்பர் மாதம் 15-ந் தேதியன்று பம்பாய் சர்க்காருக்கு ஒரு அறிக்கையை அனுப்பியிருந்தார். அந்த அறிக்கை பின்வருமாறு:—கடவுள் பெயரால் நான் உபவாச விரதமிருக்கத் தீர்மானித்துவிட்டேன். அவரது ஆக்ஷேபப்படியே மிகத் தாழ்மையுடன் இதை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாக நான் நம்புகிறேன். விரத ஆரம்பத் தேதியை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்றும், பொது ஜனங்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய அவர்களுக்கு ஓர் சந்தர்ப்பமளிக்க வேண்டுமென்றும் பல நண்பர்கள் என்னை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் பிரதம மந்திரிக்கு எழுதியுள்ள கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள காரணத்தைத் தவிர இதர காரணங்களுக்காக ஏற்கனவே குறித்த நேரத்தில் ஒரு மணியைக்கூட மாற்ற முடியாமைக்கு வருந்துகிறேன்.

என்மீது நம்பிக்கை கொண்டுள்ள இந்தியர்களுக்கும் அந்நியர்களுக்கும் விரோதமாகவும், என்னிடம் நம்பிக்கை யில்லாதவர்களின் சார்பாகவுமே பட்டினிகிடக்க உத்தேசித்துள்ளேன். ஆங்கில உத்தியோக வர்க்கத்தினருக்கு விரோதமாக நான் பட்டினி கிடக்கவில்லை. இவை யாவற்றையும்விட மத விஷயத்தில் சரியான காரியங்களை மேற்கொள்ளுமாறு ஹிந்துக்களின் மனச் சாட்சியைத் தூண்டிவிடுவதற்காகவே நான் இதை மேற்கொண்டிருக்கிறேன். வீண் பரபரப்பை ஏற்படுத்துவதற்காக நான் இப் பட்டினி விரத்தை ஏற்கவில்லை. நியாயம் வழங்கவேண்டு மென்ற ஒரே காரணத்திற்காகவே நான் எனக்குள்ள முழுச் சக்தியையும் உபயோகித்துவிடத் தீர்மானித்துவிட்டேன். ‘அவனன்றி ஓரணுவ மசையாது’ என்னும் ஆன்றோர் மொழியில் நான் பூரண நம்பிக்கை கொண்டவன். இனியும் தொண்டு செய்ய இச்சடலத்தை அவன் விரும்பினால், இதைக் காப்பாற்றுகிறான். அவனது அருளினால்தான், எவரும் இச்சரீரத்தைக் காத்துவிட முடியாது. ஏதோ சொற்பகாலத்திற்கு இத்தேகம் தாங்கமுடியு மென்று மனித முயற்சியால் நான் கூறுகிறேன்.

ஜாதி ஹிந்துத் தலைவர்களும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புத் தலைவர்களும் ஏதோ பதட்டுக்காகச் செய்துகொள்ளும் ஒப்பந்தங்களை நோண்டும் பயனில்லை. ஒப்பந்தம் பயன் தரவேண்டுமாயின் அது உண்மையானதாக இருத்தல் வேண்டும். தீண்டாமையை அடியோடு வேரூக்க ஹிந்து பொது ஜனங்கள் இன்

ஊம் தயாராயில்லா திருப்பார்களாயின், சற்றும் ஆலசியமின்றி என்னை தத்தம் செய்துவிட வேண்டியதே.

கூட்டுத் தொகுதியை எதிர்ப்பவர்களை எவ்விதத்திலும் வற்புறுத்தல் கூடாது. அவர்கள் எதிர்ப்பதின் காரணமனைத்தையும் நான் எளிதில் அறிந்துகொண்டுவிட்டேன். என்னிடம் அவநம்பிக்கைகொள்ள அவர்களுக்குச் சகல உரிமையும் காரணமு மிருக்கின்றன. 'தீண்டாதார்' எனப்படுவோரை ஜாதிப் படுகுழியிலமர்த்தி நசுக்கி இந்துக்களெனும் பொய்யான "உயர்" வகுப்பை நான் சேர்ந்தவனன்றோ? இவ்வளவு கஷ்டத்திற்கு உட்பட்டும் அவர்கள் ஹிந்து சமூகத்திலேயே சேர்ந்து இருந்துவருவது பெரும் அதிசயமேயாகும்.

கூட்டுத் தொகுதிக்கு அவர்கள் எதிர்ப்பு கியாயமானதே என்று நான் கூறமுடியு மெனினும், அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் தவறி இருக்கின்றன ரென்றே நான் நம்புகிறேன். ஹிந்து சமூகத்திலிருந்து, தாழ்த்தப்பட்டவர்களைப் பிரித்து ஓர் சனி வகுப்பாக ஏற்படுத்திவிடலாம். இதனால் ஹிந்து மதத்திற்கே என்னுமழியாத அபகீர்த்தி ஏற்பட்டுவிடும். இதனால் தாழ்த்தப் பட்டோருக்கு உண்மையில் நன்மை ஏற்படுவதாயின் நான் இவ்வித அபகீர்த்தியைப் பொருட்படுத்தக்கூடாது. ஆனால் அவர்களின் வாழ்க்கை ஜாதி ஹிந்துக்களின் வாழ்க்கையுடன் பெரிதும் பிணைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அவர்களை ஜாதி ஹிந்துக்களினின்றும் தனித்துப் பிரிப்பது அசாத்தியமாகு மென்பதே நான் இவ்விஷயமாக அனுபவத்தில் கண்ட உண்மை.

"தீண்டாதவர்" ரொனப் படுவோர் ஏகருடம்பத்தின் ஓர் பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள். ஹிந்து சமூக வாழ்வில் அவர்கள் எவ்வளவோ கஷ்ட நிஷ்டராவ் களுக்கு உட்பட்டிருப்பினும், அவர்கள் ஹிந்து மதத்தைக் கைவிட விரும்ப வில்லை. ஹிந்து மதத்தில், வார்த்தைகளால் விளக்க முடியாத ஏதோ ஓர் விசேஷமிருக்கிறது. அதுதான், "தீண்டாதவர்" ரொனப்படுவோரை அவர்களுடைய மரியாமலே ஹிந்து மதத்திற்குட்படுத்தி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

எனவே தற்போது ஹிந்து சமூகத்திலிருந்து அவர்களைப் பிரித்துவிடச் செய்துவரும் ஏற்பாடுகளை உயிரைக்கொண்டு எதிர்க்கவேண்டியது என்னைப் போன்றவர்களின் கடமையாகிறது. இவ்வித எதிர்ப்பின் கருத்து மகத்தானதாகும். ஹிந்து சமூகத்திற்குள் தாழ்த்தப்பட்டோருக்குப் பூரண சுதந்தர மளிக்காத எவ்வித சமரச ஒப்பந்தமும், பிரஸ்தாப பிரிவினை யோசனையை தடுத்துச் சரிக்கட்ட முடியாது.

மூட நம்பிக்கை ஒழிக

பொறுப்பு வாய்ந்த ஹிந்துக்கள் சிந்திக்க வேண்டிய முக்கிய பிரச்சினை ஒன்றுண்டு. "தாழ்த்தப்பட்ட" வகுப்பினரை சமூக, ராஜ்யத் துறைகளில் பல்வேறு விதமாக ஹிம்சித்தால், அதை என்போன்ற சீர்திருத்தக்காரர் படை படையாகத் திரண்டு கிரந்தரமாகப் பட்டினி கிடந்து சத்தியாக்கிரகம் செய்து எதிர்க்க முன் வரும்பொழுது, அவ்வித சத்தியாக்கிரக பலத்தை எதிர்த்துச் சமாளிக்க முடியுமா என்பதை அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். ஹிந்து மதத்தில் வெகுதூரமாக யிருந்துவரும் மூட நம்பிக்கைகளையும் குருட்டுப் பழக்கங்களையும் களைந்தெறிந்து ஹிந்து மதத்தைச் சுத்தி செய்து, இவ்வகுப்பினர் விடுதலை யடையுமாறு செய்வதில் தங்கள் உயிரையும் ஓர் பொருட்டாக மதிக்காத இவ்விதச் சீர்திருத்தக்காரர்கள் தற்போது இந்தியாவிலிருந்து வருகின்றன ரென்றே நான் நம்பி இருக்கிறேன்.

தனித்தொகுதி கூடாது

என் உபவாச விரத சம்பந்தமாய் ஓர் தப்பெண்ணம் நிலவி வருவதாகத் தெரிகிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வித ரூபத்திலும் சட்டபூர்வமாகத் தனிவாக்காளர் தொகுதியை ஏற்படுத்தக் கூடாதென்பதை எதிர்த்தே நான் உபவாசமிருக்கிறேன். அவ்வித பிரிவினையை கிரந்தரமாக ஒழித்துவிடும்போது என் உபவாச விரதமும் பூர்த்தியடையும். ஸ்தானங்களை ஒதுக்குவதுபற்றியும், இப் பிரச்சினையைக் கையாள வேண்டிய நேர்மையான முறைகளைப்பற்றியும் என் மனதில் திட்டமான அபிப்பிராயங்கள் பல இருக்கின்றன. ஓர் கைதியாக இருக்கையில், அவ்வித யோசனைகளை வெளியிடுவதற்கு நான் அருகனல்லென்று நினைக்கிறேன். ஆனால் பொறுப்பு வாய்ந்த ஜாதி ஹிந்து தலைவர்களும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புத் தலைவர்களும் சேர்ந்து கூட்டுத் தொகுதி முறைமீது செய்துகொள்ளும் எவ்வித ஒப்பந்தத்தையும், பொதுக் கூட்டங்கள் மூலம் சகல ஹிந்துக்களும் ஒப்புக்கொண்டபின், நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியவனென் யாவேன்.

இதா அம்சங்கள் எனக்குடன்பாடல்ல

ஆனால் ஓர் விஷயத்தை நான் தெளிவாகக் கூறவேண்டி யிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் பிரச்சினை திருத்திராமாகத் தீர்ந்துவிட்டால், பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் செய்துள்ள வகுப்புத் தீர்ப்பின் இதா அம்சங்களை நான் ஒப்புக்கொள்ள இணங்குவதாகக் கருதிவிடக்கூடாது. அத்தீர்ப்பில் அடங்கியுள்ள பல அம்சங்கள் சுதந்தர ஜனநாயக அரசியலை நடத்துவதை அசாத்தியமாகச் செய்யும் என்றே நான் கருதுகிறேன். மேலும் தாழ்த்தப்பட்டோர் பிரச்சினை திருத்திராமாகத் தீருவதால் பின்னர் ஏற்படுத்தப் போகும் அரசியலமைப்பை நான் ஒப்புக்கொள்ள இணங்குவதாகக் கருதிவிடலாகாது. இவைகளைத் தவிர அரசியல் விஷயங்களாகும். தேசிய காங்கிரஸே இவைகளை ஆலோசித்துத் தீர்மானிக்க வேண்டும். என் ஆன்மார்த்த விஷயங்களுக்கு இவைகள் முற்றும் புறம்பானவையே யாகும். மேலும் கைதியாக இருக்கையில் நான் இவைகளைப்பற்றி என் சொந்த அபிப்பிராயங்களைக் கூறுவதற்கில்லை. என் பட்டினி விரதம் ஓர் குறிப்பான விஷயத்தையே பற்றியது.

அநுதாபப்பட்டினி வேண்டாம்

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புப் பிரச்சினை பெரிதும் மத சம்பந்தமானது. நான், என் வாழ்நாள் முழுவதிலும் இவ்விஷயத்தில் சிரத்தை காட்டி கவனம் செலுத்தி வந்திருப்பதால் விசேஷமாக எனக்கே உரிமையானதெனக் கருதுகிறேன். இது என்னிடம் ஆன்மார்த்தமாக ஒப்புவிக்கப்பெற்ற ஓர் மேலான பொறுப்பு என்று நான் மதிப்பதால் இதைக் கைவிட்டுவிட முடியாது. ஞான மடையலும் பிராயச் சித்தத்திற்காகவும் பட்டினி கிடத்திறப்பது தொன்று தொட்டிருந்துவரும் ஓர் முறையாகும். கிறிஸ்தவமதத்திலும், இஸ்லாம் மதத்திலும் இம் முறை கையாளப் பெற்றுள்ளதை நான் அறிந்திருக்கிறேன். ஆனம் சுத்திக்காகவும் பிராயச்சித்தத்திற்காகவும் உபவாசமிருந்து வந்திருப்பதற்கு ஹிந்து மதத்தில் எவ்வளவோ உதாரணங்க ளிருக்கின்றன. இது ஓர் விசேஷ ரீதியாக இருக்கலாம். ஆனால் இது ஓர் கடமையாகும். மேலும் இவ்விஷயத்தில் எனக்கு மிக்க அநுபவ முண்டு. குருட்டு நம்பிக்கையுடனே, அன்றி என்னிடம் அநுதாபம் காட்டுவதற்காகவோ எனது நண்பர்களும், என்னிடம் அநுதாபம் கொண்டவர்களும்

என் முறையைப் பின்பற்றக் கூடாதென எச்சரிக்கை செய்கிறேன். அவர்கள் எனைவரும் “தீண்டாதார”க்குத் தன்னலமற்ற பெருந் தொண்டு செய்யப் பயிற்சிபெறலாம். அவர்கள் பட்டினிகிடக்க வேண்டிய காலம் வரும்பொழுது அவர்களுள்ளத்திலேயே ஓர் தனி ஒளி பிறக்கும்.

அஹிம்ஸையின் முடிவு

எவர்மீதும் வெறுப்போ, அன்றிக் கோபமோ கொண்டு நான் இந்த உபவாச மாறப்பிக்கவில்லை. நிர்மலமான கனங்கமற்ற காரணத்திற்காகவே நான் இதை மேற்கொண்டிருக்கிறேன். இதுவே அஹிம்சா நெறியின் முடிவாகுமென்பது எனது கருத்து. எனக்கோ அன்றி நான் எதற்காகப் பாடுபடுகிறேனோ அதற்கோ விரோதமாக இருப்பவர்கள் மீது மிருக பலத்தை உபயோகிப்பவர்கள் என் மரணத்தைத் துரிதப்படுத்துபவராவர். பொதுவாக எல்லா விஷயங்களிலும், சிறப்பாக பிரஸ்தாப தகராறிலும், விரோதிகள் பால் மிக மரியாதையும் மதிப்பும் காட்டுவது வெற்றியடைய இன்றியமையாததாகும்.

“நானும் தீண்டப் படாதவனே”

“ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களுக்குத் தனித் தொகுதிகளை அமைப்பதை நிறுத்திவிடுவதானது நான் செய்துகொண்டிருக்கிற பிரதிக்கையின் வாசகப்படி எனக்குத் திருப்திதரக்கூடிய தேயாயினும், அந்தப் பிரதிக்கை செய்து கொண்டதற்குக் காரணம் எதுவோ அந்தக் காரணத்தை உத்தேசிக்கையில் போதுமானதாக மாட்டாது; என்னை எனவே தீண்டாதாராகச் செய்துகொண்டுள்ள ஷோதாவில் தீண்டாதாரர்களுக்கும் தீண்டக்கூடியவர்களுக்கும் ஒரு ராஜியைத் தட்டிக்கொட்டி ஏற்படுத்தி விடுவதுடன் நான் சம்மாலிருக்கப் போகிறதில்லை. நான் விரும்புவது என்ன, நான் எதற்காக உயிர் வாழ்கிறேன், எதற்காக நான் பிராணத்தியாகம் செய்யவும் பரம சந்தோஷமடைவேன் என்பதைச் சொல்லுகிறேன்—இந்தத் தீண்டாமையை வேருட்படக் கிடைத்துவிட வேண்டுமென்பதே எனது நோக்கம்” என்று மகாத்மகாந்தி எரவாடாச் சிறையில் தம்மைப் பேட்டிக்கண்ட பத்திரிகைப் பிரதிநிதி கோஷ்டியிடம் சொன்னார்.

காந்தியடிகளின் பிறப்பு விழா.

மகாத்மா காந்தியின் ஜெயந்தி (பிறப்பு விழா)யை அனுஷ்டிப்பதற்காக சென்ற மாதம் 27-ந் தேதி மாலே புனா சிவாஜி மந்திரத்தில் நடந்த பொதுக் கூட்ட மொன்றில், கவி கவீந்திரநாத தாகூர் ஓர் அரிய பிரசங்கம் நிகழ்த்தினார். அதற்கு பண்டித மானவியா தலைமை வகித்தார். கூட்டம் நடப்பதற்கு முன் கவி ரவீந்திரர் தமது கையால் எழுதியிருந்த பிரசங்கத்தைச் சிறையிலுள்ள மகாத்மா காந்தியிடம் சமர்ப்பித்தார்.

கவி ரவீந்திரர் செய்த பிரசங்க விவரம் பின்வருமாறு:—இன்று நடைபெறும் மகாத்மா காந்தியின் ஜெயந்தியானது ஓர்வித பயங்கரமான உணர்ச்சியை உண்டாக்கி யிருக்கிறதெனக் கூறுவது மிகையாகாது. மரணமானது அவரிடமிருந்து விலகி, வெற்றியுடன் அவர் புனர் ஜென்ம மெடுத்திருக்கிறார். சதாரணமாக மானிடர்கள் தங்களுக்குச் சுற்றுப் பக்கத்திலுள்ள வெகு சில உறவினர்களுடனும், நண்பர்களுடனும் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தி, கடை

சியில் மரண மடைகிறார்கள். அத்தகையோருக்கு இவ்வுலகில் பார்த சம்பந்தமிருப்பதில்லை. பிரதி வருஷமும் அவர்களும் தங்கள் ஜெயந்தி வைபவத்தை அனுஷ்டிக்கிறார்கள். அவர்கள் விஷயத்தில் உறவினர், நண்பர் முதலியோருக்குள்ள அன்பானது குறையாம லிருந்துவருவதைக் காட்டுவதே ஜெயந்தியின் நோக்கமாகும்.

உயர்ந்த ஆத்மாக்கள்

ஆனால், உயர்ந்த ஆத்மாக்களுக்கு உலகத்திலுள்ள சம்பந்தம் பார்த்தாகும். அவர்களின் உயர்வைப் பற்பல வகுப்பைச் சேர்ந்த ஜனங்களும், பற்பல மக்களும் அங்கீகரிக்கிறார்கள். அத்தகைய உயர்ந்த ஆத்மாக்களுடைய ஜெயந்தியை நாம் கொண்டாடுவதால், எக்காலத்தும் அவர்கள் நம்மைச் சேர்ந்தவர்களென நாம் உணருவதுடன், அதனால் இவ்வுலகத்துடன் ஆத்மார்த்த விஷயங்களில் நமக்கு நெருங்கிய சம்பந்த மேற்படுவதாகவும் நமக்கு உணர்ச்சி உண்டாகிறது. மக்களும் மானிடவர்க்கத்துடன் நமக்கு நெருங்கிய சம்பந்தமிருக்கிற தென்ற தத்துவத்தையும் அதிலிருந்து நாம் நன்கு அறிகிறோம்.

மகத்தான அதிர்ஷ்டம்

மேலே கூறியபடி அத்தகைய மானிட சிரோஷ்டர் ஒருவர் இன்று நம் மிடை தோன்றியிருப்பது நமது மகத்தான நல்ல அதிர்ஷ்டமாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் மற்றோர் அபூர்வமான விஷயத்தையும் குறிப்பிடவேண்டியது அவசியம். அதாவது, சுதந்தரத்தையும், சத்தியத்தையும் நிலை நிறுத்துவதற்காக இதற்குமுன் நம்மிடை அவதரித்த பலரையும் நாம் புறக்கணித்து விட்டதுபோல், மகாத்மா காந்தியையும் புறக்கணிக்காம லிருப்பது நமக்கு மிகுந்த நல்ல காலமாகும். இந்திய தேசம் முழுதும் மாத்திரமல்ல, வெளி நாடுகளிலும்கூட, அவரது மகிமையானது வேலைசெய்து வருகிறது. அதனால், நம்மிடை சத்திய உணர்ச்சி உதயமாகி, நம்மிடையுள்ள சுயநல உணர்ச்சி மறையும்படி அது செய்திருக்கிறது. அவரது வாழ்க்கையானது சுதந்தரம், தியாகம், தொண்டு, ஆத்ம அர்ப்பணம் முதலியவைகளின் பெருமையை நமக்கு இடைவிடாது உபதேசித்து வருகிறது.

மகாத்மா யார்?

மிகத் தெய்வீகமான இச்சமயத்தில், நாம் மனப்பூர்வமாக நமது உயர்ந்த அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமே யன்றி வீண் பெருமையுடனும், உணர்ச்சியுடனும் திருப்தி யடைந்து விடுவது ஏற்றதல்ல. தற்போதுள்ள நிலைமைக்குத் தகுந்தவாறு நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டும். அதாவது மகாத்மா தாமாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ள பொறுப்பை அவருடைய கையிலிருந்து நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எல்லோர் மனதையும் ஆட்கொண்டு சகலருடைய மனதிலும் வாசம் செய்யும் இறைவனைத்தான் “மகாத்மா” எனக் கூறவேண்டுமென்று உபநிஷத்துக்களிலிருந்து நாம் அறிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இன்று நாம் பூஜிக்கும் ஒருவருக்கு “மகாத்மா” என்ற உயர்ந்த பட்டம் முற்றிலும் ஏற்றதாகும். அவர் ஒரு சிலருடைய மனதில் மாத்திரம் வசிக்கவில்லை. இந்தியாவில் பிறந்துள்ள எண்ணிக்கையற்ற ஜனங்கள் மனதை அவர் ஆட்கொண்டுள்ளார். இனி இங்

தியாவில் பிறக்கப் போகும் ஜனங்களும் அவரையே தியானம் செய்வார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்த ஆத்மாவானது (மகாத்மா காந்தி) மற்ற ஆத்மாக்களின் தத்துவத்தை அறியும் சக்தியுடையது. நமது சரித்திரத்திலேயே ஒருவரும் சாதிக்க முடியாத காரியத்தை மகாத்மா காந்தி சாதித்துள்ளார். இந்தியா பூகோளத்திலுள்ள வெறும் ஓர் தேச மல்ல வென்பதையும், நாங்கள் ஜனனமாகி வாழ்க்கையை நடத்தி வரும் சத்திய நாடென்பதையும் பாமரஜனங்களும் அறிந்து கொள்ளும்படி அவர் செய்துள்ளார்.

“அடிமைச் சங்கிலியை அறுத்தோம்”

பல ஆண்டுகளாக இந்தியா மீதுள்ள சுமையையும், அகஸ்மாத்தான பிறப்பின் காரணமாகப் பலரை அவமதித்துவந்த அக்கிரமத்தையும், சகல மானிடருக்கும் சமமான உரிமைகளைப் பெரும்பாலானவர்கள் விஷயத்தில் அளிக்கவும், அனுதாபப்படவும் மறுத்த பாபத்தையும் அகற்றும் தெய்வீகமான கடமையில் ஈடுபட்டுள்ள மகாத்மா காந்தியுடன் நாமும் கலந்து கொள்ளத் தீர்மானித்துள்ளோம். அவ்விதம் நாம் செய்வதால், ஆத்மார்த்தமான அடிமைத்தனத்திலிருந்து இந்தியாவை விடுதலை செய்வதுடன், உலகத்திலுள்ள மானிட வாக்கத்திற்கே நாம் ஓர் உயர்ந்த வழியைக் காட்டியவர்களாவோம். பிறப்பினால் ஓர் சாராரைக் கொடுமைக் குள்ளாக்கும் வழக்கமிருக்கும் தேசங்களுக்கெல்லாம் இது ஓர் சிறந்த படிப்பினை யாகும். இன்னும் எவ்விதத்திலும் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக நடக்கக் கூடாதென்ற உயர்ந்த தத்துவத்தையும் மகாத்மா காந்தி நமக்கு உபதேசித்துள்ளார்.

அற்புத வெற்றி

நமது தேசத்திலும், வெளிநாடுகளிலுமுள்ள அற்பகுணமுள்ள பலர், மகாத்மா தமது தவத்தை ஆரம்பித்ததும் பரிகாசமும், ஆர்பாட்டமும் செய்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் பரிகாசம் பாழாகி, நமது கண்களுக்கு முன்னிலையிலேயே அற்புதம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. பண்டைச் கால முதல் இருந்து வரும் பாழும் வழக்கமாகிப் பாறாங்கல் மலைகள் பொடிப்பொடியாகி விட்டன. நமது தேசிய வாழ்க்கையையே சிதைத்துவரும் கர்நாடக முட்டுக்கட்டைகள் அகன்று வருகின்றன.

“சபதம் பூர்த்தியாக வேண்டும்”

அவர் செய்த தவத்தின் பயனாக அற்புதமான, மகத்தான வெற்றி கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால், தீண்டாமையாகிற தீமைகள் அடியோடு ஒழிய வேண்டுமென மகாத்மா கொண்டுள்ள சபதத்தை நாம் பூர்த்தி செய்வோமானால், அவருக்கும் நமக்கும் அழியாப் பெருமை யுண்டாகும். மனிதனுக்கு மனிதன் சமத்துவமாக இருப்பதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கும் சகல விஷயங்களையும், சகிப்புத்தன்மை யின்மையையும் ஒழித்துவிட வேண்டும். நமது லக்ஷியங்களான சுதந்தரம், நீதி இவைகளைப் பெறுவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பவைகளை அகற்றுவதில் சந்தேகம் வேண்டியதில்லை.

பிராட்டியார்

(சுமீ. பண்டிதை-அசலாம்பிகை அம்மையார்.)

(208-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

“வரும் இவன்மாயம் வல்லான் வஞ்சனை யரக்கி நெஞ்சம்
தெரிவிலன் தேறுந்தன்மை சீரியோய் செயலிற் றன்றால்
உருவிது மெய்யதன்றால் ஊனுக்ர் வாழ்க்கை யானே
வெருவினன் எய்திடாமல் விலக்குதி”

என இகழ்ந்தனர். இவைகளிலேயே இவன் புல்லிய தன்மையை இராமன் உணர்ந்து சாலையை விட்டு அகலும்படி எச்சரித்து சந்திக் கடனற்றச் செல்கின்றார். சூர்ப்பகை, இப்போழகி இவன்பால் இருக்கு மட்டும் இவன் என்னை விழையான்; இவளை வெனவிச் செலவேன் என்று எண்ணி முயல் எத்தனிக்கையில் இவைகளைப் புறத்தேயிருந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்த இலக்குவன் ஓடிவந்து வல்லாக்கியின் மூக்கு காது முதலிய உட்புக்களைக் கொய்து வீழ்த்தினான். சூர்ப்பகை இதனையும் சகித்துக்கொண்டு அவர்களில் ஒருவருடனாலும் சகிக்க நேர்ந்தால் போதுமெனப் பின்பும் முயன்றான். ஒன்றும் பயன்படா தொழிதலின் வன்மம் கொண்டு ஈதாவுண திரி சிராத்தியரைப் போர் செய்யத் துண்டுகிறான். கடல்போல் நெருங்கிய கரையுடைய படை ஒரு முகூர்த்தத்தில் மாய்ந்தது; கரையுடைய மடிந்தனர்.

பிறகு இலங்கேசனிடம் சென்று தன்னைத் தாபதர் அவமானம் செய்ததையும் பிராட்டியின் பேரழகையும் விவரித்து அவ் வந்தையைக் கவரும்படி போதித்தான். அதுவே அவன் வாழ்க்கையின் இறுதி ஓலையானமையினால் இனிதாக ஏற்று அதற்குரிய உபாயமாக மாமனாகிய மாரீசனிடம் சென்று அவனைக்கொண்டு இராமனைச் சீதையினின்றும் பிரிக்கும் உபாயம் செய்யத் துண்டுகின்றான். இதன் மேல் வினாவாகிய மாரீசன் வருகைதான் பிராட்டியாரின் பெருஞ்சோதனையின் தோற்றவாய். பொன்மானிக் வந்த உருவம் பிராட்டியின் மனதைக் கவர்ந்தது. அதன்மாட் டெழுந்த ஆசை அடக்க முடியாததாயிற்று. ஆகவே அதனைப் பற்றித் தரும்படி இராமனை யிகவும் வற்புறுத்தி வேண்டினார். இராமனுக்கும் ஏறக்குறைய பிராட்டியாரைப்

போலவே அம்மானின் அழகில் விருப்ப மெழுந்தது. இதனைக் கவிவேந்தர் வெகு பொருத்தமாக,

“சேக்கையினாவு நீங்கிப் பிறந்தது தேவர் செய்த

பாக்கிய முடைமையன்றோ அன்னது பழுதுபோமோ.”

என ஆரம்பத்திலேயே சமாதானம் கூறுகின்றார். பொன்னால் இயல்பாகவே ஒரு மிருகம் புலியில் தோன்றுமா? என்பது இராமர் மனதில் படவேண்டிய திருக்க, இதனை மாயமென்றெண்ணி அறிவுறுத்திய இனவலையும் அசட்டை செய்து அதனைப் பற்றவே முடிவு கொண்டு தொடர்ந்தனர் என்பது பேரறிவானனாகிய இராமனுக்குப் பெருமை தராத்தென்பதைக் கவி யுணர்ந்தே தொடக்கத்திலேயே அவர் எந்தக்காரியத்திற்காகப் பிறந்தாரோ, அந்தக் காரியம் தேவகாரிய மாதலின் அது முடிவுறுது பழுதுபடா தென்று நினைவுட்டினார் போலும். பிரானுக்கே அந்த உருவத்தில் விருப்பம் ஏற்பட்டபோது பெண்மை யுடைய பிராட்டியாருக்கு அவ்விருப்பம் பெரிதா யிருந்ததில் வியப்புண்டோ? பிரான் விருப்பத்தினை விடப் பிராட்டியாரின் பெருவிருப்பமே ஈண்டு தேவகாரியத்தை முடித்து வைக்க ஏற்பட்ட துண்டுகோலாகும். பிராட்டியார் விருப்பம் முற்றிப் பிணக்காக முடியும் பான்மை கண்டே இராமன் விரைந்து சென்றதும், தடுத்த தம்பிக்குப் போலிச் சமாதானம் புகன்றது மென்பதும் தெளிவே.

முன்னர் அயோத்தியில் மந்தரையினால் போதிக்கப்பட்ட கைகையின் மாசற்ற மனம் திரிவுற்றதற்குக் காரணமாகக் கவி இமையோர் மாயையின், அவர் பெற்ற நல்வர வண்மையாலும், ஆயவந்தனர் இயற்றிய அருந்தவத் தாலும், தேவி தாயசிந்தையும் திரிந்தது எனக் கூறுகின்றார். இயற்கையான மனநெகிழ்ச்சியும் எண்ணியதை முடிப்பதில் பிடிவாதமும் ஆண்மக்களைவிடப் பெண் தன்மைக்கே பெரிதுண்டாதலின், தேவர்கள் தமது காரிய சித்திக்கேற்ற காரியாலயமாகப் பெண்கள் உள்ளத்தையே பெரிதும் கைக் கொள்ளுவதாக எண்ணவேண்டி யிருக்கிறது. இதன் பயனாகப் பின்பு இராமபாணத்தினு லடிபட்டு உயிர்விடு மாரீசன் சேதையை மயக்கவும் இலக்குவனைப் பிரிக்கவும் எண்ணி இராமர் அழைப்பதுபோற் பெயர் இட்டழைத்து மரித்தான். இராவணன் இராமனை மட்டில் பிரித்தல் போதுமென் றெண்ணினான். இராமன் இலக்குவன் இருவர்களின் வில்வன்மையையும் மாரீசன் வேள்விக்காலத்தில் நேரில் உணர்ந்தவ னாதலின் இலக்குவனையும் சாலையி விருந்து பிரிக்க எண்ணி மாயத்தால் விளித்து ஆவி நீத்தான்.

அவ்வழைத்த குரல் கேட்ட பிராட்டியார் உண்மையாகவே இராமன் வீழ்ந்து பட்டதாகக் கருதினாரேயன்றி ஐயுறவில்லை. சேடனின் அவதாரமாகிய பேரறிவுடைய இலக்குவன் எவ்வளவு தூரம் தேற்றியும் அவர் சொல்லைத் தவறாக மதித்து அடாத சொற்களையும் இயம்பி இராமன் வீழ்ந்ததில் இலக்குவன் கவலையில்லாதவன் எனவே முடிவுசெய்து கொண்டு காட்டுத் தீயில் விழுவதாக விரைந்து பன்னகசாலையை நீங்கி செல்லலானார். கைகையுள்ளம் திரிந்தது போலவே பிராட்டியுள்ளமும் திரிந்ததெனக் கம்பகாடர் குறிப்பா லுணர்த்தியபடியே கொள்ளலாம் கூடும். அன்றிப் பெண்கள் சாகஸத்திற்குச் சிறந்த பாத்திரங்கள் என்பதற்கு நல்ல உதாரணமாக உலகம் துற்றவும் கூடும். எனினும் ஆண்பாலாரிலும் தருமன் நான் என்று புகழ்பெற்ற

உத்தமவேந்தர்கள் தமது சற்குணத்திற்குச் சிறிதும் பொருத்த மற்ற சூதாட்டத்திற்கு இணங்கினர் என்பதை நோக்க,

“ஊழிற் பெருவலி யாவுன மற்றென்று

சூழினும் தான் முந்துறும்.”

என்ற பொய்யாமொழிப் புலவர் வாக்கின்படி பிராட்டியார் இதன் பயனாகத் தொடர்ந்து அதுபவிக்க வேண்டிய பீழைகள் உளவாதலின் அதனை யடைவக்கச் செய்யும் ஊழ்வலி எல்லாவற்றினையும் தடுத்து முன்னேறிச் சென்று தன் கடமையில் வெற்றிபெற்ற தென்பதே துணிபு. பின்னர் வியாசர் மகாபாரதம் வரைந்ததிலும் மனையானை வைத்தும் சூதாடும் மனநிலைமை தருமனுக்கு வந்தது. பூவம் இராமன் பொன்மானுருவம் கண்டு ஐயுறுது தொடர்ந்துபற்றச் சென்ற மதியமக்கத்திற்கு ஒப்பாயதென்றும், ஊழின் வலியினால் உணர்வு சிதைதல் இயல்பென்றும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அரண்னை நீத்து அடவிக்குப் புறப்படுகையில் தானும் உடன் வருவேன் எனப் பதவாதம் செய்த மைதிலியைத் தடுத்த இராமன் முடிவில் பிராட்டியின் உறுதி கண்டும்,

“அல்லபோத அமைத்தனை யாதலின்

எல்லையற்ற இடர் தருவா யென்றான்.”

என எதிர்காலத்தில் எய்தும் பெருந் தொல்லைகளை எடுத்துக் காட்டுகிறார். தன் மனம் இசைவின்றியும் பிராட்டியை உடன்கொண்டு போந்ததும், மாயமான் விஷயத்தில் நாயகியின் வேண்டுகோள் விபரீதத்தினை யுண்டு பண்ணுமென அதுமானிக்கவுமில்லை, கொள்ளற்பாலதே எனவும் மனைவி கருத்தை (அன்பினால்) ஆமோதித்தார்.

எவ்வாறு நோக்கினாலும் காலதேவதையின் கற்பனையில் கண்ணிழக்காதவர்கள் இல்லை. எல்லாப்பற்றுகளையும் அறுத்த இருந்தவர்கட்கே அஃது எளிதாகும். நிற்க ஈண்டு, பிராட்டியார் தம் கொடுமொழிக்கும், செல்லாதொழியின் இறப்பர் என்கிற எண்ணத்திற்கும் அஞ்சி இலக்குவன் பெருந்துயர் கூர்ந்து பிராட்டியார் திருவடிகளிற் பணிந்து,

“அஞ்சுவதென்னை நீர்சொற்ற சொல்லையான்

அஞ்சுவென் மறுக்கிலென் அவலந் தீர்த்தினி

இஞ்சிரும் அடியனென் ஏகு கின்றனென்

வெஞ்சின விதியினை வெல்ல வல்லமோ.”

“போகின்றேன் அடியனென் பொருத்தி வந்துகே

டாகின்ற தாசன்றன் ஆனை நீர்மறுத்

தேகென்றீர் இருக்கின்றீர் தனியிர் என்றுபின்

வேகின்ற சிந்தையான் விடைகொண் டேகினான்.”

என்றும் இலக்குவன் தெளிந்த அறிவினையும் முன் யோசனையையும் கவி விளக்குகின்றார். இவ்விடத்தில் இலக்குவன் வாயிலாக் கவி காட்டும் நீதியின் துட்பமே எவ்வெவரும் சிரத்தாலெற்கத் தக்கதாகும். என்னை; மகளிர் எத்துனை மனவுறுதியும் நல்லொழுக்கமும் நல்லறிவும் அமைந்தவராக விருப்

பினும் தற்காப்புக்கு உரிமையானதாக ஒருவரை ஏற்கவே வேண்டும். அவ் வாடவாசிய துணைவியானவரை இகழ்ந்து அகற்றித் தனிமையில் இருக்க ஒரு போதும் எண்ணுதல் கூடாது. பிறர் துணைவியின்றி நாமே ஏன் நம்மைக் காத்துக்கொள்ளுதல் முடியாதென ஒருகால் எண்ணுவரேல் அக்கணமே அவர்தம் பெண்மையின் பெருமை அழிந்து படும். தற்காலத்தில் ஒரு சிலர் சுயேச்சை யென்னும் பெயரால் இதற்குக் கால்கோள்விழா வியற்றவும் கருதலாம். ஆனால் அத்தகையார் கருத்தில் உயிரினும் சிறந்ததாய் ஒழுக்கத் தினை ஒம்பும் எண்ணம் உயிர்த்திருக்க முடியாது. இருப்பப்பாறைப் புகை வண்டி பிரயாணத்தினால் சகிப்புக்குணமும், காபி பாணக்கடைகளினால் எச் சிலை இகழாத இயல்பும் ஏற்பட்டது போலப் பெண்கள் தம்மைத் தாமே காத்துக் கொள்ளலாம் என்கிற விஷயத்தில் ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் சுயேச்சையும், கற்பில் கூட தியாகபுத்தியை மேற்கொள்ளும் நிர்ப்பந்தத்தில் கொண்டு விடுமென்பதையே மேலே கண்ட கவி உணர்த்துகின்றது. தம்பியைக் காவலாக நிறுவினான் ஈயகன். அந்நாயகனது உத்திரவை மறுத்துச் செல்லும்படி பணித்தார் பிராட்டியார்.

“அரசுன்றன் ஆணைநீர் மறுத் தேகென்றீர் இருக்கின்றீர் தனியர்

இதனால் பொருந்தி வந்து கேட்கின்றது.”

எனத் தெளிவாகக் கூறியே செல்கின்றார். இத்தகைய செய்கையே பின்னர் பிராட்டியாரின் பெருந்துன்பங்களுக் கெல்லாம் அடிக்கோலியதாகின்றது. கேடு வரும் பின்னே மதி கேட்டு வரும் முன்னே என்பது உலகில் வழங்கும் பழமொழி. இம்முதுமொழி பிராட்டியார் அளவில் முற்றும் பொருத்தமாக முடிந்தது. இளவலை மனநோகப் பேசியதும், அவாது தாய் பத்தியிலும் ஐயம் கொண்டதும், இராமன்மாட்டு தமக்கே அன்பு அதிகமென் றெண்ணியதும், தீயில் விழுவதாகக் கூறி எகியதும், தனிமையில் இருக்கத் துணிந்ததும், உத் தம்பெண் தன்மைக் கொவ்வாதவைகள் ஆதலின் அவைகளின் தீய பலன் களே இராவணன் வரவா? முடிந்த தென்பதில் இழுக்குண்டோ? தெய்வ மாண்பினரெனினும் நீதியிற் றவறுவரேல் அத்தவறுக்குரிய தீயபலனை அடைந்தே நலிதல் வேண்டும் என்னும் உண்மையையும் இந்நிகழ்ச்சி நமக்கு உணர்த்துகின்ற தென்பதை மறப்பதற்கில்லை. இதுவுமன்றி இருவினைப் பயன்களையும் எத்தகையினரிடத்தும் காலந்தாழ்க்காமல் எய்துவிக்கும் எல்லாம் வல்ல இயற்கைத் தெய்வத்துன் வல்லமையே வல்லமை என்று போற்றவும் இத்தகைய சம்பவங்கள் துணை செய்கின்றன.

அன்றியும் உடல் எடுத்தோர் கடவுளராயினும் “அவ்வுடலுக்கேற்ற ஊழ் வினை உடனுற்றன்றிப் போதா” தெனத் தனிகைப் புராண ஆசிரியர் அருளிய பொன்மொழியும் புலன் கொள்ள வேண்டும். தவிர மனிதனைப் பிறந்தவர் கள் அரிதாக ஒவ்வோர் சமயம் தவறிழைக்க நேருவதும் உலகியற்கை யென்பாரும் உளர். இனி பிராட்டியார் இலக்குவினை வள்ளல்பாற் செல்லும்படி எவ்விட்டு சாலையிற் றனித்திருந்து தமது நாயகனைப்பற்றிய கலையுடன் மனவமைதியின்றி இருக்கின்றார். பிராட்டியார் பிடிவாதம் பொருளாசை பற்றியோ, வஞ்சகதாலோ, சுயசுபந்தறினாலோ எழுந்ததொன்றன்று. காத லன்மேல் வைத்த கரைகடந்த அன்பொன்றினாலேயே எழுந்ததென்பதை கண்டு வாசகர்கள் மறவாதிருத்தலே அறமாகும். அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குத் தாழ்? என்றபடி பிராட்டியார் உள்ளம் குழைந்து கண்ணீர் வடித்

துக் கலையுற்றிருக்கும் அவ்வமையம் இராவணன் முதிய தவசிவேடம் பூண்டு கோலுன்றி இவர் இருந்த சாலை மேவினான். வயது முதிர்ந்து தவக்கோலம் பூண்ட கோலம் வஞ்சனை யென்றுணராத எமதன்னையார் உண்மைத் தவத்தார் என எண்ணி உள்ளே வரும்படி அழைத்துத் தமது கண்களினீரைத் துடைத்துக் கொண்டு பிரம்பினால் வளைந்த ஓர் ஆதனமளித்து இருக்கும்படி உபசரித்து இன்னுரை பகர்ந்தனர்.

கொடியோனாகிய அரசுக்கள் கள்ளமறியாத பிள்ளைக் குணமுடைய பிராட்டியை பெருவஞ்சம் செய்து கவர எண்ணி கபட சந்தியாசி வேடம் பூண்டு அவர் இருந்த சாலைக்குள் எய்தி தண்டு கமண்டலங்கனாகிற சின்னங்க ளுடன் உட்கார்ந்தபோது தாவரங்களாகிய மாங்களும் பிறவும் நடுங்கின, வரைகளும் குலங்கின, பறவைகளும் விலங்குகளும் அஞ்சின, பாம்புகளும் படம் குறைந்தொடுங்கின என்றார் கவியரசர். வஞ்சத்திற் கஞ்சாதவை எவை? இப்பாதகன் மனமட்டில் பாவத்திற் கஞ்சவில்லை. அவன் வாழ்விழந்து தாழ் வழந்து வாணன் முடியும் காலம் நெருங்கியதினால் போலும். அத்தகைய தச முகன் ஒன்று மறியாதவனைப்போல இவ்விருக்கை எவருடையது? இதில் வசிக் கும் முனிவன் யார்? நீர் யாவர்? என வினவுகின்றான். அதுகேட்ட பிராட்டி யார் தயராத சக்கரவர்த்தியின் தவப்புதல்வன் குலமுதல்வன் தம்பியோடும் இதில் வசிகுகின்றார். அவர் பெயர் தும்போன்ற அருந்தவர் கேட்டிருப்பீர் அன்றோ? என நாயகன் பெயரினை நவிலாமல் பாரத தேசமடநல்லாரின் பண் டைக் கால மரியாதை வழக்கின்படி குறிப்பாலுரைத்தார். இதனைக் கவி வேந்தர்,

“தசரதன் நெல்குலத்தலைவன் தம்பியோ

டுயர்குலத் தன்னையெனச் சொல் உச்சி யேந்தினான்

அயர்வில் திவ்வழியுறையும் அன்னவன்

பெயரினைத் தெரிசுகுதிர் பெருமைபீர்”

என்னும் செய்யுளில் அமைத்துக் காட்டுகின்றார்.

வலிவீர முனிவாரின் தலை மாணுக்கராகிய தமது நாயகனின் திருப் பெயரினை எவரே முனிவர்களில் கேளாதிருப்பர் என்பது பிராட்டியாரின் சொற்குறிப்பு. விசுவாமித்திரரின் வேள்வி காத்ததும், தாடகை வதமும், அகல்கை சாபவீமோசனமும், சிவதநுவின் பங்கமும், பரசாரம் ஜெடமும், அகில உலகங்களும் அறிந்த பெருங் கீர்த்தி மாலைகளன்றோ? இத்தகைய வீரனை அறிஞரில் அறியாதாரும் இருப்பாரோ? இரார் என்பது பிராட்டியார் நம்பிக்கையுமாகலாம். தவிர ஒரு சிறப்புமில்லாத நாயகன் பெயரையும் பாரத நாட்டுப் பெண்கள் கூறுவது வழக்கில் இல்லை. வயதிற் பெரியர்களாய் மரியாதைக் குரியவர்களாய் உள்ளவர்களின் பெயர்களையும் சொல்லத் துணிவு கொள்ளார். ஆனால் தற்காலம் ஆங்கிலக் கல்வியின் பயனாக அன்னார் நடை யடைகளில் ஆரவம் பூணும் நம் நாட்டு நாகரிகர் பலர் மிஸ்ஸெஸ் கணபதி, மிஸ்ஸெஸ் ரங்கநாதன், மிஸ்ஸெஸ் சுப்பிரமணியம் எனத் தத்தம் நாயகர்கள் பெயரால் வெளிப்படுகின்றனர். தமக்கு இயல்பாகவே இடப்பெற்ற லெட்சுமி, பார்வதி, சரஸ்வதி, முதலிய பெயர்கள் மறைபட்டு மண்ணைக் கவ்வியிருக்கின்றன. மகாத்மா தற்கால நாகரிகம் ஒரு கோய்க்குச் சமானமென்று எழுதியிருக்

கிறார். இது முற்றிலும் போற்றத் தக்க உவமையன்றோ? பெயரில்கூட சுதந்திர மிழந்தவர்களாய் இருப்பதையே அது குறிக்கின்றது. ஆனால் நாகரிக மரத்தில் ஏறிச் செல்லும் கங்கைமார்களும், அவர்களுக்கு வழி காட்டிகளாக வெளிவருபவர்களும் கூட இப்புது வழக்கத்தினைக் கைவிடல் தமக்குச் சிறப்பென எண்ணுவதாகத் தெரியவில்லை. இது நிற்க நமது பெண்ணின் அருங்கலமாகிய பிராட்டியார் கபட சந்தியாசியை உண்மைத் துறவியாக நம்பியதால் “பெருமையீர் தெரிஞ்சி” எனக் குறிப்பிட்டனர். வஞ்சகனும் அதை அங்கீகரித்ததன் போல,

“கேட்டனன் கண்டிலேன் கெழுவுகங்கை நீர்
நாட்டிடை யொருமுறை நண்ணினேன் மலர்
வாட்டங் கண்ணினீர் யாடன் மாமகன்
காட்டிடை யரும்பகல் கழிக்கின்றீரென்று”

வினவுகின்றான். பால்போன்ற உள்ளமுடைய தேவியார்,

“அனகமா நெறிபடர் அடிகள் தும்மலால்
நீனைவதோர் தெய்வம் வேறிலாத நெஞ்சினுள்
ஜனகன் மாமகன் பெயர்ஜனகி காருத்தன்
மனைவியான் என்றான் மறுவில் கற்பினான்”

பிரம் ஞானிகளின் மத்தியில் எப்போதும் பொலிந்து எப்பற்றுகின்றி விளங்கும் தமது தந்தையைப் பிராட்டியார் பெருமை தோன்றக் குறிப்பிடுகின்றார். பிறந்தகம் பெருமை தழைத்ததாயின் பெண்களுக்கு அதிலும் சிறந்த ஆணந்தம் வேறுண்டோ? பிறந்த குடியின் பெருமையாலன்றோ ஆயிழையார் பெருங்குணங்களால் மலர்ந்து மணங் கழிவதும்? அவ்வாறே ஜனகரின் பண்பைக் குறிப்பிட்டு அவர்தம் பெயரிலேயே ஜனகி என்று தன் பெயரினையும் சுட்டுகின்றார். ஜனகரால் தமக்கிடப்பட்ட காரணவிடுதிற்ப் பெயராகிய கீதை என்கிற நாமத்திலும் பாவமற்றவராகிய பிதாவின் பெயரால் அமைந்த ஜனகி யென்னும் நாமமே பிராட்டியாருக்கு உவப்பாயிருந்ததென்பதும் சண்டு விளக்க முறுகின்றது. அதன் பின்னர் புகுந்த குடிப்பெருமை விளக்க காருத்தன் மனைவியான் என்றான். கருவத்தன் என்னும் சிறந்த மன்னவனின் வழி வந்தமையால் இராமனைக் காருத்தன் என்பது மாபு. சண்டும் இராமனது பெயரினைக் குறிப்பிடாமலே அவர் பிறந்த குல முதல்வன் பெயரின்றி சுட்டினார். இவ்வாறு விடையளித்த பிராட்டியார் மூப்பினால் இளைத்த நீர் வருந்த வழிநடந்து எவ்விடத்தினின்றும் இங்கடைந்தீர் என அக்கபடவேடத்தினனை எதிர் வினவினார்.

இதுவே தருணமென இடங்கண்ட பாதகன், இலங்கை வேந்தன் என்றொருவன் உளன். அவன் ஆண்மையும் வன்மையும் அளப்பில எனத் தனித் தனி புகழ்ந்து அவனுடைய அரசிருக்கையாகிற இலங்கையில் சில காலம் வசிக்க எண்ணி மாதவர்களைப் பிரிந்து போந்தேன் என விளம்புகின்றான். பிரமன் மரபில் பிறந்தவன், வேதமோதும் நாவின், இந்திரனுக்கும் இந்திரன், கயிலையை ஊசிலேரோடும் பெர்த்தவன் என்பனவாதிய தன்னால் வெளியிடப்பட்ட சிறப்புக்களால் பிராட்டியார் மதிப்புக்குப் பாத்திரமாகலாம் இலங்கை வேந்தன் என எண்ணினான். பிள்ளையார் பிடிக்கக் குங்காய முடிச்

ததுபோல இராவணன் என்பதை யுணர்ந்த கணத்திலேயே பிராட்டியாருக்கு மனமாரியது. செல்வமும் சிறப்பும் பட்டமும் பதவியும் நல்லறிவுடையோரை எங்கனம் மயக்கும்? மன்னுயிர் தின்னும் மகா பாதகர் வைகும் நகரில் உடலையும் உணக்கித் தவம் செய்யும் தும்போல்பவர் உறைவது எதற்கு? தவத்தினர் வைகும் வனங்களில் வசிக்க விரும்பாமலும் நல்லோர் வாழும் நகரங்களில் உறையாமலும் தருமநெறி இன்னதென்றும் உணராத தீயர்கள் குழுவில் வசிக்க எண்ணினீர், அந்தோ! என்ன காரியம் செய்தீர் என இகழ்ந்து அஞ்சாது உசாவினர். இது கேட்ட அரக்கன் எழுந்த கோபத்தை ஒருவாறு வெளிக் காட்டாமல் உண்மையை நோக்கும்கால் அந்நிருதர் தேவர்களைவிடக் கொடியவர் அல்லர். அன்றியும் எம்போன்ற துறவியர்கட்கு அவ்வாக்கரே மிக நல்லவர்களாய் ஒழுகுவோர் என்று விடை பகர்தான். பொய்வேடம் புனைந்தான் எனினும் பிராட்டியாரால் அலட்சியமாகத் தன் இனத்தினர் பேசப்பட்ட வகையினைப் பொறுக்க இயலாதவனாய் ஜாதி மானத்தால் துண்டப்பட்டு நிருதரைச் சிறப்பிக்கவும் துணிந்தான். எனினும் தாயோர் தாயோரை நாடுவதல்லது தீயோர் இனம் சேரார் என மீட்டும் தடுத்தாரைத் தார். ஆயினும் வேண்டிய எந்த உருவங்களையும் எய்துவர் அரக்கர் என்பதை மனங் கொள்ளாமலே இச் சம்பாஷணையில் வெறுப்புற்றனர்.

“மனமோகினி” என்னும் ஓர் இனிய நாவல் சஞ்சிகை.

நமது ‘ஆனந்தன்’ வாசகர்கள் வேண்டுதலுக்கிணங்க ஆரம்பித்த நமது ‘மனமோகினி’ என்னும் நாவல் சஞ்சிகையின் 10-வது ஆண்டு முடிந்து இந்த பிப்ரவரி மாதம் முதல் 11-வது ஆண்டு பிறந்திருக்கிறது. இதில் பல அற்புத நாவல்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து பிறகு புத்தக ரூபமாக வெளியிடப்படுகின்றன. ‘இரத்தினபுரி இரகசியம்’ என்னும் நாவலின் ஆறுவது பாகம் பிப்ரவரி மாத சஞ்சிகையுடன் முடிந்துவிட்டபடியால் மார்ச்சுமாத சஞ்சிகை முதல் அதே நாவலின் ஏழாவது பாகம் புதிய கதையுடன் வெளியாகி வருகிறது. நாவல் பிரியர்கள் அனைவரும் அதற்குச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து நமக்கு உற்சாகமூட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம். பிரதி மாதமும் கிரௌன் சைலில் 80 பக்கங்களுடன் வெளியாகின்றது.

இதன் வருஷ சந்தா ரூபா 2-8-0 தான்.

மானேஜர்:—ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ்,
தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

உலக அநுபவம்

(கி. பாலசுப்பிரமணியம், M. A.)

யானைக்கொரு காலம் பூனைக்கொருகாலம் என்பது தீண்டாதார் என்பவர்களுடைய விஷயத்தில் உண்மையாய்விட்டது. மகாத்மா அவர்கள் விஷயத்தில் எவ்வளவு ஆதரவுடனிருக்கிறார். அவர் இப்போது செய்யவிரும்பும் நியாகமானது, தீண்டாதாரை உலகப் பிரசித்தமாக்கிவிட்டது. பிரசித்தமாக்குவதற்காக அவர் செய்யவில்லை. இவர்கள் பரிதாபநிலைமை கம் நாட்டிலேயே அனேகருக்குத் தெரியவில்லை. இவர்களுக்கும் அன்னிய நாட்டினருக்கும் இவர்களுடைய விஷயத்தில் உணர்ச்சி ஏற்படவேண்டும். நமது தேசத்தில் ஒரு பாகம் அசுத்தமாகவோ அசௌக்கியமாகவோ விருந்தால் அதை முதலில் சுத்தமோ கிச்சைசெய்யோ செய்யவேண்டும். இதை மூடி மூடி வைத்துவிட்டு எல்லாம் சரியாகவிருக்கிறதென்று நெருப்புக்கோழித் தன்மையாயிருப்போமானால் நானடைவில் வியாதி பெருகிவிடும். ஏற்கனவே தீண்டாமைப்பேயின் அட்டகாசம் அதிகமாயிருக்கிறது. இப்போதாவது இதன் கொட்டத்தை யடக்கிவிடாவிட்டால் வெகு சிரமமாய்விடும். ஆகவே, மகாஜனங்கள் இவ்விஷயத்தில் கருத்துடன் வேலைசெய்து அறியாமையினால் செய்யும் அக்கிரமங்களை ஒழித்து, தீண்டாதார் என்று ஒரு பிரிவையுண்டாக்காமல் அவர்களை நமது கோவில்கள் குளங்கள், வீதிகள், வீடுகள் முதலிய இடங்களுக்குத் தாராளமாய் வரவிடவேண்டும். நம்மைவிட அவர்கள் எந்தெந்த விஷயத்தில் தாழ்ந்தவர்களோ அவற்றில் புத்தி புகட்டி மூன்றுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்.

தீண்டாதவர்கள் வேறு மதத்திற்குள் புகுந்துவிட்டால் அவர்களோடு சமத்துவம் பாராட்டுகிறோம். ஆதிதிராவிடன் கிறிஸ்தவனோ மகம்மதியனோ ஆகிவிட்டால் அவன் நம்மோடு தாராளமாய்ப் பழகலாம். இதன் காரணமென்ன? அந்த மதங்களுக்கிருக்கும் சக்தி கம்முடைய மதத்திற்கில்லையா? அவை புனிதனுக்கும்போது நமது மதம் ஏன் செய்யமுடியாது? எவ்வளவு பாபங்கள் செய்தாலும் கங்கா, யமுனா முதலிய புண்ணிய நதிகளில் ஸ்நானஞ் செய்தால் அவை விலகிப்போகுமென்றிருக்கிறதே. இந்நதிகளுக்கும் இத் தீண்டாதாரைப் புனிதமாக்கச் சக்தியில்லையா? மந்திரமாவது நீறு என்கிறீர்களே. அந்த நீருக்கும் சக்தி யில்லையா? இவற்றிற்குச் சக்தி யில்லை, சமக்கு இத்தீண்டாதாரை சேர்த்துக்கொள்ள மனமில்லையாவென்பதை அன்பர்கள் யோசிக்கவேண்டும். இது வரையிலிருந்து எப்படிப்போனாலும் போகட்டும். இனிமேலாவது நாம் இவ்வனதைகளிடம் மனமிரங்கி அவர்களை எற்றுக் கொண்டு ஆதரிக்கவேண்டும்.

கடவுளை நாம் தொழுவதும் காலையிலும் மாலைகளிலும் ஜபம் செய்வதும் எதற்காக? அதில் ஏதோ ஒரு பிரயோஜனமிருக்கிறதென்பதற்காகவே. சிறு

வயது முதற்கொண்டே நமக்குக் கடவுள் இருக்கிறாரென்ற உணர்ச்சியுண்டாகிறது. ஒவ்வொரு தேசத்திலும் ஒவ்வொரு காலத்திலும் கடவுளைத் தொழாதவர் கிடையாது. இப்பிரபஞ்சத்திற்கு ஒரு காரணமிருக்க வேண்டுமென்றும் அக்காரணமே கடவுளெனவும் கூறுகிறார்கள். கடவுளில்லையென்னும் கால்திகரும் இக்காரணத்தை ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் அதன் பெயர் கடவுளில்லை இயற்கையென்கிறார்கள். இதுதான் வித்தியாசம். ராமதீர்த்தர் ஒரு பிரசங்கத்தில் இதற்கு ஒருதாரணம் கூறியிருக்கிறார். முலாம்பழம் ஒன்றை மூன்று சிறுவர்கள் பார்த்தார்கள் — ஆங்கிலேயன் ஹீர்தி பேசுபவன், தமிழ் பேசுபவன் ஆகிய மூவர். ஆங்கிலேயன் அது வாடர் மெலன் (Water Melon) என்றான். ஹீர்தி பேசுபவன் அதை 'தர்பூஜ்' என்றும், தமிழன் முலாம்பழமென்றும் சொன்னார்கள். மூவருக்கும் தர்க்கமுண்டாயிற்று. கடைசியில் வேறொருவன் வந்து மூன்று பெயரும் ஒன்றையே குறிக்கிறதென்று சொல்லி சமாதானப்படுத்தினான். அது போல் நான் திகர்கள் "கடவுளில்லை ஆனால் இயற்கைதான் பிரபஞ்சத்தின் காரண"மென்று கூறுவதால் இயற்கைக்குக்காரணமென்னவென்று சொல்லக் கடமைப்பட்டவர்களாகிறார்கள். இப்படி போய்க்கொண்டிருந்தால் முடிவேற்படாது. ஏதோ ஒரு பரம்பொருள்— "ஏகம் சத்; விப்ரா பகுதாவதந்தி"யென்று சொல்வதுபோல் (சத்து ஒன்றுதான். அதைப் பண்டிதர்கள் பலவாறுகச்சொல்லுகிறார்கள்)— இருக்கிற தென்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இக்கடவுளுக்கும் நமக்கும் என்ன சம்பந்தம்? சம்பந்தமிருக்கிறதா இல்லையா? அவர் நமக்குச் சினேகிதரா எதிரியா?

கடவுளுக்கும் நமக்கும் சம்பந்தமே இல்லாவிடில் நாம் அவரைப்பற்றி சித்திக்கவே மாட்டோம். அவர் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஒன்றுதான். ஆகையால் ஒருவிதமான சம்பந்தம் இருக்கத்தான் வேண்டும். அவர் நமக்கு எதிரியா சினேகிதராவெனில், எதிரியா யிருப்பின் நாம் அவருக்குப் பூஜைகள் செய்வதால் பிரயோஜனப்படாது. விரோதம் பாராட்டுபவனுக்கு நாம் எவ்வளவு நன்மை செய்தாலும் அவன் மனமிரங்காது. இரங்கினாலும் நம் மீது அவனுக்கு நம்பிக்கையுண்டாகாது. கடவுளும் அப்படியே நம்மிடம் பாரமுகமாயிருப்பார். ஆகவே அவர் நம்மிடம் பிரீதியுடையவராயிருந்தல் வேண்டும். ஆனால் அவர் நம்மிடம் ஏதேனும் எதிர்பார்க்கிறாரா? அன்று அன்று. கீதையில் பகவான் எனக்குச் சித்தியாக வேண்டியதொன்றுமில்லை. இருந்தாலும் நான் உழைக்கிறேன். நான் உழைக்காவிட்டால் உலகம் நாசமாய்ப்போய் விடும். ஜனங்கள் என்னைப் பார்த்துத் தாமும் சும்மாயிருந்து விடுவார்கள்" என்கிறார். கைம்மாறு எதிர்பார்க்காமலே அவர் உலகத்திற்காக உழைத்து வருகிறார். நமக்கு வழிகாட்டும் பொருட்டும் உற்சாகப்படுத்தும் பொருட்டும் அவர் உழைக்கிறார். நாம் ஏன் உழைக்கவேண்டும்? இவ்வளவு உழைத்தும் ஒரு பிரயோசனமுமில்லாமல் கடைசியில் ஒரு பிடி சாம்பராய் விடுகிறோமே. நாம் உழைப்பது எதற்காக. இவ்வுலகமே மாயை. அதில் உள்ள யாவும் மாயையாயிற்றே நாம் ஏன் இந்த மாயை யுலகத்தில் பின்னும் பின்னும் மாயைச் செய்கைகளைச் வேண்டும்? உதாரணமாக, நாம் சும்மாவிருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். சிறிது நேரத்தில் பசியெடுக்கிறது. பிச்சையெடுத்தாவது திருடியாவது சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. பிச்சையெடுப்பதும் திருடுவதும் தொழிலே. வேலைசெய்யாமல் இருக்கமுடியாது. எது மாயையாயினும் பசிமாத்திரம் மாயையல்ல யென்று சொல்லலாம். அந்தப்

பசியை நீக்க நாம் செய்யும் தொழிலும் மாயையல்ல. வெகு வெகு உண்மையானதே. உண்பதும் மாயையல்ல. ஏனெனில் சமையலில் ஏதேனும் பழுதிருந்தாலும் நமக்குக் கோபம் வந்து விடுகிறது. இதுவும் மாயையல்ல கோபமும் மாயையல்ல. அச்சமயம் நாம் செய்வதின்னதென்பதே தெரிவதில்லை. சாப்பிட்ட பின் தூக்கம் வருகிறது. இத்தூக்கம் மாயையா? அதன் அவசியத்தைத் தூக்கம் வராமல் திண்டாடுபவரைக் கேட்டால்தான் தெரியும். ஒரிரவு ரயில் பிரயாணஞ்சென்று கட்டமிருப்பதால் தூங்காமலிருந்தால் அந்த சுகமே வேறு. ஊண் உறக்கம், வேலையொன்றும் மாயையல்ல. எல்லாம் உண்மையே. வேலை செய்வது நல்ல உணவிற்கும் உறக்கத்திற்குமே. நாம் நஷ்டப்பட்டு வேலை வேலை செய்யாவிட்டால் சம்பாதிக்க முடியாது. சம்பாதித்தால்தான் நல்ல உணவும், வாசஞ்செய்ய, தூங்க நல்ல வீடும் கிடைக்கும். நாம் வேலை செய்யும் உத்தியோகசாலையிலிருக்கும் மற்றைய உத்தியோகஸ்தர்கள் மாயையல்ல. உலகமே மாயையல்ல! இங்கிருக்கும் பிணியும், அவஸ்தையும், திண்டாட்டமும் மாயையாகுமோ? எல்லாம் உண்மையாகத்தானிருக்க வேண்டும். இவையெல்லாம் “கோகாமல் அடிக்கிறேன். ஓயாமல் அழு” என்பதுபோல் விளையாட்டல்ல. சாதாரணமாக வைநூரி, காலரா முதலிய பிணிகள் ஊரில் புகுந்து தூற்றுக்கணக்காக மனிதர்களும்போது “அம்மன் விளையாட்டு” என்று சொல்லுவார்களாம். அம்மன் விளையாட்டே இப்படி யிருந்தால் அம்மனுடைய கோபம் எப்படி இருக்குமோ? இவ்வுலகம் மாயையாயின் உண்மை உலகம் எப்படி இருக்குமோ!

நிற்க, நமக்கும் (அதாவது உலகமாந்தர்களுக்கும்) உலகத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்? நாம் இவ்வுலக வாசிகளாயிருப்பது வாஸ்தவந்தான். ஆயினும் இதற்கு முன் நாம் (மனித கோஷ்டி) எங்கிருந்தது? இவ்வுலகத்திற்கு வேறு இடத்திலிருந்து வந்தோமா? இவ்வுலகத்திற்கும் நமக்கும் விரோதமா சினேகமா? நாம் வேறு உலகத்திலிருந்து இங்கு வந்ததாக வைத்துக்கொள்வோம். அல்வுலகத்தை விட இவ்வுலகத்தின்மேல் நமக்கு அதிக பற்றிருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக நமக்கெதிரே ஒரு வஸ்து இருக்கிறதென்றால் என்ன அர்த்தம்? அதை நாம் நம்முடைய கண்களால் பார்க்கிறோம். அதுபோல் உலகமிருக்கிறதென்றால் நம்மைப்போல் பருத்தறிவுள்ள பிரானிகளால் பார்க்கப்படுகிறதென்று அர்த்தம்.

(தொடரும்.)

சந்தாதாரர்களுக்கு:—சந்தா நெம்பர் தெரியாதவர்கள் மாத மாதம் வரும் சஞ்சிகையின்மேலுள்ள விவரத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நம்பரைப் பார்த்துக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளக் கோருகிறோம்.

சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! சிறுவர்களே! சிறுமிகளே!! சந்தா இன்பம் நீங்கி நாட்டில் அடிமைத் துன்பம் ஒங்கி யிருந்தாலும்—செவ்வழி கல்லியும் மற்ற பல்வளங்களும் மிக மிகக் குறைந்துபோய் விட்டிருந்தாலும்—உணவைப்பற்றிய கவலை சிந்தியின்றி உல்லாசமாகப் பொழுது போக்கிக் கொண்டிருந்த காலம் போய், கேவலம் வயிற்றை வளர்ப்பதற்காக எத்தகைய சனத்தொழில்களையும் மானமின்றி மேற்கொள்ளப் பற்பலர் துணிவு கொண்டுவீட்டாலும்—வாழ்க்கையில் பலருக்கும் உற்சாகம் இல்லா தொழிற்தாலும்—இன்றளவும் நமது நாட்டில் பண்டிகைகளுக்கு மட்டும் குறைவில்லை யல்லவா? ஒரு வருஷத்திற்குள் தமிழ்நாட்டு முக்கிய பண்டிகைகள் இரண்டு டஜனுக்கு குறையாமல் இருந்தாலும், தீபாவளியின் தனிப் பெருஞ் சிறப்பு எந்த பண்டிகைக்கேனும் உண்டோ? உங்களது மானதக் கடையில், ஒரு தரையை சிருஷ்டித்துக் கொள்ளுங்கள். அத் தரையின் ஒரு தட்டில் தீபாவளியையும், மற்றொரு தட்டில் மற்றெல்லாப் பண்டிகைகளையும் வைத்து நிறுத்துப் பாருங்கள். (அதாவது, சீர்தாக்கிப் பாருங்கள்.) அவற்றுள் எந்த தட்டு கனத்தின் (வீசை—மணங்கு என்ற அளவைக்கொண்டு விடாதீர்கள்; ‘கனவான்’ என்ற சொல்லை நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்.) மிகுதியால், கீழே தாழும் என்று நினைக்கின்றீர்கள்? தீபாவளித் தட்டே தாழும் என்பதை உங்களால் மறுக்க முடியுமா?

‘தீபாவளி’ என்ற பதார்த்தத்திற்கும் (சத்தரிக்காய், வாழைக்காய் என்று நினைத்து விடாதீர்கள்! பத=சொல், அர்த்தம்=பொருள்—அதாவது ‘சொற்பொருள்’ என்று—பிரித்துப் பொருள் செய்து கொள்ளுங்கள்.) இக்காலத்தில் நமது நாட்டினர் அதைக் கொண்டாடுவதற்கும் எத்தகைய சம்பந்தம் இருக்கிறது தெரியுமோ? ‘அமாவாசைக்கும் அப்துல் காதருக்கும் என்ன சம்பந்தம்?’ அத்தகைய சம்பந்தம்தான் தீபாவளியை முன்னேர் கொண்டாடியதற்கும் இக்காலத்தினர் கொண்டாடுவதற்கும் இடையில் இருப்பது! தீப=விளக்கன், ஆவளி=வரிசை—அதாவது விளக்கின் வரிசை (இன்னும் விளக்கின்) ஆண்டவனது அருட்பெருஞ் சோதியை நினைவூட்டுமாறு சுடரொளி விளக்குகளை அணிபெற (வரிசையாக—அழகாக) ஏற்றி—இறைவனைப் போற்றி—அகத்துயர் மாற்றி ஆனந்தம் அடைவதற்கு உரிய திருநாளாக ஏற்படுத்தப்பட்டதே தீபாவளிப்பண்டிகை! அறிந்து கொண்டீர்களா அம்பல ரகசியத்தை! இவ்வரிய தத்துவத்தை இவ்வருஷத் தீபாவளி யன்று எவ்வளவு தூரம் கவனித்து நடந்துகொள்ளப் போகின்றீர்கள்?

‘தீபாவளி’ என்றால், புத்தம் புதிய புடவைகள் கட்டிக்கொண்டு களிக்க வேண்டிய நாள் என்பது மாதர்கள் எண்ணம். படாசுக் கட்டுகள் கொளுத்

திக்குதாக்கலிக்க வேண்டிய தினம் என்பது சிறுவர்கள் நினைவு; தாராளமாகக் குடித்து விட்டுக் களிக்கூடாதுவதற்கு ஏற்றநாள் என்பது மது பக்தர்கள் மனக் கிடக்கை; மாயியார் வீட்டு இன்பத்தை இனிது அனுபவித்தற்கு உரிய பண்டிகை என்பது புது மாப்பிள்ளைகளின் எண்ணம்! ஆனால், தீபாவளி எல்லோருக்குமே இன்பகரமாகக் கழிந்து விடுகிறதா என்பதைச் சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

எச்சிற் கையால் காக்காய் ஒட்டவும் மனந்துணியாத மாப்பிள்ளை ஒருவர் சொந்த வீட்டில் இருந்தால், தீபாவளிக்கு முன்னும் பின்னும் எவ்வளவு தம்மிடம் வந்து தொந்தரவு செய்வார்களோ என்ற அச்சத்தால், தீபாவளிக்கு இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்பாகவே மாயியார் வீட்டிற்கு வந்து சேர்ந்து விட்டார். கலியாணமாகி ஐந்து வருஷ காலமாக—ஒரே அருமை மகளின் கேட்கத்தை முன்னிட்டு—மாப்பிள்ளைக்கு அவ்வப்போது நோட்டுகளாகவும் ரூபாய்களாகவும் சன்மானங்களாகவும் செலுத்தி வந்த காணிக்கைகளால், பெண்ணின் தகப்பனார் 'இன்சால்வெண்ட்' மனு கொடுக்கும் நிலைமைக்கு வந்து விட்டார். அத்தகைய நிலையில், ஐந்தாவது தீபாவளி கொண்டாடுவதற்கு (!) மாப்பிள்ளை வந்து குந்திக் கொண்டார். அவருக்கு உயர்ந்த சரிகை வேட்டிகளும் சட்டைகளும் சமர்ப்பிக்க வேண்டுமே! பாவம்! ஏழை மாமனார் என் செய்வார்? நாடோறும் நான்கு வேளையிலும் நாலுக்கிய நாளுவித உணவுகளை உண்ணும் நேரமும்—உண்ட சீனப்புத் தீர் உறங்கும் நேரமும் தவிர—மற்ற நேரத்தில் மாப்பிள்ளைக்கு என்ன கவலை! எவ்விதக் கவலையுமின்றி அவர் திண்ணையில் ஊர்வம்பளப்பவர்களோடு உற்சாகமாக சீட்டாடிக்கொண்டிருக்க, வீட்டிற்குள் மாமனார் கைச் செலவுக்குப் பணம் கிடைக்காத திண்டாட்டத்தினாலே—'தீபாவளிச் செலவுகளுக்கு என்ன வழி' என்னும் ஏக்கத்தினாலே பீடிக்கப்பட்டவராய்—இருக்கையையும் தலையில் வைத்துக்கொண்டு கவலைக்கடலில் ஆழ்ந்து விடுகிறார்!

மாதம் முப்பது ரூபாய் சம்பளத்திலுள்ள எளிய குமால்தா ஒருவர், இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும் மூன்று பெண்களுக்கும் தகப்பனார். குடியிருப்பதும் குடிக்கலி வீட்டில். முப்பது ரூபாய்க்குள் குடிக்கலியும் கொடுத்து குடும்பச் செலவையும் நடத்தி தனது சொந்தச் செலவுகளையும் அடக்கிக் கொண்டவிட வேண்டும். வருஷம் முந்தூற்றறுபது தினங்களிலும் கஷ்டப்பட்டிக்கொண்டிருக்க நேர்ந்தாலும், தீபாவளி யொரு தினத்திலாவது வருஷத்தில் ஒருமுறை வரும் திருநாளாகிய தீபாவளி யன்றாவது தனது கவலைகள் அனைத்தையும் கடவுளிடம் ஒப்புவித்து விட்டு, அவரை கிரீமல மனத்துடன் துதித்து ஆனந்திக்க வேண்டும் என்பது அவரது நீண்ட காலைய வேட்கை. ஆனால், அன்று அவர் மனையில் நடப்பதென்ன? "என்றைக்குப் பார்த்தாலும் இந்த தரித்திரம்தான்! கொண்டவன் கல்லவனாக இருக்கிறதால், அண்டை வீட்டு அபிராமி 'கோகர்ஜான் பட்டுச்சேலை' வாங்கிக் கொண்டு கும்மாளம் போடுகிறாள்! அவளெதிரில் கிற்கவே எனக்கு அவமானமாக இருக்கிறது! வருஷத்தில் ஒரு நாளாவதும் கல்லதாய் ஒருசேலை வாங்கக் கூட கதி யில்லாத நீயும் ஒரு ஆண்பிள்ளையா? உனக்குப் பெண்டாட்டி ஒரு கேடா? பிள்ளை ஒரு கேடா? தரித்திரக் கசமாலம்! பொழுது விடிஞ்சா, பொழுது போகிற வரைக்கும் இந்த வீட்டில், தலைவிதி யென்று கடைமைக்கு உழைக்க வேண்டியதுதான்! நித்த நித்தம் உனக்கு ஆக்கி ஆக்கிக் கொட்டி

என்ன கண்டேன்?"—என்று காலையிலேயே கண்களில் நீர் பெருகி வழிய ஒப்பாரி வைக்க ஆரம்பித்து விடுகிறாள் மனைவி! கணவன், 'செவி கைப்பச் சொல் பொறுக்கும் பண்புடையவனாக இருந்தால், அது வாய்ச்சண்டையுடன் முடிந்து விடும். அத்தகைய பொறுமை இல்லாதவனாக இருந்தால், தீபாவளியின் மூலகாரணமாகிய நரகாசுர—கிருஷ்ண யுத்தம் அன்று அவ்வீட்டிலேயே நடிக்கப்படும்!

தீபாவளி பண்டிகைக் கொண்டாட்ட உரிமை, ஆண்சாதி—பெண்சாதி என்னும் இரு சாதியினரில் எவருக்கு அதிகம் உண்டு? மனையில் மகிழ்ச்சி ததும்பச் செய்யக் கூடியவர் எவர்? மனைவியே யன்றோ! 'மனைவி' என்னும் சொல்லே அதை வலியுறுத்துவதாக இல்லையா? அத்தகைய மனைவிகே அவ்வுரிமையில் முக்கால் ஏன்?—முக்காலே மூன்று வீசும் பங்கும் உரிய தல்லவா? அன்று, சத்யபாமா தேவி சிலையை எடுத்து கணையைத் தொடுத்து எதிரியின் மேல் விடுத்ததனாலன்றோ, 'தீபாவளி' பெண்தேய்வத்தின் பெரு வெற்றிபைக் கொண்டாடும் திருநாளாயிற்று! அக்காலத்தில், அவ்வாறு சத்யபாமா தேவி அரக்கன் செருக்கை அடக்கி வீரமங்கையாக விளங்கியதுபோல், இக்காலத்திய மாதுசிரோமணிகள் தமது கணவர் மீது சொல்லம்புகளைப் பொழிந்து வாய்ப்போரிலாவது தாங்கள் வீரமங்கைகளாக விளங்குவதைக் காட்டிக் கொள்வதற்காக அவர்களை துற்றுவதா? அல்லது போற்றுவதா? தீபாவளியன்று தனது கணவனது மானத்தைக்காக்க பாமாதேவி வெற்றி குறிக்கொண்டு விற்போர் செய்ததை இன்றும் கொண்டாடுவதென்றால், இன்று மற்ற மாதர்கள் கூட்டத்தில் தன் கணவனது 'மானத்தைக் காக்க விரும்பும்' பெண்மணி, சேலை குறிக்கொண்டு சொற்போர் செய்வதை ஏன் பழிக்கவேண்டும்? விற்போராயினும் சொற்போராயினும், ஏதேனும் ஒரு போரின் கொண்டாட்டத்தானே தீபாவளி! வில்லம்புகளைக் காட்டிலும் சொல்லம்புகள் கொடியன வன்றோ!

நெருங்கிய உறவினர் எவரேனும் இறந்து விட்டிருந்தால், அதன் காரணமாக தீபாவளி பண்டிகை கொண்டாடுவதற்கின்றி—அத்திருநாளில் சமீபத்தில் இறந்தவர்களை நினைத்து நினைத்து துயரம் மிகுத்திடும் பெண்மணிகள் சிலர் காலையிலேயே ஒப்பாரி வைத்துப் புலம்பத் தொடங்கி விடுவது வழக்கம். ஆண்டாண்டுதோறும் அழுது புரண்டாலும், மாண்டார் மீண்டு வருவதும் உண்டேயோ? அதை அறிந்தும் அறியாதவர்களைப் போல் சில மாதர்கள், தாங்கள் புறப் பட்ட நாட்களாக கற்றுக்கொண்டு வந்த ஒப்பாரியை யெல்லாம் தாராளமாக வெளியீட்டுப் பாடக் கூடிய சந்தர்ப்பம் எப்பொழுது வாய்க்குமோ என்று நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்து வந்தவர்களாதலால், அவ்வொப்பாரிக் கண்ணிகளுள் ஒன்றையும் விடாமல் வாய்விட்டுப் பாடித் தீர்ப்பதற்கு உரிய நாளாக தீபாவளியையே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதும் உண்டு. (கண்களில் மட்டும் ஒரு சொட்டு ஜலமும் வராமல், எவ்வளவு நேரமாயினும் சலிப்பின்றிப் 'புலம்பிக்' கொண்டிருக்கக்கூடிய அரிய சக்தி வாய்க்கப் பெற்றவர்களான மாதர்களும் பலர் உண்டு!) அவ்வாறு, தமது கணவர் தீபாவளியன்று எவ்வித இன்பமும் காண்பதற்கு வழியின்றி திண்டாட வைத்துவிடும் பெண்மணிகள், தமது கருமத்தில் மட்டும் கருத்து ஊன்றியிருக்கத் தவறிவிட மாட்டார்கள். தீபாவளிக்காக வாங்கவேண்டிய புதுப்புடவையை, 'இறந்தவர்களுக்குப் படைப்பதற்காக வேண்டும்' என்னும் சாக்கு வைத்துக்கொண்டு வாங்கிக்கொண்டு

விடுவார்கள். பண்டிகைக் கொண்டாட்டத்தை நிறுத்தி விடுவதால், தீபாவளி யன்று அம்மாதர்கள் செய்யவேண்டி வரும் விசேஷ வேலைகளின் கிரமமும் அவர்களுக்கு ஏற்படாதொழிந்து விடுமன்றே?

செல்வர்கள் வீட்டில், 'தீபாவளி' என்ற சொல்லைக் கேட்கும்போதே எல்லோர்க்கும் நாக்கில் நீர் ஊறும். அன்று தயாரிக்கப்படும் பட்சணங்கள் எத்தனை தினுசுகள்! மாமூல் வழக்கத்திற்கு விரோதமாக—அதிகாலையில் சுகமான நித்திரையைத் தியாகம் செய்ய நேர்ந்துவிடுகிறதே என்ற ஒரு கவலையை யன்றி, அச் செல்வர்கட்கு தீபாவளியன்று வேறு என்ன கவலை! எளியவர்கள் வீட்டிலோ, பலகாரங்க னென்னும் பல ஆகாரங்களுக்கு வழி இல்லாவிட்டாலும், இட்லி, தோசை என்னும் சாதாரண பலகாரங்களாவது இல்லாதிராது. ஒலைக் குழிசைகளில் வசிக்கும் 'திண்டித் தகாதவர்கள்' என்னும் ஒதுக்கப்பட்டவர்களுக்கு அரிதில் அரிசி கிடைத்தாலும், அவர்கள் இட்டிலிப் பாத் திரத்திற்கும் தோசைக் கல்லுக்கும் எங்கே போவார்கள்? கேழ்வரகு அடையே அவர்கள் கண்ட அருமையான பலகாரம்! அத்தகைய ஏழைத் 'திருக்குலத்தார்' (எக்குலத்தாரோ என்று பிரமித்துவிட வேண்டாம்; விசிஷ்டாத்வைத் சித்தாந்த பரமாத்மாவைச் சேர்ந்தவரான பகவத் ராமாநுஜாசாரியரே ஆதித்திராவிடர்களுக்கு அளித்தருளிய சீரிய திருக்குலப் பெயரே அது!) தீபாவளியன்று காலையில், தங்கள் கிராமத்திலுள்ள பெரிய சம்பத்துக்காரர்கள் (மிராசதாரர்கள்) டூண் டொருவர் வீடுகளுக்கு—அதாவது வீடுகளின் எதிரில்—சென்று நின்று "சாமீ! சாமீ!" என்று தங்களது 'ஆண்டைக்' (எஜமானர்களைக் கூவி நிற்பார்கள், புண்ணிய தினமாகிய தீபாவளியில் 'பஞ்சமர்க'னோடு பேசவிட்டால், 'பறைத் தீட்டு' பற்றிக் கொண்டுவீடும் என்பது, உள்ளே உண்டு உடுத்துக் களித்திருக்கும் எஜமானர்களின் எண்ணம்! ஆதலால், வருஷம் முழுவதும் எவர்கனது இடையறாத உழைப்பின் பயனாக பெரும் வருவாயைப் பெறுகிறார்களோ, அவர்களை வருஷத்தில் ஒரு காளிலேனும் திருப்திப்படுத்தியருள திருவுள்ளம் கொள்ளக்கூடிய கருணை, மிராசதாரர்கட்கு தீபாவளியன்று கூட உண்டாவ தில்லை! ஏன்? "பஞ்சமர்கள் உழைப்பதற்காகவே பிறந்தவர்கள்! தாங்கள் அனுபவிப்பதற்காகவே அவதரித்தவர்கள்!"—இத்தகைய எண்ணமே அவர்களது அகத்தினின்றும் அருளை அகற்றிவிடுகிறது! முடிவில் விளைவது என்ன?

அவ் வெளியவர்களுக்குச் சில தோசைகளை எடுத்துக் கொண்டு போய்க் 'கிள்ளித் தெறித்து' வருமாறு வேலைக்காரனுக்குக் கட்டளை இடப்படுகிறது! அவ் வேலைக்காரன் எடுத்துச் செல்வதோ பத்தே தோசைகள்! தெருவில் திரண்டு நிற்பவர்களோ சமார் ஐம்பது அறுபது பேர்கள்! அவர்களுக்குள் முன்னால் நிற்பவர்கள் பலசாலிகள்! பின்னாலோ, கிழவர்களும் பெண்களும். அவர்களுக்கு ஏதேனும் கிடைக்கக்கூடுமானால், பலசாலிகள் மனம் கொண்டால் மட்டுமே கிடைக்கும்! வேலைக்காரனோ தோசைகளைப் பல துணுக்குகளாகி அவர்களிடையே எறிந்துவிடுகிறான்! தெரு மண்ணில் விழும் அத் துணுக்குகளை, ஒருவரை யொருவர் மிதித்துக் கொண்டும் தள்ளிக்கொண்டும் பொறுக்கிக் கொள்ளுகிறார்கள் அவ் வெளியவர்கள்! அத் திண்டாட்டம் ஒன்றே ஆதித்திராவிடர்கள் காணும் தீபாவளிக் கொண்டாட்டம்!

துவாபாயுகத்தில் ஒரு நாகாசரன் இருந்தால், இக் கலிகாலத்தில் தீபாவளி யன்று—ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஐந்தாறு நாகாசரர்கள் காட்சி யளிக்கிறார்கள்! நாகாசரன் ராபலி கொடுத்திருக்கும்போது, தாங்கள் அஜ! (ஆட்

டுப்) பலிகளாவது கொடுக்க வேண்டாமா என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள்! தீபாவளி யன்று, சிலர் கண்ணபிரானது திருவருளைப் பெற முயன்றால், வேறு சிலர், கடைசியிலாவது அவரது அருளுக்கு இலக்காகிய நாகாசரனது அருளைப் பெற முயல்வதில் என்ன தவறு என்பது அவர்களது கேள்வி! (நாகாசரன் இறுதியில் எதனால் பகவத் கடாக்ஷத்திற்குப் பாத் திரானான் என்பதைப்பற்றி அவர்களுக்கு கவலை இல்லை! நாகாசரன் சண்டையில் அரக்கர் இரத்தம் ஆறாய்ப் பெருகியோடியிருப்பதை சிந்திக்கும்போது, தாங்கள் தீபாவளியன்று ஆட்டிரத்தத்தையாவது சிந்தச் செய்வதில் குற்றமில்லை என்பது அவர்கள் சித்தாந்தம்! பதறிக் கதறித் தலையறுப்புண்டு துடிதுடிக்கும் ஆடுகளின் திண்டாட்டம், அவ்வேழைப் பிராணிகளைக் கொன்று குவிக்கும் (கோழைகளான அதரும்) யுத்த விரர் (!) களுக்குக் கொண்டாட்டமாக இருக்கிறது! தெய்வத் தண்டனையைப்பற்றிய பயமே அவர்களது நெஞ்சில் கொஞ்சமும் இல்லாதபோது, வேறு எதற்குத்தான் அவர்கள் அஞ்சப்போகிறார்கள்? தீபாவளியன்று உண்ணவேண்டிய உயர்ந்த பலகாரம் மாமிசமே என்பது அவர்களது தீர்மானம்! அதுவே அவர்களையும்—அவர்களை மனத்தாலும் பேச்சாலும் செயலாலும் ஆதரித்து நடப்பவர்களையும்—'ஆடுவோமே—பள்ளுப் பாடுவோமே—ஆனந்த மாமிசம் அடைந்துவிட்டோம் என்று ஆடுவோமே'—என்று பாடிக்களிக்கத்தாடச் செய்யக்கூடிய அரும் பெரும் விருந்தாகும்.

நாகாசரனுக்கு மிகவும் உகப்பான பானம் எது? மது! மது!! மதுவேயன்றே!! தீபாவளியன்று கண்ணபிரானது திருவருளைப் பெறுவது குறித்துச் சிறிதளவுங் கவலை கொள்ளாத நாகாசர பக்த சிரோமணிகள், கள்ளரக்களைக் களிக்கச் செய்வது இயல்பே யல்லவா? சாதாரண காலத்தில் நானொன்றுக்கு இருபது ரூபாய்க்கு வியாபாரம் நடக்கும் கிராமத்துக் கள்ளர்க்கடை ஒன்றில் தீபாவளித் தினத்தன்று மட்டும் குறைந்தபட்சம் இருநூறு ரூபாய்க்கு வியாபாரம் நடக்கும்! வெற்று நாட்களில் கள் குடிக்க வெட்கப்படுவோருங் கூட, தீபாவளியன்று கள்ளை ருசிபார்க்கத் துணிந்து விடுகிறார்களென்றால், தினசரித் குடியினது திருக்கடத்தைப்பற்றிக் கேட்பானேன்? வருஷத்தில் ஒருநாளாகிய தீபாவளிப் பண்டிகையன்று சந்தோஷமாகப் பொழுது போக்க வேண்டுமானால், கொஞ்சம் கள்ளாவது குடித்தே தீரவேண்டுமது அத்தியாவசியம் என்பது கிராமவாசிகளுள் பெரும்பான்மையோரது எண்ணம். அன்று கள் குடிப்பது நீண்டகாலமாக வழக்கத்தில் இருந்து வரும் சம்பிரதாயமாம்! கையிலிருந்த பணத்தையும் பறிகொடுத்து, வெய்யிலாயினும் மழையாயினும் தெருப் புழுதியில் புரண்டு கிடக்குமாறு சுய உணர்ச்சியையும் இழந்து, வாந்தி எடுத்து, வாயில் வந்தவாறெல்லாம் பிதற்றிக்கொண்டு, ஆடியும் பாடியும் பல ராலும் பரிகரிக்கப்பட்டு, பலவகைத் திண்டாட்டங்களுக்கும் உட்படுவதே இக்காலத்துக் கிராமவாசிகள் பலரது தீபாவளிக் கொண்டாட்டம்!

"அரக்க நீர்மைகள் அனைத்தும் அகற்றி இரக்க மனத்தை இன்றுதொட்டு எனக்கு அருள்!"—என்று இறைவனைக் குறித்து மனம் உருகிக் கண்களில் நீர் பெருக அழுது பிரார்த்தித்து கிற்கவேண்டிய திருநாளாகிய தீபாவளியன்று, அதற்கு நேர்மாறாக—அரக்கத் தன்மையை வளர்க்கக்கூடிய இறைச்சியைத் தின்று கள்ளைக் குடித்து 'பண்டிகை கொண்டாடுவது' எவ்வளவு விபரீதமானது! எல்லோரும் தீபாவளியின் தத்துவார்த்தங்களை உணர்ந்து நடப்பதன் பயனாக மோட்ச லோகத்திற்குப் போய்விட்டால், எங்கே தனக்கு வேலையில்லாமல் போய்விடுமோ என்ற பயத்தினால் கவிபுருஷன் செய்த

ஆழ்ச்சியினாலேயே தீபாவளிப் பண்டிகை மது மாமிசப் பண்டிகையாக மாறிவிட்டது போலும்! மேலும், பிறர் துன்பப்படுவதைக் கண்டு தாம் இன்புறுவதே தீயோர் இயல்பாதலால்—அத்தகைய தீயோரோ கலிபுருஷனது ஆட்சி இடையூறின் நி டப்பதற்குப் பெருந்துணை செய்பவர்களாக இருப்ப வர்களாதலால்—மற்றவர்களு து திண்டாட்டத்தை தங்களுக்கு உரிய கொண் டாட்டமாகக் கொண்டு நடக்கக்கூடியவர்கள் பற்பலரை, ஐம்பெரும் பாவங் ளையும் ஐம்பெரும் படைகளாகக் கொண்டு இந்நாட்டை ஆட்டிவைக்கும் கலி புருஷன் தயாரித்து வைத்திருக்கிறான் போலும்!

சகோதரிகளே! சகோதரிகளே!! (இங்கு சகோதரர்களைப் பற்றிய கவலையே வேண்டாம்!) தீபாவளிப் பண்டிகையை கண்ணபிரான் திரு உள் ளம் உகக்குமாறு கொண்டாடக்கூடிய உரிமையும் திறமையும் பெரிதும் உங்க ளுக்கே உண்டு. “தீபாவளி” ஆண் தெய்வத்தின் வெற்றியைக் குறிப்பதன்று; பெண் தெய்வத்தின் வெற்றியையே குறிப்பதாகும் என்பதை மறந்துவிடா தீர்கள்! “அரக்கன் செருக்கை அடக்கி அழித்ததோர் அற்புத வில் எவர் வில்? —கண்ணன்—பக்கத்திருந்து முனைந்தார் செய்த நற்பாமை மணிக்கர வில்” —அல்லவோ! எண்ணன் ஸ்நாகம் செய்வது, புதுப்புடவை உடுப்பது, பல காரங்கள் உண்பது என்ற மூன்றோடேயே தீபாவளி தீர்த்துவடுவதாக நினைத் துக்கொண்டு விடாதீர்கள்! அகப்புற அழுக்குகளை அகற்றிவிடுவதைக் குறிக்கவே எண்ணன் ஸ்நாகம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. புனிதமான புத்துணர்ச்சி கொண்டு—உள்ளத்தைத் தூய்மையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என் பதை குறிப்பிக்கவே புதுக்கலை உடுக்கும் வழக்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டது! தீபாவளியன்று அமரர் நிலையை யடைய முயல்வேண்டிய மனிதர்கள், அரக் கர் நிலையை யடைய முன்வருவது எவ்வளவு அறியாமை! பாரதியார் கூறு மாறு, “மாற்று வையம் புதுமையுறச் செய்து மனிதர் தம்மை அமரர்களாக்கக் கூடிய” ஆற்றல், பெண் தெய்வங்களுக்கே பெரிதும் உண்டு. ஆதலால், தீபாவளி யன்று அதிகாலையில் அக இருள் அகற்றும் அருட்பெருஞ் சோதியை நினைவுட்டும் சுடர் விளக்குகளை ஏற்றி, ‘மூத்த பொய்மைகள் யாவும்’ அழித்து ‘மூடக் கட்டுகள் யாவும் தகர்த்து’ ‘மானிடச் செய்கை அனைத்தையும் கடவு ளுக்கு இனிதாகச் சமைக்கப்’ போதிய ஆற்றல் வலங்கியருளுமாறு கண்ணபிர ணை உண்மையன்போடும் உருகும் உள்ளத்தோடும் பிரார்த்திக்கக் கடவீர்க ளாக. உங்களது உள்ளத்தில் தீவிர தேச பக்தியும், உடலில் தூய கதர்ப் புடவையும் ஒளிர்வனவாக. தீபாவளியன்று உங்களது வீடு ஆனந்த நிலைய மாக விளங்குவதாக. அந்நண்ணுத் தொட்டு புத்துணர்ச்சி கொண்டு, தாய் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கேற்ற நற்பணிகளில் தலைப்பட்டு உழைக்க உறுதி செய்து கொள்வீர்களாக. வீரத்தாயான சத்தியபாமா தேவியின் இன்னருள் உங்களுக்கு துணை நிற்பதாக. வந்தேமாதரம்!

“ஐயமும் திகைப்பும் தொலைந்தன; ஆங்கே அச்சமும் தொலைந்தது; சினமும் பொய்யுமென்றினைய புன்மைகளெல்லாம் போயின; உறுதி நான் கண்டேன்! வையம் இங்குணத்தும் ஆக்கியும் காய்த்தும் மாய்த்துமே மகிழ்ந்திடு தாயைத் தூய்ம வெண்ணிறத்தான் தனைக் கரியவனைத் துணையெனத் தொடர்ந்து

[கொண்டின்றே.”—பாரதியார்.

கம்பர் கவியின் செந்தமிழின்பம்

—:(0):—

தொ. மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான். பீ. ஏ.

ஆராய்ச்சி அறிஞர் மிகுந்த இக்காலத்தில், இராமசரிதையை உண் மையாய் நடந்த சரித்திரம் என்பர் பலர், அன்று என்பர் சிலர். ஆனால் காய்தல் உலத்தல் அகற்றி ஆராயுமிடத்துக் காணும் உண்மை கள் சில நம்மிந்திய நாட்டின் பூர்வீகப் பழங்குடியாய் வாழ்ந்துவந்தவர் தமிழர் என்பதும் வடநாட்டிருந்து தென்னாடு போந்தவர் ஆரியர் என்பதும், இவர்களில் ஒருவரது உரிமையை ஒருவர் கைப்பற்ற முயல் மற்றவர் தம் முரி மையைக் காப்பாற்ற முயல், இருவருக்கும் இயற்கையாய்ப் போர் விளைந்த தென்பதும் இப்பெரும் போரில் ஒரு சிறு பகுதியே இராம காதையா மென் பதும் ஆராய்ச்சியாளர் துணிவு; இதுவே சரித்திர ஆசிரியர்கள் கண்டறிந்த உண்மையுமாகும். ஆனால் வான்மீகீ முனிவர் இச்சரிதையை, தம் கற்பனா சக்தியினாலும் கவியலங்காரத்தாலும், பன்னலமும் பல பொருளும் பொருந்த அமைத்து காவிய உலகத்தை அணி செய்வாராயினர். ஆனால் அவர் ஆரிய ராணமை பற்றி அச்சரித்திரத்தின் ஒரு பகுதியினரான ஆரியரைத் தேவர், சுரர் என்று போற்றியும், மற்றொரு பகுதியினரான திராவிடரை, அரக்கர் வானரர் என்று தாழ்த்தியும் கூறியதோடமையாது, தூல் முழுவதிலும் ஆரிய ருடைய பழக்க வழக்கங்களையே அமைத்துக் காவியத்தை முடிப்பாராயினர். இக்காதையைத் தமிழில் யாத்த கவியரசர் கம்பர் பெருமான், வான்மீகியின் முதனுலைப் பின்பற்றி இந்நூலை எழுதுகின்றேன் என்று கூறினாலும் காவிய முழுவதிலும், தமிழ் மொழியின் தனிப் பெருமையினையும் தமிழகத்து மக் களின் ஒழுக்கத்தின் விழுப்பத்தினையும் அவர்தம் பழக்க வழக்கங்களையும், தமிழ் மாதர் நிறையையுமே போற்றிப் புகழ்கின்றார். இத்தைய இடங்கள் கம்பர் காவியத்தில் பலவுள. இந்த இடங்களிலேதான் கம்பரது கவியின் செந்தமிழ் இன்பம் பொங்கி வழிகின்றது. “செந்தமிழ் நாடென்னும் போதி னிலே இன்பத் தேன் வந்து பாயுது காதினிலே” என்று பாரதியார் அருளிய உண்மையை இவ்விடத்துத் தான் காணலாம்.

கவியரசர் கம்பர் பெருமான் தமிழ் மொழியினையும் அதன் தொன்மை யினையும் முணர்ந்து, “என்று முனதென் தமிழ் இயம்பி இசை கொண்டான்” என்றும், “நீண்டதமிழா லுலகை நேமியினனந்தான்” என்றும் தமிழின் தனிப்புலவரான அகநீதியரைப் போற்றுகின்றார். இவ்விடத்துத் கம்பரது கவிசுவம் பெரிதும் விளங்குகின்றதன்றோ. தமிழ் மொழியினை உணர்ந்த கம் பர் என்றமுன தென்தமிழ் என்றும், நீண்ட தமிழ் என்றும் போற்றிய தோடமையாது இத்தமிழக மக்கள் இம்மொழி அகத்தியர் காவிலே பிறந்தது என்ற ஓர் தவறான கொள்கையுடையவர்களா யிருக்கின்றார்கள் என்பதையும் உணர்ந்தவராய் அக்கொள்கையை அகற்றுவான் விரும்பி அத்தென் நயிழை இயம்பி இசை கொண்டவரே அகநீதியர் என்று கூறுகின்றார். ஆகவே தமிழ்

மொழியானது அகத்தியரால் படைக்கப்பட்டதன்று என்பதும், அம்முனிவரே தமிழின் இனிமையை உணர்ந்து அம்மொழியினைக் கற்று அம்மொழியில் இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பிப் புகழ்பெற வாழ்ந்த பெருமகன் என்பதும் வெள்ளிடை மலைபோல் விளக்க முறுவதாயிற்று.

ஆனால் அகத்தியரைத் “தமிழெனும் அளப்பருஞ் சலதி தந்தவன்” என்றும், “தழற்புரை சுடர்க்கடவுள் தந்த தமிழ் தந்தான்” என்றும் போற்றும் கம்பர் கவியின் பொருள்தானெனினு என்று சிலர் வினவலாம். இவ்விடத்தில் தமிழ்மொழி ஆழமறிய முடியாத ஓர் பெருங்கடல் என்பதும், அக்கடலினை உலகில் நிமிர்ந்தேறவிட்ட பெருமையே அகத்தியருக்குரிய தென்பதும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. தமிழின் தொன்மையைக் குறிக்கவே உபசாரவழக்காக, தழற்புரை சுடர்க் கடவுள் தந்த தமிழ் என்றும் கூறப்பட்டதே யொழிய வேறன்று. இதன்றி இம்மொழி அக்கடவுளிடத்திருந்தாவது அகத்தியரிடத்திலிருந்தாவது உதித்தது என்று கொள்வது பெரும் பேதையெய்யாகும். தமிழின் இனிமையை உணர்ந்த கம்பர் “வண்டு தமிழ்ப் பாட்டிசைக்குத் தாமரையே” என்று அதன் இனிமையைப் போற்றிப் புகழ்கின்றார். “தமிழினுமினிய தீஞ் சொற்றையல்” என்ற நடைத்தார வாக்கும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. “தமிழென்ப தினிமை நேர்மை” என்பர் சூடாமணியார். அழகொழுகும் தமிழ் மொழியின் இனிமை அனுபவித்தவர்கட்கே புலப்படும். கம்பர் கவியின் செந்தமிழின்பத்தை உணர்ந்த தமிழ் பெருமக்கள் பலரும் அவ்வினிமையை நுகர்ந்தவரே யாவர். நிற்க.

இனி, கவியரசர் தமிழ் மொழியில் மட்டுந்தான் பற்றுடையராய் விளங்குகின்றார் என்று பார்த்தால் அன்று. இத்தமிழ்மொழி பேசப்படும் நாடு நகரங்களெல்லாம், அவரது கவிகளால் புனைந்து கூறப்படும் பேறு பெற்றன. “காவிரி நாடென்ன கழனி நாடு” என்று கோசலை நாடு வர்ணிக்கப்படுகின்றது. ஒரு நாட்டிற்கு உவமைகூற வேண்டியிருந்தால் இந்நாடு கைலாயத்தை ஒக்கும், வைகுண்டத்தை ஒக்கும், தெய்வ உலகத்தை ஒக்கும் என்று கூறுவதே கவிமரபாகும். ஆனால் இயற்கைக் கவிநலம் வாழ்க்கப்பெற்ற கவியரசர், “கண்ட பொருளில் கண்ப்பவரன்றிக் காணப் பொருளில் கணிப்பதற் கறியார்” என்னும் விதிபற்றித் தாம் பிறந்து வளர்ந்த காவிரி நாட்டை ஒக்கும் அக்கோசலை நாடு என்று கூறுவது அவரது தேசியத்தையும் கவியின் இயற்கை நலத்தையும் பெரிதும் விளக்குகின்றது, இத்துடன் “தெய்வப் பொன் வீயே பொருவுங் கங்கை” என்று கங்கா நதி போற்றப்படுவது நம் கவனத்தைக் கவரும் ஓர் இடமாகும். இன்னும் இவர் பாண்டி நன்னாட்டைப் பற்றிக் குறிக்குங் காலத்து,

“அத்திருத்தரு நாட்டினை அண்டர் நாடு
ஒத்திருக்கும் என்றால் உரை யொவ்வுமோ
எத்திறத்தினும் ஏழலகம் புகழ்
முந்தும் முத்தமிழும் தந்து முற்றமோ.”

என்று கூறுஞ் செவ்வி கம்பர் கவிநலத்தால் அமைந்த பொருளாகும். தமிழ் நாட்டின் சிறப்புடைப் பொருள்களான முகத்திற்கும் எத்தகைய ஏற்றம் கற்பிக்கின்றார் கவியரசர். இத்துடன்,

“அமிழ்துறழ் தமிழ்ஒண் முத்தம்
ஐய சந்தனம் மெல்வாசம்
கமழ்குளிர் தென்றல் என்று
கரையரும் பொருள் படாமல்
இமிழ் கடல் வரைப்பெலாம் தோன்றும்
என்பொருள் படுநாடென்னித்
தமிழ் முதல் பிறக்கும் நாடாய்த்
தயங்குமாற் பாண்டிநாடு.”

என்று சிவப்பிரகாசர் அருளிய செய்யுளும் உற்று நோக்கத்தக்கது. தமிழகத்துத் தனிப் பெரும் பொருள்களாம் தமிழ் மொழி, முத்தம், சந்தனம், தென்றல், என்பவைகளில் முன்னைய திரண்டையும் போற்றும் கம்பர் கவிநலம் அழகுடையதேயாகும்.

இன்னும் இராமனைப் போற்றும்படித்துங்கூட இவரது தமிழ் மொழிப் பற்றே முனைந்து நிற்கின்றது. ஆரியர் கோளும் இராமனும், “தேன் சேந்ந் கடந்தான் வட சோழந் துற்து எல்லை தேர்ந்தான்” என்ற புகழ்ப்படுகின்றான். இம்மட்டன்று. இன்னும் அறத்தின் வழி நின்ற ஆரியர்கோன் அனுமனாகிய வானர வீரர்களைத் தென்திசை நோக்கித் தேவியைத் தேட விடுத்த காலையில் அவர்கட்கு அறிவுபட்டிருக்கின்றான். “வானர வீரர்களை! மற்றெல்லா வீரர்களையும் விட தெற்கு நோக்கிச் செல்கின்ற நீங்களே மிகவும் கவனமுடையாராயிருத்தல் வேண்டும். தென் தமிழ் நாட்டில் பொதியமலைச் சாரலில் அகத்திய முனிவரும் அவர்தம் சீடர்களும் தமிழ்ச் சங்கம் ஒன்று நிறுவியிருக்கின்றார்கள். அச்சங்கத்தில் மிளிரும் பெரும் புலவர் பலரின் சொல்வன்மை கேட்பார் பிணிக்குந்தகையவாய்க் கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாயிருக்கும். நீங்கள் அந்த இடத்தை அணுகுவீர்களானால் அவ்விடத்துன்னாரது சொல்வன்மையில் ஈடுபட்டு, முயன்ற கருமத்தையு மறந்து, என்னையு மறந்து, எந்தேவியையும் மறந்து, நீங்கள் தன்னையும் மறந்துவிடுவீர்கள். கொண்ட கருமமும் பழுதுபடும், ஆதலால் நீங்கள் அப்பொதியைச் சாரலில் தங்காது அம்மலையை இடமாகச் சற்றி எடுத்த என் பணி முடிக்கச் சொல்லுங்கள்” என்று இராமன் எச்சரிக்கின்றான். இக்கருத்தைத்தான் கவியரசர் கம்பர் பெருமான்,

“தென் தமிழ் நாட்டகன் பொதியிற்
நிருமுனிவன் தமிழ்ச் சங்கம் சேர்கிறிறோல்
என்று மவனுறைவிடமாம் ஆதலால்
அம்மலையை இடத்திட்டேகி.”

என்ற செய்யுளில் அமைத்தருளுகின்றார். என்னே இவர்தம் அறிவு துட்பத்தின் திறம். இராமனது எச்சரிக்கையோவிது! அன்று, தமிழ்க் கவிஞராம் கம்பரது சொந்தச் செல்வமன்றோ இது! எவ்வளவு அழகாக, எவ்விடத்து, எக்காலத்து, தமிழ் மொழிக்கும் அதை ஆராயும் பெரும் புலவர் பலர்க்கும், தம் அர்ப்பணத்தைச் செலுத்துகின்றார் நம் கவியரசர்.

இனி கம்பர் தமிழ் மக்களின் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் கருத்தைச் சிறிது ஆராய்வோம். தமிழ் மொழியின் சிறப்புடை இலக்கண

மாகக் கருதப்படும் கனவியலொழுக்கம் கம்பர் பெருமானால் பொன்னேபோல் போற்றப்படுகின்றது. ஆரிய கவியாம் வான்மீகி சீதையின் மணவினையைச் சித்திரிக்க நேர்ந்த காலையில், அவர் பிறந்தநாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஏற்பச் சயம்வரம் ஒன்று நாட்டி அச்சயம்வரத்தில் ஆற்றல் மிகுந்த அரணது வில்லை வளைத்து காணேற்றுவாருக்குச் சீதையைப் பணயமாகக் குறிக்கின்றார். இம்முறையாக ஒருவன் தன் மனைவியை அடைதல் அசுரமணத்தின் பாற்படும் என்பர் பெரியோர். இந்த முறையை,

“முகையலிழ் கோதையை முன்னெயிற்றரிவையைத்
தகைநலங் கருதும் தருக்கினர் உளரெனின்
இவையிவை செய்தார்க்கு எளியன் மற்றிவனெனத்
தொகை நிலையுரைத்த பின்னிற் பகைவலித்
தன்னவை யாற்றிய அளவையில்
தொன்னிலை அகரம் துணிந்தவாறே.”

என்ற செய்யுளால் அறிக. இம்முறை ஆரிய மக்களின் முறையேயாகும். அதனால் தமிழ் மகனான கம்பர் இம்முறை வழிபடந்து தமது காவியத்தை முடிக்கக் கருதினரில்லை. பிணி மூப்பு இவையின்றி எப்பொழுதும் ஒரு தன்மையாய் உருவும், திருவும், குலமும் குணமும், பருவமும் அன்பும், ஒத்த வராய் தலைமகனும், தலைமகளும் பிறர் கொடுப்பவும் அடுப்பவுமின்றி ஊழ் வினைப் பயனாய்த் தாமே எதிர்ப்பட்டிக் காதலிக்கும் முறையே கனவியல் எனப்படும். இம்முறையே தமிழ் மக்களின் முறையாகும். இதை யறிந்த சீதையை மிதிலைமாகரில் அரசமாளிகையில் கன்னிமாடத்து மேடையில் நிறுத்து கின்றார். தெருவூடே முனிவர் முன் செல்ல, தம்பி பின்வா இராமனை கடத்துகின்றார். இருவரும் ஒருவரை யொருவர் பார்க்கின்றனர். கண்ணொடு கண்ணினை கவ்வுகின்றது. இருவரது உணர்வும் ஒன்றி அவர்தம் உள் ளத்தில் ஆதரவுபடுகின்றனர். ஆகவே கண்ணால் கண்டு காதலித்த தலைவனே தன் கணவனாவான் என்று கருதுகின்றான் மங்கை. பின்னர் அவளது தோழி யாம் நீலமாலை முனிவருடன் வந்த மன்னவன் மைந்தன் வில்லிபுத்தான், அவனே உன்னை மணமாலை சூடுவன் என்று சீதையிடஞ் சொல்லிய காலத் துங்குட, அவன் வில்லொடித்த காரணமாக மட்டும் அவனைத் தலைவனாய் ஏற் றுக்கொள்ளாது, தோழி நீலமாலை சொல்லுகின்ற குறிகளால், வில்லொடித்த வீரன் என்பிறை கவர்ந்த கவ்வையே இருத்தல் வேண்டும், ஒருகால், பிறி தொருவனாயிருப்பின் இறந்துபடுவேனே யன்றி வில்லொடித்த காரணத்தால் மட்டும் இவனை மணஞ்செய்ய முடியாது என்ற ஓர் உறுதியான தீர்மானத் திற்கு வருகின்றான். இத்தீர்மானத்துடன் கம்பர், மணவறையில், மணமக னாகிய சீதை மணமகனுடன் அமர்ந்திருந்த காலத்தும், “நன் கைவனை தீருத்துபு கடைக்கணிலுணர்ந்தான்” என்று மீண்டும் தம் கருத்தை வலி யுறுத்துகின்றார். ஆகவே இத்தமிழகத்து ஒழுக்கம் அவரது உள்ளத்தில் எவ் வளவு ஆழ்ந்து பதிந்து கிடக்கின்ற தென்பதைக் காட்ட இது ஒரு சான்றாகும். இன்னும் தமிழ் மக்களின் ஒழுக்கத்தைப் பலகாலும் பலவிடத்தும் போற்றி மகிழும் கம்பர் கவிநலமும், கற்றோர் உள்ளத்திற்குக் கழிபேருவகை யைத் தருகின்றது. உதாரணமாகத் தமிழக உலகில்தான், ஒருவனுக்குப் பெண் கொடுத்த பெரியோன் மாதலன் என்று அழைக்கப்படுகின்றான். இம்முறை

பற்றி, “எம்பன் மாதலன் வெம்மையை நண்ணினான்” என்று கவி கூறுவது தமிழ் ஒழுக்கத்தில் அவரது ஆழ்ந்த பற்றையன்றி வேறொதை விளக்கும். இவையெல்லாம் ஒருபுற மிருக்கத் தமிழகத்து மாதரின் நிறையுடைமையைப் பெரிதும் உணர்ந்தவர் கம்பரேயாவார்.

“நங்கன் நாயகரில் தெய்வம் தவம் பிறிதில் வென்றெண்ணும்
மங்கைமார் சிந்தை போலத் துயது.”

என்று கற்புடைய மாதர் மனத்தைப் போற்றுவது,

“தெய்வக் தொழாஅன் கொழுந் ரொழுதொழுவான்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கினை நினைப்பூட்டுகின்றது. இன்னும், சீதை தன்னி டம் தன் நாயகன் அணுகி, தாயுரை கொண்டு தந்தை சொற்காக்க நான் காடு செல்கின்றேன் நான் திரும்பிவரும் வரை நீ இங்கேயே இரு என்று கூறிய பொழுது.

“நாயகன் வனம் நண்ணலுற்றான் என்றும்
மேயமண் இழந்தான் என்றும் விம்மலன்
நீ வருந்தலை நீங்குவன் யானென்ற
தீய வெஞ்சொல் செவிசுடத் தேம்புவான்.”

என்று கவியரசர் அமைத்திருக்கும் சித்திரம் எத்துணை அழகுடையதாய்த் திகழ்கின்றது. இத்துடன்,

“சொல்லாமை யுண்டேல் எனக் குரை மற்றுநின்
வல்வாவு வாழ்வார்க் குரை.”

என்ற வள்ளுவர் குறளை ஒப்பிட்டு நோக்கினால் உண்மை காண்போம். என்னே! தமிழ் மாதரின் நிறையுடைமை! இவ்வாறு தேம்பும் தேவியைத் தேற்ற, இராமன் கூறும் மொழிதானென்ன? “காதலி! உன்னையு முட னழைத்துப் போவது சாத்தியமன்றே. நாளை காடும் மலையுங் கடந்து” செக் கெருப்பினைத் தகடுசெய்துபார் செய்த தொக்கும்” பாலை நிலங்களின் வழி யாகவெல்லாம் செல்ல நேரும். நின் செவ்விய சேவடிகள் அச்சுட்டைத் தாங்காதே என்று வருந்துகின்றான். இதற்குச் சீதை பதிலுரைக்கும் இடத் தில்தான் தமிழ் மாதர் வீரம் தோன்றி யிளர்கின்றது. அன்பு! நின்றிரிவி னும் சுடுமோ பெருங்காடு” என்று சீதை கூறுஞ் செவ்வி கம்பரது கவிநலத் தால் அமைந்த ஒரு பொருளாகும்.

இவ்வாறு, தமிழகத்து மாதரின் நிறையுடைமையை யெல்லாம் தன் உறு பொருளாக்கிக் கொண்ட மங்கையை அமரர்தம் புகழ் விழுங்கிய அரசர்க் கோன் துக்கிச் செல்கின்றான். இதே தோற்றத்தைக் கண்முன் தெற்றெனக் கண்ட வான்மீகர், சீதையை முதலில் அவன் தன் இரண்டு கால்களுக்கு மிடைபு தன்மையைக் கொடுத்துத் தன் தோளின் மீது துக்கிப் பின்னர் தனது ரதம் ஏறி, அவன் தன் மயிர் பிடித்திழுத்து தன்மடியிது வைத்துச் செல்கின்றான் இராவணன் என்று சித்திரம் தீட்டுகின்றார். இதே தோற்றம்

கவியரசர் கம்பர் கண்ணுக்கும் தோன்றுகின்றது. ஆனால் தமிழகத்து மாதரின் நிறையுடைமையை உணர்ந்த கம்பர் வான்மீகியைப் பின்பற்றி அவர் தீட்டிய சித்திரத்தையே ஒட்டித் தானும் கவியமைத்திருப்பாராயின் அந்தோ! பரிதாபம்! அவர் பட்டிருக்கும் பாடு பெரும்பாடாயிருந்திருக்கும். அவரும் அவரது இராமாயணமும் தமிழக உலகில் இன்றிருக்கும் நிலையில் நின்றிரா என்று சொல்வது மிகையேயாகும். ஆனால் இதற்கெல்லாம் இடங்கொடுத்தனரா?—இல்லை—இடம் கொடுப்பாரா? அவரது மனப்பான்மையின்படியே இராவணன் சீதையை அவள் குடியிருந்த பரணகசாலையுடனும்—இல்லை—அப் பரணகசாலை கட்டியிருந்த இடத்துடனும் தூக்கிச் சென்றான் என்று கவி கூறுகின்றார். இவ்விடத்து ஒரு சிறந்த உண்மை பொதிந்து கிடக்கின்றது. கற்பெனப்படுவது பிறர் நெஞ்சு புதுநாமை என்பது தமிழ் மக்களின் கருத்தாகும். இக்கருத்தையே,

“மண்டினி ஞாலத்து மழை வளந்தருஉம்
பெண்டிராயிற் பிறர் நெஞ்சு புகாஅர்.”

என்று அணிகெழு தூலாம் மணிமேகலை யியற்றிய சீத்தலைச் சாத்தனார் போற்றி யுரைக்கின்றார். ஒரு பெண்ணை அவள் தலைவனைத் தவிர பிறனொருவன் கண்டு இப்பெண் மிகுந்த அழகுடையவள், இவளுடன் கூடியிருத்தல் அன்றோ பேறு என்று எண்ணிய காலையிலேயே அப்பெண்ணின், கற்பிற்குப் பழுதுவந்தது என்ற தீவிர கொள்கையுடையோர் தமிழர். இத்தகைய கொள்கையுடைய தமிழ் மக்கள் எவராவது சீதையை இராவணன் மயிர்ப்பிடித்திழுத்து மடித்து வைத்து எடுத்துச் சென்றான் என்பதை ஒப்புக்கொள்வார்களா? பிறர் நெஞ்சு புதுநாமை தம் நிறையுடைமைக்கு இழக்கு என்று கொள்ளும் பெருந் செல்வராகிய தமிழ் மக்கள் பிறன் கைப்புருதலை அனுமதிப்பார்களா? பிறன் கைப்புருந்த காலத்திலேயே அவள்தன் கற்பும், அவள் உயிரும் ஒருங்கே போயிருக்க வேண்டுமல்லவா. அவ்விதம் நிகழ்ந்திருந்தால், இராமகாதை அத்துடன் முடிவுபெற்றுவிட வேண்டியதைத் தவிர வேறு முடிவு உண்டா? இத்தியாதி காரணத்தை உத்தேசித்துத்தான் கவியரசர் கம்பர் பெருமான் தம்முடைய கவித்திறனைக் காட்டினார். கம்பர்தம் கவிப் பெருமையே பெருமை.

இம்மட்டன்று, தமிழகத்துப் பழங்குடி மக்களாகிய திராவிடரை அரக்கர் வானார் என்று இழித்துக் கூறிய வான்மீகரைப் பின்பற்றி அவர்களை அரக்கர் வானார் என்றே இவர் அழைத்த காலத்தும் அவர் தம் பெருமையினையும் வீரத்தினையும் இவர் புகழ்ந்து கூறும் உரைகள் போற்றத் தக்கதாகும்.

“நானிலம் அதனின் உண்டுபோர் என நவிலின் அச்சொல்
தேனினும் களிப்புச் செய்யுஞ் சிந்தையர்.”

என்று அரக்கர் வீரம் போற்றப்படுகின்றது. அரக்கர் வீரத்தான் இவ்வளவினது என்றால், இவ்வரக்கரை அடக்கிய வானார் வீரமோ அம்மம்! பெரிது. சொல்லின் செல்வனும் அனுமனது ஆற்றலும், கடல்கடந்த காதலன் சீனயுடைய வானார் வீரனும் வாலியின் பெருமையும் அளவிடற்கரியதாகும்.

இவ்வாறு தமிழ் மொழியினையும், தமிழ் மக்களையும் தாம் போற்றிப் புகழ்வதுடன் அமையாது அம்மொழியின்பால் தாயன்புபூண்டு அம்மொழியில் தூய்மைகள் வழங்கிய, வள்ளுவர் முதலிய பெரும் புலவர்களைப் போற்றும் இவர்தம் கவிநலம் பண்புடையதாகும்.

ஆகவே, இன்னும் மிகைபடக் கூறல் என்ற குற்றத்தின் பாற்படாது, இராமாயணம் என்னும் பெரு தூய் வடமொழிப் புலவராம் வான்மீகியின் கற்பு சக்தியினாலும் கவியலங்காரத்தாலும் அமைந்த ஓர் காவியம் என்றாலும் அக்காதை தமிழகத்துத் தனிப்பெரும் புலவரான கம்பர் பெருமானால் தமிழ் மொழியில் அழகுற அமைக்கப்பட்ட காலத்தும் தமிழ் மொழியின் பெருமையினையும் தமிழகத்தின் சீர்மையினையும் தமிழ் மக்களின் ஒழுக்கத்தின் விழுப்புத்தினையும் உலகிற்குப் பறைசாற்றி, சேந்தமிழின்பம் வழிந்தோழும் ஒரு காவியமாக அமைந்தது போற்றத்தக்க தொரு பொருளாகும் என்று கூறி என் பணி முடிக்கின்றேன்.

—: (o) :—

“ஆனந்தபோதினி” மாத சஞ்சிகை தெலுங்குப் பதிப்பு

—(o)—

மது “ஆனந்தபோதினி” தமிழ்மொழியில் மாதப் பதிப்பும், வாரப்பதிப்பும் வெளிவந்து கொண்டாற்றி வரும் விஷயம் எல்லாரும் நன்கு அறிந்ததே. “ஆனந்தபோதினி” தெலுங்கு மொழியிலும் ஒவ்வொரு இங்கிலீஷ் மாத முதல் தேதியில் வெளிவருகின்றது. இப்பொழுது அதற்கு முன்னுதவதாண்டு நடைபெறுகிறது. தமிழ் பேசுபவர்கள் தங்களுக்குத் தெரிந்த தெலுங்குப் பயிற்சியுள்ள கண்பர்களுக்கு இவ்விஷயத்தைத் தெரிவித்துச் சந்தாதாரர்களாகச் சேரும்படி தூண்டு மாறு வேண்டுகின்றோம். மாதிரி காபி இனும்

வருட சந்தா தபாற்கலி உட்பட

உன் காடுகளுக்கு ... ரூபா 1—0—0

வெளி காடுகளுக்கு ... „ 1—12—0

மானேஜர்.

அற்பம் அற்பமன்று.

(டெல்ஹி)

ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால் அதில் விசேஷ தத்துவமிருப்பது தெரியவரும். ஜனங்கள் விஷயங்களை அவ்வவவாகக் கவனிப்பதில்லை. ஒவ்வொரு மனிதர் பேசும் வாக்கியங்களையும், செய்யும் ஜாடைகளையும் கவனிப்போமானால் ஆஹா! என்னே மனிதனின் அபார சக்தி! இவ்வளவு துட்பமான வாக்கியத்தில் எவ்வளவு சாராம்சமடங்கி யிருக்கின்றது என்று தெற்றெனப் புலப்படும்.

உதாரணமாக ஒரு சங்கதி சொல்லுகிறேன். 7, 8 வயதுள்ள சிறுவன், கையில் ஒரு ரொட்டித் தட்டை வைத்துக்கொண்டே ஊரெல்லாம் திரிந்து, “ஒடியா, ராஜா, ஒரு அணு விற்ப ரொட்டி ஒன்பது காசு” என்று சொல்லி விற்றுக்கொண்டிருப்பதை நான் பார்த்தேன். இன்னும் அநேகரும் ‘பார்த்தார்கள். இன்னமும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த வாக்கியத்தில் ஒன்றும் விசேஷ யிருப்பதாக தோன்றவில்லை போலும். அந்தோ! என்னே மனிதரின் பொறாமை! இன்னொருவன் புத்தி சாதாரியத்தைக் கண்டு மனஞ்சகியாதிருக்கிறேமே! இன்னொருவன் நம்மைவிட புத்திசாலியென்று நமக்கு நன்றாகத் தெரிகிறது. நாம் குட்டிக்கரணம் போட்டாலும் அவனைப் போல் ஆகப்போவதில்லை; இருந்தாலும் அவனைக் கௌரவஞ் செய்ய மனம் வருவதில்லை. ஆஹா! ஆஹா!

நிற்க, இந்தச் சிறுவனின் வாக்கியத்தில் எவ்வளவு அர்த்தமிருக்கிறதென்பதைக் கவனிப்போம். “ஒடியா, ராஜா, ஒரு அணு விற்ப ரொட்டி ஒன்பது காசு” என்கிறான்; ஒவ்வொரு பதமாக எடுத்துக் கொள்வோம்.

“ஒடியா!” அதாவது நடந்துவரக்கூடாது. நடந்துவந்தால் காரியம் மிஞ்சிவிடும். இந்த அருமையான பதார்த்தத்திற்கு எவ்வளவு போட்டியென்கிறீர்கள். பையன் தான் ஊரெல்லாம் காலையிலிருந்து மாலை வரைக்கும் ரொட்டிகளை வைத்துக்கொண்டு திரிகிறானே. இதற்குள் ஜனங்களுக்கு ஆத்திரம் பாருங்கள். நீ முன் நான் முன் என்று வருகிறார்கள். இவர்கள் இப்படிச் செய்வதில் அனேக ஜனங்களுக்குக் கஷ்டமுண்டாகிறது. அவர்கள் சாதுக்கள். போட்டி போடப் பிரியமில்லை. அதனால் ஏமாந்து போவதோ? வாயுள்ள பிள்ளைதான் பிழைக்கவேண்டுமோ? வெகுநன்று. இது துன்பத்தை நீக்கத் தான் பையன் “ஒடியா”வென்று எச்சரிக்கை செய்கிறான். ஒடியா வென்றால் கால்தான் ஒடிவர வேண்டுமென்பதில்லை. அது உங்கள் செளகரியம். ஆமை மாதிரி விடா முயற்சி செய்து ஒரே ஒட்ட நடையாக வந்தால் வாருங்கள், லைகிலில் ஏறி வாருங்கள். ஜட்காவில் வாருங்கள். ஏரோப்பளையில் வாருங்கள். எப்படியாவது வந்து சேர்ந்து விடுங்கள். இல்லை, உங்களுக்குச் சக்தி உண்டானால் நினைக்கும்போது அங்கே வந்து நின்று வங்கள்.

ஜனங்கள் போட்டி மாத்திரம் இருந்தால் பையன் அவ்வளவு கவலைப்பட மாட்டான். அவனும் மனித கோஷ்டியில் சேர்ந்தவன் தானே. நீர் சாப்பிட்டால் என்ன நான் சாப்பிட்டாலென்ன, எல்லோரும் சகோதரர்கள் தாமே. அதற்கல்ல, இந்தப் பாழும் ஈக்களும் எறும்புகளும்... .. என்னவென்று சொல்வது! இவைகளை யார் கூப்பிட்டார்கள். மனிதருக்குச் சரியாக இவைகளும் போட்டி போடுகின்றன வென்றால் காலத்தின் கொடுமையை என்னவென்று சொல்வது. சிற்சில சமயங்களில் பையனுக்கே தெரிவதில்லை—தான் ரொட்டி விற்கிறானே அல்லது ஈ எறும்பு விற்கிறானேவென்று! அப்படிச் சூழ்ந்து கொள்ளுகின்றன. பையனுக்குத் தன்னுடைய கோஷ்டியென்றால் கிரம்ப அபிமானம். ஈ எறும்பு ரொட்டிகளை அடித்துக்கொண்டு போகக் கூடாது நம்முடைய சகோதரராகிய மனிதருக்கே இந்தப் பதார்த்தம் போக வேண்டுமென்று அவன் படும் பாடு இவ்வளவுவ்வளவில்லை. அதற்குத்தான் “ஒடியா” என்று நம்மை விளித்துச் சொல்கிறான். பேஷ! பையா! உன் தேசாபிமானமே தேசாபிமானம்! இன்னொன்று: நாம் ஒடி வரவிட்டால் மிச்சமாகவிருக்கும். ரொட்டிகளையும் ஈ எறும்புகள் நல்லதாயிற்று என்று தாமே தின்று விடுகின்றன. இதற்காகத்தான் நம்மை ஒடியா, ராஜாவென்று சிறுவன் இன்சொல்லால் இனிய ரூலோடும் அன்பு ததும்பும் வாக்கியங்களால் அழைக்கிறான்.

“ராஜா” ஏன் “ஐயா”வென்று சொல்லக்கூடாது? அல்லது “ஒடியா பிரதர்” என்று சொல்லலாகாதா? அல்லது “ஒடியா பாய்” என்று சொல்லக்கூடாதா? ராஜாவென்று ஏன் சொல்லவேண்டும்? அதில்தானிருக்கிறது சூக்கம். ராஜாவும் இந்த உணவைச் சாப்பிடக் கொடுத்து வைக்க வேண்டுமாம்! பாருங்கள் பையன் சாதாரியத்தை. அரசனிடத்திலேயோ, என்ன ஓய், உமக்கு இந்த உணவு அருகதையற்றதோ, நீர்மாத்திரம் என்ன அவ்வளவு உயர்த்தியென்று சொல்வது நியாயமா? ராஜத்துரோகமாகாதா? அதைவிட ஒடியா, ராஜாவென்று விட்டால் ராஜனும் மாளிகையைவிட்டு ஒடிவர வேண்டியது தான். அப்போது அவனுக்கும் அந்தப் பொருள் போஜனத்திற்குரியதென்று ஏற்படவில்லையா? ராஜாக்களும் இந்தப் பொருளை விரும்பும்படியான அவ்வளவு அருமையானது என்று அர்த்தம். இன்னொன்று, பையன் அனேகமாய் பூர்ண ஸ்வதந்திரக் கஷ்டியைச் சேர்ந்தவனாயிருக்கவேண்டும். அரசன், பிரஜையென்ற மாறுபாடுகள் அவனுக்கு இஷ்டமில்லை. எல்லோரும் சமமே வென்பது அவன் சொள்கைபோலும். அரசனும் மற்ற ஜனங்களோடு கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்பது அவனுடைய அபிப்பிராயம். ஜனங்கள் அரசனோடு சமத்துவம் பாராட்டத் தயாராயிருப்பார்கள். அரசனுக்குத்தான் அது கொஞ்சம் கடினமாகவிருக்கும். உன்னத பதவியிலிருந்து கீழே யிறங்குவதென்றால் எவருக்கும் கஷ்டந்தானே. அதுதான் பையன் ராஜனுக்குத் தெரியுஞ் சொல்லுகிறான். “ஒடியா ராஜா.”

மேலும் ஜனங்களுக்கு முகஸ்துதியென்றால் பிரியம். எவ்வளவு குரூபியாக யிருக்கட்டும் “ஏ மன்மதா”வென்று வேறு ஒருத்தனை நோக்கிச் சொன்னால் தன்னைத்தான் என்று நினைத்துக் கொள்வான். அஷ்ட தரித்திரம் சொட்டும் ஒரு மாதிரி, அம்மணி, சாக்ஷாத் லக்ஷி தேவியைப்போல் தங்கள் முகத்தில் காந்தி வீசுகின்றதே என்றால் அவளுக்கு உச்சி குளிர்ந்துவிடுகிறது. பிச்சைக்காரனையும் “தர்ம தாதா” வென்றால், ‘ஆமாம்’ என்கிறான்.

ஆகையால் பையன் ஜனங்களைப் பொதுவாக ராஜாவென்றழைக்கிறான். புருஷேஷு ராஜா வென்று ஒரு வசனமுண்டு. புஷ்பேஷு ரோஜா, புருஷேஷு ராஜா, நாரேஷு லக்ஷ்மி, நகரேஷு காகி யென்று சொல்வார்கள். ஆகையால் நமக்குள் எவ்வளவு குறைவிருந்தாலும் புருஷர்களில் சிரேஷ்டனை ராஜாவென்று விட்டால் உன்னங்கால் எரிகிறது. (அதாவது உச்சி குளிர்தால், உச்சியின் சூடி உன்னங்காலுக்குப் போய்விடுமல்லவா?)

இரண்டாவது ஸ்வராஜ்யம் வந்துவிட்டால், நம்மில் எவராவது ஒருவர் ராஜாவாகிவிடலாம். எந்தப் புத்தில் எந்தப் பாம்பு இருக்கிறதோ? நாம் வழியில் பார்க்கும் மனிதரில் யார் அரசராவார் என்று சொல்லமுடியும்? ஆகவே, பையன் முன் ஜாக்கிரதையாக எல்லோரையும் ஒருமிக்க ராஜா வாக்கிவிட்டான்.

ஒரு அணு வற்ற ரொட்டி, எவ்வளவு இலவசம்! ஒரே அணுதான்! வேறு சந்தர்ப்பத்தில் ஒருமனிதன் ஒரு புத்தகத்தை விற்கும்போது, “கம்ப ராமாயணம், வில்லிபுத்தூரார் பாரதம், திருவருட்பா, நளவெண்பா, கந்தர் அனுபூதி, பின்னத்தமிழ் இவ்வரிய நூல்கள் அடங்கிய புத்தகம் விலை ஒரே அணுதான்” என்று. புத்தகத்தை அவசரமாக ஒரு அணு கடனாவது வாங்கி வாங்கினவர்கள் புத்தகத்தைப் பிரித்துப் பார்க்க, அது மெட்டிக்குலேஷன் பரீகைக்கு நியமிக்கப்பட்ட பாடல்களிலிருந்து பொறுக்கிய துணுக்குகள் சேர்ந்த புத்தகமாக விருந்தது.

ஆனால் பையன் பொருள் அப்படியல்ல. நேர்த்தியான வஸ்து. எல்லா ஜனங்களும் கின்று ஆனந்திக்க வேண்டுமென்றே ஒரு அணுவிற்கு வற்று வந்தான். இப்போது பாருங்கள் அவன் தயாள குணத்தை; விலையை இன்னும் குறைத்துவிட்டான். ஏன்? இன்னும் அதிகமான ஜனங்கள் வாங்கி யுண்ப தற்கே. இந்தியாவில் சராசரி வருமானம் ஒரு அணுவும் இரண்டு மூன்று காசுகளும் என்று அவனுக்குத் தெரியும். இதில் ஒரு அணு போய்விட்டால் மூன்று காசை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது? அதற்குப் பதிலாக 9 காசு விலை வைத்தால் அரையணு மிச்சமாகும். அரையணுவைக்கொண்டு உலகளலாம். இன்னொன்று, சில மனிதருக்கு காசுக்கும் அணுவிற்கும் வித்தியாசமே தெரியாது. ஆனால் அவர்களுக்கு விலை அதிகமானதையே வாங்கத் தோன்றும். விலை அதிகமான வஸ்து எப்போதும் நல்ல வஸ்துவாகத்தானே இருக்கவேண்டும். எனக்குத் தெரிந்த சிறுவன் தகப்பனார் ஒரு கோர்ட்டில் 3-ம் ஜட்ஜ். அவன் முதல் ஜட்ஜ் பிள்ளையோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் போது இருவருக்கும் சண்டை யுண்டாய்விட்டது. முதலவன் பின்னவனைப் பார்த்துச் சொல்கிறான், அடே, உன் அப்பா ஒரு ஜட்ஜ்தானே, என் தகப்பனார் 3 ஜட்ஜ்யடா வென்று! அதுபோல 1 அணு ரொட்டி, 9 காசுக்கு வற்றால் சில பணக்காரர்கள், சரி, 9 விலை சொல்லுகிறானே வாங்கலாமென்று ரொட்டியை வாங்கிவிடுவார்கள்.

அன்பர்களே! பார்த்தீர்களா! எவ்வளவு தாத்தாரியம் அடங்கியிருக்கின்றது இந்த சிறு வாக்கியத்தில். ஆகவே விஷயங்களை ஆராய்ந்தறியும்படி உங்களை வணக்கமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கடவுள் கிருபை கூர்வாராக.

என் தாயின் உருவப்படத்தைப் பார்த்து

(கி. பா.)

[இது ஆங்கிலத்தில் வில்லியம் கெனபர் என்பவர் தன்னுடைய தாயைப்பற்றி எழுதியிருக்கும் பாட்டின் சாராம்சமாகும். இவர் ஆங்கிலக் கவிதையில் பிரபலமானவர்களில் ஒருவரன்றியினும், உருக்கமானவும் தெய்வீகமானவுமாகிய பாடல்களை யருளிச் செய்திருக்கிறார். இவர் தாய் இவருடைய சிறு வயதிலேயே இறந்துவிட்டாரென இப் பாட்டிலிருந்தே தெரியவருகிறது.]

ஓ, அந்த வாயில் பேச்சிருக்கக்கூடாதா! உன் அமுத மொழிகளைக் கடைசியாகக் கேட்டது முதல் எனக்குப் பலவித துன்பங்கள் உண்டாயிருக்கின்றன. அவ்வுதடுகள் உன்னுடையவே-உன் பிரியமான புன்னகையே நான் காண்கிறேன்-ஆ, அப் புன்னகையே என் சிறுவயதில் ஆறுதல் தந்திருக்கிறது. வார்த்தை யொன்றில்லையே தவிர, எவ்வளவு ஸ்பஷ்டமாக அவை கூறுகின்றன! “என் குழந்தாய், வருந்தாதே! உன் பயத்தையெல்லாம் ஒழித்துவிடு!”

அக் கண்களின் உருக்கமான பார்வை (ஆ! சித்திரமெழுவதை நான் வாழ்த்துகின்றேன். அதன்றி மாணத்தின் கெடுதல்களை யாரோ நிவர்த்திக்க வல்லார்?) இன்னும் என்மீது ஒளி வீசுகின்றது.....என் தாயே! நீ இறந்தாயென்று கேள்விப்பட்டவுடன் நான் உருத்த கண்ணீரை நீ யறிவாயோ? உன் ஆவி உன் தூதிர்ப்புட சிசுவின்மீது தயங்கிற்றா? ஒருகால் என்னையறியாமல் எனக்கு முத்த மீந்தனையா? ஒருகால் நீர்த்துளி—ஆவிகள் அழக்கடுமானால்!—ஆ! அந்த இனிய புன்னகை—அது ‘ஆம்’ என் கிறது!

நீ இறந்தன்று கோவிலில் மணியடித்தது எனக்குத் தெரியும். (1) உன் சுவத்தை யடக்கம் செய்திருந்த பெட்டியை என் படுக்கையறையினின்றும் பார்த்தேன். என் கண்கள் நிரம்பி, ஒரு நீண்ட பெருமூச்சுவிட்டழுதேன். உன்னிடம் விடைபெற்றேன். உன்னைவிட்டுப் பிரிந்தேனா? ஆம்—ஆனால் நீ இருக்கும்படித் தவிர வந்தனமும் பிரிவுபசாரமும் தெரியாத விஷயமாயிருக்கும். நான் அங்கே உன்னைச் சந்தித்தேனெனில் பிரிவு என்பதே மறந்துபோகும்.

உன் வேலைக்காரிகள் என்னை சமாதானஞ் செய்து நீ சீக்கிரமாய் வருவாயென்று சொன்னார்கள். இதைநம்பி நான் நாளைக்கு நாளைக்கென்று தினங்களைக் கழித்து விரைந்தேன். காலம் என் துக்கத்தைச் சிறிது ஆற்றினாலென்றாலும், உன்னை நான் என்றைக்கும் மறக்கவில்லை. நாம் குடியிருந்த வீடு

இப்போது நம்முடையதல்ல. உன் குழந்தைகளல்லாதவர்கள் என் விளையாட்டு அறையில் வசித்து வருகிறார்கள். நம்முடைய தோட்டக்காரன் என்னை அழகான உடம்பில் சிக்காரித்து, என் சிறு வண்டியிலிருத்திப் பன்னிக்கழைத்துச் சென்றது—ஆ! அந்த சரித்திரமே இப்போது மறந்து போயிற்று. அந்த வீடே நம்மை விட்டுச் சென்றது. ஆயினும் என் ஹிருதய கமலத்தில் அக்காலத்தில் நடந்த தொவ்வொன்றையும் வைத்திருக்கிறேன். அவற்றை எந்தப் புயலும் அழிக்காது. மற்ற விஷயங்கள் மறந்து போயின. இது என்றைக்கும் பசுமையாயிருக்கிறது.

என்னைப் பக்குவமாய்ப் படுக்க விட்டிருக்கிறார்களாவென்று பார்க்க நீயே நேரில் வந்து பார்ப்பதும், காலையில் நான் பள்ளிக்குப் போவதற்கு முன்னகையில் தின்பண்டம் கொடுப்பதும், உன் தங்கக்கையிலே சுகந்த நீரை விட்டுக் குளிப்பாட்டுவதும், இவையெல்லாவற்றிலும் மேலான சதா சுரக்கும் உன் அன்பின் பெருக்கால் என்னை நனைத்ததும், என் மனத்தில் அப்படியே இருக்கின்றன. இவற்றை உலக ஞாபகத்தில் வைக்க பிரயத்தனப்படுகிறேன். இவ்வரிகள் மதிப்பில்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் மனப்பூர்வமாக எழுதப்பட்டவை. இப்போது, மறுபடியும் முன்போல் நான் சிறு குழந்தையாய் உன்னோடுருக்கக் கூடுமாயின்—ஆ, எவ்வளவு நன்றியிருக்கும்! ஆயினும் நான் இந்த ஆயுளை விரும்பவில்லை. உன்மேல் எனக்கிருக்கும் அன்பு உன்னுடைய ஆவியை மறுபடியும் சரீரத்தில் புகுத்து இங்கு கொண்டு வர சம்மதிக்கமாட்டேன்.

ஒரு கப்பல், இங்கிலாந்தை விட்டு, புயல்களுக்குத் தப்பி, அழகியதோர் துறைமுகத்தையடைந்து, சுகந்த பரிமளத்தை சுவாசிக்கும் பெருமையை பிரயாணிகளுக்குக் கொடுப்பது போல், நீயும் இவ்வுலகமாகிய புயலவிட்டு மழை, காற்று, புயல் இல்லாத துறைமுகத்தையடைந்து இன்புற்றிருக்கியாய். உன் கணவனும் உன்னோடு சகித்திருக்கிறார். ஆனால், நானே அந்தச் சுகந்தையனுபவிக்க எதிர் பார்க்கக் கூடவில்லை. துறைமுகத்திற்குள் புக முடியாமல் சதா அவஸ்தைபட்டுக்கொண்டு, காற்றினால் அங்குமிங்கும் அலைக்கப்பட்டு, தண்ணீரின் வேகத்தால் நாளுக்கு நாள் துறைமுகத்திற்கு வேளியே வெகுதூரம் தள்ளப்பட்டு இன்னலுறுகிறேன். ஆயினும் நீங்கள் இருவரும் சுகமாயிருப்பது எனக்கு சந்தோஷத்தைத் தருகிறது. என்னிடம் பெரிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனென்று கர்வமில்லை. வானத்திற்குள் புகுந்தவிட்டவருடைய மகன் என்பதே மகத்தான பேறு. எனக்கு விடை கொடு. சிந்தனா சக்தியால் இளமைப்பருவம் மறுபடியும் எனக்கு இப்போது வாய்த்தது. நீ சென்றாலும், காலம் உன்னைக் கவர்ந்த உன்னுடைய உருவப் படத்தை எனக்குக் கொடுத்து உன்னுடைய அன்பை என்னிடம் விட்டிருப்பதற்காக நன்றி பாராட்டுகின்றேன்.

குறிப்பு:—(1) கிறிஸ்தவ சம்பிரதாயம் இறந்தவருடைய ஆவிக்கு நிம்மதியுண்டாவதற்கு கோவிலில் ஜபம் செய்வது வழக்கம். அதற்கு முன் இறந்ததை யறிவிக்க கோவில் மணி வருத்த ஒலியோடு அடிக்கப்படும்.

விடா முயற்சி.

—•••—

(P. கிருஷ்ணமாச்சாரி.)

“அப்பா மறுபடியும் பிரயத்தனம் செய்துபாரும், இன்னும் மொருதரம் பாரும்” என்று பரிதாபத்துடன் சரஸ்வதி தன் தகப்பன் லோகநாதனை மன்றாடிக்கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள். லோகநாதன் துக்கத்தை அடக்க முடியாமல் தலைவிரி கோலமாய் மேஜையின் பீடத்தில் கவிழ்ந்த வண்ணம் பிரலாபித்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் பக்கத்தில் அவன் மகள் வெளுத்த முகத்துடன் பிரமை பிடித்து பதுமைபோல் இமை கொட்டாமல் அவனைப் பார்த்த வண்ணமாகவே முழந்தாளிட்டு உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தாள்.

“நான் முயற்சிப்பதில் பிரயோசனமில்லை கண்மணி! நான் எத்தனையோ தரம் பார்த்தாய்விட்டது. என்னால் முடியவில்லையே” என்று லோகநாதன் தலை நிமிராமல் மேஜையில் மேன்மேனும் முட்டிக்கொண்டே கதறினான்.

“உன் ஊதாரிக் குணத்தையும் கெட்ட வழக்கத்தையும் விட்டுவிட வேண்டுமென்று நேற்றுதான் என் எஜமானர் எச்சரிக்கை செய்தார். எனது டாம்பிக்கத்தனமும், செலவுகளும், நடத்தையும் அவருக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. சிக்கனமும் செட்டும் சீருமாக இருப்பவர்களைத் தவிர வேறு எவரும் தம்மிடத்தில் வேலைக்குத் தேவையில்லை யென்று கண்டிப்பாய்ச் சொல்லி விட்டார். “தன் விஷயத்தில் சிக்கனமாக இராதவன் யஜமான் விஷயத்தில் சிக்கனமாக எப்படியிருப்பான்” என்கிறார். இதேமாதிரி நான் இழந்த வேலைகளில் இது மூன்றாவதாகும். என் செலவுகள் என்னைக் கடைசியில் படுகுழியில் கொண்டிபோய்த் தள்ளுமென்று எனக்கு சிதர்சனமாகத் தெரியும். இருந்தாலும் அவைகளை மீறி நடக்க என்னால் முடியவில்லையே.”

லோகநாதன் தலையைத் தாக்கிச் சுற்றிப் பார்க்கவே நாணிநான். ஒவ்வொரு மணியும் தம் ஞாபகமிருக்குமாறு, மாமனார் தனக்குக் கவியாண காலத்தில் வெகுமதியாகக் கொடுத்த விலைபெற்ற கடிசாரம் அந்த அறையில் காணப்படவில்லை. தன் பாட்டன் கால முதற்கொண்டு பரம்பரையாக உபயோகித்து வந்த வேலைப்பாடான மேஜை நாற்காலிகளும் இல்லை. இரவும் பகலும் கண்ணோக்கி மனைவிபோட்ட வர்ணநூல் படங்களும் இல்லை. தான் ஆதியில் சிக்கனம் பயின்றபோது கிறுகச் சிறுக வெகு நாளைகள் சேர்த்து வாங்கின அருமையான கிரந்தங்கள் அங்கே காணோம். எல்லாம் ஒவ்வொன்றாக மார்வாடியிடம் போயினவே. இவை போன துக்கத்தையும் அடுப்பு மூட்டக் கதியில்லாததை

தையுங்கூட மறந்துவிடலா மென்றாலும் கிழிந்து தைத்த பாவாடை கட்டி போதும் போதாததுமான சொக்காய்களைப் போட்டுக் கொண்டு பேயாடி ஒய்ந்த முகத்துடனும் கண்ணீர் எப்பொழுதும் ததும்பிய கண்ணுடனும் எப்பொழுதும் தண்ணீர்விட்ட கலாம விருக்கும் தாயிழந்த பெண்ணின் முகத்தை அவனால் பார்க்க முடியவில்லை. துக்கம், விசாரம், வறுமை என்பதறியாத பேதைப் பருவத்தில் ஏக்கமும் கண்ணீருமாக இருப்பதற்குத் தானே காரணமென்பதை நினைக்கும்போது—அவளுடைய ஒவ்வொரு பார்வையும் தன் புண்ணை மனத்தில் சுட்டிபோட்டுக் குத்துவதுபோலிருந்தது.

“மனைவியிழந்த துக்கத்தை ஒருவிதமாக ஆற்றிக் கொள்ளலாமென்று சிநேகிதர்களிடம் செல்லக் குடி, சூதாட்டம் முதலிய துர் அப்பியாசங்கள் பிடிபட்டுவிட்டன. அவைகளினின்றும் கரையேறுவது அசாத்தியமான காரியமாகத் தோன்றுகிறது. வீட்டை மறந்தேன்; குழந்தைகளை மறந்தேன்; என் பிற்கால வாழ்வை யிழந்தேன். என் காதலி லலிதா!—ஆ! லலிதா!—வற்புறுத்திச் சேரச் சொல்லிய சீட்டுகளை யெல்லாம் குறைந்த விலைக்குக் கேட்டு வாங்கிச் செலவழித்ததெல்லாம் மெற்கொண்டு கட்ட முடியாததால் கட்டிய பணத்தையும் இழந்தேன். சரஸா கலியாணத் துக்கென்று கோ-ஆப்பரோடிவ் பாங்கில் கட்டிய பணமெல்லாம் சிறுசுச் சிறுசு வாங்கி செலவழிந்தாய்விட்டது. சுந்தரத்துக்கென்று வாங்கின நிலத்தை அநந்தர் வார் சுகனென்று சொல்லிக்கொண்டு யாரோ சிலர் வாயில் போட்டுக் கொண்டு விட்டார்கள். தாவா செய்யவும் பணமில்லை. குடித்து மெய்மறந்து கிடந்த சமயத்தில் யாரோ பகலில் ஊந்து திருடர்கள் என் மனைவி மக்களின் நகைகளைத் திருடிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். வேலை போய்விட்டது. சம்பாதித்தவையும் போயின. சாஸ்வதமான சொத்தைத்தான் காணோம். வேலை கொடுப்பாரெவருமில்லை. ஐயோ! என் கதியே. கெட்டது கெட்டோம். துக்கிலிட்டுக் கொண்டாவது ஒரு வழியாக துக்கத்தை ஒழிக்கலாமென்றால் குழந்தைகளின் நினைவும் மாணத்ததுவாயில் என் மனைவிக்குச் செய்த வாக்குத் தத்தமும் குறுக்கிடுகின்றனவே” என்று தன் மகள் பக்கத்திலிருப்பது கூடத் தெரியாமல் வாய்விட்டலறிக் கதறினாள்.

இதையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்த சரஸ்வதிக்கு வாயெழவில்லை. கண்ணீர் ஆரகப் பெருகிற்று. சிறு பெண்தானே. துக்கத்தை அடக்க அவளுக்கு இன்னும் போதிய அனுபவமில்லை. “கெட்ட வழக்கங்களை ஒழித்து மறுபடியும் சிக்கனமாக யிருக்கப் பாருங்கள்,” என்று எவ்வளவு தரம் சொல்லியும் பயன் படாததுடன் அடிக்கடி சொல்லுவதால் ஒவ்வொரு சமயம் தகப் பணுக்குக் கோபம் வருகிறதை யறிந்து மீண்டும் சொல்லப் பயந்தவளாய் வாய்க்குள்ளே ‘மற்றும் ஒருமுறை முயற்சிக்கக் கூடாதா,’ என்று சொல்லிக் கொண்டாள்.

“குழந்தாய்! என்ன முணுமுணுப்பு,” என்று லோகநாதன் அதட்டினான்.

“போனது போகட்டும். சிக்கனமாக யிருக்க இன்னுமொரு முறை முயற்சிக்கக் கூடாதா என்று என்னையும் அறியாமல் வாயைவிட்டு வந்து விட்டது. எனக்குள்ளேயே சொல்லிக் கொண்டேன், கோபிக்கக் கூடாது,” என்று மேன்மேலும் கண்ணீர் சொரிந்து தன்னை மன்னிக்கும்படி மகள் மன்றாடினாள்.

“என் கண்ணே! நான் செய்த தூரக்கிரகங்களுக்கு நானல்லவோ உன்னை மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும். வறுமை பாவமல்ல. செலவாளித் தனத்துக்கு என்ன தண்டனை கொடுத்தாலும் தரும். நான் கண்டபடி செலவழிப்பதைத் தடுக்க ஒரு வழியு மில்லையா! என் பெண் ரத்தினமே! ஒருவன் துன்மார்க்கத்தில் இறங்கி விட்டால் சேற்றில் கால்வைத்த மாதிரிதான். பெண்டு பின்னையிடம் என்னைவிட அதிக விசுவாசம் பாராட்டியவன் இவ்வுலகில் எவனுமிரான். ஆனால் தூர்வழக்கங்களின் முன் இவ்விசுவாசங்கள் எம் மாதிரும். கடவுள் எனக்குக் கொடுத்தது சரியான சினை, சரியான சினை” என்றான் லோகநாதன்.

குணம் சற்றே தணிந்திருப்பதைக்கண்ட சரஸ்வதி “அப்பா! எல்லாம் வல்ல கடவுள், ஒரு பாலி தன் பாவங்களை யெல்லாம் ஒப்புக்கொண்டு அதற்காக வருத்தப் படுவானாயின் அவர் அதை மன்னித்து அவன் நன்மார்க்கத்திலிறங்கி மோக்ஷமடைய ஹேது உண்டாக்குகிறார் என்று வேதம் சொல்லுகிறதே,” என்று தைரியத்துடன் சொல்ல ஆரம்பித்தாள்.

“பைத்தியமே! என்னிடத்தில் இந்த வேதாந்தமெல்லாம் படிக்காதே. கடவுளாவது கிடவுளாவது! கட்டபாரையை விழுங்கிவிட்டு சுக்குக் கஷாயம் சாப்பிட்டால் போகுமா? ஊரிலுள்ள பாவங்களை யெல்லாம் பண்ணிவிட்டு கடைசியில் ராமா, கிருஷ்ணா என்றால் என்ன பயன்? கண்கெட்ட பிறகு சூரிய நமஸ்காரமா? என்று உட்கார்த்திருந்த லோகநாதன் ஜன்னியில் எழுந்து ஒடுபவன்போல் பரபரவென்று அந்த அறையில் விரைவாக உலாத்த ஆரம்பித்தான்.

“அப்பா? கடவுளுடைய சக்தி அபாரம்! அவர் கருணாகிதி. அன்பின் கடல் என்கிறார்களே! கடவுளின் சாந்மும் கருணையும் விளக்கும் பாட்டு ஒன்று பாடுகிறேன் கேளும்.....” என்று ஆரம்பித்தாள்.

“சரஸா! நீ பள்ளிக்கூடம் போ! போ பள்ளிக்கூடம்” என்று லோகநாதன் பாதிக்கோபத்துடனும் பாதி துக்கத்துடனும் அதட்டினான். “இந்த வேதாந்தங்களும், புத்திமதிகளும், பாட்டும், ஸ்லோகமும் உன் போன்றவர்களுக்குரியன. இந்த வயதிலா நான் இவையெல்லாம் கற்றுக்கொள்ளப் போகிறேன்? காடு வா வா என்கிறது வீடு போ போ என்கிறது” என்று சொல்லித் தயங்கி நிற்கும் பெண்ணைப்பார்த்து மேலும் சொல்ல வாயெழாமல் ஒரு கையால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு மற்றொரு கையால் போகும்படி சைகை செய்தான்.

சரஸ்வதி பதில் சொல்லப் பயந்தவளாய் தன் கிழிசல் சொக்காயை மாட்டி அழுக்குப் பாவாடையைக் கட்டிக்கொண்டு பள்ளிக்கூடம் போக ஆயத்தப்பட்டாள். அவள் மனம் படபடப்புடன் பகவானைத் தோத்திரம் செய்துகொண்டிருந்தது. “ஏ! தயாநிதி! பரந்தாமா! ஒருபாவமு மறியாத பேதை நான். என்னைப்பற்றியாவது என் தந்தையை க்ஷமித்துக் கரையேற்ற முன் வராயோ!” என்று தியானஞ் செய்துகொண்டே தன் பாடபுத்தகங்களில் ஒன்றாகிய “செய்யுட்கோவை”யை மேஜைமேல் வைத்தாள்.

பாடல் புத்தகத்தைத் தன் தந்தை அடிக்கடி முன்பு படிப்பதைப் பார்த்திருந்த பெண் இப்பொழுதும் படிக்கலாமென்று மேஜைமேல் வைத்து விட்டாள்.

ஓப் போவான். ஆனால் புத்தகம் வைத்த இடத்திலேயே இருக்கும். இருக்கும் விடாமுயற்சியின் வெற்றியில் கம்பிக்கை புடையவனாதலால் மறுபடியும் புத்தகத்தை தன் தகப்பன் வழக்கமாக உட்காரும் இடத்தின் பக்கம் வைத்து விட்டுப் போனான்.

இந்தத் தடவை அவன் எதிர்பார்த்தபடியே லோகநாதன் புத்தகத்தை எடுத்துப் படித்தான். ஏன் படித்தானென்று ஒருவராலும் சொல்ல முடியாது. ஒருவேளை துக்கத்தை மறக்கப் படித்தானோ? அல்லது செய்ய வேறு வேலையில்லாததால் புத்தகத்தைத் திறந்தானோ? சித்தம் பிடித் தவன் தன்னை யறியாமல் செய்யுங் காரியங்கள்போல் இவனும் அவட்சியத் துடன் பக்கங்களைப் புரட்ட ஆரம்பித்தான். அவன் மனக் கொதிப்பில் ஆழ்ந்து ஊன்றிப் படிப்பதென்பது அசாத்ரியம். செய்யுட்கள் தனித்தனி யாகவே இருந்தபடியால் தன்னை யறியாமலே சிவந்ததைப் படிக்கலானான். எந்தப்பக்கம் புரட்டினாலும் எந்தப் பாட்டைப் படித்தாலும் தனக்காகவே எழுதப்பட்டவை போலிருந்தன. இந்தப் பக்கத்தில் கட்டுடியின் கெடுதல் கள்! அந்தப் பக்கத்தில் சோரத்தின் தீங்குகள்! இங்கே சிக்கனம்! அங்கே விடாமுயற்சியின் வெற்றி! இங்கே சூதாட்டத்தின் தீமைகள்! அங்கே தீயா ரின் உறவின் கேடுகள்! கடைசியாக கடவுளின் காருண்யம்! மகிமை! இவை களைப்பற்றி இரண்டொரு வரி படித்தான்.

இவ் விஷயங்களைப் பகுத்தவுடன் அவனுக்குத் தெரியாமல் ஓர் ஞானோ தய மாயிற்று. ஆ! இது ஒரு அசீரி வாக்கோ வென்று பிரமித்தான். சுற்றி லும் பார்த்தான். ஒருவருமில்லை. “பாப கிருத்தியங்கள் செய்திருந்தாலும் அவைகளுக்காக வருந்தி மறுபடியும் நல்வழியில் இறங்குகிறே னென்று சத்தி யம் செய்கிறவனை நான் கூயிப்பேன். மன்னிப்பதல்லாமல் அவன் கன்மார் க் கத்தி விறங்குவதற்கும் உதவியா யிருப்பேன்,” என்ற பாகத்தைத் திருப்பித் திருப்பி நான்குதரம் படித்தான். இது சத்தியமா? நான் இது வரைக்கும் பிரலாபித்து வருந்தியதும் என் துர்மார்க்கங்களைப் பற்றித்தானே. எனக்கு விமோசனமுண்டென்பது சத்தியமானால் என் கெட்ட வழக்க ஒழுக்கங்களை இன்றே விட்டு விட்டேன்,” என்று சொல்லிக் களித்தான். “எத்தனையோ தரம் பிரயத்தனம் செய்தவனுக்கு இன்னும் ஒருதரம் பிரயத்தனம் செய் வதுதானா பிரமாதம்.”

* * * *

அரையவிறற்கு கஞ்சி குடித்துவிட்டுத் தட்டுத் தடுமாறிக்கொண்டு ஓட் டிக்கொள்ளுகிற வெய்யிலில் தலைக்கும் காலுக்கும் ஒன்றுமில்லாமல் சரஸ்வதி தனியே நடந்து போய்க்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் அவ்வூர்ப் பேட்டையில் இரண்டாவது மாடியில் டிஸ்டிக்ட் போர்ட் பிரவிடெண்டும் பிரபல கன வானுமான காராயணசாமி ரெட்டியார் மடியில் அவர் அரும் புதல்வி மீனாட்சி உட்கார்ந்துகொண்டு செல்லமாய்க் கொஞ்சிக்கொண்டிருந்தான். “அதெல் லாம் இருக்கட்டும் அப்பா! நேற்று நான்கேட்டதெல்லாம் கொடுக்கிறே னென் றீர்களே, அது நிச்சயந்தானே! கேட்கட்டும்மா!” என்றான் மீனாட்சி. “உனக்கு இதமானதும், என்னால் கொடுக்கக் கூடியதுமானால் கொடுக்கிறேன்” என்றார் ரெட்டியாரும். “உம்மால் கொடுக்கக் கூடியதே. என்னுடன் கூடப் படிக் கும் சரஸ்வதி தகப்பனாருக்கு வேலைபோட்டுக் கொடுத்து மறுபடியும் அவரை

வேலையில் வைத்துப்பாருங்கள். அதுவே எனக்கு இதம். அப்பா! வாக்குத் தப்பக் கூடாதென்று மீனா மன்றாடினான். “லோகநாதனையா மறுபடியும் நான் வேலையில் வைத்துப் பார்க்கவேண்டும்? அவனைத்தான் ஒரு தரத்துக்கு இரண்டு தரமாக வைத்துப் பார்த்தாய்விட்டதே,” என்று ரெட்டியார் சொன் னார்.

“அவருக்காக அல்ல, அவர் மகளுக்காக! வாய்க்கு வாய் எனக்கு சா ளாவை அம்மா உதாரணமாகக் காட்டவில்லையா? பொறுமைக்கும், படிப்புக் கும், வேலைக்கும், அடக்க ஒடுக்கங்களுக்கும் அவளைக் கண்டு மகிழ்ந்து அவ னைத்தான் பெண்ணாகப் பெறும் பாக்கியமில்லாமற் போயிற்றே என்று உங்க ளிடஞ் சொல்லிக் சொல்லி வருந்தவில்லையா? என்னுடைய வகுப்பிலும் அவன் தான் முதலாக இருக்கிறான். அவன் அன்னை சாகுந் தறுவாயி்லிருந்த போது அவளுக்குப் பெண்ணுக்குப் பெண்ணு தாதிக்குத் தாதியும் வைத் தியனுக்கு வைத்தியனாகவுமில்லையா? சாப்பாட்டிற்கு வழியில்லாமல் அரை வயிறும் பட்டினியு மிருக்கிறான். தன் கதையை நினைத்தே ஏக்கம் பிடித்துப் பைத்தியக்காரி போலிருக்கிறான். பேசக்கூடச் சக்தியில்லை. அவளைக் கண்டு ஒவ்வொரு நாள் வாத்தியார்கூட கண்ணீர் உதிர்க்கிறார். அவளைக் கண்டு பரிதாபப்படாதவர் ஒருவருமீரார். அவளை நீங்கள் ஒருமுறை பார்த் திருந்தால் நான் இவ்வளவுதரம் சொல்ல அவசியம் இருந்திராது. தகப்பன் செய்த குற்றங்களுக்கு அவன் புணையா?” என்று மீனாட்சி மீண்டும் வற்புறுத் தினான்.

“உன் தோழிக்காக நீ அவ்வளவு வருந்துவதனால் அவன் வந்து நம் வீட்டி் விருக்கட்டும். மற்றப்படி நம் வீட்டிலுள்ள செனகரியங்களை அவளும் அனுபவிக்கட்டும். அவன் எக்கேடாய்ப் போனாலும் போகட்டும். அவன் மகன் ஒரு குறைவுமில்லாமல் நம் வீட்டில் வளரட்டும்,” என்று அலட்சிய மாகச் சொன்னார் தந்தை.

“ஆனால் அவன் சகித்திருக்கமாட்டான். மனைவி யிழந்த தந்தை நாளுக்கு நாள் அதோகதிக் கிடையாத யறிந்து அவன் வேறொரு இடத்தில் சுகமாக வாழச் சம்மதிப்பானா? என்னதான் செனகரியங்கள் அனுபவித்தாலும் அவன் மனதிற்கு அமைதியும் சுகமும் அவை கொடுக்குமா? நீங்கள் வீணாய் வார்த்தை வளர்க்கிறீர்கள். வாசலில் டிரைவர் ஹாரனை அடிக்கிறான். பள்ளிக்கூடத்தில் மணி யடித்துவிடுவார்கள். ரெட்டியார் மகனே லேட்டாய் வந்தாலெப்படி யென்று வாத்தியார் ஏசுவார். மறுபடியும் அவரை வேலையில்வைத்துப் பாரும். இதுதான் என் கோரிக்கை. உம்மிடமாவது எங்காவது வேலைகிடைப்பது கடைசித் தரமென்று தெரிவித்த பின்னால்தான் உணர்ச்சியுடன் கரையேற மார்க் கம் ஏற்பட்டட்டும். வாக்குக் கொடும் வாக்குக்கொடும்” என்று மகன் பதறினான்.

காராயணசாமி ரெட்டியார் உத்தியோக முறையில் கடுமையாயிருந்தா லும் சபாவத்தில் தரும சிந்தையும் தயான குணமுமுடையவர். பெரிய குடித்தனக்காரர். எதையும் அவசரத்தில் செய்துவிடமாட்டார். “எல்லாம் எனக்குத் தெரியும் போ. இங்கே கின்றுகொண்டு குதிக்காதே, குழந்தைகள் குழந்தைகள் சமாசாரத்தோடு நின்றால் அவர்களுக்கு அழகாயிருக்கும். அதல் லாமல்.....” என்று மேலும் சொல்லுவதற்கு முன் மீனாட்சி “அப்பா! அப்படியெல்லாம் சொல்லக்கூடாது. நான் சரஸ்வதி ஸ்திதியிலிருந்து அவன்

என் ஸ்திதியிலிருந்தால் சரஸா தகப்பன் இவ்வளவு அலக்ஷியமாக பதில் சொன்னாளுென்று கேட்டால் உமக்கு எப்படியிருக்கும். நீருமல்லவா மூன்று முறை பொறுக்கிறதென்கிறீர்கள். நீங்களும் இப்படிக்கைவிட்டால் அவர்களை ஆபத்துக்காலத்தில் யார் கைகொடுத்ததுவவர்கள்?" என்று முழந்தாளிட்டு மறுபடியும் சரஸ்வதிக்காக வாதிக்க ஆரம்பித்தான். அதற்கு ரெட்டியார், அவர்கள் நம்மை நம்பித்தானு பிறந்தார்கள். ஏறும்பு முதல் யானை வரை சித்தமகிழ்ந்தளிக்கும் தேசிகன் அவர்களையும் காப்பாற்றிவிட்டுப் போகிறான். இதற்கு நீ விசாரப்பட்டு முடியுமா? என்று சமாசாரம் தன்மையான தாயிருந்தாலும் அதட்டிச் சொல்லிய காரணத்தால் செல்வப் புதல்வி மனம் பொறாமல் சரேலென்றெழுந்து "இன்று சாயந்திரத்துக்குள் நீங்கள் சொன்ன தேசிகன் இருக்கிறதையும் இல்லாததையும் பார்த்துவிடுகிறேன்" என்று கீழ் சிதறிக்கிடந்த புத்தகங்களில் சிலவற்றை எடுத்துக்கொண்டும் சிலவற்றை விட்டுவிட்டும் விரைன்று கிளம்பித் தாரைதாரையாய்க் கண்ணீர் பெருக கீழே வாயிற்படியுண்டை கின்றுகொண்டிருந்த காரில் தொப்பென்று வந்து விழுந்தான். அடுத்த மூன்றாவது நிமிஷம் கார் பள்ளிக்கூடம் வந்துவிட்டது. தகப்பனுடன் பேசவிட்டுக் கண்ணீருடன் போவதைக் கண்ட வேலைக்காரிகள் உள்ளே சாப்பிட உட்கார்ந்த யஜமானியிடம் தெரிவிக்க அந்த மமாளும் சாப்பாட்டை அப்படியே விட்டுவிட்டுக் கையை அலம்பிக்கொண்டு காலை எட்டில் மாடியிலிருந்த கணவனை யணுகி விருத்தார்த்தங்களைக் கேட்டுத் தொந்து பதில் சொல்லப் பயந்தவளாய் "ஊரார் குழந்தையை உண்டி வளர்த்தால் தன் குழந்தை தானே வளரு மென்பானே..... மீனா முன்கோபி அவள் சாயந்திரம் செளக்கியமாக வீடுவந்து சேரவேண்டுமே" என்று தனக்குள் சொல்லிக்கொள்பவன்போல் ரெட்டியார் காது கேட்கும்படிச் சொல்லிவிட்டு கதவின் மறைவில் மூந்தாணியால் கண்ணைத் துடைத்துக்கொண்டான். ரெட்டியாரும் பார்த்துவிட்டார். அவருக்கும் மனது இளகிவிட்டது. இருந்தாலும் பிடுவாவிட்டுக் கொடுக்காமல் "மீனாவின் தாய்தானே நீ.... .." என்று குமாஸ்தாவைக் கூப்பிட்டு "அம்மானைக் கீழே கொண்டுபோய் விட்டுவிட்டு நீ இங்கேவா" என்று சொன்னார். குமாஸ்தாவும் அப்படியே யஜமானியம்மாளுக்குத் தக்க சமாதானஞ் சொல்லிவிட்டு மறுபடியும் சாப்பாட்டுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்துவிட்டு மாடியில்வந்து ரெட்டியார் மூன்பாக வணக்கமாக நின்றார். ரெட்டியார் அவரைப் பார்த்து, "ஓம்! நீர்போய் பெரிய தெருவி லிருக்கும் லோகநாதனை கையும் பிடியுமாய் இழுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டு மறு வேலைபாரும்," என்று ஆக்ஷேபிட்டார். குமாஸ்தா மறைந்ததும் இன்னொரு குமாஸ்தாவைக் கூப்பிட்டு அந்தப் பயல் மறுபடியும் வேலையில் வைத்துக்கொண்ட வேண்டுமென்று போன மாதம் மனுக்கொடுத்தானே அதை உடனே எடும் என்று சொல்லி அதைத் தேடி எடுக்கச் சொன்னார் ரெட்டியார். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் லோகநாதனும் குமாஸ்தாவும் வியர்க்க வியர்க்க வந்து நின்றார்கள். "லோகநாதா! இரண்டாறாம் பொறுத்துப் பார்த்தும் பிரயோஜனப்படாமல் நான் உன்னைத் தள்ளியிருக்கிறேன், உன்னை ஆபீஸில் வைத்தால் அங்கே மற்றவர்களை உன் ஸ்திதிக்கு சீக்கிரம் கொண்டுவந்து விடுவாயென்றே உன்னை ஒழித்தேன். நீ மறுபடியும் வெட்க மில்லாமல் மனு கொடுத்திருக்கிறாயே! அடே! உனக்கு எத்தனை பேர் சிபார்சு!" என்று ரெட்டியார் பரிகாசத்துடன் சிரித்தார். லோகநாதன் வணக்கத்துடன் "சுவாமி, நான் ஒருவருடைய சிபார்சும் அண்டிணவனல்ல.

தப்பிப்பிராயம் கொள்ளக்கூடாத. சொல்வார் வார்த்தையைக் கேட்கக் கூடாது. ஈசுவரன் ஒருவனைத் தவிர நான் ஒருவனை சிபார்சுக் கண்டிணவனல்லன்....." என்று சொல்வதற்குள், ரெட்டியார் "அடே! ஈசுவரன் தான் உன்னை இந்த லோகத்துக்கெல்லாம் உள்ளாக்கி உன்னை சந்தியில் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறாரே. இன்னும் ஈசுவரா என்று ஏன் பிதற்றுகிறாய்..... அதெல்லாமிருக்கட்டும். இன்று உனக்குக் கடைசியாக ஒரு சமாசாரம் சொல்லுகிறேன். அதைக் கவனமாகக்கேள். உன்னுடைய கெட்ட வழக்கங்களாலே உன் வரும்படியானதும் செல்வழித்துவிட்டு நீ அழிந்துபோன தல்லாமல் உன் குழந்தைகளையும் அடியை விட்டுவிட்டாய். கையில் பணம் கிடைத்தால் அது மறுநாளே துலைத்துவிடுகிறது. ஆகையால், நான் சொல்லுகிற யோசனைப்படி நீ செய்ய சம்மதமானால் நான் மறுபடியும் உன்னை வேலையில் வைத்துக்கொள்ள சம்மதிக்கிறேன். உன் சம்பளத்தை உன் கையில் கொடுன். நானே வைத்துக் கொண்டு செல்வழிப்பேன். ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு நீ ஒழுங்காயிருந்தால் உன்னை நம்பி உன் கையில் சம்பளத்தைக் கொடுக்கிறேன். அப்பொழுது நான் உன்னை நான் முழுதும் நம்ப முடியாது. உன்னால் உன்னிஷ்டப்படி செல்வழிக்க முடியாத சில முறைகள் ஏற்படுத்திய பின்னே நீ உன்னிஷ்டம் போல் செய்ய விடுவேன். இப்பொழுது உன் சம்பளத்தில் டிஷ்டரிசுட் போர்டார் பிராவிடெண்ட் பண்ட் பிடிக்கிறார்களே. அது வீணைத்தானே கிடக்கிறது. என்னுடைய முயற்சியினால் அதைக்கொண்டு ஓர் லேப் இன்ஷூரன்ஸ் பாலிஸியைக் கொள்ள கவரன்மெண்டார் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். நீ சம்மதித்தால் நான்களே ஒரு பாலிசி உன் பிராவிடெண்ட் பண்டைக்கொண்டு வாங்கி எங்கள் பேரில் வைத்துக்கொள்ளுகிறோம். நீ ஒழுங்காக பென்ஷன் வாங்குகிற காலத்தில் லாபத்துடன் கூடிய தொகையை உனக்குக்கொடுத்துவிடுகிறோம். அல்லது இதற்கு மத்தியில் இறந்துவிட்டால் நீ கட்டியது எவ்வளவு சிறியதாயிருந்தாலும் இன்ஷூரன்ஸ் தொகை பூராவும் வாங்கி உன் மக்கட்குக் கொடுத்துவிடுகிறோம். இதல்லாமல் சென். சர்வதிக் கு ஒரு கல்யாண பாலிசியும் சி. சந்தரத்துக்கு ஒரு வித்தியாப்பியாச பாலிசியும் உன் சம்பளத்திலிருந்து வாங்கிவிடவேண்டும். அப்படியானால்தான் குழந்தைகளின் எதிர்காலக்ஷேமம் உத்தரவாதமடையும். உனக்கும் விருத்தாப்பியத்துக்கு ஒருவழி ஏற்படும். நீயும் இந்த ஏற்பாட்டை ஒப்புக்கொண்டு சரிவர நடத்திவந்தால் ஷேமமடைவாய். இதில் போட்ட பணத்தை திரும்பி நினைத்தபோது எடுக்க முடியாது. இது உன் போன்றவர்களுக்காகவே ஏற்பட்ட வழி யென்று நினைக்கிறேன். என்னசொல்லுகிறாய்," என்று ரெட்டியார் உருக்கமாகச் சொன்னதைக்கேட்ட லோகநாதன் "எல்லாம் ஆண்டவன் ஆக்கெடுப்படி. எனக்குப் பதில் சொல்லவும் உரிமையிருக்கிறதா" என்று வினயத்துடன் சொன்னதைக்கேட்டு மகாதிருப்தியடைந்து உடனே அருகிலிருந்த குமாஸ்தாவைக் கூப்பிட்டு ஆர்டர் எழுதச்சொல்லி அன்றே அப்பொழுதே போய் வேலையில் மும்படி உத்தரவிட்டார்.

ஆறாம்மாதக் கடைசியில் ரெட்டியார் லோகநாதன் சம்பளத்திலிருந்து சேர்த்துக்கொடுத்த பணத்தைக்கொண்டு சரஸாவுக்கும் சந்தரத்துக்கும் நல்ல துணிமணிகள் வாங்கப்பட்டன. வெருகானாகக்கேட்காதிருந்தகெடிகாரத்தின் சப்தம் முன்னேவிடக் கணீரென்று கேட்பதுபோலிருந்தது. பூப்படங்களுமே மோகை நாற்காலிகளும் புல்தகங்களும் அதனதனித்தத்துக்கு வந்துவிட்டன.

டன. திருட்டுப்போன கைகளும் மீட்கப்பட்டன. இவைகளையெல்லாம் பார்த்த சரஸ்வதி “அப்பா! இவைகளெல்லாம் எங்கே போயிருந்தன! இப்பொழுது எப்படி வந்தன? நாம் இப்பொழுது முன்பைவிடச் சுகமாயிருக்கவில்லையா? இதெல்லாம் எப்படி முடிந்த” தென்று கேட்க லோகநாதன் குழந்தையை வாரியெடுத்து மடிமேல் வைத்துக்கொண்டு “கண்ணீர்! இன்று நாம் சந்தோஷமாயிருப்பது உண்மையானால் அதற்கு நான் உனக்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று கடவுளறியச் சொல்லுகிறேன். நான் நாளுக்கு நான் நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் அதோகதையடைந்து நரகத்துக்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் உன்னுடைய புத்திமதிகளும், ஹிதவார்த்தைகளும் உன் கண்ணீரும், உன் பிரார்த்தனைகளும், உன் பாட புத்தகமுமே என்னைக் காப்பாற்றிக் கரையேறும் வழியைக் காட்டின. உனக்கு நல்ல தந்தையாகவும், ரெட்டியாருக்கும் கட்டிளுக்கும் நல்ல ஊழியனுமாக ஆனது உனக்கு விடாமுயற்சியில் இருந்த நம்பிக்கையே,” யென்று சொல்லித்தான் மீண்டுங்கொண்டான் கல்யாண பாலிவியையும் தன் ஜீவிய பாலிவியையும் காட்டியதல்லாமல் இழந்த நிலத்துக்காக தாவா செய்து கெலித்த தீர்ப்புக்காயியையும் காண்பித்தான்.

“முயற்சியுடையோர் இகழ்ச்சி அடையார்.”

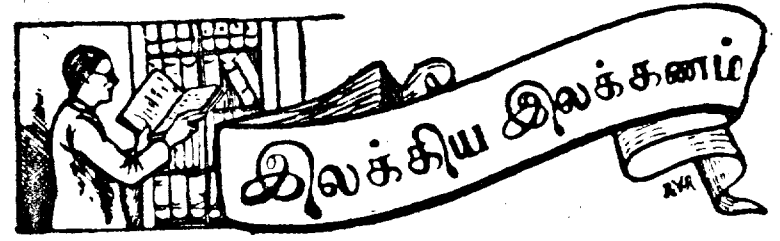
‘ஆனந்தபோதினி’ வாரப் பத்திரிகை.

—:0:—

சமது ‘ஆனந்தபோதினி’ வாரப் பதிப்பின் என்னாவதாண்டு நடைபெறுகிறது. நம் தேசமக்கள் அரசியல், சமயம், சமூகம், பொருளாதாரம் முதலிய துறைகளில் தக்க அறிவும், அபிவிருத்தியும் பெறுவதற்காகவே பற்பல அறிஞர்களின் அரிய கட்டுரைகள் அதில் வெளியாகின்றன. நம் நாட்டிலும், உலகில் இதர தேசங்களிலும் நடைபெறும் எல்லாச் செய்கிறதும் திரட்டி வெளியிடப்படுகின்றன. தினசரிப் பத்திரிகை படிக்க வில்லையே என்னும் கவலையின்றி உலக விஷயம் முழுவதையும் சமது வாரப் பத்திரிகையினின்றும் தெரிந்துகொண்டுகிழ்ச்சியடையலாம். இதன் வருஷ சந்தா உள் நாட்டுக்கு ரூபா மூன்றுதான். வெளிநாடுகளுக்கு ரூபா ஐந்து. உடனே எழுதிக்கொள்ளுங்கள்.

மானேஜர்,

‘ஆனந்தபோதினி’ ஆபீஸ்,
செனகார்பேட்டை, மதராஸ்.

மறைக்கொழுந்தும் நிறைக்கொழுந்தும்

(ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை, பி.ஏ., பி. எல்.)

ஐம்புலன்களையும் அடக்கி ஆற்றும் அருந்தவத்தின் வலியால், இம்மையிற்செயற்களும் செயல்களைச் செய்து, மறுமையிற் பெறுதற்கரிய பேரின்பம் எய்துதல் இயலும் என்னும் உண்மையைப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே மன்னுயிர்க்கு உணர்த்திய நாடு பாரத நாடேயாகும். (முன்னாள்) இந்நாட்டில் வாழ்ந்த மன்னரும் முனிவரும், அரசர்களும் அறிஞரும், தவநெறியில் தலைப்பட்டு, எண்ணிய எண்ணியாங்கெய்தி, இனிது வாழ்ந்தார்கள். “மாசிலாக் கோசலம்” என்று புலவர் போற்றும் புகழ்மறைந்த கோசல நாட்டை ஆண்ட கொற்றவனும் கடல் சூழ் இலங்கைக் காவலனும் விளங்கிய இராவணனும், விழுமிய தவத்தின் வலியாலேயே வின்னும் மன்னும் போற்ற விளங்கு புகழ் பெற்று இலங்கினார்கள்.

“வேண்டிய வேண்டியாங்கெய்தலால் செய்தவம்

சுண்டும் முயலப்படும்”

என்னும் பொது மறையின் பொருளுரையைப் பொன்போற் போற்றிய மன்னர், கொழுந்தோடிப்படர் கீர்த்திக் கோ வேந்தராய் விளங்கினர். இலங்கை மாநகரின் எழுதரிய அழகினைத் தன் மெய்யுணர் கண்களாற் கண்ட மாருதி “இது தவஞ்செய்த தவமால்” என்று இலங்கேசனது தவப்பெருமையை மனமாரப் புகழ்ந்து போற்றினான்.

இவ்வாறு ஆக்குதற் கரிய அருந்தவம் இயற்றி, அத்தவத்தின் வலிமையால் அதிகாரச்சிறப்புற்ற ஆன்றோர் வாழ்ந்த இத்திருநாட்டின் செம்மையை, செஞ்சொற்கவிஞராய் பாரதியார் எழுதிக்காட்டும் சீலம் அறிந்து இன்புறத் தக்கதாகும். பிரப்பென்னும் பேதமையறுக்குமாறு, போதி மரத்தின் நிழலில் அமர்ந்து பெருந்தவம் புரிந்த புத்தர் பெருமானது வடிவத்தை அழகொழுக எழுதிக்காட்டும் பாரதியார் மொழிகள் கற்போர் மனத்தைக் கவர்வனவாம்.

மண்ணரசாளும் உரிமையை மனமார வெறுத்து, விண்ணரசாளும் வேந்தனாக விளங்கிய புத்தர் பெருமானது அகத்தின் செம்மையை அவர் முகத்தின் அழகினால் கவிஞர் செவ்வையாக அறிவுறுத்திப் போந்தார். கருணைபொழியும் திருமுகமும், கண்ணினைக்கவரும் காந்தியும், செற்றம் நீக்கிய சிந்தையும் வாய்ந்த செம்மை சான்ற வடிவமாக அப்பெருமானது திருவுருவம் கற்போர் மனத்தில் ஒளிக்கின்றது. இவ்வாறு தவப்பெரியாரது திருவுருவங்களைக் கற்போர் மனக்கண்ணெதிரே உயிர் ஓவியமாய் எழுதியமைக்கும் திறம் வாய்ந்த இரு கவிஞரது கவிச் சித்திரம் ஈண்டு கருதத்தக்கனவாம்.

பக்திக் சுவை நளி சொட்டச்சொட்டத் தெய்வமணக்கும் செய்யுளால் அறுபான் மும்மை அடியாரது பெருமையை எழுதியமைத்த செந்தமிழ் சேக்கிழார், நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தரது வடிவத்தை நயமுற எழுதி அமைத்துள்ளார். வேத நெறி தழைத்தோங்கவும், சிவநெறி செழித்தோங்கவும், சீர்காழிப்பதியில் தோன்றி இளமையிலேயே உவமையிலாக்கலை ஞானமும் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானமும் பெற்று நல்லியற் கவிஞராய் விளங்கிய 'ஞானசம்பந்தர்' பாண்டிநாடு செய்த பெருந்தவப்பயனாய் அங்கு வந்துற்றார். அடியார் திருமடத்தில் அமர்ந்திருந்த சிவஞானச் செல்வரைக்கண்டு அடிபணிந்து அரண்மனைக்கு அழைத்து வரச்சென்ற அமைச்சராகிய குலச்சிறையாரும், மன்னன் தேவியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், அத்திருமடத்திற் கண்ட காட்சியைச் செழுந்தமிழ் வல்ல சேக்கிழார் எழுதிக் காட்டும் சிலம் சாலச்செம்மை வாய்ந்ததாகும்.

“ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின் தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர் மதிக்கொழுந்தை
தேனக்க மலர்க் கொன்றைச் செஞ்சடையார் சீர் தொடுக்கும்
கானத்தின் எழு பிறப்பைக் கண் களிப்பக் கண்டார்கள்”

என்று சேக்கிழார் அருளிப் போந்த செந்தமிழ்க்கவியின் நயம் அறிந்து மகிழத் தக்கதாகும். திருஞானசம்பந்தப் பெருமானைக் காணச்சென்ற மெய்யன்பர் இருவரும் அத்திருமடத்தில் பால்மணம் மாறாத பாலனைக்கண்டாரல்லர். பவனம்போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீறு துதைந்த படிவத்தைக் கண்டாரல்லர். குழலினும் இனிய மழலை மொழி பேசும் ஓர் குழந்தையைக்கண்டாரல்லர். பின் எதனைக் கண்டாரென்றால், ஞானத்தின் திருவுருவைக் கண்டார்கள். நான்மறையின் நற்றுணையைக் கண்டார்கள். மண்ணுலகில் மிளிரும் மதிக்கொழுந்தைக் கண்டார்கள். பண்ணூர்ந்த பாட்டின் இன்சுவையைக் கண்டார்கள் என்று சேக்கிழார் எழுதிய செழுந்தமிழ்ச் சித்திரம் எண்ணுந்தொறும் இன்பம் பயப்பதாகும். கன்னிநாடு கட்டழிந்து நின்ற நிலையினை நினைந்து கினைந்து நெஞ்சந்தளர்ந்த இருவர் கண்ணெதிரே ஓர் மெய்ஞ்ஞான வடிவம் மிளிர்வதாயிற்று. அஞ்ஞான இருளகற்றி மெய்ஞ்ஞான ஒளி

விரிக்கும் ஞானத்தின் திருவுருவை மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறையாரும் அத்திருமடத்தில் கண்டார்கள். இன்னும் புறச்சமய மேகத்தால் மங்கியிருந்த வேத விழுப்பொருளை மீண்டும் இம்மண்ணுலகில் விளக்கவந்த விரிசுடரைக் கண்டார்கள். வேத நெறியினை இழித்துரைத்த விரிவினா அறிவினோரை வாதில் வென்று வேதநெறி பாப்ப நின்ற விளங்கொளியைக் கண்டார்கள். இன்னும் கண்டோர் மனத்தைக் கவர்த்து குளிர்விக்கும் முற்றியகலையிற்றய முழுமதியைக் கண்டார்கள். இன்னும் பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் பெருமையைக் குழலும் யாழும் குழையப் பண்ணூர்ந்த மொழிகளிலமைத்துப் பாடிய பழுதற்ற பெருமையைக் கண்டார்கள். பண்ணுணர் இசைபாடும் அடியார்க்கு எளியனாய் மண்ணின்றி விண் கொடுக்கும் மணிகண்டனது இசையை இழுமென் மொழிகளால் இசைக்கும் செஞ்சொற்கவியின் செம்மை சான்ற இன்பம் அத்திரு மடத்தில் சிறந்து இலங்கக் கண்டார்கள். இவ்வாறு பாண்டிநாட்டில் சிவமணமும் தமிழ் மணமும் கமழ்செய்த திருஞானசம்பந்தரைக் காணச்சென்ற அறிஞர் இருவரும் அங்கு அவர் ஊனுடம்பைக்காணாது உயரிய ஞானத்தின் திருவுருவைக்கண்டார் என்றும், வேதிய வடிவத்தைக் காணாது வேதத்தின் தனித்துணையைக் கண்டார் என்றும், புத்தமுதம் பொழியும் புனிதமேனியைக் காணாது மண்ணில் வளரும் மதிக்கொழுந்தைக் கண்டாரென்றும், குதலைமொழி பேசும் மதலையைக் காணாது செஞ்சடைக்கடவுளின் சீர் தொடுக்கும் செம்மைசான்ற கவிச்சுவையைக் கண்டார் என்றும், சேக்கிழார் அமைத்த சொல்லின் சுவையும் பொருளின் நயமும் அறிந்து போற்றத் தக்கனவாம்.

இவ்வாறே கல்வியிற் பெரியராய் கம்பர் இலங்கைமாகரில் சிறையிருந்த சீதையின் செம்மையை அறுமன் வாயிலாக இராமனிடம் அறிவிக்கப் போந்த போது,

“விற்பெருந்தந் தோன்வீர வீங்குநீர் இலங்கை வெற்பில்
நற்பெருந் தவத்தளாய் நங்கையைக் கண்டேனல்லேன்
இற்பிறப்பென்ப தொன்றும் இரும் பொறையென்ப தொன்றும்
கற்பெனும் பெயர்தொன்றும் களிநடம் புரியக்கண்டேன்.”

என்று அருளிய வளமார்ந்த மொழிகள் அறிந்து இன்புறத் தக்கனவாம். “ஐயனே !! இருங்கடல் சூழ்ந்த இலங்கை என்னுள் குன்றில், புல்லினால் தொடுத்த தூயபர்ணசாலையில், மாற்றாத ஆடையோடும் மாசடைந்த மேனியோடும் கங்குலும் பகலும் கண்ணிமையாது கணவனையே கருத்தில் அமைத்து நாற்றிசையும் நோக்கிக் கண்ணீர் உகுத்த நற்பெருந் தவத்தளாய் நங்கையைக் கண்டேன் அல்லேன்; ஆனால், செந்தேன் துளிக்கும் அச்சோலையில் குலநலம் குன்றாது ஒளிரக் கண்டேன்; பொறுமை யென்னும் பெருங்குணம் பிறங்கக் கண்டேன்; கற்பென்னும் திண்மை களித்து நடம்புரியக் கண்

டேன்;" என்று அஞ்சனவண்ணனை நோக்கிக் கூறும் அனுமனது மொழிகள் எஞ்சாத இன்பம் விளைவிப்பனவாம். இலங்கைமாநகரில் சிறையிருந்த செல்வியை நாடிச்சென்ற அதுமன் அம்மங்கையை அசோகவனத்திற் கண்டபோது,

“பேண்கோற்றது மனைப்பிறவி பெண்மைபோல்
நாணகோற் றுயர்ந்தது நங்கை தோன்றலால்
மாணகோற்று ஈண்டிவன் இருந்த வாறெலாம்
காண்கோற்றிலன் அவன் கமலக்கண்களால்.”

என்று ஆடிப்பாடி அகக்களிப்பானாயினன்; பிறந்த குலப் பெருமையையும் புருந்த குலப்பெருமையையும் விளக்கி நின்ற பெண்ணின் நலமறிந்த அதுமன் அம்மங்கையைக் காணும் பேறுபெற்றமையை நினைந்து பெருமகிழ்வுவெய்தினான். தான்கண்ட காட்சியைத் தன் தலைவனான கமலக்கண்ணன் காணும் பேறு பெற்றிலனே என்று வாடி வருந்தினான். இவ்வாறு கண்ட மங்கையின் கோலத்தைப் பின் ஐயான அஞ்சனவண்ணனிடம் எடுத்துரைக்கும்போது “ஐயனே! இலங்கைமாநகரில் இருந்த மாகிலம் செல்லரித்திட மெய்த்தவம் புரியும் ஓர் மங்கையைக் கண்டேனல்லேன். ஊணிலாயாக்கை பேணி உயரிய தவம்புரியும் ஊன் உடம்பைக் கண்டேன் அல்லேன்; கணவனையே கருத்திலமைத்துக் கடுந்தவம் புரியும் ஓர் காரிகையைக் கண்டேனல்லேன். மிதிலைமன்னனது திருமனையில் வளர்ந்த மங்கையின் குலநலம் அங்குக் குன்றுது இலங்கைக் கண்டேன்; கணவனைப் பிரிந்த கடுந்துயரையும் பொறுத்து கருமனத்தாக்கரது மிகுதியைத் தன் தகுதியால் வென்ற மங்கையின் திரும்பொறை இலங்கைக்கண்டேன்; கற்பென்னும் திண்மை களித்து உடம்புரியக் கண்டேன்; என்று சொல்லின் செல்வன் கூறும் முறை கவிச் சுவை அறிந்தோர்க்குக் கரும்பினும் இனிப்பதாகும்.

ஏஜண்டுகள் தேவை.

எல்லா ஊர்களிலும் நமது ‘ஆனந்தபோதினி’ மாத, வாரப் பத்திரிகைகளை விற்பதற்கும், சந்தா சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும், விளம்பரம் சேர்த்துக் கொடுப்பதற்கும் தக்க சாமர்த்தியமுள்ள ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரம் அறிய விரும்புவோர் எமக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும். நமது புத்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் எல்லா ஸ்டேஷன்களிலுமுள்ள ஹிக்கின்பாத்தம் புத்தகசாலைகளில் கிடைக்கும்.

மானேஜர்.

ஏழைகளுக்கு உரிமைப் பத்திரமளித்த ஹென்றி I

—:(o):—

(T. S. ராஜகோபாலன், B. A. L. T.)

ஆங்கிலோ சாக்ஸனியரை அடிமைப்படுத்திய வெற்றி வீர வில்லியம் சற்று நிடானித்து, பெரும்பாலான ஏழை யடிமைகளுக்குச் சற்று பரிவு காட்டினாலும் முதலில் அவர்களைப் படாத பாடு படுத்திய பிறகே அவ்விதம் செய்தான் என்பதை முன் கதையில் சொல்லப்பட்டது. ஆங்கிலோ சாக்ஸனியரின் மனதில் பயங்கரத்தை உண்டாக்கச் சில கிராமங்களை இங்கிலாந்தின் தென்பாகத்தில் பூராவாய் நாசமாக்கி அந்தக் காலத்திலேயே ஒரு காடு தயாராக்கினான். அதற்குப் புதுக்காடு எனப் பெயர் வந்தது.

“பெற்றோர் செய்த பாவங்கள் பிள்ளைகளின் தலைமேலே” என்பதற்கொப்பவும், மிகவும் முரட்டுச் சுவாவத்துடன் கூடிய குரூர குணமுடையவனாகவும், தகப்பனார் மதிப்புக் கொடுத்து வைத்திருந்த மதஸ்தாபனம், மதகுரு இவர்களுடன் போராடியவனாகவும் இருந்த வில்லியம் II அல்லது சிகப்புத் தாடி வில்லியம் என்ற ஜெயவீர வில்லியமுடைய மகன், மேற்சொன்ன புதுக்காட்டில் வேட்டையாடிக்கொண்டிருந்தபோது யாரோ ஒரு வீரனால் அம்பினால் எய்யப்பட்டு துன்மாண மடைந்தான்.

அந்தச் சிகப்புத் தாடி வில்லியமின் அடுத்த சகோதரன், நார்மண்டி பிரபு ராபர்ட் என்றிருந்த ஒருவன் அச்சமயம் ஐரோப்பாவில் நடந்து வந்த மத யுத்தத்தில் (Crusades) ஈடுபட்டிருந்தான். அவனுக்கும் அடுத்த தம்பி ஹென்றி என்ற ஒருவன் இங்கிலாந்திலேயே யிருந்தவன் “காற்றன்னபோதே தூற்றிக் கொள்” என்றபடி சமூகியில் இங்கிலாந்து சிம்மாசனத்தைக் கைப்பற்றினான். இவனுக்கு முதலாவது ஹென்றி என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

இந்த ஹென்றி I-க்குத் தன் உரிமையில் குறைவு தெரியுமாதலால், ஜனங்களின் பிரியத்தைச் சம்மதிக்கச் சில ஏற்பாடுகள் செய்துவைத்தான். முதலாவதாகத் தன் தமையனுடைய குரூர செய்கைகளுக்கு உதவியாயிருந்து குடிசை வகுத்திய கசடர்களை வேலைகளினின்றும் விலக்கித் தன்

னிஷ்டப்பட்ட ஒழுங்காய் நடக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்தான். அவர்களும் ஒழுங்காய் நடக்கின்றார்களா. என்று கண்காணிக்க ஒற்றர்களை நியமித்தான்.

தங்கள் தங்களுக்கென நியாய சபைகளை வைத்துக்கொண்டு ஏழை மக்களை வறுமையிலாழ்த்தி வந்த நார்மனிய பிரபுக்களின் அநியாயங்களைச் சீர்படுத்த என்று தனக்குக் கட்டுப்பட்ட, தன் சொல் கேட்கும், நியாயாதிபதிகளை நாட்டின் பல பாகங்களில் சுற்றிவரச்செய்து நியாயம் வழங்குவா ஏற்பாடு செய்தான். இந்த முறைக்கு “முகாம் நியாயாதிபதிகள் முறை” (The System of Circuiting Judges) என்று பெயர்.

கேவலம் நாய்களினும் கேடான அடிமைகள் என நார்மனியரால் கருதப்பட்ட ஆங்கிலோ சாக்ஸனியரின் மனங் குளிரும்படியாக, ஆங்கிலோ சாக்ஸனிய மரபின் வழி உதித்த மெடிஸ்டா (Matilda) என்ற ஸ்காட்லந்து இளவரசியை மணந்துகொண்டான். இக்காரியம் பெரும்பாலான ஆங்கிலோ சாக்ஸனியருக்குப் பேராதரவு அளித்தது என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் தங்கள் குல ராணி என்றதில் பெரிதும் மனமுவந்து பெருமை கொண்டனர் ஏழை அடிமை ஆங்கிலேயர்.

உடைசியாக ஏழை மக்கள் விசாரணையின்றி சிறையி லிடப்பட மாட்டார்கள் எனவும், நாட்டின் அறிவாளி சபையான விட்டன் சபையின் சம்மதம் பெறுதலுடையன எந்த வரியையும் விதிப்பதில்லை எனவும், மக்களின் சொத்துக்கள் அகாரணமாய் பறிமுதல் செய்யப்படாதெனவும், நார்மனிய பிரபுக்களின் கொடுமைகளைத் தாராளமாய் தன்னிடமோ, தன் உத்தியோகஸ்தரிடமோ தெரிவித்துக்கொள்ளலா மெனவும் போன்ற பல ஜீவாதாரமான பிரஜா உரிமைகளை உள்ளடக்கிய தோர் உரிமைப் பத்திரத்தை வெளியிட்டு ஏழை மக்களின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டான். இவ்வாறு நாட்டில் உள்ள பெருவாரியான ஏழை மக்களின் அன்பைச் சம்பாதித்த ஹென்றி I இடம் நார்மனிய பிரபுக்களான “சில்வண்டி தெய்வங்களின் வாலாட்டம்” நடவாதன்றோ? ஆயினும் அவர்கள் மனம் குமுறிக்கொண்டிருந்தனர் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

மற்றப்படி இந்த அரசன் காலத்தில் ஒரு முக்கிய சம்பவம் நிகழ்ந்தது. அதாவது தேசமுழுவதிலும் மதபோதனை பரவியதன் காரணமாக பல துறவிகளும், துறவிப் பெண்களும் ஏற்பட்டு சமூக ஊழியமும் பஞ்சக்கஷ்ட நிவாரணமும், கல்வி போதனையும் செய்து வந்ததன் பலனாக பல மடாலயங்களும், மடாதிபதிகளும், மாதா கோவில்களும், மத குருமார்களும் நிறைந்தனர். இவர்கள் செய்துவந்த பொது தர்ம கைங்கர்யங்களின் அனுதாபத்தினாலும், பிரியத்தினாலும், தர்ம சிந்தனையாலும் தூண்டப்பட்ட பல பிரபுக்கள் அரசர்கள் மேற்படி ஸ்தாபனங்களுக்கு மானிய சொத்துக்கள், செல்வமாகவும், பொருளாகவும், நிலமாகவும் கொடுத்து வைத்தார்கள். நார்மனிய வில்லியம் காலத்தில் பிரார்த்தனைக்காக வென்றும் நிலங்கள் விடப்பட்டதை வாசகர்கள் மனதிலிருந்துவார்களாக. இம்மாதிரி ஆக ஏற்பட்ட நிலங்களுக்கும் சொத்துகளுக்கும் இங்கிலாந்தின் பொதுமத குருவும், மத விஷயங்களில் தலைமையாக இருந்த காண்டர்பரி மதகுரு பாத்தியஸ்தராகவும் தலைவராகவும் ஆனார்.

ஆகவே பிரபுக்களிலெல்லாம் மிகச் சிறந்த செல்வாக்குள்ள ஆன் கட்டுப்பாடுள்ள பெரிய பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர் ஆனார் காண்டர்பரி மதகுரு. அச்சமயம் ஆன்ஸெல்ம் (Anselm) என்பவர் மதகுரு. ஆக இந்த மதகுரு நிலச்சுவான்தார் ஆனதால் அரசனுக் கடங்கியவரா? அல்லது மதகுரு (கடவுளின் பிரதிநிதி) என்ற முறையில் அரசன் அவனுடைய நிலங்கள் பிரபுக்களுமடங்கிய சகலரும் அவருக் கடங்கியவர்களா? என்ற வாக்கு வாதம் ஏற்பட்டு விட்டது. இதே மாதிரியான பெரியதொரு வாக்கு வாதம் ஐரோப்பாவிலும் போப் என்ற பெரிய மதகுருவுக்கும், சக்கரவர்த்தி என்ற பெரிய அரசனுக்கும் நிகழ்ந்தது. ஆயினும் இருதரப்பினரும் நிதான புத்தியுடன் இங்கிலாந்தில் நடந்துகொண்டதால் சீக்கிரத்திலேயே ஒரு சமரஸ முடிவு ஏற்பட்டது. அதாவது ஆர்ச் பிஷப் (மதகுரு) ஆகவேண்டியவர் முதலில் தம் நிலங்களுக்காக அரசனுக்கு மற்ற பிரபுக்களைப்போல உள்ள முறைப்படி வணங்கி ராஜவிசுவாசப் பிரமாணம் செய்துகொள்ள வேண்டியது. உடனே பிரதம மதகுரு சின்னங்களான உடை, தலையணி, கயிறு, தண்டம், சூலம்போன்ற ஓராயுதம் இவைகளை அவருக்கு அரசன் கொடுத்து தரித்துக்கொள்ளவேண்டியது. உடனே அவர் மதகுரு (கடவுளின் பிரதிநிதி) என்ற முறைக்கு அரசன் சாமானியரைப்போல வணங்கி ஆசிபேற வேண்டியது என்பதே. இந்தச் சச்சரவுக்கு சரித்திரத்தில் “மத உத்தியோகச் சின்ன சச்சரவு” (The Investiture Struggle) எனப் பெயர் வழங்கும்.

மற்றதொரு சம்பவம் துக்கரமான சம்பவம். அதாவது, அரசனுடைய மகன் மெடிஸ்டா இளவரசியும், வில்லியம் என்ற இளவரசனும் ஒருசமயம் நார்மண்டி நாட்டுக்கு கப்பல் பிரயாணம் செய்கையில், குடி வெறியில் தலை புரண்டிருந்த மாலுமிகளின் அஜாக்ராதையில், அந்த வெள்ளைக்கப்பல் ஓர் பாறையில் மோதுண்டு மூழ்கியது. சகோதரியைக் காப்பாற்றச் சென்ற இளவரசன் மூழ்கி யிறந்தான். இந்தத் துக்க சம்பவத்திற்கு வெள்ளைக்கப்பல் சம்பவம் எனப் பெயர். அந்த சோகத்திலாழ்ந்த அரசன் அதுமுதல் சந்தோஷக்குறி ஒன்றுமே யில்லாமல் மீதி வாழ்நாளைக் கழித்து இறந்தான். அவனுக்கு வாரீசாக வெள்ளைக்கப்பல் ஆபத்தில் தப்பிய மெடிஸ்டா இளவரசியையே முரட்டு பிரபுக்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும் என்று பரிதாபகரமாய் வேண்டிக்கொண்டு இறந்தான்.

ஆனால் பிரபுக்கள் சிலர் ஒப்புக்கொண்டாலும் வேறு பலர் ஒப்புக்கொள்ளாமல் உண்டான வாரீசு பாத்தியக் குழப்பமும், அதுமுடிந்து மெடிஸ்டாவின் மகன் ஹென்றி, பட்டத்திற்கு வந்து அரசாட்சி நடத்திய கதை அடுத்து வரும்.

பெரிய தொங்கு பாலம்:—ஸ்வீடனைச் சேர்ந்த ஸ்டாக்ஹோம் பிரதேசத்தில் ஆர்ஸ்டா ஏரியின் மீது ஒரு தொங்கு பாலம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ரயில் பாலத்தின் மொத்த நீளம் 700 மீட்டர்கள். இது நான்கு ஆண்டுகளில் கட்டி முடிக்கப்பட்டதாம். இதைக் கட்டி முடிக்க ஒரு கோடியே நூற்பது லக்ஷம் ஸ்வீடிஷ் குரோனா நாணயங்கள் செலவழிக்கப்பட்டதாம்.

ஜீவசத்துப் பொருள்கள். (Vitamins.)

வி. சங்கரையர்.

இக்காலத்தில் ஜீவசத்துப் பொருள்களைப்பற்றிய உபநித்யாசங்கள் அடிக்கடி பல பத்திரிகைகளிலும் காணப்படுகின்றன. ஜீவசத்தைப்பற்றிய விவரம் இன்னும் பலருக்குச் சரியாக விளங்கி யிருக்கா நாகையால், அதைக்குறித்து யானும் ஒரு சிறிய விவரணம் எழுதத் துணியலா னேன்.

ஜீவசத்துப் பொருள்களைப்பற்றிய எல்லா விஷயங்களும் இலகுவாதத் தெரிந்து கொள்வதற்காக அவைகளை முக்கியமாக ஐந்து பிரிவுகளாகப் பிரித்து அவைகளுக்கு முறையே ஏ, பீ, லி, டி, இ, என்று பெயரிட்டிருக் கிறார்கள். ஆகையால் இவ்வைந்துவித ஜீவசத்துப் பொருள்களும் நமது உடலில் சரியாகச் சேருபபடி செய்யக்கூடிய ஆகாரத்தையே உட்கொள்ள வேண்டும்.

ஏதாவது ஒரு ஜீவசத்துப் பொருளானது நமது ஆகாரப் பதார்த்தங் களில் வெகுகாலமாக சேர்ந்து வராமலிருந்தால், அந்த ஜீவசத்துப் பொரு ளால் ஏற்படக் கூடிய சரீர, மனோசக்திகளுக்குத் தளர்ச்சி ஏற்படக் கூடும். ஆகையால் இவ்வாறு எந்தச் சக்தியில் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து அதற்குத் தகுந்தபடி எந்த ஜீவசத்துப் பொருளை அடையவேண் டமோ அதற்குத் தகுந்த உணவை உட்கொண்டு அக்குறைவு ஏற்படாமற் பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டுவது நமது கடமை.

1. ஜீவசத்துப் பொருள்களின் தன்மை

- (1) ஏ:—சுத்தமான கண்களையும், தீர்க்காயுளையும் கொடுக்கும்.
- (2) பீ:—வளர்ச்சி, ஊக்கம், வீரியம்—இவைகளை உண்டாக்கி நாடி களைச் சரியாக்கும்.
- (3) கெட்டியான தசை நார்களை உண்டாக்கும். பற்களிலிருந்து, சிழ் வடிதல், இரைப்பை, குடல் ரணங்கள், ஜீரணசக்திக்கு குறைவு இவைகளைச் சரிப்படுத்தும்.
- (4) டி:—எலும்பு வியாதிகளையும், இரத்தக் குறைவையும் சரிப்படுத் தும்.
- (5) இ:—நடிம்ஸகம் (மலட்டுத்தனம்) இல்லாமல் தடுக்கும்.

2. ஜீவசத்துப் பொருள்கள் தடைக்கு மீடம்

(1) ஏ:—தற்பதால், வெண்ணெய், பீன் எண்ணெய், பாலேடு, புதி தாகப் பறித்த பச்சைக்காய் கறிகன், தக்காளிக்காய்கள், சக்கரைவள்ளிச் சிழங்கு, பச்சைப்பட்டாணி இவைகளிலிருந்து கிடைக்கும். கண்வலி, மாலைக் கண் முதலிய கண் வியாதிகளையும், செவி, காதிலிருந்து சிவருதல் முத லியவைகளுக்கு மேற்கூறிய ஆகார பதார்த்தங்களை அடிக்மீடக் சேர்த்து உண்ணவேண்டும்.

(2) பீ:—முழுக்கோதுமை ரொட்டி, தவிடு, தவிடு நன்றாகக் குத்தி எடுக்காத அரிசி, பச்சைக் காய்கறிகள், தக்காளிக்காய், கிழங்குகள், பழங்கள், புளித்தமா, கொட்டைகள், மிருகங்களின் சரீர்த்துக் குள்ளிருக்கும் உறுப்பு கள் இவைகளிலிருந்து கிடைக்கும். ஆனால் கோழிக்குஞ்சு முதலிய இனம் பிராணிகளில்லை. பசியின்மை, வளர்ச்சியின்மை, இவைகளா லேற்படும் அதி சாரம், மலச்சிக்கல் இவைகளைச் சொஸ்தப்படுத்த பீ ஜீவசத்துப் பொருள் களை உபயோகிக்கவும்.

(3) லீ:—எலுமிச்சம்பழம், ஆரஞ்சுப்பழம், முட்டைக்கோஸ், பசுளைக் கோரை, பச்சை அவரைக்காய், முளை கிளம்பிய விதைகள், பச்சையிலை முத லியவைகளைப் புதிக்கின்ற மிருகங்களின் உறுப்புகள், பச்சைப்பட்டாணி இவைகளிலிருந்து கிடைக்கும். சொறிசிரங்கு, பற்களின் அழிவு, இரப்பை குடல் ரணங்கள், ஜீரணசக்தியின்மை முதலியவைகளை சொஸ்தப்படுத்த லீ ஜீவசத்துப் பொருள்கள் தேவை.

(4) டி:—மீன் எண்ணெய், பால், முட்டை இவைகளிலிருந்தும், சூரிய வெளிச்சத்திலிருந்தும் கிடைக்கிறது. கருப்பத்திலிருக்கும் சிசு அங்க ள்ஹினமில்லாம லிருக்கவும், எலும்பு வியாதி, ரத்தமின்மை முதலியவை தீர வும் டி ஜீவசத்துப்பொருள் தேவை. ஆகையால்தான் நம் பெரியோர்கள் காலையில் சூரிய உதயத்திற்கு முன் சௌசம், ஸ்னானம், கித்தியகர்மானுவத் டானூதிகளைச்செய்துவிட்டு சூரியன் உதிக்கும்பொழுது காலையெய்யில் தேகத் தில் படும்படி சூரிய நமஸ்காரம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லி யிருக்கிறார் கள். இதனாலேயே இப்பொழுது ஜெர்மனி (Germany) முதலிய தேசங் களில் சூரிய கிரணஸ்னானம் (sun-bath) செய்வதற்காக வேண்டிய ஏற்பாடு கள் செய்திருக்கிறார்கள். வைத்தியர்களும் அல்டிராவைவ்லெட் காந்தி சாம்த்தின் மீது படும்படி செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். நம் முன்னோர்கள் கல்லெண்ணெயில் பல மருந்துச் சரக்குகளைப் பொடிசெய்து போட்டு சூரிய ஸ்புடம் வைத்து உபயோகிக்கச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். சுமார் 7½-மணிக்கு மேலுள்ள சூரியகிரணம் உபயோகமில்லை யென்றும், ஆகையால் காலை 7½-மணிக்கு முன் அசுவத்த (அரசமர)ப் பிரதக்ஷிணம் செய்ய வேண்டுமென்றும், அப்பொழுது காலை சூரியவெளிச்சம் அசுவத்தப் மரத்தினுடைய இலைகளின்

மீது பட்டு ஒருவித தேகாரோக்யத்தை அதனடியி லிருப்போருக்குக் கொடுக் கிறதென்றும், நம் முன்னோர்கள் கூறி யிருக்கிறார்கள். 7ஆம் மணிக்குமேல் அம்மரத்தடியில் தங்கவே கூடாது. என்றும் கூறி யிருக்கிறார்கள். அதிலும் இதனால் அதிக நன்மை ஸ்திரீகளுக்கென்றும் கூறி யிருக்கின்றனர். கர்ப்ப மாகாத ஸ்திரீகள் காலே 7ஆம் மணிக்குள் அசுவத்தப் பிரதக்ஷணம் செய்வார்களே யாகில் அவர்களுக்கு அசுவத்தப் பிரதத்தின் இலைகள் மூலமாகக் கிடைக்கும் அட்டிரா வையலெட் கார்த்தியினால் கர்ப்பாசயம் சுத்தமடைந்து கர்ப்ப மாவ தற்குச் சவுகரியமான நிலைமையை அடைகின்றது. கர்ப்பினிகள் கட்டாயம் ஐந்து மாதம் முடியும் வரையிலும் நித்தியமும் அசுவத்தப் பிரதக்ஷணம் செய்யவேண்டும். ஆறுவது மாதம் ஆரம்பித்தால் அம்மரத்தடியில் செல் லவே கூடாது. அதிலும் அரசும், வேம்பும் சேர்ந்திருக்கு மிடமே தகுந் தது. ஐந்து மாதத்திற்குள் கருப்பத்திலிருக்கும் சிசுவுக்கு கை, கால், மூக்கு, துரையிரல், கல்லீரல், மண்ணீரல், குடல், இரைப்பை, வாய், ஆசனம், விரல் கள், நகங்கள், மயிர், இருதயம், முதலியவைகள் உண்டாகி பிண்ட உறுப்புக ளெல்லாம் ஒரு விதமாகப் பூரண மடைகிறதால் அதற்கு முன்னமேயே அவை களில் ஒன்றிலாவது ஒரு குறைவும் ஏற்படாமலிருக்கவே இவ்விதமாக அசுவத் தப் பிரதக்ஷணம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி யுள்ளார்.

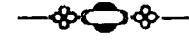
(5) இ:—முட்டைக்கோள், முழுக்கோதுமை, மாமிசம், ஏராளமான பால், இவைகளிலிருந்துக் கிடைக்கின்றது. இதனால் மலட்டுத் தன்மையை நீக்கலாம்.

சந்தா நேயர்களுக்கு

நமது “ஆனந்தபோதினி” மாத சஞ்சிகை ஒவ் வொரு தமிழ் மாத முதல் தேதியிலும் எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் நிறுத்தப்படாமல் தபாலில் சேர்க்கப் பட்டு வந்தும் சிலர் சஞ்சிகை கிடைக்கவில்லை என்று எமக்கு அடிக்கடி தெரிவிக்கின்றனர். இந்த நண்பர் கள் அந்த அந்த ஊர் போஸ்டு மாஸ்டருக்கு விஷயம் தெரிவித்தால் சஞ்சிகைகள் ஒழுங்காகக் கிடைத்து வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்.

ப-ர்.

சன்மார்க்க போதங்கள்.

(தெல்லிப்பழை-கா. சின்னப்பா.)

அல்லும் பகலும் நல்லவை நீபுரி
ஆணவமலத்தை வீணாடக்கார்
இன்னல்புரிதலை எந்நாளுந்தவிர்.
சுட்டுக்கடனில் மாட்டிக்கொள்ளாதே
உள்ளையென்றும் விள்ளுதல் நன்று
ஊதார்க் குணத்தைத் தீதென நீயுணர்
எல்லாப்பாசமும் பொல்லாதென நினை
ஏசப்பழிகி மோசப்படாதே
ஐயமிடுபவர் செய்வது நல்லறம்
ஒற்றுமையுடையோர் நற்பயனுறுவர்
ஒதியுணர்ந்து நாதனடிசேர்
ஒளவியிலாரைச் செய்யவன் சேர்வன்
கற்பிலா மாதரின் பொற்பைப் புகழேல்
காவலில்லாப் பாவையர் கெடுவர்
கிழப்பருவத்தும் உழைப்பைவிடாதே
கீதப்பிரியனெம் நாதனென அறி
குணக்குன்றேறிப் பிணக்கைத் தவிர்நீ
கூற்றன் வருமுன் ஆற்றிடு நல்லறம்
கெட்டவர் தொடர்பை விட்டுவிலகு
கேத்திரகணித சாத்திரம் நீபடி
கைத்தொழில் பலவும் எத்தினமும் செய்
கொடுப்பதை நீ பிறர்க் கெடுத்துரையாதே
கோழைத்தனத்தைக் கீழோர் பூண்பர்
சற்பாத்திரத்தில் நற்பொருள் சேரும்
சாதுக்களை நீ பாதுகாத்திடு நிதம்
சிவபெருமானைத் தவம்புரிந்தடைநீ
சீதை மாதர்முன் மாதிரிக் கேற்றபெண்
சுத்தபோசனம் பத்தியை வளர்க்கும்
சூரிய வெப்பம் யாருக்குமவசியம்

செய்தவமென்றும் மெய்ப்பொருள் வினக்
 சேர்ந்தோர் தமக்கு ஆந்துணை புரிவாய்.
 சையெனப் பகர்வதைச் செய்யாதிருநீ
 சொந்தப் பொருளிலும் பந்தம் வையாதே
 சோதார்போல மாதரை மதித்திடு
 தற்பான் நற்பதம் பற்றிட விரும்பு
 தாய்தந்தையரை வாயால் வாழ்த்து
 திருவருள் பிறவிப் பெரும்பிணி நீக்கும்
 தீட்சை பெறினநற் காட்சிகிடைக்கும்
 தஞ்சும்வரையும் அஞ்சாதிரு நீ
 துலதேகம் காலத்தழியும்
 தென்றற் காற்று என்றும் நன்று
 தேட்டம் செய்வதில் நாட்டம் தவிரீ
 தையலர் மையலில் நையாதிருந்திடு
 தொன்மை முறைகள் நன்மை பயக்கும்
 தோகையை நம்பி மோகத்தழந்தேல்
 நல்லோர் தரிசனம் நல்லது யார்க்கும்
 நாரியர் கற்பைச் சீரியர் பேணுவர்
 நிறைந்த மனத்தைத் துறந்தோர் பூண்பர்.
 நீரிற் குமிழிபோல் நாரியரழகுபோம்
 துட்ப புத்தி பெட்டி நல்கும்
 தூல் தூற்பவரின் சால்பைப் போற்று
 நெஞ்சிலென்றும் பஞ்சாட்சரம்பதி
 நேர்மையை என்றும் ஆர்வமாய்க் கடைப்பிடி
 நையாதிருந்திடிற் தெய்வத்தைநாடு
 நொந்த மனத்தினர் சிந்தையைத் தேற்று
 நோயை நீக்கி நீயனுதினம்வாழ்
 பரஸ்திரி பாசம் தூர்த்தும் நற்கதி
 பாவத்திற் பாசம் ஆபத்தளிக்கும்
 பித்தரின் சேர்க்கையை நித்தமும் நீதவிர்
 பீடிலாமாந்த ரோடுசேராது
 புத்தரைப்போலச் சித்தம் திருத்து
 பூவையர் கற்பை நாவாற்றுகித்திடு
 பெரியோருடன் நீ திரிவது நன்று
 பேதமையில்லா மாதரைப் போற்று

பையலோடிணங்கின் நைவது தின்னம்
 பொறுமையைப் பூண்பவர் வறுமையைத் தாங்குவர்
 போசனஞ் செய்யுமுன் ஈசனைத் துதித்திடு
 மனத்தின் தாய்மை சினத்தை மேற்கொள்ளும்
 மானமிழப்பவர் ஈனமடைவர்
 மின்னல் நேர்வாழ்வு தன்னை மறந்திடு
 மீதுண் விருப்பால் தீ துருதிருநீ
 மூப்பாசத்தையும் தப்பாதகற்று
 மூவாசை நீக்கிற் பாவாணர் போற்றுவர்
 மெல்லி நல்லாளைப் புல்லுதல் மாநலம்
 மேகச் சூடு தேகக்கெடுக்கும்
 மைவிழியாரைத் தெய்வமெனத்தேர்
 மொழிவதனைத்தினும் தெளிவைக் கவனி
 மோனசாதனம் ஞானம் நல்கும்
 வருத்தம் நோய்கள் தூர்த்திடுமின்பம்
 வாதுமுற் கடறில் தீதுபின் விளையும்
 வாங்கிய கடனுனை நீங்கிட முயற்சிசெய்
 விடையேறீசனை இடைபிடிதெண்ணு
 வீடடைவதை நீ நாடிடு என்றும்
 உத்தம நெறியைப் புத்தியாய்த் தேர்ந்திடு
 ஊரவரோடு சேருதல் நன்று
 வெளித்தோற்றம்போல் உனத்துமிருநீ
 வேதனை விளைக்கும் சூதை வெறுத்திடு
 வையம்போற்றும் செய்கையை நாடு
 ஒருமதத்தோரையும் அருவருக்காதே
 ஓயாதீசனை வாயால் வாழ்த்து.
 பூவுலகத்தோர் பொலிந்து வாழுகவே.

மாமரை:—“என் மகள் கேட்டவைகளை வாங்கிக் கொடுக்கிறாயா?”

மருமகன்:—“ஆஹா! கொடுத்துக்கொண்டே இருக்கிறேன். இனி
 என்னைத் தவிர வேறென்றும் தேவையில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.”

வாத்தியார்:—“உன்னிடம் உள்ள எட்டணுவில் மூன்றை போய்விட்
 டது என்று வைத்துக்கொள்—மீதி என்ன? சொல் பார்க்கலாம்”

பையன்:—“மூன்றை ஏன் போகவேண்டும் சார்?”

“துறவு”

—❖❖❖—

(வேதாந்தி.)

‘துறவு’

என்னும் தலைப்பைப் பார்க்கும் பொழுதே, ஏதோ ஒரு வேதாந்தப் பிரசங்கம் என்று நினைத்துவிடாதீர்கள்! யான் எழுதப் புகுந்தது, அகத்துறவைப் பற்றியா புறத்துறவைப் பற்றியா என்று கேளாதீர்கள்! அவ்விரண்டின்மீது, மூன்றாவதாக ஒருவகைத் துறவும் இந்நாளில் இருந்து வருவதை நான் நிரூபித்துக் காட்டுவேனென்று, எனக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வீர்கள்? பட்டங்களுக்குப் பெரு மதிப்பு இருந்த காலம் மலையேறிவிட்டதாலால், அவற்றால் என்னை மயக்கிவிட முடியாது. கௌரவப் பைத்தியம் இல்லாதவர்களுக்கு, புகழ் மொழிகள் எட்டிக்காய்ச் சட்டினியாகவே இருக்கும்ல்லவா? அத்தகைய தூதனத் துறவை விளக்கிக் காட்டக்கூடிய தொரு கதை சொல்கிறேன்; இது கற்பனையே யாயினும், இதில் கண்டபடி தற்சமயம் நடந்துவரவில்லை பென்று எவரேனும் நிரூபித்து விடக் கூடுமாயின், அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் உயர்த உத்தியோகம் வாங்கிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

வெங்கபுரி நடுக் கம்பத்தம் காராயணப் பிள்ளை, திருமலை யன்றி தெய்வம் வேறு அறியாத திருக்குலத்தில் பிறந்தவர்; செல்வத்தில் சிறந்தவர்; பொருளின் அருமை தெரிந்தவர். பங்காளிகளிடமிருந்து தமக்கு உரிய பங்கைப் பிரித்துக்கொண்டபோது கிடைத்த மூப்பது காணி நிலங்களை, பதினைந்து வருஷங்களுக்குள் தமது இடைவிடாத உழைப்பின் பயனாக முற்று காணி நிலங்களாக பெருக்கியவர். தம் வீட்டுப் போரிலுள்ள வைக்கோலை தமது மாடுகளுக்குப் போடவும் மணக் கொள்ளாமல், அயல் வீடுகளிலிருந்து வைக்கோல் வாங்கிப் போட்டு மாடுகளின் உயிர் போய்விடாதபடி காப்பாற்றிவந்தவர். தமது ஊரிலுள்ள வெற்றிலை பாக்குக் கடைக்காரர்கள் தம்மை எதிர்த்து நிற்கமுடியாது என்னும் துணிவால், காலணு வெற்றிலை வேண்டியிருந்தாலும் காசு கொடுக்காமல்—கடைக்காரனையும் கேளாமல் தாராளமாக தாமே எடுத்துக்கொண்டு விடுபவர். அவ்வாறு அவர் காலணு செலவழிக்கவும் மனமின்றி சிக்கனமாக வாழ்ந்து வந்ததனால்ல்லவா, பதினைந்து வருஷங்களுக்குள் அரசாங்கத்திற்கு ஆண்டுதோறும் ஐந்து ரூபாய் வருமான வரி செலுத்தக்கூடிய கௌரவம் மிகுந்த இலட்சாதிபதிகளின் பட்டியில் ஒருவராக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார்!

அத்தகைய அந்த பிரபு பதினைந்து வருடங்களுக்குப் பின் துறவு கொண்டவிட்டார் என்றால், நீங்கள் நம்புவீர்களா? நீங்கள் நம்பினாலும் சம்பாவிட்டாலும் அவர் துறவியாக மாறியது மட்டும் என்னவோ உண்மைதான். ஆனால், அது எத்தகைய துறவு என்பதை அறிய நீங்கள் போராவல் கொள்வீர்களல்லவா?

அவர் கொண்ட துறவு, அவரை வேதாந்தப் பிரசங்கியாகவாவது—‘காலி அணிந்து திருவோடேந்தித் திரியும் சாமியாராகவாவது—“உலகம் பொய்; இன்பம் பொய்; ஈடு பொய்; வீடு பொய்; உற்றார் பொய்; பெற்றார் பொய்; நான் பொய்; நீ பொய்; எல்லாம் பொய்யே”—என்று உலகத்தையே பொய் மயமாகக் கண்டு விரைவில் விண்ணுலகம் சேர ஆர்வங்கொண்டு நிற்கும் ஞானியாராகவாவது மாற்றிவிடவில்லை. அங்கனமிருந்தும், குறிப்பிட்ட வேளைகளில் அவரை தம்மை மறக்கச் செய்து அன்னபானுதிகளை வெறுக்கச் செய்து உறவினரிடமிருந்து ஒதுக்கிவைக்கக்கூடியதாக ஒரு துறவு இருந்தால், அது மிக்க அதிசயிக்கத்தக்க துறவேயாகுமல்லவா?

காராயண பிள்ளை ஒருநாள், இடைவிடாமல் பல வருஷங்கள் உழைத்து வந்த தமது பேருழைப்பின் பயனாகவும், தந்திர சாமர்த்தியங்களினாலும், தினசரி கூலிவேலை செய்து கஞ்சி குடிப்பவர்களைக் காட்டிலும் குறைந்த செலவில் மிக்க சிக்கனமாக வாழ்வு நடத்திவந்ததனாலும் தாம் பெற்றுள்ள மூன்று காணி நிலங்களையும் வரவு செலவில் கிடக்கும் ஏராளமான பணத் தொகையையும் குறித்து ஆழ்ந்த ஆலோசனையில் ஆழ்ந்தார். எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு தாம் சம்பாதித்துள்ள ஏராளமான சொத்தை, தமக்குப் பிறகாலம் தமது புதல்வர்கள் நால்வரும் எவ்வழிகளில் அழித்துவிடுவார்களோ என்ற அச்சம் அவரது அகத்தில் தோன்றவே, அவரது மனநிலை மாறத் தொடங்கியது. “வாழ்வாவது மாயம், இது மண்ணாவது திண்ணம்”—என்று இளமையில் அவர் கேட்டிருந்த வாக்கியம் அவரது அகத்தில் தோன்றியது. என்றேனும் ஒருநாள் இவ்வளவு பொருள்களையும் விட்டுவிட்டு இவ்வுலகத்தினின்றும் மறைந்துவிடவே நேரும் என்பது அவர் உள்ளத்தை உறுத்தியது. எனவே, அவர் ஒருவித தீர்மானத்திற்கு வந்தார். எத்தகைய தீர்மானம் என்று நினைக்கின்றீர்கள்? சொத்துகளில் பெரும் பகுதியையும் தானதருமங்களில் செலவழித்துவிடும் தீர்மானத்திற்கா? இல்லை, இல்லை. தாம் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில்விழ உழைத்துச் சேர்த்த பெரும் பொருளை, தமது மனத்தில் பட்டபடி யெல்லாம் தாராளமாக செலவழிக்கும் தீர்மானத்திற்கே! அத்தீர்மானத்தால் பயன்பெற்றவர்கள் வயிற்றுச் சுஞ்சிக்கும் வழியின்றி வருந்தித் திரியும் வறிஞர்களும் தேவந்தான பரிபாலகர்களுமாக இல்லாதொழிந்தது அவர்களது தூதிரூபமே யன்றி, அத்தீர்மானத்தின் குறையாகுமா?

முதன் முதலில், தமது மனம் காட்டிய வழியில் நடப்பது எப்படி என்று காராயணப் பிள்ளை யோசித்தார். டாம்பீச வழிகளேனும் கெனாவச் செலவுகளேனும் அவருக்கு சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. மேலும், அவற்றில் தலைப் பட்டால், தமது மரணகாலம் வரையில் தாம் சம்பாதித்த செல்வத்தை அனுபவிக்க முடியாது என்று அச்சம் கொண்டார். அதனால், அவர் சிறிது சிறிதாகவே செலவு செய்ய விரும்பினார். எப்பொழுதும் காராயணப் பிள்ளைக்கு மற்றவர்கள் எதைப் பழிக்கிறார்களோ அதை இரகசியத்திலேனும் அனுபவித்துப் பார்த்துவிடவேண்டும் என்ற ஆசை அதிகம் உண்டு. அவ்வாசையை தமது வாழ்க்கை முழுவதிலும் அவர் மேற்கொண்டு வாழ்ந்துவந்தார். அதன் பயனாக அவர் செய்த திருவினையாடல்கள் பல. ஆயினும், கள்ளாக்கன் ஒருவன் மட்டும் அவரை ஆட்கொள்ளாதிருந்து வந்தான். அக்குறை கள்ளாக்கனுடையதா? அல்லது காராயணப் பிள்ளையினுடையதா என்பதை முடிவு கட்டமுடியாது.

இவ்வாறு சில காலம் சென்ற பின், ஒருநாள் காராயணப் பிள்ளையின் மனத்தில் கள்ளாக்கன் தோன்றலாயினான். “தனவந்தர்களில் பலர், காபிக்கு அடிமைப்பட்டவர்களாக இருக்கவில்லையா? அவர்களைப்போல், நானொன்றுக்கு மூன்று வேளைகளில் குடிக்காவிட்டாலும் ஒருவேளை கொஞ்சம் மது வருந்திவிடுவதால், உள்ள பெரும் பொருள் மறைந்துபோய்விடாது”-என்று அறிவுறுத்தினான். அந்த யோசனை காராயணப் பிள்ளையின் மனத்தில் மதுவின் ருசிபார்க்கும் ஆர்வத்தை வளர்த்துவந்தது. சில தினங்கட்குப் பின், ஒருநாள் அவர் ஒரு துலாம் கள்ளை ரகசியமாக ருசி பார்த்தார். அவ்வொரு துலாமும் அவருக்குப் புத்தம் புதிய தேன் போன்றே ருசித்தது. தேனையும் கள்ளையும் ‘மது’ என்ற பெயரால் வழங்கச் செய்த பெரியோரைப் பெரிதும் கொண்டாடலானார். அன்று முதல் ஒரு மாத காலமளவும் கள்ளிரவில் படுக்கப்போகும்போது எவரும் அறியாமல் தினந்தோறும் ஒரு துலாம் கள்ளைக் கள்ளத்தனமாக சாப்பிட்டுவந்தார். ஒரு மாதத்திற்குப் பின் ஒரு துலாமாக இருந்தது இரண்டு துலாமாக ஏறியது. சில மாதங்கட்குப் பின் இரண்டாக இருந்தது மூன்றாக ஏறியது. அவர் வசிக்கும் ஊரில் கள்ளாக்கடை இல்லாமையால் இரண்டு மைலுக்கு அப்புறம் உள்ள ஊரிலிருந்து நாடோறும் கள்வாங்கிவரச் செய்யவேண்டியிருந்தது பற்றி பெரிதும் வருந்தினார்.

ஒரு நாள், அவரது படுக்கையில் ஒளித்து வைத்திருந்த கள் கிரம்பிய சீசாவை அவரது கடைசி மகன் கண்டுவிட்டான். ஒரு வருடகாலமாக தனது தந்தையின் மனநிலையும் உடல் நிலையும் பெரிதும் மாறுபட்டுவந்திருப்பதன் காரணத்தை கண்டுகொண்டுவிட்ட அவன், அடங்காக் கோபத்துடன் தனது தந்தை யென்றும் பாராமல் காராயணப் பிள்ளையை பலவாறு திட்டினான். தான் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த சொத்தை தன் மனம்போனபடி செலவழிக்க தனக்கு பூரண சுதந்திரம் இருக்கும்போது ‘நன்றியறிவின்றி தன் மகன் தன்

னைத் திட்டினானே’ என்று ஆத்திரம் மிகுந்தார் காராயணப் பிள்ளை. அதற்கு மேல் அங்கிருந்தால், தான் பல வழிகளிலும் அவமானப்படவேண்டி வரும் என்று நினைத்தவராய்—தனது ஆசைக்கு இடையூறாக இருந்த தனது பிள்ளைகள் மேலும் மனைவிகள் மேலும் கொண்டிருந்த ஆசையை அறவே விட்டு ஒழித்தவராய்—வீட்டுவாழ்வை வெறுத்தவராய்—கள்ளாக்கடை இருந்த கிராமத்திற்கே சென்று குடியேறிவிட்டார். பார்த்தீர்களா! எவ்வளவு எளிதில் இவர் மனைவி மக்களைத் துறந்து சென்றார் என்பதை!

சொந்த ஊரை விட்டுவிட்டு வேற்றுருக்கு வந்துவிட்டாலும்—செல்வச் சிறப்பின் பயனாக காராயணப் பிள்ளைக்கு வேண்டிய செனகர்யங்களில் என்னவோ ஒரு குறையும் இல்லை. எவலாட்கள் பலர் அவர் வலிய வேலைகளைச் செய்ய காத்து நின்றனர். குடியின் ஆசை அதிகரிக்க அதிகரிக்க, அவருக்கு இராய்ச் சாப்பாடு பிடிக்கவில்லை. எனவே, இரவுகள் தோறும் ஏழு மணிக்கு மேல் ஒரு புட்டி மதுவை உட்கொண்டுவிடுவார்; உடனே, அவரது உடல் மண்ணுக்கத்தில் இருப்பினும் மனம் மட்டும் வேறிடம் சென்றுவிடும். பின், அவர் யோகிகளைப் போலும் தம்மை மறந்த நிலையை அடைந்துவிடுவார். யோகிகள் துணி அணிவதை விரும்பாததேபோல், அவரும் இடையில் துணி உடுப்பதை விரும்பாதவரானார். அவருக்கு விருப்பம் இல்லாவிட்டாலும், பரிசாசத்திற்குப் பயப்பட்ட பணியாட்கள் பலாத்காரமாகவாவது அவரது இடுப்பில் துணியை இறுக்கிக் கட்டிவிடுவார்கள். அவ்வாறு அவர் உடையிலும் துறவு கொண்டுவிட்டார்.

இரவு எட்டுமணிக்கு அவரை இருபுறமும் இரண்டு ஆட்கள் பிடித்துக் கொண்டு நடத்திச்சென்று படுக்கைக்குக் கொண்டுபோய் படுக்கவைத்து விடுவார்கள். பின், கள்ளாக்கனும் கித்திராதேவியும் அவரை மெய்மறந்து கிடக்கச் செய்து விடுவார்கள். தூக்கம் தெளிந்து எழுந்தவுடன், பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தண்ணீரில் கரைத்த சோற்றுக் கஞ்சியை கண்களை மூடிக்கொண்டு குடித்துவிட்டு பழையபடியே படுத்தக்கொண்டு விடுவார். அவ்வாறு வாழ்ந்து வந்த அவர், மால்தோறும் மது மயக்கமும் மதி மயக்கமும் உடையவராக இருந்து வந்தார்.

அதன் பயனாக—தந்திர சாமர்த்திய வஞ்சக வினைகளில் தேர்ந்திருந்த காலத்தில் அவரால் பெரிதும் துன்புறுத்தப் பட்டவர்களெல்லாம், கள்ளாக்கனுக்கு அடிமைப்பட்ட காலத்தில் அவரை அடுத்து பல வழிகளிலும் அவரை ஏமாற்றி ஏராளமான இலாபம் அடைந்துவரலாயினர். இவ்வண்ணம் கள்ளாசை யொன்றின் பயனாக—பொருளாசை, மனைவி மக்கள் ஆசை, வீட்டாசை, உடையாசை, உணவாசை, புகழாசை முதலிய ஆசைகள் பலவற்றையும் துறந்தவராக விளங்கலானார் காராயணப் பிள்ளை.

இத்தகைய துறவிகளான கள்ளாக்கனின் : தொண்டர்கள் குறையும் காலம் எப்பொழுதோ, அப்பொழுதே தமிழ்த்தாயின் ஆற்றொளத் துயரம் மறையக் கூடும்.

“அமாவாசை”

பட்டணத்தார்:—“சாஸ்திரிகளை! அமாவாசை என்றைக்கு?”
சாஸ்திரிகள் (செவிடு):—“கான் அயலார். பட்டணத்துச் சமாச்சாரம் ஒன்றும் என்னைக் கேட்காதீர்கள்.”

டாக்டர்:—“தங்கள் மனைவிக்கு கோய் எதுவும் இல்லை. ஆனால் தனக்கு ஏதோ கோய் இருப்பதாகக் கூறுகிறான். ஆகையால் ஏதோ பேருக்குக் கொஞ்சம் மருந்து கொடுக்கிறேன் - கொண்டுபோய்க் கொடுங்கள்.”

பெரிய மனிதர்:—“உங்களுக்கு மருந்துக் கிராமமும் பேர் அளவில் கொடுக்கிறேன்.”

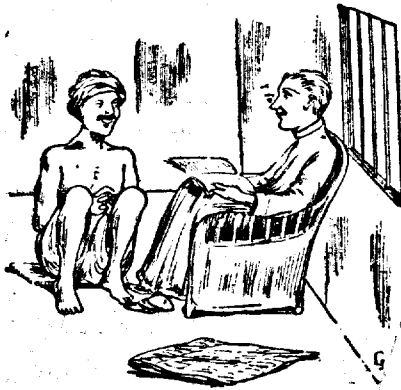

“நல்ல பதில்”

காட்டுப்புறத்தான்:—“தங்கள், நம்ப ஊரைவிட்டுப் போனபின் எவ்விடத்தில் வேலை பார்த்து வருகிறீர்கள்?”

உபாத்தியாயர்:—“பட்டணத்திலுள்ள ஒரு காலேஜில்.”

காட்டுப்புறத்தான்:—“உயிர் காலேஜிலா? அல்லது செத்த காலேஜிலா?”

“குஜு”

வஞ்சகமற்ற மஸ்தான் சாய்பு:—“தங்களை சந்தித்தது எனக்கு அதிக சந்தோஷம். தங்களைப்பற்றி எவ்வளவோ கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.”

குற்றமுள்ள நெஞ்சுடையவர்:—“என்ன ஓய் கேள்விப்பட்டவர்? நீர் அவைகளில் ஒன்றையாகிலும் ரூபிக்க முடியுமா!”

முதல் வஸ்தாது:—“குஸ்தி போடுவது ரொம்ப நல்லதுதான். ஆனால் தகுந்த ஜோடி கிடைப்பதுதான் கஷ்டமாயிருக்கிறது.”

2-வது வஸ்தாது:—“நம்மைக்காட்டிலும் சிறிய ஜோடி கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டந்தான்.”

“சில்லரை”

தர்மசிலர்:—“நான் உனக்கு 3 தம்பிடி கொடுக்கலாமென்று நினைக்கிறேன். உன்னிடம் பத்து ரூபாய் கோட்டுக்கு சில்லரை யிருக்கிறதா?”

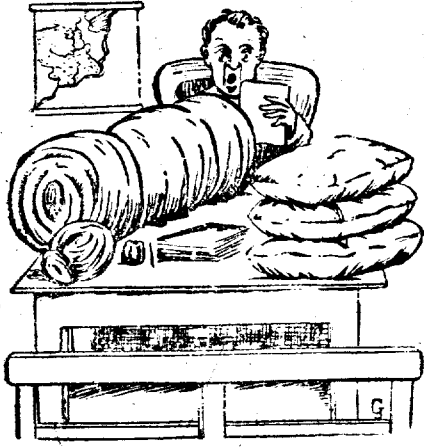
குப்பன்:—“நான் உன்னிடம் சொன்ன விஷயம் பாம ரகவியமானது.”

சுப்பன்:—“இதுவரை இதைப்பற்றிச் சொன்னவர்கள் எல்லாரும் இப்படியேதான் சொன்னார்கள்.”

ஒருவன்:—“நமது சுப்பன் குதிரை வண்டிக்கு அடியில் மாட்டிக்கொண்டான்.”

மற்றவன்:—“என்னடா தரித்திரம்—மிகவும் அகாசீகமா யிருக்கிறதே—இன்னுமா இந்த ஊரில் குதிரைவண்டி? எங்கள் ஊரில் மேட்டார்கள்களைத் தவிர வேறு எந்த வண்டியும் காண முடியாது”

செய்துவிட்டு வாருங்கள்.

நாற்காலியில் சாய்ந்து தங்கிக் கொண்டிருந்த உபாத்தியாயர் திடீரென எழுந்தார். பார்த்துத் திகைத்தார். பெஞ்சுகளெல்லாம் காலியா யிருந்தன. மேஜையின் மேலிருந்த ஒரு கடிதத்தைக் கண்டு அதை எடுத்துப் படித்தார். அதில் எழுதி யிருந்ததாவது:—
ஐயா!

பள்ளிக்கூடம் முடிந்து நாங்கள் வீட்டிற்குப் போகிறோம்.

மேஜையின்மேல் நாங்கள் வைத்திருக்கும் மெத்தைவைய விரித்து தலையணைகளையும் வைத்துச் செளகரியமாக நித்திரை

இப்படிக்குத்

தங்கனன்புள்ள மாணவர்.

ஒருவன்:—“இந்தக் கட்டையில் வேஷ்டிகள் உண்டா?”

கடைக்காரர்:—“ஆஹா! சாய வேஷ்டி வேணுமா? வெள்ளை வேஷ்டி வேணுமா?”

“ஏதாகிலும் சரி—குருடனுக்கு வேணும்”

டிக்கட் பரிசோதகர்:—“இது மதராஸுக்குப் போகும் வண்டி. டிக்கட் டில் திருச்சிக்கு என்றிருக்கிறதே”

பிரயாணி:—“அப்படியா? இந்தச் சங்கதி இஞ்சின் டிரைவருக்குத் தெரியுமா?”

ஜெமானன்:—“இந்தப் படத்தை இரண்டாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்கினேன். அதை ஜாக்கிரதையாய்க் காப்பாற்றிவரவேணும்,”

வேலைக்காரன்:—“எதற்காக இவ்வளவு விலை கொடுத்து வாங்கினீர்கள்? நான் ரூபாய்க்கு நாலு படம் வாங்கினேனே.”

பையன்:—“அப்பா! உன்னை எப்பொழுதோ பள்ளிக்கூடத்தை விட்டுத் தாத்திவிட்டார்கள் என்று சொன்னாயே அந்தக் கதை ரூபகம் இருக்கிறதா?”

தந்தை:—“ரூபகம் இருக்கிறது. அதெல்லாம் பழைய கதை.”

பையன்:—“எனக்கும் இப்போது அப்படியே நடந்துவிட்டது.”

“பத்தியம்”

நான் போன வருஷம் தங்க னிடம் வந்து கோய்க்கு மருந்து சாப்பிட்டுக் குணமான பின், நான் கூடியமட்டும் ஈரத்தை விலக்கி வைத்திருக்க வேண்டுமென்று தாங்கள் சொல்லியிருந்தீர்கள். இப்பொழுது வெந்நீரிலாவது ஸ்நானம் செய்யலாமா வென்றுதான் தங்க னிடம் கேட்டுக்கொண்டு போக வந்தேன்.

ஒருவன்:—“ஜெயித்த குதிரையைப்பற்றி ஒரு தந்தியை அனுப்பினேன். தாங்கள் அதை உடனே அனுப்பிவிட்டீர்களா?”

டெலிகிராப் மாஸ்டர்:—“அனுப்பிவிட்டேன். ஆனால் தாங்கள் ஒரு அனாவைக் குறைவாக அனுப்பினீர்கள். அதனால் குதிரையின் பேரை அனுப்பவில்லை.”

ராமன்:—“இந்தமாதிரி இனிமேல் பேசாதே. உன் மண்டையைப் பிளந்து விடுவேன்.”

சோமன்:—“இதோ பேசுகிறேன் என்று வைத்துக்கொள்.”

ராமன்:—“இதோ பிளந்து விட்டேன் என்று வைத்துக்கொள்.”

கண்பன்:—“உன் பாட்டுக்களைப் பல பேர் படித்தார்களா?”

கவி:—“ஆம்! பல பேர் படித்தார்கள். அநேக பத்திரிகாசிரியர்களுக்கூட அவைகளைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு எணக்கே திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள்.”

வாத்தியார்:—“கொக்குக்கு கீண்ட கழுத்து இருப்பான் ஏன்?”

பையன்:—“பெரிய அலை கிளம்பினால் மூழ்கிப் போகாமலிருக்க.”

மனைவி:—(அழுதுகொண்டே) “என்னிடம் சொன்ன வார்த்தையை கீங்கள் காப்பாற்றவில்லை அல்லவா?”

புருஷன்:—“அழாதே! இன்னொரு வாக்குறுதி கொடுக்கிறேன்.”

ஆசிரியர் குறிப்புக்கள்.

அதிகாரிகளின் குறுகிய நோக்கம்

காந்தி யுகங்களின் உண்ணா விரதத்தை யொட்டி எரவாடாச் சிறையில் பலவிதமான சென்கரியங்களைச் செய்து கொடுத்திருந்த அதிகாரிகள் திடும் பிரவேசமாக அவைகளை யெல்லாம் நிறுத்திவிட்டார்கள். இந்திய அரசாங்கத்தின் கட்டளைப்படியே பம்பாய் அரசாங்கம் இவ்வாறு செய்ததாம். சர்க்காருக்கும் காங்கிரஸ் தலைவர்கட்கும் இடையில் சமரச தூர்தாரர்களாய் வினங்கிய சாப்ரு—ஜெயகர் முதலியோரும் சர்க்கார் செயலைக் கண்டித்திருக்கின்றனர். சர். சாப்ரு இதுபற்றி லண்டனுக்கு நீண்ட தந்தி அனுப்பினார். “தீண்டாதார்” விஷயத்தில் சமரசம் ஏற்பட்ட நன்னிலைமையைச் சாதகமாகக் கொண்டு மீண்டும் காங்கிரஸுக்கும் சர்க்காருக்கும் சமாதானம் செய்துவிடலாம் என்று ஜயகர் முயன்றார். இது அதிகாரிகட்குப் பிடிக்கவில்லை போலும்!

தீண்டாமை போக்க போபால் நன்கொடை

தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்குத் தனித் தொகுதி முறை கூடாது அது நீக்கப்படும் வரை பட்டினிகிடப்பேன் என்று காந்தியடிகள் வஞ்சினம் கூறி வெற்றிபெற்றது முதல் அச்சமூகப் பாச்சினை பெரிதும் காட்டு மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்து நிற்கிறது. தீண்டாமை ஒழியவேண்டும் என்ற பேரொலி நாடெங்கும் கேட்கிறது. பண்டித மானவியாவின் தலைமையில் பம்பாயில் ஏற்பட்டுள்ள தீண்டாமை விலக்கு நிதிக்குப் போபால் நவாப் அவர்கள் ஐயாயிரம் ரூபாய் நன்கொடை அளித்த செய்தி மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். வேறு பல செல்வர்களும் ஆயிரக்கணக்கில் பொருள் உதவி செய்துவருகிறார்கள். போபால் நவாப் வாழ்க!

தமிழ் மக்களே உங்கள் கடமை என்ன?

தமிழர் வாய்விச்சக்காரர்—காரியத்தில் ஒன்றும் செய்யமாட்டார்கள் என்று வடநாட்டார் நம்மைப் பரிசாசம் செய்வது வழக்கம். ஆனால் உண்மையும் அதுவேயாகும். வடநாட்டில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்குப் பல கோவில்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தென்னாட்டு மக்கள் முன்னும் பின்னும் விழித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஸ்ரீமான். சி. ராஜகோபாலாச்சாரியாரும் ஸ்ரீ. ராஜேந்திரப் பிரசாத் அவர்களும் மதுரையிலும் ஸ்ரீரங்கத்திலும் கோவில் அதிகாரிகளைக் கண்டு பேசினர். பயன் விளையவில்லை. ஸ்ரீ. பண்டித மாளவியா போன்றவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கட்கு ஆலயப்பிரவேச உரிமை அளிக்க முனைந்து நிற்பதால் மறு தென்னாட்டு வைதிகர்கள் அவர் வழியைப் பின்பற்ற வேண்டியதே தருமமாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் நங்கள் மதங்களில் தீண்டாமை இல்லை என்று தத்துவம் பேசும் சைவ—வைணவ—அத்துவைத சமயத் தலைவர்கள்—மடாதிபதிகள் எல்லோரும் “தீண்டாதார்” ஆலயப் பிரவேசத்திற்கு ஆக்கம் அளிக்க முன்வர வேண்டும். இவர்கள் முன்வர விரும்பாவிட்டால் தமிழ் மக்கள் கிளர்ச்சி செய்து அவர்களை முன்வரச் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகின்றோம்.

யாகக் கொலை

இம்மாதம் 2-ம் தேதியில் தஞ்சை சக்கராயகர் தெருவிலுள்ள தட்டி மாவில் வைதிக பிராமணர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு அஜ (ஆடு) யாகம் நடத்தினார்கள் என்றும், தண்டாங்கோரை ஸ்ரீ அப்பாத்துரை தீக்ஷதர் இன்னும் பல ருடன் சேர்ந்து நடத்தினார் என்றும் பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன. வெள்ளாட்டைக் கொன்று பக்குவப்படுத்தி அதை வைதிக பிராமணர் உண்டனராம். சபாஷ்! புலால் உண்போரைப் புலையா என்று ஒதுக்கித் தள்ளும் அப்பிராமணர்களின் யோக்கியதை என்ன என்று கேட்கிறோம். “அவி சொரிந்தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன், உயிர் செருத் துண்ணுமை நன்று” என்பது “ருத்திரன்” வாக்கு என்று தன்னிவிட்டனர் போலும்!

பதவிவேட்கை அலங்கோலம்

இம்மாதம் 8-ம் தேதியில் தஞ்சையில் 12-வது பிராமணரல்லார் மகா காடு நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இம்மகாநாட்டின் முக்கிய கோக்கம் கஷித் தலைவர் தேர்தல். அது பலிக்கவில்லை. பொப்பிலி ராஜா, மந்திரிகளும் பி. டி. ராஜன், முதன் மந்திரி கணம், முனிசாமி நாயுடு முதலியவர்களின் பெயர்கள் அடிபட்டன. ஆந்திர நாட்டிலிருந்துவந்த பிரதிநிதிகட்கு மகாநாட்டில் கலந்துகொள்ள டிக்கட்டுகளை வழங்க வாசேற்புக் கமிட்டியார் மறுத்தமையால் மிகுந்த குழப்பம் ஏற்பட்டது. குறிப்பிட்ட மகாநாட்டை நடத்த முடியாமல் நிறுத்திவிட நேர்ந்தது. இம்மகாநாட்டில் எழுந்த கருத்து வேற்றுமை கண்ணியமானதல்ல—பதவி வேட்கை குறித்தது. அதனால் மகா காடு அலங்கோலமாயிற்று. இனிமேல் என்ன நடக்கும் என்று பார்ப்போம்.

பத்திரிகைச் சட்ட ஆயுள் வளர்ச்சி

அக்டோபர் 8-ம் தேதியிலிருந்து பத்திரிகைச் சட்டத்திற்கு மீண்டும் ஓராண்டு ஆயுள் வளர்ச்சி செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிக்கை வெளியாயிருக்கிறது. ஒரு பக்கம் அவசரச்சட்ட மசோதா சாகவதச் சட்டமாக்கும் முயற்சி தீவிரமாக கடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கையில் வைசிராய் பத்திரிகைச் சட்டத்திற்கு ஓராண்டு ஆயுள் வளர்ச்சி அதுக்கிரகம் செய்திருப்பதின் துட்பம் என்ன என்று விளங்கவில்லை. ஒருகால் இந்திய சட்டசபை அவசரச்சட்ட மசோதாவில் கண்டுள்ள பத்திரிகைச் சந்தர்த்தடை விதிகளை நிராகரித்துவிடும் என்ற அச்சம் வைசிராய்க்கு இருக்குமோ என்னவோ தெரியவில்லை. காரணம் எதுவாயினும் பொறுப்புள்ள பத்திரிகைகட்கு இச்சட்டம் விலக்காக விளங்குகிறது என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. புதிய அரசியல் முறை அமலுக்குவரும் போது பத்திரிகைகள் சுயேச்சையான அபிப்பிராயம் வெளியி வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும். அத்தகைய நிலைமையில் பத்திரிகைகட்கு வாய்ப்புடைய போடுவதின் பயன் எதுவாயிருக்கும் என்று நாம் விரிக்கவேண்டியதில்லை. புதிய அரசியல் அமைப்பைப் பொருளற்றதாக்க விரும்பினால் பத்திரிகைச் சட்ட ஆயுள் வளர்ச்சியைவிட அதுகூல சாதனம் வேறொன்றுமில்லை என்பதே மறு கருத்து.

நீல அறையின் மர்மம்.

(எஸ். எஸ். வாஸன்.)

(239-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கப்பற்றலைவன்:—இரவு இரண்டு மணிக்கு ஒரு தனிவண்டியில் இவர் கொண்டுவரப்பட்டார் என்று என் மனிதர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இவரை இரண்டு மனிதர்கள் கப்பலில் ஏற்றினதாகவும், துறைமுகத்தில் போலீஸார் பிரக்ஞையில்லாத மனிதரை உன்னே கொண்டுபோகக் கூடாதென்று தடுத்ததாகவும் அவர்கள் இம்மனிதர் குடித்திருக்கிறாரென்றும் சில நேரத்திற்கெல்லாம் பிரக்ஞையடைந்துவிடுவாரென்றும் சொன்னதாகவும் இதை நம்பிப் போலீஸார் வழிவிட்டதாகவும் என் மனிதர்கள் எனக்குக் கூறினார்கள்.

இன்ஸ்பெக்டர்:—உன் ஐஜமானரிடமிருந்து வந்த கடிதத்தைப் பார்த்த உடனே நீ என்ன செய்தாய்?

கப்பற்றலைவன்:—ஏன்? உத்தரவுப்படி இவரை ஒரு அறையில் போட்டுப் பூட்டிவிட்டேன்.

இன்ஸ்பெக்டர்:—இப்பொழுது கப்பல் இங்கிருந்து எங்கு போகவேண்டும்?

கப்பற்றலைவன்:—இங்கிருந்து பம்பாய்க்குப் போகவேண்டும்.

இன்ஸ்பெக்டர்:—அப்புறம்?

கப்பற்றலைவன்:—அப்புறம் ஆப்பிரிக்காவுக்குப் போகவேண்டும்.

இன்ஸ்பெக்டர்:—எப்பொழுது மீண்டும் சென்னைக்குத் திரும்புவது?

கப்பற்றலைவன்:—குறைந்தது ஆறுவாரங்களாகும்.

இன்ஸ்பெக்டர்:—ஆகவே சுமார் நாற்பது நாட்களுக்கு இம்மனிதர் சென்னையிலிருக்கலாகாதென்பது உனது அதிகாரியின் எண்ணமென்பது நன்றாய்த் தெரிகிறது. இந்த விஷயத்தில் ஏதோ ஒரு மர்மம் இருக்கிறது. மேலும் இம்மனிதர் சில அதிகாரமான விஷயங்களை என்னிடம் சொல்லுகின்றார். ஆகவே இவ்விஷயத்தில் விசாரணை செய்ய வேண்டியது அந்நிய விசயமா யிருக்கிறது.

கப்பற்றலைவன்:—எல்லது, என்பேரில் யாதொரு தப்பிதமுமில்லை யல்லவா? இதுதான் எனக்கு வேண்டியது. எனக்கு வந்த உத்தரவின்படிதே

நான் சகலமும் செய்துகொண்டு வந்தேன். என்னிஷ்டப்படி நான் எந்தக் காரியமும் செய்யவில்லை—என்று சொல்லிவிட்டுப் பிறகு என்னை சோக்கி “ஐயா! அப்படி ஏதாவது நான் தங்களுக்குத் தப்பிதமாக நடந்து கொண்டிருந்தால் தயவுசெய்து என்னை மன்னிக்கவேண்டும்” என்று மிகவும் சாந்தமாகக் கூறினான்.

உடனே இன்ஸ்பெக்டர் அவனைப்பார்த்து “அதெல்லாம் சரிதான்; எல்லாக் காரியமும் நடந்தாய் விட்டது. இம்மனிதர் படவேண்டிய கஷ்டத்தைப் பட்டுவிட்டார். இனி நீ மன்னிப்பு கேட்டாலும் கேட்காவிட்டாலும் அவருக்கு அக்கரையில்லை. பிரக்ஞையில்லாத மனிதரை எந்தக் காரணம் கொண்டும் நீ கப்பலில் ஏற்றிக்கொள்ளக்கூடா தாகையால் உன் மீது தப்பிதமே யில்லையென்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்?” என்றார். இதற்கு கப்பற்றலைவன் “நீங்கள் சொல்லுவது உண்மைதான். ஆனாலும் என்னுடைய அதிகாரியின் சொல்லுக்கு விரோதமாக நான் எப்படிச் செய்ய முடியும்?”

இதுகாறும் நான் மௌனமாகவே அவர்களை சம்பாஷணையைக் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். கடைசியாக எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்பட்டது. உடனே நான் கப்பற்றலைவனைப் பார்த்து “இந்த கடிதத்தை உன்னிடம் கொடுத்தது யார்?” என்று கேட்டேன். இதற்கு அவன் “உங்களைக் கப்பலில் ஏற்றின இரண்டு மனிதர்கள்தான் இக்கடிதத்தை என்னிடம் கொடுத்து விடும்படியாக என்னுடைய ஆட்களிடம் கொடுத்துவிட்டுப் போனார்கள்” என்றான். உடனே நான் “அவர்கள் எவ்வித மிருப்பார்கள்? கிறிம், உடையிவைகளைப்பற்றி உன்னுடைய ஆட்கள் உன்னிடம் சொல்லியிருப்பார்களே?” என்று கேட்க அவன் “அந்த இரண்டு மனிதர்களும் நல்ல உடைகள் அணிந்துகொண்டிருந்தார்கள் என்றும் இருவருக்கும் சுமார் 45-வயதுக்கு ஏறக்குறைய இருக்கலாமென்றும் என்னுடைய ஆட்கள் கூறினார்கள்” என்று விடை பகர்த்தான்.

என்னுடைய சந்தேகம் நிவர்த்தியாகி விட்டது. அந்த இரண்டு மனிதர்களும் பூர்ணலிங்க முதலியாரும் அவர் நண்பன் சபாபதி முதலியாரும் மாகத்தா னிருக்கவேண்டும். அவர்கள் எனக்கு விரோதமாக வெகு தந்திரமாகவும் புத்திக்கெட்டாத தன்மையாகவும் தமது எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்துகொண்டு வருகிறார்களென்று என் மனதிற்குத் தோன்றிற்று.

இன்ஸ்பெக்டர் கப்பற்றலைவனைப் பார்த்து “அவர்கள் இவரைக் கப்பலிலேற்றிவிட்டு உனது ஐஜமானரது கடிதத்தையும் கொடுத்து விட்டுச் சென்றனரோ?” என்று கேட்க, அவன் “ஆம்; கடிதத்தை எனது ஆட்களிடம் கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் வந்த வண்டியிலேயே ஏறித் திரும்பிப்போய்விட்டார்கள்” என்றான்.

இன்ஸ்பெக்டர்:—எல்லது; இவ்விஷயத்தில் அடுத்தாற்போல் நடக்க வேண்டியது எப்படி யென்றால், டாக்டர் அவர்களே! நீங்கள் இந்தக் கடிதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு சென்னைக்குப்போய் சேஷாசலஞ் செட்டியவர்களை நேரிலேயே கண்டு பேசுங்கள். அவர்கள் என்ன பதில் சொல்லுகிறார்களென்று எனக்கும் தயவு செய்து தெரிவியுங்கள்—என்றார். இதற்குள் கப்பற்றலைவன் “அப்படியல்ல; நான் இந்த கடிதத்தைக் கொடுக்க முடியாது. இது எனக்கே எழுதப்பட்டிருக்கிறபடியால் இக்கடிதம் என்னிடமேதா னிருக்கவேண்டும். கடிதத்தைக் கண்டிப்பாய்க் கொடுக்க முடியாது” என்று கூற

இன்ஸ்பெக்டர் சிரித்துக்கொண்டே அவனைப்பார்த்து “கடிதத்தை நீ எனக்குக் கொடுக்கும்படியாகவா நான் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன்! இப்பொழுது கடிதம் யார் கையிலிருக்கிறது, பார்த்தாயா? இந்தக் கடிதத்தை நான் உனக்குக் கொடுக்க முடியாது! ஏனென்றால் இந்த டாக்டர் சம்பந்தமாக இக்கடிதம் முக்கியமாக வேண்டியதாயிருக்கிறது. மேலும் ஒரு கொலை விஷயத்திற்கு இக்கடிதம் எவ்விதத்திலாவது ஆதாரமாக யிருக்கக்கூடும்” என்று சொல்லிக்கொண்டே கடிதத்தை என்னிடம் கொடுத்துவிட்டு என்னைப்பார்த்து “டாக்டர்வர்களே! இன்று மாலை இங்கிருந்து தூத்துக்குடிக்குக் கப்பல் போகிறது. பிறகு தூத்துக்குடியிலிருந்து சென்னைக்கு ரயில் மார்க்கமாய் ஒரே நான் பிரயாணத்தான். ஆகவே இன்றே நீங்கள் சென்னைக்குப் புறப்படுங்கள். நேராக சேஷாசலஞ் செட்டியவர்களைப்போய்ப் பார்த்துப் பேசுங்கள். நீங்கள் கொஞ்சங்கூட தாமதம் செய்யக்கூடாது. இவ்விஷயம் நிரம்பவும் பயங்கரமாயிருக்கிறது. இதை சரியானபடி விசாரிக்காமல் விட்டுவிடுவது இன்னு முங்களுக்கு அதிகமான ஆபத்தையே உண்டு பண்ணும்” என்றார். உடனே நான் “என்னைச்சுற்றி யெங்கும் ஆபத்துகளாகவே யிருக்கின்றன. என்னை அடியோடு தொலைத்துவிட வேண்டுமென்று சிலர் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்களென்று எனக்கு நிச்சயமாய்த் தெரிகிறது—இதற்கெல்லாம் காரணம், என் மனைவி மீனாவின் கொலையை மறைத்துவிட வேண்டுமென்பதே” என்றேன். பிறகு சட்டென்று ஏதோ ஒரு எண்ணங்கொண்டவராய் இன்ஸ்பெக்டர் என்னை நோக்கி “அப்படியானால் நாம் ஏன் சென்னையிலிருக்கும் துப்பறியும் சீனிவாசன் அவர்களுக்கு தந்தி கொடுக்கக்கூடாது? நீங்கள் சென்னை போய்ச் சேரும் வரையில் அவர்கள் அந்த மர்ம விட்டைக் காவல் போடுவார்கள். அங்கு நடப்பவைகளைத் தந்திரமாய்க் கவனித்துக்கொண்டு வருவார்கள். துப்பறியும் சீனிவாசனது சாமார்த்தியத்தைப்பற்றி நான் அடிச்சடி கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்” என்றார்.

இதுவும் ஒரு தந்திரமான வழியே! இன்ஸ்பெக்டரது சமயோசித யுக்தியை நினைத்து நான் சந்தோஷ மடைந்தேன். “நீங்கள் சொல்லியபடியே செய்வோம். இப்பொழுதே தந்தி கொடுத்து விடலாம்” என்று அவசரமாகக் கூறினேன். ஆனால், அந்தோ! அடுத்த நிமிஷம் அக்கொடிய உண்மை மின்னல்போல் என் மனதிற்குள் புகுந்தது. அவமானத்தினால் என் தேகம் முழுதும் குன்றிப்போய் விட்டது..... நான் இன்ஸ்பெக்டரைப் பார்த்து “உங்கள் யோசனை நல்ல யோசனைதான்! ஆனால் அந்த மர்ம வீடு சென்னையில் எங்கிருக்கிற தென்றுதான் எனக்குத் தெரியாது!! அதன் விலாசத்தைக் கவனித்துக்கொள்ள எனக்குத் தோன்றவில்லை. பிரக்ஞையற்ற அந்த விட்டிற்குள்ளேயே விழுந்த நான் அப்பால் நடுசுழுத்திரத்தில் தானே கண் திறந்தேன்” என்றேன். இதைக்கேட்டு இன்ஸ்பெக்டரும் மிக்க வருத்த மடைந்தார். “அடா! என்ன துரதிர்ஷ்டம்! சென்னை நகரத்தில் ஒரு விட்டைப் போலவே பல வீடுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உங்களை அவ்விட்டிற்கு அழைத்துச் சென்ற வேலைக்காரி உங்களிடம் அவ்விட்டின் விலாசத்தைக் கூறி யிருப்பானே?” என்று இன்ஸ்பெக்டர் என்னைப் பார்த்துச் சொல்ல நான் மிக்க மனவருத்தத்துடன் “இல்லை; அவன் ரிச்சைக்காரனுக்குத்தான் விலாசத்தைக் கூறினான். நான் அதைக் குறிப்பாய்க் கவனித்துக் கொள்ளவில்லை. அந்த வேளையிலெல்லாம் எனக்குத் கிஞ்சிதாவது சந்தேகம் இருந்தால்தானே நான் அதையும் குறிப்பாய்க் கவனித்துக்கொள்ள ஏது விருக்

கும்?” என்றேன். உடனே இன்ஸ்பெக்டர் “அப்படியானால் அவ்விடு இன்ன தெருவிலிருக்கிறது என்றுகூட உங்களுக்குத் தெரியாதா?” என்று கேட்க நான் “தெரியாதே” என்று விசனத்துடன் பதிலளித்தேன்.

ஆனால் அடுத்த நிமிஷம் எனக்கு ஒரு புதிய எண்ணம் தோன்றியது. உடனே நான் இன்ஸ்பெக்டரை நோக்கி “கலியாணம் நடந்த ஸ்ரீகந்தஸ்வாமி கோவிலில் விசாரித்தால் அவ்விட்டின் விலாசம் கிடைக்கலாம்!” என்றேன். இதைக்கேட்டதும் இன்ஸ்பெக்டரின் முகம் சற்று மலர்ந்தது. “நீங்கள் கூறுவது ஒரு நல்ல வழிதான். அந்தக் கோவிலில் விசாரித்து அவ்விலாசத்தை அறிந்து கொள்ளலாம்” என்று சந்தோஷத்துடன் அவர் என்னிடம் கூறினார்.

4—அத்தியாயம்

இறந்தவன் பிழைத்த அதிசயம்

மூன்றாம் நாட்காலே நான் இன்ஸ்பெக்டர் சொன்னதுபோல் சென்னை பட்டினம் மீண்டும் போய்ச் சேர்ந்தேன். கோடிச்வர சேஷாசலஞ் செட்டியின் மாளிகையை அடைந்து அவருடன் சற்று பேசவேண்டு மென்பதாக மாளிகை வாசலிலிருந்த வேலைக்காரனுக்குத் தெரிவித்து என் பெயருள்ள கடிதத்துண்டை அவரிடம் கொடுத்தேன். சுமார் பத்து நிமிஷங்களுக்கெல்லாம் என்னைத் தன் எஜமானர் உன்னைக் கூப்பிடுவதாக அவ்வேலைக்காரன் எனக்குத் தெரிவித்தான்.

நான் சேஷாசலஞ் செட்டியைக் கண்டதும் அவருக்கு வந்தனமளித்து அவர் அளித்த ஆசனத்திலமர்ந்தேன். பிறகு சென்னையிலிருந்து நான் அவர்களால் கப்பலேற்றப்பட்டதன் காரணத்தைக் கேட்டேன். இதைக்கேட்டதும் உண்மையில் நான் சரியான ஸ்வாதினத்துடனில்லை யென்றே அவர் எண்ணிவிட்டார்.

சேஷாசலஞ்செட்டி:—நீங்கள் கூறும் சமாச்சாரத்தைப்பற்றி எனக்குக் கொஞ்சங்கூடத் தெரியாது. நீங்கள் அமராவதி கப்பலில் சென்றது உண்மைதானா?—என்று தாங்க முடியாத ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார்.

கொளும்பில் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் கப்பற்சேவையை விசாரித்து முழுதையும் நான் இவரிடம் கூறினேன். பிறகு “உங்கள் கையெழுத்துள்ள கடிதம் இதோ இருக்கிறது” என்று சொல்லி நான் கொண்டு வந்த கடிதத்தை அவரிடம்கொடுத்தேன். அவர் கடிதத்தை மிக கவனமாய்ப் பார்த்துவிட்டுப் பிறகு கீழேயுள்ள கையெழுத்தையே உற்றுப் பார்த்தார்.

உடனே சேஷாசலஞ் செட்டி என்னைப்பார்த்து “இவ்விஷயம் நிரம்ப ஆச்சரியமாகவும் மர்மமாகவும் இருக்கிறது. இதெல்லாம் யாருடைய வேலையோ தெரியவில்லை. இக்கடிதம் என் பெயரால் உள்ள கம்பெனியைச்சேர்ந்த கடிதமானாலும் கையெழுத்து என்னுடையதில்லை. யாரோ பொய் கையொப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.” என்றார்.

“அப்படியானால் இது உங்களுடைய கையெழுத்திலையா?” என்று நான் அடக்க முடியாத ஆச்சரியத்துடன் கேட்டேன்.

“ஆனந்தபோதினி” பஞ்சாங்கம்.

ஆங்கிலம் ஐப்பசி—கலியுகாதி 5034, சாலிவாகனம் 1855,
பசு 1342, கொல்லமாண்டு 1108, விஜயி 1351,
இங்கிலிஷ் 1932 ஐப்பசி—அக்டோபர்—நவம்பர்

ஐப்பசி	அக்டோபர்	நவம்பர்	திதி.	நகரத்திரம்	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	17	திங்	திரு50-5	திரு60	மா60	[மாசு விரதம்]
2	18	செ	சது56-8	திரு2-45	திரு2-45அ	கிருத்திகை, சந்திரோதய
3	19	புதன்	பஞ்60	ரோ10-5	திரு60	
4	20	வியா	பஞ்1-53	மிரு16-50	மா60	
5	21	வெ	சுஷ்6-45	திரு22-38	திரு60	
6	22	சனி	சப்10-15	புன27-13	திரு60	
7	23	ஞா	அஷ்12-13	புசு30-10	திரு60	
8	24	திங்	நவ12-18	ஆயி31-13	திரு60	
9	25	செவ்	தசு10-28	மகம்30-18	திரு60	
10	26	புத	ஏகா8-33	பூம்27-28	திரு60	
11	27	வியா	து1-3	உத்22-53	மா22-53	
12	28	வெ	சது45-3	அஷ்17-0	அ17-0	
13	29	சனி	அ●35-53	திரு10-5	மா10-5	
14	30	ஞா	பிர26-13	சுவா2-30	திரு2-30	
15	31	திங்	துதி16-50	அனு47-38	திரு60	
16	1	செவ்	திரு7-58	கே41-23	மா41-23	
17	2	புதன்	சது0-5	மூல36-23	மா36-23	
18	3	வியா	சுஷ்49-3	பூரா32-50	திரு60	
19	4	வென்	சப்46-23	உத்31-15	திரு31-15	
20	5	சனி	அஷ்45-33	திரு31-35	திரு60	
21	6	ஞா	நவ46-38	அவி33-45	மா33-45	
22	7	திங்	தசு49-25	சத37-33	திரு37-33	
23	8	செவ்	ஏகா53-30	பூரா42-45	மா42-45	
24	9	புத	து58-40	உத்48-55	திரு48-55	
25	10	வியா	திரு60	ரோ55-48	திரு55-48	
26	11	வென்	திரு4-30	அஷ்60	அமி60	
27	12	சனி	சு010-40	அஷ்3-3	திரு60	
28	13	ஞா	பவ16-58	பா10-30	திரு60	
29	14	திங்	பிர23-5	திரு17-50	மா17-50	
30	15	செவ்	துதி29-8	ரோ25-0	அ25-0	

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR,
AT THE “ANANDA BODHINI” PRESS,
No. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.

குசாவதி அல்லது

ஒரு வஞ்சக வநிதை.

சே. இராஜு செட்டியார், எம்.பி. பி.ஐ., அவர்கள் இயற்றியது.

இரண்டாம் பதிப்பு.

குசாவதி என்னும் பெண்மணி பாலியத்தில் பணம் சம்பாதிக்கும் நிமித்தம் அஞ்சா நெஞ்சுடன் பல அரிய செயல்களை மேற்கொண்டு, வம்புச் சண்டைக்கெல்லாம் வல்லவளாயும், வஞ்சகத்திற்கெல்லாம் மிகுநிலையாளையும்கூட, பேர்போன திருடர்கள் மோசக்காரர்களிடமே தன் கைவரிசையைக் காட்டி குபேர சம்பந்தடைந்தும் பிறகு கடைசியில் ஒரு சந்தியாசியைக் கண்டு அவரானால் தன் வாழ்க்கையில் வெறுப்புற்று, மனம்போன போர்க்கெல்லாம் போன தன் மனதை நிலை நிறுத்தி தன் எல்லா ஆஸ்தியையும் பெண்கள் பாடசாலைக்கும், பிரசவ ஆஸ்பத்திரிக்கும் பகிர்ந்து எழுதிவைத்து துறவறம்பூண்டு எளிய வாழ்க்கையை நிம்மதியாய் மேற்கொண்டு பாமனடிபாடி பாகதி அடைந்தது படிக்கப் படிக்க போனந்தத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் விளைவிக்கும்.

இதன் விலை அணை 6.

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-11-32 வரை விலை அணை 4.

ஞானகாந்தி

கற்பின் ஜோதியாக விளங்கும் ஞானகாந்தி என்னும் இக்கதா நாயகியின் பதிபத்தி, அறிவு, ஆற்றல், பொறுமை, தன்னடக்கம், பிறர் துயரங் கண்டிப்பால், பரோபகாரம் முதலியவை பல அத்தாட்சிகளோடு அனைவரும் படித்து ஆனந்திக்குமாறு வரையப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு எல்லாவிதத்திலும் கேர்மாரண நடத்தையுள்ள அம்புஜம் என்னும் ஸ்திரீயின் போக்கு மிகவும் கேவலமாயிருந்தும், கடைசியில் நல்லுணர்வுபெற்று சீர்திருந்தி சாந்தமடைவது எல்லோருக்கும் சிறந்த நீதியைப் போதிக்கும். எளிய இனிய நடையில் எழுதப்பட்டது. அநேக நீதிகளடங்கியது; அறிவு விரும்புக்கு நிகரற்ற ஓர் பொக்கிஷம் என்றே இதைச் சொல்லவேண்டும். புதிய பதிப்பு விலை ரூபா 1-6-0

ஆனந்தபோதினி சந்தாதாரர்களுக்கு 30-11-32 வரை விலை ரூபா 1.

சந்திராபாய் அல்லது

சங்கரதாஸின் வெற்றி.

ஸ்ரீமான் ஆணி-குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள் எழுதியது.

ரஸாயன ஆராய்ச்சி, மின்சாரம், டெலிபோன், ஆகாயக் கப்பல், வெடி குண்டு, டார்பேட் படகு முதலானவைகள் தோன்றியிருக்கும் கவீன காகரீகப் போக்கின் சாதகபாதகங்களை இந்நாவல் வெள்ளிடை மலைபோல் ஆங்காங்கு வெளிப்படுத்துகிறது. இதன் விலை ரூபா 2.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி கே. 167, மதராஸ்.

எப்பொழுதும் பிணியால் ஏங்கி நிற்கும்
பெண்களில் நீயும் ஒருத்தியா?

பெலுனா மாத்திரை
கள் பெண்களுக்கென்
றே ஏற்பட்டது. இவை
களை உட்கொண்டால்
ஜீரணக் கருவிகள் சரி
யான நிலைமையை அ
டையும். பலம், சந்தோ
ஷம், சென்க்கியம் இ
வைகள் ஒருங்கே அடை
யலாம்.

மலபந்தம், தூக்கமின்மை, அஜீரணம்,
சோர்வு, தலைவலி, துடிப்பு, வெள்ளை காண
தல், இரத்தக் குறைவு, மலடித்தனம், மயக்கம்,
பலவீனம், வாய்வு உபத்திரவம் முதலிய வியா
திகளைக் கண்டிக்கும். மாதவிடாய் காலத்தில்
ஏற்படும் வலியை நிவர்த்திக்கும்.

பெலுனா
சுவப்பு பையில்
விற்கப்படும்.

Feluna

பெலுனா எல்லா மருந்து வியா
பாரியிடத்திலும் கிடைக்கும். இதன்
விலை புட்டி ஒன்றுக்கு ரூ. 2-4-0.
தபாற்பெட்டி ரூ. 760, பம்பாய்க்கு
எழுதி வி. பி. மூலமாகவும் தருவித்
துக்கொள்ளலாம்.

கனகபூஷணம் 2-பாகம்.

இதிலுள்ள கதாநாயகிக்கு நேரிடும் ஆபத்துகளை நினைக்கப் படிப்
போர் கண்களில் நீர் வடியும். இக்கதையில் சோகரஸு மொன்றேயன்றி
ஏனைய ரசங்களும் பொருந்தியிருக்கின்றன. இதிலுள்ள கதாநாயகி பயங்கர
மும் பிராணபத்தினாகிய இக்கட்டுகளில் சிக்கியபோதும், தன் கற்புக்கு அழிவு
நேரிடாது அதனைக் காப்பாற்றிக் கொள்வது மிக்க அதிசயமாயிருக்கும்.
இதில் இவ்வுணர்வுகளில் சம்பவிக்கும் சகல நடவடிக்கைகளும் ஆசா
வொழுக்கங்களும் நமது நாட்டு மாதருக்கு அமைந்திருக்க வேண்டியவண்ண
மாகச் செவ்வனே விளக்கிக் கார்ட்டப்பட்டிருக்கின்றன. விலை ரூபா 3-8-0.
ஆனந்த போதீனி ஆபீஸ், தபால் பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

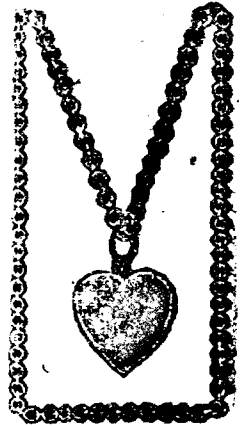
நாகரீக நங்கையர் கழுத்துச் சங்கிலி

இது சுத்தமான 18 காரட் கோல்ட்
ரோல்ட் கோல்ட் பிளேட் நெக்லேஸ் என்னும்

கழுத்துச் சங்கிலி

3 வருஷம் உத்திரவாதமுள்ளது. இது சுத்த
மான ரோல்ட் கோல்டால் செய்யப்பட்டு இமிடேஷன்
வைரம், சிவப்பு, ரத்தினங்கள் முதலியவை பதிக்ப்
பெற்றது. படத்திற் கண்டபடி மிகவும் வேலைப்பா
டுடையது. பதக்கம் அமைக்கப்பெற்றது. கண்ணைக்
கவரக்கூடியது. அசல் தங்கத்தால் செய்ததுபோலவே
யிருக்கும். யாவரும் எத்தேயத்தினரும் உபயோகிக்
கலாம். இதன் விலை ரூபா 1-8-0

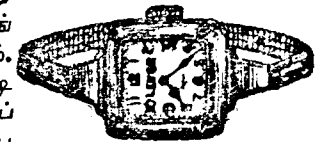
ஒரே சமயத்தில் இரண்டு சங்கிலிகளுக்கு ஜுட்டர்
கோடுத்தால் தபால் செலவு இல்லை.

ரோல்டு கோல்டு

“பிடோ” வீவர் கைக்கெடியாரம்.

எங்கள் ரிஜிஸ்டர் ரோல்டு கோல்டு “பிடோ” வீவர் கைக்கெடியாரம்
பார்வைக்கு அழகாயிருக்கும். சரியான டைம் காட்டும். சிலிண்டர் கெடி
யாரங்களைப்போல் கொஞ்ச நாளைக்குள் நின்று
போவதல்ல. 5 வருஷமல்ல பத்து வருஷங்
கூட ரிபேர் இல்லாமல் போகக்கூடிய கடியாரம்.
இதை வாங்குவோருக்கு ரோல்டு கோல்டு கெடி
யார கைச்சங்கிலி இனாமாகச் சேர்த்து அனுப்
பப்படும். 5 வருஷ காரண்டியுடன் அனுப்பு
கிறோம்.

இனாம் சங்கிலியுடன் கடியாரம் விலை ரூ 5-12-0. ஸ்டாக் கொஞ்சம்
உடனே எழுதுங்கள்.

சுபீரியர் வாட்சு கம்பெனி, கெடியார வியாபாரிகள், மதராஸ்.

கர்ப்பாட்சி அல்லது சுவாதீன கர்ப்பம்.

அதிக பிள்ளைகளைப் பெறுவதால் உண்டாகும் கஷ்டநஷ்டங்களென்ன? ஸ்திரீ புருஷர்கள் தங்களுடைய இன்பசுகத்திற்கு இடையூறு நில்லாமல் போதுமான பிள்ளைகளைப் பெறுவதெப்படி? பிள்ளை வேண்டாம் என்று எண்ணுகிற காலம் வரையில் கர்ப்பம் வராமலே தடுத்து வைத்துக்கொள்வதெப்படி? என்றிவைபோன்ற கணக்கற்ற ஆராய்ச்சி முறைகளும் கர்ப்பத் தடுக்கும் கருவிகளின் உபயோகங்களும் அநேக ரகசிய சித்திரப் படங்களுடன் இந்நூலில் செவ்வனே விளக்கப்பட்டிருப்பதால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இந்நூல் அவசியம் இருக்கவேண்டியதாகும்.

இதன் விலை ரூபா 1.

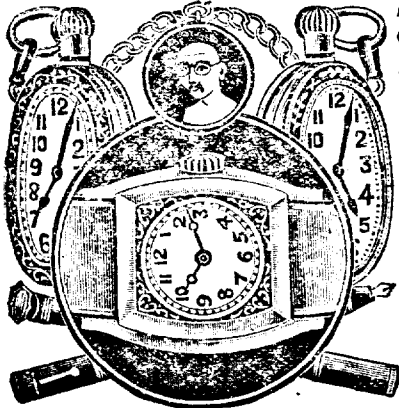
கருணாநிதி டிபோ, நெ. 1/6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மிக ஆச்சரியமாய்த் தோன்றும்.

ஆனால் மிக்க உண்மையே.

மூன்று கைக் கடிகாரங்களும் இதர சாமான்களும் ரூ. 3-6-0 தான்.

உயர்ந்த புதிய பூக்களால் தயாரிக்கப்பட்ட “சுகந்தராஜ்” வாசனைத் தைலத்தில் ஒரு துளி உபயோகித்தால் 3-நாள் வரை அதன் சுகந்த வாசனை நீடித்திருக்கும். ஒரு புட்டி விலை 3 அணு

மேலே பூசினால் வலி, எரிச்சலின்றி 12 மணிக்குள் சர்வபடையும் நீர்க்கக்கூடிய சர்வபடை சம்ஹாரன் சஞ்சீவி டப்பி 1-க்கு விலை 3 அணு. 18 புட்டி அல்லது டப்பி சேர்ந்தாவது அல்லது தனித்தாவது ஒரே தடவையில் ரூ. 3-6-0க்கு வாங்கினால் 14 கார்ட்போன் நிப் போட்ட பேரை 1,500 கஜனாரம் ஒளிவீசும் விளக்கு 1, ரம்யமான கைக் கடிகாரம் 1, பர்மா டைம்பீஸாவது அல்லது ரெயில் வேமெயில் லிவர் பாக்கெட் கைக் கெடிகாரமாவது 1, M. காந்தி உருவப் பதக்கம் 1 இனம் தரப்படும். எல்லா உண்மை

கைக் கடிகாரங்களும் 10 லை உத்தரவாதம். பாக்கித் தபாற் கூலி வேறு.

SHARMA Bros. & Co., P. B. 2412, (Section No. 57) CALCUTTA.

மான்செஸ்டரில் நவம்பரில் மகத்தான குதிரைப் பந்தயம்.

மியூசுவல் கிளப் லிமிடெட் அவர்களால் நடத்தப்படும்.

26-11-1932-ல் இங்கிலாந்தில் மான்செஸ்டரில் பந்தயம் நடைபெறும்.

கீழ்க்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதி டிக்கெட்டுகள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சாதாரண மெயிலில் 26-10-32-வரை கட்டணங்கள் டிக்கட் 1-க்கு (ரூ. 4-12-0) ஆக பெற்றுக்கொள்ளப்படும்.

T. V. ரெட்டி, ஆதரைஸ்ட் ஏஜென்ட், ராஜமகேந்திரபுரம், கீழ்க்கோதாவரி ஜில்லா.

திருவிதாங்கூர் கவர்ன்மெண்டில் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டது! களங்கமில்லாதது!!

கமலா விலாசம் குறிச்சிட்டி.

அன்புடையீர்,

ஷே சீட்டு திருவிதாங்கூர் கவர்ன்மெண்டில் ரிஜிஸ்டர் செய்து சரியான மேல் கோட்டத்தில் நடத்தப்படுகிறது. இந்த ரசீதின் விலை 4-அணு. 4-அணு கொடுத்து ஒரே தடவை சீட்டு வாங்குபவர் 120-தடவை தங்கள் பாக்கியம் பரிசைச் செய்யலாம். கார்த்திகை மாதம் 10-ந் தேதியன்று 1025-சீட்டுகள் எடுக்கப்படும். முதல் சீட்டு விழுந்தவருக்கு ரூபா 3000, 2-வது 1500, 3-வது 750, 4-வது 500. இவ்விதம் 8-அணு வரை பிறைஸ் கொடுக்கப்படும். மற்றும் விபரம் டிக்கட்டில் காணலாம்.

ஒவ்வொரு புஸ்தகத்திலும் 25-சீட்டுகள் இருக்கிறது. எங்கள் ஏஜன்டாய் இருந்து புஸ்தகம் செலவு செய்பவர்களுக்கு புஸ்தகம் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் அல்லது நான்கு டிக்கட்டு கமிஷன் கொடுக்கப்படும். 5-புஸ்தகங்களுக்குமேல் செலவு செய்பவர்களுக்கு 100-க்கு 25-கமிஷன் கொடுக்கப்படும். ஆகையால் புஸ்தகங்களுக்கு உடனே எழுத முந்தங்கள்.

மானேஜர்:—கமலா விலாசம் குறிச்சிட்டி, ரிஜிஸ்டர் நெம்பர், 116. M. C. Road, திருவனந்தபுரம்.

ஸ்ரீராமஜெயம். தத்வசங்க்ரஹ ராமாயணம்

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட அருமையான தூல். இதனை ஒரு முறை படிப்பவர்கள் இம்மை மறுமை யென்னும் இருவகை வாழ்விற்குரிய சாதனங்களை யுணர்ந்து மக்களாய்ப் பிறந்த தாம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய ஒழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு பகவானுடைய திருவருட் குரியவராக விளங்குவர் என்பதில் ஐயமில்லை. இந்த கிரந்தம் துஷ்ட நிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலன நிமித்தம் உலகத்தில் ஸத்விதிகளும் அர்ச்சனைகளும் இதன்கண் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதுவகையில் வெளியான ராமாயணங்களைவிட மும்மடங்கு மேலான தத்வ உபதேசங்கள் இதன்கண் காணலாம்.

உபந்யாசகர்களுக்கு வேண்டிய பல அரிய விஷயங்களுடன் கூடியது. ஸ்ரீ ராம சரிதையை வாசிப்பதே இகபர நன்மை யளிக்குமென்பர் பெரியோர். இதில் எண்ணிறந்த மிக்க அருமையான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

புஸ்தகம் சுமார் 520 பக்கங்கள் கொண்டது. இங்கிலீஷ் கிளேஸ் காதி தத்தில் டபுன் க்ரௌன் 4-பக்க அளவில் அச்சிடப்பட்டு முழு காலிகோபைண்டு செய்யப்பட்டது.

இதன் விலை ரூபா 4.

நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
ஸ்திரீ புருஷ ஜாதகத் திறவுகோல்

சோதிடரை விரும்பாமலே ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமே ஜாதக கணிதம் பண்ணவும், 9-கிரகங்களை 12-இராசியில் அடைத்து ஆட்சி யுச்சம் இவைகளைக் கண்டு பலாபலன் சொல்லவும், இராசியில் 1,2,3,4,5,6,7-கிரகங்கள் ஒன்றாகக் கூடியிருப்பினும், இரண்டு மூன்று கிரகங்கள் சேர்க்கிறுப்பினும் வேறுவிதமாக மாறி யிருப்பினும் அவைகட்டு அனுபவமாகப் பலன் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதன் விலை அரை 8.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பூவுலக வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத
சிங்கபலத்தைத் தருவதெது?

முறையாய்ச் செய்த
அயக்காந்த செந்
தூரத்தைக் காட்டி
லும் தேகபலத்
தைத் தரும் ஓளட
தம் வேறொன்று
மில்லை.

விளம்பரம்.

இதைக் கண்ணுறும்
கனவான்களே!

இந்த லேகிய செந்
தூரங்கள் சாமான்ய
மானவையல்ல. அபா
மான பலத்தைத் தரக்
கூடிய சக்தி அமைந்
துள்ளவை. உறுதியாய்
இவற்றை நம்பி வாங்
கிக் சாப்பிட்டால் ஒரே
தடவையிலேயே இவற்
ரின் விசேட குணம்
நன்கு விளங்கும்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களால் நிவர்த்தியாகும் முக்கிய வியாதிகளாவன:

தற்காலத்தில் மனிதரின் பால்ய சேஷ்டையாலும், இரத்தப் போக்காலும் அவர்க்கு உண்டான 20 வகை மேகரோகங்கள், சூலரோகம், குண்மரோகம், பித்தபாணம், கைகால் முடக்கு, ஒடுவாய்வு, பித்த வப்பம், நெஞ்சு தொண்டை எரிச்சல், வயிற்றுப்பிச்சம், அஜீரணம், பசியில்லாமை, தாதுவீரணம், தேக உளைச்சல், கண்ணில் நீர்வடிதல், சோம்பல், நித்திரையில்லாமை, தலை சுழற்றல், நீர் இறங்கும்போது பொறுக்கமுடியாத பாதையைத்தரும் தந்திமேகம் முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாய் நீக்கிவிடும். பயங்கரமான மேக சம்பந்த வியாதிகளைப் பத்தே வேளையில் போக்கி சப்த கரம்புகளுக்கும் முறுக்கேற்றி அபரிமிதமான இரத்த விருத்தியைப் பெருக்கி பலத்தைத் தருவதில் இதற்கு மிகுதி இலேகிய பஸ்பம் வெற்றெங்குமில்லை என்று நாம் உறுதியாகச் சொல்லுவோம். இதல்லாமல் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கித் தேகத்தடிப்பு, நகக்கண் வெளுத்திருத்தல் முதலிய வியாதிகளைக் கண்டித்து தினந்தோறும் மலத்தைத் தாராளமாய்ப் போக்குவதில் இந்த லேகிய செந்தூரங்களே முதன்மையானவையென்பதை நாம் எமது அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். நிற்க, இந்த லேகிய செந்தூரங்கள், மேற்கண்ட வியாதிகளைக் கண்டிப்பாய் நிவர்த்திக்குமா என்னும் சந்தேகமுடையோர் பரீக்ஷார்த்தமாக முதலில் 48-நாளாவது வாங்கி யுண்டால் இவற்றின் அபாரகுணம் தெரியவரும். தலிரயங்கள் இம்மகத்துவம் பொருந்திய லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவு சிறப்பித்துக் கூறியபோதிலும் அது தரும். மேலும் இவற்றை நோய் உள்ளவரே தாம் சாப்பிடவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை; யாவரும் சாப்பிடலாம். நோய் உள்ளவர்களைவிட நோய் இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கையாக 48-நாள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களை யாதும் பத்தியமின்றிச் சாப்பிட அவர்க்கு நல்ல பலம் ஏற்படும். இது தவறாது. இவற்றைத் தருவித்து நண்பர் எண்ணிக்கையாகச் சாப்பிட்டு 10-நாள்களுக்குள் குணம் இல்லாவிடில் உடனே தெரியப்படுத்தினால் கட்டாயம் இவற்றிற்கு வாங்கிய பணம் வாபஸ் செய்யப்படும். தலிர மேற்காட்டிய நோய்கள் உடையோர் 48-நாட்கள் சாப்பிடுவார்களேயானால் அவை முழுதும் நீக்கிவிடும். அப்படி நீக்கி குணம் ஏற்படாவிடில் நான்கு அதற்கு உத்திரவாதிகளாவோம். யான்கள் இவ்வளவு அருமையான லேகிய செந்தூரங்களை எவ்வளவோ சிரத்தையுடன் கஷ்டப்பட்டு முடித்துப் பரோபகார்த்தமாக வெளியிட்டோம். இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பொன் மெடல், வெள்ளிமெடல், பெற்றதல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கான யோக்கியதாபத்திரங்களும் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதலின் நமது லேகிய செந்தூரங்கள் யாம் சொன்னபடி குணத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப்பற்றி ஜவாப்தாரியாயிருக்கக் காத்தக் கொண்டிருக்கிறோம்; இது உண்மை. இவற்றை ஒரேதாம் தருவித்துப் பாருங்கள்; ஓரது உண்மை விளங்கும்.

வாதாதிக்க தோஷத்தினாலாவது, தூப்பியாசத்தினாலாவது, அதிகமனக் கவலையினாலாவது, அடிக்கடி உண்டாகும் நோயினாலாவது, மற்றெந்தக்காரணத்தினாலாவது பலமிழந்தவர்கள் எண்ணிக்கையாக லேகிய செந்தூரங்களைப் புசிப்பார்களானால் இவை தேகாரோக்கியம், வலிமை, அழகு முதலியவற்றை அவர்க்குக் கொடுத்து அவர்களைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யமுன்பதில் தடையிலலை. வெளியூர்க் கனவான்கள் இந்த லேகிய செந்தூரங்களில் முழு கம்பிக்கை வைத்து ஒரே ஒருதாம் இவற்றைப் பரீக்ஷிப்பார்களானால், அவர்கள் அவசியம் ஆனந்தமடைவார்கள்.

இந்த லேகிய செந்தூரங்களுக்குப் பக்ஷியமே கிடைப்பது. எந்தப்பண்டங்களையும் நீக்குதலின்றி சாப்பிடலாம். மருந்து சாப்பிடும்போது பசி அதிக

மாய் எடுக்கும் ஆதலால் பச்சைப்பயற்றுக் குழம்பு, கறி மார்க்கண்ட ரூப்பு, இவைகளை அதிகமாகப் பசியைத் தணிக்கக்கூடிய விதமாகத் தாமதம் செய்யாமல் சாப்பிடல் வேண்டியது. இவற்றைப் புசிக்கும்போதெல்லாம் பல காராதிகள் சாப்பிடல் வேண்டும். தயிர், பால், நெய் முதலியவைகள் எவைகளாயிருந்தாலும் சந்தேகமின்றிச் சாப்பிட்டு வரலாம்.

இவ்வருமை வாய்ந்த லேகிய செந்தூரங்களை மட்டும் ஒருவர் தருவித்து எண்ணிக்கையாக 48-நாள் சாப்பிடுவாரே யானால் இவை தேகத்தில் ஊற, ஊற, மேகமெல்லாம் சூரியனைக்கண்ட பனிபோல் நீங்கி அவர் தேகமானது வலுத்துப் புதிய ரத்தம் பரவித் தன் வாழ்நாள் பரியந்தம் இளைக்காமலிருக்கும். இவற்றைப் புருஷன் பெண்சாதி இருவரும் ஏக்காலத்தில் ஒற்றுமையாய் சாப்பிட்டு வந்தார்களேயானால், அவர்க்கு உதிக்கும் மக்கள் மிகுந்த தேஜஸோடு தோன்றுவார்கள். இது உண்மை. இதை அதிகம் எழுதுதல் அனாவசியம். இந்தியா, பர்மா, விலோன் ஆகிய உள் நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய லேகியமும் செந்தூரமும் விலை ரூ. 1-12-0. போஸ்டேஜ் அனா 8. ஒரே தடவை 48-நாள் மருந்து வாங்குவோர்க்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூ. 4. பிளுங்கு, சிங்கப்பூர், நெட்டால் முதலிய அயல்நாடுகளுக்கு 24-நாள் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து விலை ரூபா 1-12-0. தபாற்குலி ரூபா 1-4-0.

48 நாள் மருந்து வாங்குவோருக்கு போஸ்டேஜ் உள்பட ரூபா 5-8-0. சிங்கப்பூர், பிளுங், மலாக்கா முகலிய வெளிநாடுகளுக்கு வி. பி. ஆர்டர் இருந்தாலும் முன்பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு மருந்து அனுப்பப்படமாட்டாது.

விலாசம்:—லேகியம் டிபோ,

44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சர்வதேள் விஷ சஞ்சீவினி.

(ரிஜிஸ்டர் டிரோட் மார்க்)

பட்டவுடனே விஷம் பறக்கும்! அழகவன் சிரிப்பாக!!

இதில் துணியில்லையென்று நீநிப்பவர்களுக்கு 100-ரூபாய் இலும்.

நமது நாட்டிற்கு இது அவசியமாய் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சதா கையிருப்பாய் இருக்கவேண்டிய ஒர் ஒளவுதமாகும். இது ஆங்கில யூனனி தமிழ் வைத்திய நிபுணர்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை நான்பட வைத்திருப்பதால் இதன் குணம் சற்றும் குறையாது. தேள், கட்டுவாய்க் காலி, செய்யான், பாம்பு, எலி முதலியவற்றின் விஷங்களை இரண்டொரு நிமிஷங்களில் இது அடியோடு நீக்கக்கூடியது. எண்ணிறந்தோர் இதனால் சுகமடைந்திருப்பது பிரத்தியக்ஷ அனுபவமானதால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகம் கூறவேண்டியதில்லை. இது இரண்டுவத மருந்துகளுடையது. இதை உபயோகிக்கும் முறை மருந்தோடு அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவத மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அனா 8. தபாற்குலி அனா 4. உஜன் 1-க்கு ரூபா 5. ஏக்காலத்தில் 8-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்குலி இலும். வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

அனுப்பப்படும். விலை:—இரண்டுவத மருந்தும் அடங்கிய பாக்கெட் 1-க்கு அனா 8. தபாற்குலி அனா 4. உஜன் 1-க்கு ரூபா 5. ஏக்காலத்தில் 8-பாக்கெட் வாங்குவோருக்குத் தபாற்குலி இலும். வியாபாரிகளுக்கு 100-க்கு 25 கமிஷன் கொடுக்கப்படும்.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

நாராயண சஞ்சீவித் தைலம்

இத்தைலம் முழுவதும் பச்சிலைகளாலும், பசும்பால் முதலிய சிரேஷ்டமான வஸ்துக்களாலும் ஆயுர்வேத முறைப்படி மிகப் பரிசுத்தமாகத் தயார் செய்யப்பட்டது. இத்தைலத்தில் ஸ்நானம் செய்வதினால் தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையடி, மண்டைக்குத்தல், கண் எரிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், சாலேஸ்வரம், காதுநோய், தலைபாடம், அதிக வெய்யிலினால் உண்

டாகும் சிரரோகங்கள், சரீரதாபம், மூளைக் கொதிப்பு முதலியவைகள் ஆச்சரியப்படும் விதமாய்த் தீரும். தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து வரும் இதன் ஸ்நானங்களினால் நரைத்தமயிர் கருத்துவிடும். மூளையைக் குளிரப்பண்ணி அறிவையும் திடச் சித்தத்தையும் உற்சாகத் தையும் உண்டுபண்ணுவதில் இதுநிகரற்றது. சாராய சத்து முதலிய ஆங்கில வாசனைகள் இதில் சேர்க்கப்படவில்லை. சுத்தமான பச்சிலை கிழங்கு புல் முதலிய இந்நியவாசனைகளை சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. தினம், இதனைத் தலையில் தடவி வாரிவருவதினால் மயிர் கருப் புப்பட்டபோல் பளபளப்பாகக் கருத்து ஆலம்விழுதுபோல் நீண்டு வளரும். இன்

னும் இது, உஷ்ணத்தைத் தணித்து ரூபக் சக்தியையும், முகவகீரத்தை யும் உண்டாக்கும். கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்தவர்களும் வெகுதூரம் நடந்த வர்களும் படுக்கும்போது சிறிது தைலத்தை உள்ளங்கை உள்ளங்கால்களில் தேய்த்துக்கொண்டால் காலையில் எழுந்திருக்கும்போது திரோகம் ஆரோக்கிய மாய் இருக்கும். 5 பலம் டின் 1-க்கு ரூபா 1. தபால் சார்ஜ் பிரத்தியேகம்.

கூந்தல் வளரும் துளி

இதை கல்லெண்ணெய் அல்லது தேங்கா யெண்ணெயில் கலந்து பிரதிதினம் மயிருக் குப் பூசுவந்தால் கூந்தலானது ஆலம் விழுது போல் உண்மையாய் வளரும். அதில் பேன் சோதாது; சுண்டு உண்டாகாது; மயிர் உதிராது; வழுக்கைவிழுந்த இடத்திலும் மயிர் மூளைக்கும். புட்டி 1-க்கு விலை அனா 12. தபாற்கலி வேறு.

கண்டோய் மருந்து

இது கண்ணோய், கண்குத்தல், கடல், நீர் வடிதல், மங்கல், அந்திமாலை பீளை கட்டல், சதை வளர்ந்திருத்தல், கண் சிவப்பு, எரிச் சல், கண் இமை புருவம் இவைகளில் வலி, கண் புகைச்சல் இவைகளைக் குணப்படுத்தும். மாணக்கர்களுக்கும், ஆழ்ந்த பார்வையோடு வேலை செய்பவர்களுக்கும் இது மிகச் சிறந்த ஓஷதம். இதை உபயோகிப்பவர் கண்ணாடி போட வேண்டியதில்லை. புட்டி 1-க்கு அனா 8. தபாற்கலி வேறு.

கவ் தூரி மாத்திரை

சரீரமானது யாதொரு அபாயத்தையும் அடையாதிருக்க விரும்புவோர் பிரதிதினம் ஆகாரத்திற்குப்பின் தாம்பூலத்துடனாவது தனியாகவாவது இதைச் சாப்பிட்டு வந்தால் இது தந்த நோய்களைத் தடுத்தும், அஜீரணம் பித்தவாய்வு, ஜலதோஷம் இவைகளைக் கண்டித்தும், ஜீரண சக்தியை உண்டாக்கி வாயிலுள்ள அசுத்த ஈற்றத்தைப் போக்கி வாய்ப்புண் முதலியவைகளைத் தடுத்தும் சுகமுறச் செய்யும். கர்ப்ப ஸ்திரீகள் இதனை உபயோகித் தால் பிரசவகாலங்களில் உண்டாகும் ஜன்னி முதலிய ரோகங்களினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளுவார்கள்.

குழந்தைகள் முதல் கிழவர்கள் வரையில் எப்பருவத்தோர்க்கும் உண்டாகும் ஈளை, இருமல், சாரம், தலைப்பாரம், நெஞ்சில் கொருகொருப்பு, ஜலதோஷம் முதலியவைகளுக்கு வயதுக்குத் தக்கபடி இதில் ஒன்று முதல் 4-மாத்திரைகள் கொடுக்கச் சுகமுண்டாகும். இது சர்வ குடும்பங்களிலும் இருக்க வேண்டிய முக்கிய ஓஷதம். இதன் விலை புட்டி 1-க்கு அனா 12.

காப்கியூர் என்னும் ஷைய அரி.

கபஇருமல், இரைப்பு, அல்லது மந்தகாசம், ஷயம், சளி இருமல், கக்குவாய் இருமல், பெருத்த இருமல், தொண்டை நோய், சுவாசகாசம், கடினமான ஜலதோஷம், அபாயமான ஈழ இருமல், தொண்டையெரிச்சல், தொண்டைக் கரகாப்பு, இருமலினால் தூக்கம் பிடியாமல், குளிர்ச்சியான வஸ்துவைச் சாப்பிடுகிறதினாலும் பணியில் நனைவதினாலும் உண்டாகும் சாதாரண இருமல் முதலான வியாதிகளை நாலுதினத்தில் இது கண்டித்துக் கோழையை வெளியில் தள்ளி நன்றாய் அவ் வியாதிகொண்டிருந்தவரை தூங்கச் செய்யும். புட்டி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

சர்வமேக நிவாரணத் தைலம்.

இந்தப் பிரசித்திபெற்ற இராஜசஞ்சீவி திராவகத்தை, காலே மாலை இரண்டு வேளைகளிலும் 10-காட்கள் வரை உட்கொண்டால் வெகு நாட்களாகத் தேகத்தில் ஊரிய மேகரோகங்கள், மேக வாய்வு, தனுர்வாதம், முழங்கால்வாதம், குதிக்கால்வாதம், சகலமான தடிப்புகள், மேகரோகத்தால் உண்டான வெடிப்பு இரணங்கள், குழிப் புண்கள், புரையோடுகிற புண்கள், தியிர் வாய்வு, கைகால் விரல்களில் மேகநீர் நங்கிய நோய்கள், கிராந்தி முதலிய கிராந்திப் புண்கள், துடைவாழை படைகள், நகக்கணுநோய், சகல மூலங்கள் முதலிய ரோகங்கள், நெருப்பிலிட்ட பஞ்சுபோல் போகும். இது அனேக ஜனங்களின் துன்பத்தை நீக்கிச் செனக்கியத்தை உண்டுபண்ணி அதிக அனுபவத் திற்கு வந்தது. கடின பத்தியமின்றி, பால், நெய், கறி முதலியவைகளுடன் சாப்பிடக்கூடியதும்,

பேதி, இளைப்பு, ஆயாசம் முதலியவைகளை உண்டாக்காமல் சுகமாக்கி வியாதி களைக் கண்டித்துச் சுகப்படுத்தக் கூடியதுமாகிய உண்மையான மருந்து.

இதன்விலை ரூபா 1—8—0. தபாற்கலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

கனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

சுகபேதி மாத்திரை.

இந்த மாத்திரையில் 2-முதல் 5-வரை திரேக திடமறிந்து மாத்திரையைச் சாப்பிட்டு கொஞ்சம் ஜலம் சாப்பிடவும். இவ்வீதம் சாப்பிட்டால் சுகமாய் பேதியாகிவிடும். மாத்திரையை அனுப்பும்பொழுது உபயோகிக்கும் முறை தெரிந்து கொள்ளலாம். 25-மாத்திரை அடங்கிய புட்டி 1-க்கு அணை 4.

யூகலிப்டஸ் ஆயில். (சுத்தமான நீலகிரித் தைலம்)

வைத்தியத்தில் கைதேர்ந்த ஒரு அனுபோக வைத்தியரால் செய்யப்பட்ட இந்தத் தைலம் வாந்திபேதி, பிளேக்வியாதி, தேன் முதலிய விஷ ஜந்துக்களின் கடி, கத்தி வகையறு, வெட்டுக் காயங்கள், நரம்புச்சுருக்குகள், தீப்புண்கள், வெந்நீர்ப்பட்டு வெந்த புண்கள், பிளவைகள், புரைபோன இரணங்கள், இருமல், கக்குவாய் இருமல், வாய்பிடிப்பு, குடைச்சல், வாய்விலல் உண்டாகும் கொடுமான பல்வலி, தலைவலி, ஒற்றைத் தலைவலி, கண் எரிச்சல், கண் கட்டி, முதலிய நோய்களுக்குக் கைகண்ட ஓளவுதம்.

1 அவுன்ஸ் புட்டி 1-க்கு அணை 4.

1 „ 1-டஜன் (12) க்கு ரூ. 2-8-0.

நரைமயிர் கருக்குத் தைலம்.

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டையாகவும் பசுமை நிறமாகவும் சாம்பல் வர்ணமாகவும் ஆக்கி விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நமது தைலமோ நரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 3-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்பிருந்த கருமை நிறத்தையும் பளபளப்பையும் உண்டு பண்ணும். மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் உண்டாகமாட்டா, இதைப் பூசிய பிறகு முகவட்சணமும் வசிகாழு முண்டாகிறபடியால் வயோதிகரும் வாலிபரைப்போல் தோற்றப்படுவார்கள். இதை உபயோகிக்கும் விதம் பார்க்கலோடு தரிவிக்கப்படும். விலை ரூ. 1.

கள்ள நோய் நிவாரணி.

இது 3-தினத்தில் குணப்படுத்தும்.

மேக உஷ்ணம் என்பது வரம்பற்ற ஸ்திரீ போகத்தினால் தாது கெட மூலத்தில் அக்னி அதிகரிப்பதால் ஏற்படும் கள்ளநோய். நீரடைப்பு, சதை யடைப்பு, பவுத்திரம், அரையாப்பு முதலியன இந்த நோயின் மூலமாய் ஏற்படும். நீர்க்கடுப்பும், குத்தலும், எரிச்சலும் காண்பதுண்டு. இவைகளை நீக்கி நல்ல சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய அதுபவ மருந்து இது. பத்தியங்கிடையாது. இதனை உபயோகிக்கும் விவரம் மருந்துடன் அனுப்பப்படும்.

புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

காண்பிந்து

காதில் சீழ் வடிதல், காது குத்தல், காது கேளா திருத்தல், காதில் நமைச்சல் முதலிய வியாதிகளுக்கு இந்த மருந்தில் 2-துளி காலை மாலைகளில் காதில் விட்டுவர, காதிலுள்ள நோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்.

புட்டி 1-க்கு அணை 4.

வி. பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

சர்வபடை சம்மாரன்

சரீரத்தின் இடுக்கான இடங்களாகிய துடையின் இடுக்கு, அக்குள், இடுப்பு முதலிய இடங்களில் சிறிது சிறிதாகப் பட்டர்ந்து இரவில் ஓயாத நமைச்சலைத் தடுத்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்திச் சரீரத்துக்கு அதிக கஷ்டத்தை உண்டு பண்ணும் படைகள், ஒரே தடவையில் இந்தச் சர்வபடை சம்மாரன் என்னும் தைலத்தை உபயோகித்த மாத்திரத்தில் சூரியனைக்கண்ட பணிபோல் நீங்கும்.

புட்டி 1-க்கு அணை 4. தபாற்கூலி வேறு.

தனலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

பூவேலை தைக்கும் கைமெஷின்

இவ்வாச்சரியமான மெஷின் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளோடு நேர்த்தியாகத் தைப்பதற்கு மிகவும் அவசியமானது. கொஞ்சநாள் அனுபவத்திலேயே ஸ்திரீ புருஷர்கள் யாவரும் இதை எளிதில் அறிந்து கொண்டு இவற்றின் உதவியால், மெத்தை படுக்கை, படுக்கை உறைகள், தலையணை உறைகள், மேஜை விரிப்புகள், ஜன்னலின் திரைச்சீலைகள், குழந்தைகளின் சொக்காய்கள், ஸ்திரீகளின் கவுன்கள், குல்லாய்கள், இவைகளில் பலவித பூச்சித்திர வேலைகளமைத்து கண்ணைக் கவரும்படி செய்யலாம்; சுவற்றில் களி மண்ணால் பலவிதப் பூச்சித்திர வேலைகள் அமைப்பதற்கும் இது மிகவும் சாதனமானது. ஒவ்வொரு ஸ்திரீக்கும் தங்கள் ஓய்வு நேரங்களில் இது மிகவும் உற்சாகத்தைத் தந்து தங்கள் மனத்திற்கினிய யுக்தியுடன் புதுபுது வேலைப்பாடான பலரக பூவேலை சித்திர வேலைகள் செய்வதற்கு இது மிகவும் அவசியமானது.

வாங்கிப்பார்த்தாலே இதன் அருமை பெருமை விளங்கும். பத்தே நிமிஷத்தில் இதை அறிந்து கொள்ளும்படியான முறையை யுடனே இதுனுடன் அனுப்புவோம். பல ஆச்சரியமான வேலைகளைப் பகட்டாகவும் நேரத்தியாகவும் இதன் உதவியால் செய்து முடிக்கலாம்.

அநேக பள்ளிக்கூடங்களில், மாணவர்களுக்கு இவ்வேலைப் பாடுகளைக் கற்பிக்கும் பொருட்டுத் தருவித்து நல்ல பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

இதை உபயோகிக்கும் முறை அடங்கிய புஸ்தகம், இம் மெஷினுடன் கூட பெட்டியில் அடக்கம் செய்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2-3-0-தான்.

இராஜலட்சுமி கம்பெனி, நெ. 44, நம்புலையர் தெரு, மதராஸ்.

சிவப்பிரகாச பல் பொடி

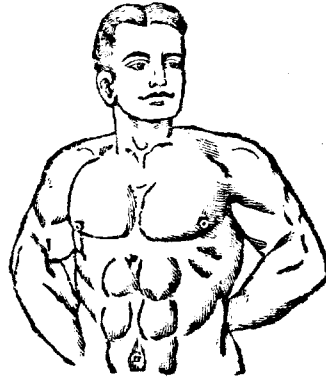
இந்தச் சிவப்பிரகாச பல் பொடி மற்ற இதர பல் பொடிகளைப் போலிராமல், அதிக சுகந்தமாகவும், பல் வலி, பல்லில் சொத்தை, நறு வளர்ந்திருத்தல், வாய் ரணம், வாய்நாற்றம், பல்லாட்டம் முதலிய வியாதிகளை நீக்குவது மல்லாமல், பல் நன்றாய்த் துலங்கும்படி செய்யும். வாயில் சதா கம கம வென்னும் மணத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு மாதத்திற்கு உபயோகிக்கக்கூடிய பல்பொடி டப்பி 1-க்கு விலை அனா 2. 6-டப்பிகள் அனா 10.

நாக்குப் பூச்சியை நாசமாக்கும் பில்லை

இந்த பில்லைகள் ஒரு வருடத்துக் குழந்தைக்கு அரை பில்லையும், மற்ற வர்கட்கு 1 அல்லது 2 பில்லைகளும் கொடுத்தால் வறிற்றிலுள்ள சிறு கிருமிகள் யாவற்றும் பந்து பந்தாய் வந்துவிடும். 8-பில்லைகள் விலை அனா 6.

அயத்தங்கத் திராவகம்

மித்திரர்களே! இந்த அபூர்வ மருந்தானது அநேக கொடிய வியாதிகளை ஆச்சரியமாகக் கண்டிக்கக் கூடியது. இதை அநேக ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் உபயோகித்துச் சந்தோஷிக்கின்றனர். வியாதியிலாவது வேறு எந்தக் காரணத்திலாவது இளைத்துப்போயிருக்கும் தேகத்தைப் புஷ்டியாக்கி பலவீருத்தி தருவதில் இது நிகரற்ற மருந்தாகும். ஆங்கிலேய முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்ட அருமையான மருந்து. சாப்பிடுவதற்கு மிக இன்பமாயிருக்கும். இருமல் நோய்கண்டு அவஸ்தைப் படுபவர்கள் இதை உட்கொண்டால் இரண்டே வேளையில் ஆச்சரியமான சுகத்தை யடைவார்கள். இதனால் உண்டாகக்கூடிய அநேக குணங்களில் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கே குறிக்கிறோம்.

இது, நரைத்த மயிரைக் கறுப்பாக்கும், உஷ்ணத்திலாவது, புழு வெட்டிலாவது மயிர் உதிர்வதை நிறுத்தும்; இதனால் கீர் வியாதிகள் தீரும். கண்ணெரிச்சல், கைகால் கார்தல் இவை தீரும். இன்னும் இது முகவசிகரத்தை உண்டாக்கும். தேக அசதியை யோட்டும். ஜீரண சக்தியையும், நல்ல பசியையும் உண்டாக்கும். மனதை அதிக உற்சாகப்படுத்தும், நரம்புகளுக்கு அதிக வலுவைத் தரும். தேகத்தில் நல்ல இரத்தத்தைச் சுரப்பிக்கும். க்யூரோகத்தைக் கூணத்தில் தீர்க்கும். வாத பித்த சிலேத்தமங்களா லுண்டாகும் ரோகங்களை நிவர்த்திக்கும். சத்த தாதுக்களுக்கும் நல்ல பலத்தைத் தரும். மூலச்சூழி மூலவாய்வு மலச்சிக்கல் ஆகியவை தீரும்.

இந்தச் சஞ்சீவியை நல்ல போஜனத்துடன் 15 நாள் சாப்பிட்டால் இது இணையில்லாத ஆனந்தத்தைத் தரும். மனிதர் தாம் இழந்துபோன தேக கிடத்தைப் பழையபடி யடைவதற்கு இதைவிட வேறு மருந்தே கிடையாது. ஒருவன் 40-நாள் மருந்தை உட்கொள்ளும் படித்தில் அவனுடைய தேகம் வஜ்ஜிரமே யாகும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமும் கிடையாது.

20-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1. 40-நாள் மருந்து விலை ரூபா 1-12-0.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புத்திர சந்தான எண்ணை

ஆண்மலடு சொன்னாலும் சொல்ல வாகும் அப்பனே பெண்மலடு யாரு மில்லை ஏன்மலடாய்ப் போவதென்று கேட்பா யாகில் இயம்புவேன் கருக்குழியில் சோரி சேர்ந்தால் ஊன்மிகுந்தால் புழுதரித்தால் உதிரக் கெட்டால் ஒங்கார பிரணவத்தில் வாயு சேர்ந்தால் தான்மதத்து விபரீதச் சேர்க்கை செய்தால் தலையாட்டுப் பேய்பிணியால் தரியாதென்னே.

ஸ்திரீகளின் கருக்குழியினிடத்தில் புழுக்கள் உண்டாகி அவ்வப்போது வித்தைப் புசித்து விடுவதனாலும், விபரீதச் சேர்க்கையாலும், கருக்குழியினிடத்தில் சதை வளர்ந்து சோறி பற்றி இரத்தங்கட்டி யிருப்பதாலும், கருக்குழி மதத்துக் கொழுத்திருப்பதாலும், மூலச் சுழியில் வாயு பித்தம் தங்கி யிருப்பதனாலும் கருதரிக்காது.

இந்த எண்ணெயைக் காலை மாலை இருவேளையும் 1-அல்லது 2-காச அளவு உள்ளங்கையில் விட்டுச் சாப்பிடவேண்டியது. இப்படி 15-நாள் சாப்பிட்டால் இது கருக்குழியிலிருக்கும் ஷை குற்றங்களை நீக்கி, கருக்குழியைச் சுத்தப்படுத்தி, மறுமாதத்திலேயே கரு தரிக்கும்படி செய்யும். இது அனுபவமான எண்ணெய். இதற்குக் கடுமையான பத்தியம் கிடையாது.

சிலருக்கு கருதரித்து 2, 3, 4-மாதங்கள் வரையில் தங்கியிருந்து திடீரென்று உடைந்து போவதுண்டு. இவ்வகைத் தோஷமும் இந்த எண்ணெயால் நிவர்த்தியாகித் தீர்க்காயுள்ள கரு தரிக்கும். இதன் விலை ரூபா 2.

மதன கோலாகல

தங்கமாத்திரை

இம்மருந்து தாதுபுஷ்டியைத் தருவதில் நிகரற்றது. இதில் கஞ்சா அபின் முதலிய லாகிரி வஸ்துக்கள் சிறிதும் சேர்க்கப்படவில்லை. வயது முதிர்ந்த காரணத்தாலும், இதுவன்றி வேறு எந்த நோயிலு லுண்டான பலவீனமும் இம்மருந்தினால் நீங்கும். இரத்த விர்த்தியை யுண்டாக்கி நரம்புக்கு உறுதியைக்கொடுக்கும் தன்மையில் இது கைகண்ட மருந்து. வயோதிகமே தெரியாது. களைப்பும் தோன்றாது. சோர்வையும் சோம்பலையும் நீக்கித் தேக பலத்தைக் கொடுக்கும்.

இது, தங்கம், வெள்ளி, முத்து, அயம், கார்தம் முதலிய உயர்ந்த உலோகச் சரக்குகளும், சஞ்சீவிக்கு நிகரான பல மூலிகைகளும் சேர்க்கப்பட்டுச் சிறந்த கைபாக செய்பாகங்களால் தயாரிக்கப்பட்டது.

இதனை ஒருமுறை வாங்கி உபயோகித்தால் இதன் மேலான குணம் நானே தெரியும். 20-மாத்திரைகொண்ட சீசா 1-க்கு விலை ரூபா 2.

தனலட்சுமி கம்பெனி, செ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

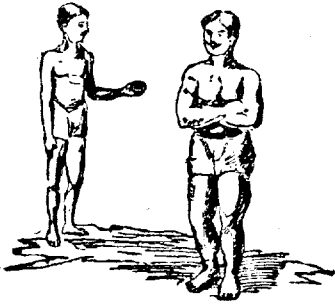
சூதக நிவாரணி மாத்திரை.

ஸ்திரீகளுக்கு மாதாந்திர பவரிஷ்டை (ருது) கிராமமாக வெளிப்படாமல் காலந்தவறி வெளிப்படுதல், சிலகாலம் வெளிப்படாமலே யிருத்தல், வயிற்றுவுவல், ஜூரம், மார்பு நோய், மயக்கம், கழுத்திசிவு, ஜன்னி தோஷங்கள், மஞ்சட் காமாலை, உணர்ச்சியின்றி சிறுநீர் பெருக்கெடுத்தல், முர்ச்சையாகுதல், மார்பு பட்டவென்று அடித்துக்கொள்ளுதல், மேல் மூச்சு வாங்குதல், மர்மஸ்தானத்தில் பொறுக்கமுடியாத வேதனை உண்டாகுதல் இன்னும் மாதர்களுக்குக் காணும் ருது சம்பந்தமான எல்லா வியாதிகளையும் கண்டித்து கருப்பகோசத்தைச் சரிப்படுத்திச் சந்தான விருத்தியை உண்டாக்கும்.

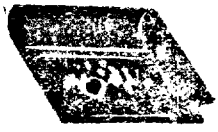
ஒரு டப்பி மாத்திரை விலை ரூபா 1.

(காட்லீவர் ஆயில்) மீன் எண்ணெய்.

இது பலத்தை உண்டாக்குகிறது. தவிர இரும்பலினால் உண்டாகும் இளைப்பையும் அடக்கும். இளைத்தவர்கள் உபயோகித்தால் தேகம் புஷ்டியாகும், ரத்தத்தைச் சுத்தி செய்யும், சுவாசகோசங்களின் ரோகத்தைக் குணப்படுத்தும், சரீரத்தினுடைய ஒவ்வொரு பாகத்துக்கும் பலத்தைக் கொடுக்கும். இதைக் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கலாம். புட்டி 1-க்கு விலை ரூ. 1-8-0.

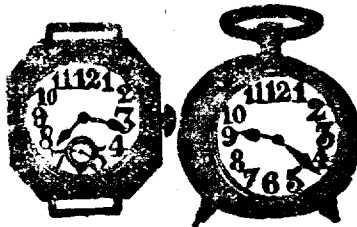
படுக்கை அறைப் படங்கள்

பிரான்சு தேசத்தில் உள்ள அழகிய பெண்களை போடோ எடுத்து தயாரிக்கப்பட்டது. பங்களாக்களிலும், படுக்கை அறையிலும் சிங்காரிக்கவேண்டிய படங்கள். விதவிதமான காதல் ஊட்டும் படங்கள் பற்பல மாதிரியாக நடக்கும் காதல் வேடிக்கைகளையும் போடோ முகத்திற் காணலாம். 12-கொண்ட 1-ஆல்பம் விலை ரூ. 1-14-0

டேபில் டைம்பீஸ் இனம்!!!

எங்கள் 22 காரட் ரோல்ட் கோல்ட் "கோல்டன்" கைக்கெடியாரம் வாங்கு கிறவர்களுக்கு மேஜையின்டேபில் வைக்கக்கூடிய ஒரு அழகான டேபில் டயம் பீஸ் இனமாகச் சேர்த்து அனுப்பப்படும். இரண்டும் 5 வருஷம் உத்திரவாதம். முந்துங்கள். விலை ரூ. 6-4-0. தபால் கூலி பிரத்தியேகம்.

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

புதிய கொக்கோக வசனம் (உண்மையான இன்பநூல் இதுவே)

இதைப்போன்ற பலவித புஸ்தகங்கள் வெளிவந்திருப்பினும், அவைகளில் விஷயங்கள் மனதிற்பதியுமாறு எழுதப்படவில்லை. ஆனால் இச்சிறு நூலில் ஆண் பெண் இருபாலரும் கிறிந்த சம்பந்தமாகவும், இவ்வாழ்க்கை சம்பந்தமாகவும் அறியவேண்டிய பல விஷயங்களும், மர்மங்களும் தெளிவான நடையில், சுருங்கச்சொல்லி விளக்கவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஆரம்பதிப்பு வெளியானதாலேயே இதை மக்கள் எவ்வாறு விரும்புகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. சட்டைப் பையில் அடங்கும்படியான அளவு புஸ்தகம் விலை ரூபா 1—0—0. வி. பி. வேறு.

காதலர் கண்டு களிப்புறும் நூல்கள்.

இன்பவாழ்க்கையின் இரகசியம் 2	0	ரதி சாஸ்திரம் ...	1	4	0
இவ்வாழ்க்கையின் இரகசியம் 2	0	சரீர மர்ம சாஸ்திரம் ...	1	0	0
மணவாழ்க்கையின் மர்மங்கள் 2	4	மதனாதி ரஹஸ்யம் ...	2	0	0
மாதர் கீதி ...	1	ரதிமதனசிருங்காரரகஸ்யம்	1	0	0
இல்லற இன்பரகசியம் ...	0	மாயாஜால விநோதம் ...	1	0	0
ஸ்திரீ புருஷ தத்துவம் ...	3	மனோவசிய சாஸ்திரம் ...	1	8	0
முத்தத்தின் மர்மம் ...	1	ஸ்திரீ புருஷ ரகசியம் ...	1	8	0

விலாசம்:— ஆரியன் பக் டிபோ, திருவல்லிக்கேணி, மதராஸ்.

அயக்காந்த சத்தின் திராவகம்.

இந்தத் திவ்ய ஓஷதம், விஷசுரம் முதலிய எத்தகைய ஜூரத்தினாலும் தேகம் மெலிந்து வெளுத்துப்போனவர்களுக்கும், வேறு பல வியாதிகளால் தாக்கப்பட்டுப் பலமற்றுப் போனவர்களுக்கும், தாதுவருத்தி நாட்டங்கொண்டு பலமருந்துகளைச் சாப்பிட்டு குணமடையாதவர்களுக்கு இது ஒரு அமிர்மமாகும் என்றே நிச்சயமாகக் கூறுவோம். இம்மருந்தை உட்கொள்வதால் மல ஜலம் தாராளமாய்க் கழிந்து பசியின்மையைப் போக்கி ஜீர்ணசத்தியைக் கொடுத்துப் பரிசுத்த இரத்தத்தைப் பெருக்கும். தாதுவருத்தி உண்டாகும். தேகம் சிவப்படைத்து முகம் வச்சிரமாகும்.

இம் மருந்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள் தேக திடத்தைப் பெற்று, வலிவுள்ள மக்களைப் பெறுவார்கள். சகல இன்பங்களையும் அனுபவிக்கலாம். ஆண்பெண் இருபாலரும் எப்பொழுதும் உபயோகிக்கலாம்.

பெரியவர்கள் ஒரு அவுன்சு தண்ணீர் அல்லது பசும்பாலில் 10, 12-துளி வரையிலும், சிறியவர்கள் 2-முதல் 6, 7-துளிக் வரையிலும் காலையிலே இருவேளையும் சாப்பிடவேண்டும். இதற்கு யாதொரு பத்தியமுமில்லை. எல்லா ஏழைகளும் வாங்கி உபயோகிக்கும்பொருட்டே யிகக்குறைந்த விலைக்கு விநிகரேம். ஒருமாதம் சாப்பிடக்கூடிய மருந்து 0-12-0 தபாற் செலவு வேறு.

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6 வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

முதல்தரமான—A Quality பெருங்காயம்.

அநேகர் உணவை, இனிமையும்படுத்தி ஜீரணிக்கவும் செய்யும் நல்ல பெருங்காயம் கிடைப்பது அரிதா யிருக்கின்றதென்றும், அதில் உயர்ந்ததைத் தயாரித்துப் பலருக்கும் உபயோகமாகும்படி வியாபாரஞ் செய்யவேண்டுமென்றும் எங்களைக் கேட்டுக்கொண்டபடியால், இப்போது மேலான பெருங்காயம் உயர்ந்ததாயும், வியாதிகளைக் கண்டிக்கக்கூடியதாயும், வீலை சரசமாயும் கம்மிடத்தில் கிடைக்கும். வேண்டுவோர் வரவழைத்துக்கொள்ளலாம்.

1-இராத்தல் அல்லது 1-பவுன்ட் ரூ. 2.

1-இராத்தல் ரூபா 1—1—0.

தபாற்கலி
வேறு.

மோகினி பரிமா

கூந்தல் தைலம்

5 வித இனம் சாமான்கள் சேர்த்து
தனுப்பப்படும்.

இந்தத் தைலத்தை கூந்தலில் தடவித் கொண்டால் இன்றுமலர்ந்த புஷ்பங்களின் வாசனைக்கு நிகராயிருக்கும். கூந்தலுக்கு வளர்ச்சியைத் தருவதுடன் தலைக்கொதிப்பையும் அடக்கி தேகத்திற்கு ஆரோக்கியத்தைத் தரவல்லது. வீலை அணை 13.

இனம் சாமான்:-1 செண்டுபட்டி, 1 பெட்டும் படம், 1 ஜவ்வாது பில்லை, 1 கலர் சாந்து, 1 சிறிய கண்ணாடி.

130 சாமான்கள் அடங்கிய பெட்டி

இதன் வீலை
ரூபா 2-12-0
தான்.

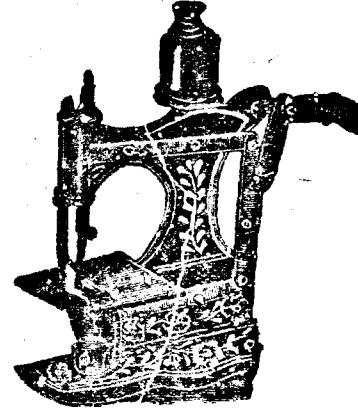
இதன் வீலை
ரூபா 2-12-0
தான்.

சாமான்களின் விவரம்.

18 காரட் ரோல்டு கோல்டு அழகிய நிற்புள்ள பவுண்டன் பேனா 1; 18 காரட் ரோல்டு கோல்டு இமிடேஷன் வைர மோதிரங்கள் 2; ஷே சர்ட் பொத்தான்கள் செட் 12; ஷே கல்லிழைத்த புருசு; 1; ஜப்பான் துதன பொம்மைகள் 6; நேர்த்தியான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி 1; அழகிய தந்த சீப்பு 1; மடிப்புள்ள கத்தி 1; நேர்த்தியான கத்தி 1; காம்ப்ளெஷன் துதன சாலி வளையமும் செயின் 1; உயர்ந்த பென்சல்கள் 12; பென்சல் கிளிப்புடன் கூடிய கவர் 1; பலரக பென் ஹோல்டர்கள் 6; உயர்ந்த நிற்புகள் 12; மணி பர்ஸ் 1; ஜெர்மன் இங்கிபுட்டி 1; இங்கி மாத்திரைகள் 12; செண்ட் புட்டி 1; தேசிய டிரான்ஸ்டர் படங்கள் 32; அழகிய பலரக சேப்பி பின்சன் 25; ஆக 130 சாமான்கள் அடங்கிய ஜெர்மன் பெட்டி 1-க்கு ரூ. 2—12—0.

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மாதம் 100-ரூபா முதல் 500-ரூபா வரை சம்பாதிக்கக்கூடிய
சிறிய சைவல் தையல் இயந்திரம்

இது சாதாரண பெரிய தையல் மெஷின்களைப்போலவே சிறிய சைசில் உள்ளது. இதை மேஜையின்பேரிலோ நாற்காலியின்பேரிலோ வைத்து முடுக்கி எந்த விதமான தையல் வேலையும் செய்யலாம். தையல்காரர்களிடம் நீங்கள் போகவேண்டிய அவசியமே யில்லை. வீட்டிலுள்ள பெண்களை எல்லா தையல் வேலையும் செய்துவிடலாம். சட்டைகள், கோட்டுகள், துணிகள் முதலியன எதுவும் இலகுவில் தைக்கலாம். இந்த மெஷினில் ஒரு குழந்தையும் வேலை செய்யலாம். இதைச்சேர்ந்த சாமான்களுடன் இதற்குரிய பெட்டியில் போட்டு ஜாக்கிரதையாக பாக்கிங் செய்தனுப்பப்படும். 5 வருட காரண்டியுள்ளது.

இதன் வீலை ரூபா 3-0-0.

1 கல் போட்டோகிராப் மோதிரம்.

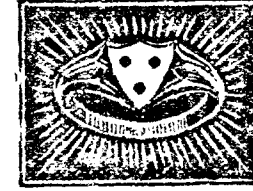

இந்த மோதிரத்தின் பக்கத்தில் கடுகனவு பிரமாணம் வைத்து பூதக்கண்ணாடி அமைத்திருக்கும். அதைப்பார்த்தால் பெரிய உருவங்களாய் லேடிகள், சுவாயிகள், கட்டடங்கள் முதலானதும் வெகு வேடிக்கையாய்த் தெரியும்.

இதன் வீலை 1-கல் மோதிரம் 1-க்கு அணை 8. 7-கல் மோதிரம் அணை 10.

அற்புத எலக்ட்ரிக் மோதிரம்.

அமெரிக்கா தேசத்தில் ஓர் மின்சார நிபுணரால் இப்பொழுது துதன மாயக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது! இம்மோதிரத்தை பாலர் முதல் விருந்தர் வரை ஆண் பெண் இரு திறத்தார்களும் உபயோகப் படுத்தலாம் இம் மோதிரத்திற்குள்ளிருக்கும் எலக்ட்ரிக் பவர் குறையாமல் எக்காலமும் நீடித்திருக்கும். தாங்கள் களைக்கொண்டு வெகு அழகாகவும், பார்வையாகவும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இதை விரலில் அணிந்தவுடன் அதிலிருந்து மின்சாரசக்தி தேகமெங்கும் பரவி பலத்தைக் கொடுப்பதோடு காய்ச்சல், வாந்திபேதி, தொத்து வியாதிகள், வைரூரி, இன்புளூயன்சா, க்யம், குஷ்டம், பிளேக், தலைவலி, அஜீர்ணம், மூலம், அன்னத்துவேஷம், மலச்சிக்கல், வாதம், ரூலை முதலிய கொடுமான வியாதிகள் அணுகாது. நற்சாக்ஷிப் பத்திரங்கள் பிரதி தினம் வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. மோதிரம் 1-க்கு ரூ. 1—8—0 மோதிரம் 3-க்கு ரூ. 3-12—0

கருணாநிதி டிபோ, செ. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

மானிடர்க்கு மகிழ்ச்சியை ததரும மகா சந்தனத்தித் தைலம்.

அன்பர்களே! வெயற்காலத்திற்கு இன்பந்தரும் இந்த மகா சந்தனத்தித் தைலம், சிறந்த பல மூலிகைகளாலும், உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைச் சத்தினாலும், பசும்பால் முதலிய சிரோஷ்டமமான கற்க வகைகளினாலும் சித்த ஆயுர்வேத முறைப்படி பெரும் பிரயாசையின் மேல் செய்யப்பட்டு இப்போது வெளி வந்திருக்கிறது.

தூற்றுக்கணக்கான பணச் செலவின் மேல் தீர்க்கவேண்டிய வியாதிகளை யெல்லாம், இந்த சந்தனத்தித் தைலத்தினால் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்; இதற்குப் பல கனவான்கள் அநேகம் நற்சாക്ഷிப் பத்திரங்கள் அனுப்பி யிருக்கின்றனர்.

இத்தைலத்தை வாரத்திற்கு இரண்டு முறையாக, சிரசில் தேய்த்துச் சிகைக்கா யிட்டு வெந்நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து வருவதால் கண்ணிச்சல், கண்களில் நீர் வடிதல், காதுநோய், தலைப்பாரம், மூளைக் கொதிப்பு, ஒற்றைத் தலைவலி, மண்டையிடி, சாலேஸ்வரம், பித்தபாண்டு, காமாலை, அஸ்தி சுரம், நாவறட்சி கைகால் எரிவு, தேகவெளுப்பு, மேக ரோகங்கள், அதிக வெட்டையினாலுண்டான தூர்நாற்றங்கள், சொறி. சிரங்குள், நமைச்சல், பீனிசம், கபால சூலை முதலிய வியாதிகள் நீங்கித் தேகத்திற்குச் சுகமுண்டாகும்; ரூபக சக்தி அதிகப்படும்; கண்ணிற்கு நல்ல ஒளியுண்டாகும்.

இதைத் தேய்த்து கீடித்து ஸ்நானஞ் செய்துவருவதால் மூளையின் கொதிப்பு நீங்கித் குளிர்ச்சி யுண்டாகும்; மூளை அதிகர்ச்சி, துடிதுடிப்பு, தலை மயக்கம் முதலியவைகளும் நீங்கும்; மறதி ரோகம் அறவே ஒழிந்துவிடும்; பித்தத்தினால் நரைத்த உரோமங்கள் கருமை யடையும்.

இன்னும் இத்தைலத்தைத் தலையில் தடவி வருவதால் கூந்தல் கருமை யாய் பனபனப்புடன் வளரும். உரோமங்களிலுள்ள துளி வெடிப்பு, செம் பட்டை, சுறட்டை முதலியவை நீங்கும். தலையில் மயிர் உகிர்தல், பூச்சி வெட்டு முதலியவைகளும் நீவர்த்தியாகும். எப்பொழுதும் சிரசிலும் உடம்பிலும் இனிமையான சுகந்தம் பரிமளித்துக் கொண்டிருக்கும். இன்னும் இத்தைலம் மனமொத்த காதலர்க்கு மாறா இன்பத்தைதரும் தரும்.

இத்தைலம் தேய்த்து ஸ்நானஞ்செய்த தினத்தன்று தின பதார்த்தங் களையும், தயிர் மோர் முதலியவற்றையும், பகல் நித்திரை, ஸ்திரீ சம்போகம் முதலியவைகளையும் நீக்கவேண்டும்.

இதன் விலை 1 சேர் தைலம் அடங்கிய டிசு ரூபா 1-12-0

இதன் விலை ½ சேர் தைலம் அடங்கிய டிசு ,, 1-0-0

விலாசம்:—தனலட்சுமி கம்பெனி,

கே. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு, சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

ப்ரெஞ்சு லெட்டர்ஸ் என்னும் ரப்பர் ஷீ த்கள்.

கருத்தரித்தலைத் தடுக்கும் பொருட்டுப் புருஷர்கள் உபயோகப்படுவதற்கான ரப்பர் கருவிகள், யாவரும் உபயோகிக்கலாம்.

சாதாரண ஷீத் 1-க்கு ரூபா 1 0 0
ஷை ஒஸ்தி ,, ,, 1 12 0

ரப்பர் பெஸ்ஸாரிகள்.

சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்து கர்ப்பத் தடைக்கு இன்றியமையாததென்று கருதப்படுவதும் டாக்டர் மேரிஸ்டோப்ஸ் முதலானவர்களால் சிபார்சு செய்யப்படுவதுமான இந்த மெல்லிய பெஸாரியை எந்த ஸ்திரீயும் கருத்தடைக்காக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம், உபயோகிக்கும் விதம் சேர்த்து அனுப்பப்படும். விலை ரூ. 2 8 0

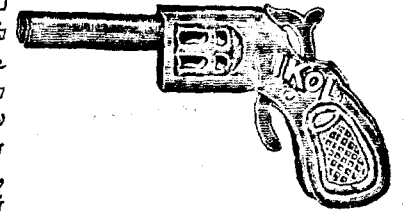
கருவைத் தடுக்கும் ஓளவுதம்

இந்த இரகசிய கருவைத் தடுக்கும் ஓளவுதம் ஜர்மன் தேசத்தில் செய்யப் பட்டு அநேக பண்டித மேதாவினரால் பரிசோதிக்கப்பட்டு நற்சாட்சி பத்திரங்கள் பெற்றிருக்கிற படியாலும் நமது தேசத்தில் வாவுக்கு யிஞ்சிய குழந்தைகளைப் பெற்று குடும்பங்கள் கஷ்டப்படுவதை யோசித்தும், சில பலவீனப்பட்ட தாய்மார்கள் அடிக்கடி கர்ப்பம் தரித்து தனது சரீரம் கொந்து ஹீன திசை யடைவதைக் கண்ணுற்றும் தற்சமயம் எம்மால் ஷை ஒளவுதம் தருவிக்கப்பட்டு விற்பனை செய்து வருகிறோம். உபயோகிக்கும் முறை ஒளவுதத் துடன் அனுப்பி வைக்கப்படும். விலை ரூபா 2-0-0.

ரிபீட்டிங் அலாரம் பிஸ்டல்

அபாயகரமான காலங்களில் அருமையான துணைவன்

இந்த பிஸ்டலுக்கு லைசென்ஸ் எதுவும் வேண்டியதில்லை. அபாயகாலங்களில் உதவும். பிஸ்டலுக்கு ருரிய சப்தமுடையது. திருடர்களையும் பயங்கர யிருகங்களையும் பயந்து ஒடும்படி செய்துவிடுகிறது. மறுபடி மருந்து போடவேண்டுமென்ற சிரமமன்னியில் 6-வினாடிக்கு 6-முறை சுடலாம். பிரயாணிகளுக்கும், காவல்காரர்களுக்கும், காடுகளில் வசிக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் உபயோகமானது. சினிமாக்காரர்களும், நாடகக்காரர்களும் இதை உபயோகிக்கின்றனர். 50-கேப்புகளுடன் விலை ரூ. 5-8-0.

தனியாக 50-கேப்புகள் விலை ரூ. 1. வி. பி. சார்ஜ் வேறு.

கருணாகிதி டிபோ, கே. 1/6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு, மதராஸ்.

	ரூ.	அ.
துயரானன் கதை	...	0 12
பூலோக வக்ஷி கதை	...	0 10
கனகரத்தினம்	...	0 8
கண்டிராஜாநாடகம்	...	0 12
நளின சந்திரி	...	0 10
மப்பராமாயண சங்கிரகவசனம்	2	0
குச்சலோபாக்கியான வசனம்	1	0
ஸ்ரீபாலன்	...	0 8
உதயணன்	...	0 7
தசக்கிரீவன்	...	0 14
போஜ சரித்திரம்	...	0 5
சதானந்தர்	...	1 4
ஜீவகன் வசனம்	...	1 0
கர்ணன் சரிதை	...	0 12
பீஷ்ம வியூயம்	...	0 10
கீர்த்திசிங்கன்	...	0 8
முப்பெருந்தாசர்	...	0 10
அரிச்சந்திரன் சரிதை	...	0 8
நீலக்கொடி	...	0 5
மணவானன்	...	0 3
பரசராமன்	...	0 3
சிசுபாலன்	...	0 8
அங்கதன்	...	0 4
தசாவதாரம்	...	0 6
கிருஷ்ணன் துது வசனம்	...	0 8
சண்டோபாக்க்யானம்	...	0 6
கருணாகாரும் சத்தியசீலரும்	...	0 8
சத்தியவசனி	...	0 4
விமலன்	...	0 4
கண்ணபிரான்	...	0 4
செய்யுட்பாடத்திரட்டு	...	0 4
நாலுமந்திர கதை	...	0 4
மங்கலேசுவரன்	...	0 6
தக்கன்	...	0 6
சீமந்தினி	...	0 8
நான்குகோடி	...	0 4
மதிமோசவினக்கம்	...	0 1
மெய்க்காதலி	...	0 8
மேனமினுக்கி கதை	...	0 8
வினாகானன் ஞானேந்திரி	...	0 8
மேனேம்மணி கதை	...	0 8
மோமன்வல்லி கதை	...	0 8
விடவல்லி கதை	...	0 6
தாலிகுட்ட மறந்த கதை	...	0 5

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

தற்சாட்சிப் பத்திரங்கள் பெற்ற (ரிஜிஸ்டர்.)

சகுந்தலா" கூந்தல் வளரும்

பரிமளத் தைலம்

வாராக்கு எண்ணெய் அடங்கிய

மூன் 1-க்கு விடல் அணு 12.

இத்தைலத்தின் பரிமாணம் எவருக்கும் இன்பத்தை யளிக்கும். இது கந்தலை நீளமாக வளரச் செய்யும். மூலையின் கொதிப்பைத் தணியச் செய்யும் கண்களுக்குக் குளிர்ச்சியைத் தரும். சிரசிநன்ன பல வியாதிகளையும் நிவர்த்தி செய்யும். கண்ணில் நீர்வடிதல், தலையில் புண், மயிர் வெடிப்பு, மயக்கம், தலைச்சுற்றல், தேக ஈமைச்சல், சொறி, சிரங்கு, கற்றாழை நாற்றம், மனோ வியாக்கலம், ரூபகமறதி இவைகளைப் போக்கடித்துத் தேக ஆரோக்கியத்தைத் தந்து வாசனையை உண்டாக்கும். இந்தத் தைலம், பல வனமுலிகைகளால் சாஸ்திரப்படி தயார் செய்யப்பட்டது. இதில் ஒரு டிஸ்க் தைலம் இடிக் பார்த்தால் இதன் அருமை விளங்கும்.

கிருஷ்ண சஞ்சீவி

தலைகோய், பாரிச வாய்வு, சுளுக்கு, புண்கள், காயங்கள், வீக்கங்கள், கொப்பளங்கள், கட்டிகள், இரும்பு, மூச்சடைப்பு, தேன் கொட்டின விஷம் இவைகளைத் தீர்ப்பதில் இது முதன்மை பெற்றது. கோய்கண்ட இடத்தில் இந்த கிருஷ்ண சத்திரியைத் தடவி கன்றாய் இரண்டு மூன்று நிமிஷங்கள் வரை தேய்த்தால், அது மாயமாய் ஒடிவிடும். இனங் குழந்தைகளுக்குக் காணாமல் போகின்ற கோய்களக்கும் இதை உபயோகிக்கலாம். இதை உட்கட்டி உயிரைக் காண்கூடச் செலவழித்து கொள்ளி வருகின்றனர். ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும், பிரதானிகள் கையிலும் இந்த கிருஷ்ண சத்திரியை இருந்தே தீரவேண்டும். இதன் விலை ரூ. 1-கீழ் வரை 8. உதன் 1-கீழ் ரூ. 5.

வினாசம்:-தனலட்கரி கம்டுனி, தபால் பெட்டி செ. 167, மதராஸ்.

“ஆனந்தபோதினி”

ஆனந்தபோதினி 1-ம், 6-ம், 7-ம், 8-ம், 9-ம், 10-ம், 13-ம், 14-ம், 15-ம், 16-ம், 17-ம் வருடப் புத்தகங்கள் மூலக் காலிகோவில் நேர்த்தியாக பைண்ட் செய்யப்பட்டவை.

ஒவ்வொன்றும் விலை ரூ. 1-6-0 தபால் கூலி பிரத்யேகம்.

ஒரு வருடத் தனிச் சஞ்சிகைகள் 12-0-0; தபால் கூலி வேறு. 1-வது வருட பைண்ட் புத்தகம் விலை ரூ. 12-0-0; தபால் கூலி வேறு.

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAMI MUDALIAR,
AT THE "ANANDA BODHINI" PRESS,
No. 6, LAWYER CHINNATHAMBI MUDALI STREET, MADRAS.